

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 26 juni 2026
(OR. en)

6829/26

Interinstitutioneel dossier:
2026/0058 (NLE)

LIMITE

UK 46

WETGEVINGSBESLUITEN EN ANDERE INSTRUMENTEN

Betreft: Overeenkomst met betrekking tot Gibraltar tussen de Europese Unie en de
Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd
Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds

OVEREENKOMST
MET BETREKKING TOT GIBRALTAR
TUSSEN DE EUROPESE UNIE
EN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE,
ENERZIJDS,
EN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-IERLAND,
ANDERZIJDS

Inhoudsopgave

PREAMBULE	5
DEEL EEN – ALGEMENE EN INSTITUTIONELE BEPALINGEN	9
TITEL I – ALGEMENE BEPALINGEN	9
TITEL II – BASIS VOOR SAMENWERKING	14
TITEL III – CIVIELE NUCLEAIRE SAMENWERKING	24
TITEL IV – UITLEGGINGSBEGINSELEN	27
TITEL V – INSTITUTIONEEL KADER	31
DEEL TWEE – VERKEER VAN PERSONEN	36
TITEL I – ALGEMENE BEGINSELEN EN DOELSTELLINGEN	36
TITEL II – OVERSCHRIJDING VAN DE GRENZEN	47
TITEL III – WAARBORGEN	61
HOOFDSTUK 1 – VERBLIJF IN GIBRALTAR, BIJZONDERE REGELS, AFGIFTE VAN VERBLIJFSVERGUNNINGEN EN VISA	61
HOOFDSTUK 2 – VERZOEKEN OM INTERNATIONALE BESCHERMING EN TERUGKEER	85
HOOFDSTUK 3 – POLITIËLE SAMENWERKING	90

TITEL IV – UITVOERING, TOEPASSING, EVALUATIE EN HANDHAVING	99
TITEL V – SAMENWERKING INZAKE RECHTSHANDHAVING EN JUSTITIE....	108
HOOFDSTUK 1 – DOEL EN TOEPASSINGSGEBIED	108
HOOFDSTUK 2 – SAMENWERKING MET EUROPOL.....	110
HOOFDSTUK 3 – SAMENWERKING MET EUROJUST	124
HOOFDSTUK 4 – UITWISSELING VAN INFORMATIE UIT HET STRAFREGISTER	135
HOOFDSTUK 5 – OVERLEVERING.....	143
HOOFDSTUK 6 – WEDERZIJDSSE BIJSTAND.....	190
HOOFDSTUK 7 – BEVRIEZING EN CONFISCATIE	202
TITEL VI – BESTRIJDING VAN WITWASSEN EN VAN TERRORISMEFINANCIERING	243
DEEL DRIE – ECONOMIE EN HANDEL	246
TITEL I – GELIJK SPEELVELD VOOR OPEN EN EERLIJKE MEDEDINGING EN DUURZAME ONTWIKKELING	246
HOOFDSTUK 1 – ALGEMENE BEGINSELEN.....	246
HOOFDSTUK 2 – TOEZICHT OP STAATSSTEUN.....	248

HOOFDSTUK 3 – BELASTINGEN	262
HOOFDSTUK 4 – ARBEIDS- EN SOCIALE NORMEN	264
HOOFDSTUK 5 – MILIEU EN KLIMAAT	267
HOOFDSTUK 6 – ANDERE INSTRUMENTEN VOOR HANDEL EN DUURZAME ONTWIKKELING	273
HOOFDSTUK 7 – HORIZONTALE EN INSTITUTIONELE BEPALINGEN	284
TITEL II – DOUANEREGELINGEN, INDIRECTE BELASTINGEN EN HANDELSGERELATEERDE KWESTIES	290
HOOFDSTUK 1 – ALGEMENE BEGINSELEN EN DOELSTELLINGEN	290
HOOFDSTUK 2 – DOUANE-UNIE	291
HOOFDSTUK 3 – IN GIBRALTAR GEPRODUCEERDE OF IN DE HANDEL GEBRACHTE GOEDEREN	309
HOOFDSTUK 4 – TABAK	320
HOOFDSTUK 5 – BEPALINGEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN OP BEPAALDE CATEGORIEËN GOEDEREN	321
HOOFDSTUK 6 – UITVOERING, TOEPASSING, TOEZICHT EN HANDHAVING	330
HOOFDSTUK 7 – OVERGANGSREGELINGEN	333

TITEL III – VERVOER	335
HOOFDSTUK 1 – LUCHTVAART	335
HOOFDSTUK 2 – WEGVERVOER.....	342
HOOFDSTUK 3 – ZEEVERVOER	352
TITEL IV – UITZONDERINGEN.....	354
DEEL VIER – GRENSARBEIDERS EN COÖRDINATIE VAN DE SOCIALE ZEKERHEID	360
TITEL I – PERSONELE WERKINGSSFEER	360
TITEL II – RECHTEN VAN GRENSARBEIDERS EN AFGELEIDE RECHTEN	362
TITEL III – COÖRDINATIE VAN DE SOCIALE ZEKERHEID	370
DEEL VIJF – FINANCIËLE BEPALINGEN	370
DEEL ZES – GESCHILLENBESLECHTING	371
HOOFDSTUK 1 – ALGEMENE BEPALINGEN	371
HOOFDSTUK 2 – PROCEDURE.....	375
HOOFDSTUK 3 – NALEVING	385
HOOFDSTUK 4 – GEMEENSCHAPPELIJKE PROCEDURELE BEPALINGEN	391
DEEL ZEVEN – SLOTBEPALINGEN	399

PREAMBULE

DE EUROPESE UNIE EN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE,

enerzijds,

HET VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-IERLAND,

anderzijds,

1. OPNIEUW BEVESTIGEND dat zij gehecht zijn aan de democratische beginselen, de rechtsstaat, de mensenrechten, de bestrijding van de verspreiding van massavernietigingswapens en de strijd tegen de klimaatverandering, die essentiële onderdelen van deze overeenkomst en aanvullende overeenkomsten vormen,
2. HET BELANG ERKENNEND van mondiale samenwerking bij het aanpakken van kwesties van gemeenschappelijk belang,
3. VASTSTELLEND dat het Verenigd Koninkrijk zich uit de Europese Unie heeft teruggetrokken en dat Gibraltar niet valt onder het territoriale toepassingsgebied van de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds¹, gedaan te Londen en Brussel op 30 december 2020 (de “handels- en samenwerkingsovereenkomst”),

¹ PB EU L 149 van 30.4.2021, blz. 10,
ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689(1)/oj).

4. STRE VEND naar een nieuwe wederzijdse samenwerkingsrelatie tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland met betrekking tot Gibraltar, die ook gedeelde welvaart en nauwe en constructieve betrekkingen bevordert met betrekking tot Gibraltar en het aangrenzende gebied in het Koninkrijk Spanje, met name het grondgebied van de gemeenten die de Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar vormen,
5. OVERWEGEND dat het, om de efficiënte uitvoering en de correcte uitlegging en toepassing van deze overeenkomst en eventuele aanvullende overeenkomsten en de naleving van de verplichtingen uit hoofde van die overeenkomsten te waarborgen, van wezenlijk belang is om regels vast te stellen voor een algeheel beheer, in het bijzonder regels voor geschillenbeslechting en handhaving,
6. OVERWEGEND dat alle bestaande fysieke belemmeringen voor het verkeer van personen tussen Gibraltar en het Schengengebied moeten worden weggenomen, met behoud van de integriteit van het Schengengebied door middel van passende controles, maatregelen en waarborgen, en rekening houdend met het feit dat Gibraltar niet deelneemt aan en niet betrokken is bij het Schengenacquis,
7. OVERWEGEND dat, om de veiligheid van de Partijen te versterken, de opheffing van fysieke belemmeringen voor het verkeer van personen en de ingestelde controles, maatregelen en waarborgen moeten worden aangevuld met samenwerking tussen de Partijen op het gebied van de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten en de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid,
8. OPNIEUW BEVESTIGEND, gezien de geografische nabijheid van de Partijen, dat zij zich ertoe verbinden samen te werken om het witwassen van geld en de financiering van terrorisme alsook belastingontduiking en belastingontwijking te voorkomen en te bestrijden, en de toepassing van internationale normen inzake goed bestuur op belastinggebied te waarborgen,

9. ERKENNEND dat er behoefte is aan een evenwichtig economisch partnerschap dat wordt geschraagd door een gelijk speelveld voor open en eerlijke concurrentie en duurzame ontwikkeling via doeltreffende kaders voor toezicht op staatssteun en een verbintenis om de respectieve hoge beschermingsniveaus van de Partijen op het gebied van arbeid en sociale normen, het milieu, de strijd tegen klimaatverandering, en belastingen te handhaven,

10. OVERWEGEND dat alle fysieke belemmeringen voor het verkeer van goederen over land tussen Gibraltar en de Unie moeten worden weggenomen, en tegelijkertijd de integriteit van de interne markt van de Unie en de financiële belangen van de Partijen moeten worden beschermd, onder meer door:

- ervoor te zorgen dat douanefraude wordt bestreden door middel van passende douanecontroles en -procedures en andere maatregelen;
- te voorzien in mechanismen voor samenwerking tussen de Partijen en waarborgen, om belastingfraude, belastingontduiking en belastingontwijking zowel te voorkomen als te bestrijden;
- de toepasselijke regels van de Unie inzake het verkeer, de productie en het in de handel brengen van goederen toe te passen, met inbegrip van verboden en beperkingen en regels inzake markttoegang,

11. ERNAAR STREVENDE, gezien de geografische nabijheid van de Partijen, samen te werken op het gebied van civiele nucleaire veiligheid en beveiligingszaken,

12. GELET OP het belang van het waarborgen van het vervoer van goederen over de weg en het verkeer van ambulances tussen Gibraltar en een beperkt aangrenzend grensgebied op het grondgebied van de Europese Unie, en van het vervoer van goederen over de weg tussen Gibraltar en het Verenigd Koninkrijk over het grondgebied van de Unie, alsook van bepaalde toegang tot de havens van de Partijen,

13. STREVENDE naar de vaststelling van regels die van toepassing zijn op de luchthaven van Gibraltar en de exploitatie ervan,

14. STREVENDE naar de vaststelling van duidelijke regels en de totstandbrenging van een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de bevoegde organen van het Koninkrijk Spanje en Gibraltar om de rechten van grensarbeiders die zich tussen het Koninkrijk Spanje en Gibraltar verplaatsen om te werken, en de bijbehorende coördinatie van de socialezekerheidsrechten, te beschermen en te waarborgen, alsook de rechten van de gezinsleden van grensarbeiders te waarborgen,

15. HET BELANG ERKENNEND van een financieel mechanisme om de cohesie tussen Gibraltar en de Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar te bevorderen en tegelijkertijd de financiële belangen van de Partijen te beschermen,

16. GELEID DOOR DE WENS dat tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk een overeenkomst wordt gesloten die een rechtsgrond biedt voor een dergelijke samenwerking,

17. ERKENNEND dat de Partijen deze overeenkomst kunnen aanvullen met andere overeenkomsten die een integrerend deel uitmaken van hun algemene bilaterale betrekkingen zoals die worden geregeld bij deze overeenkomst,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN:

DEEL EEN

ALGEMENE EN INSTITUTIONELE BEPALINGEN

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

ARTIKEL 1

Doel

Het doel van deze overeenkomst is een wederzijdse samenwerkingsrelatie tussen de Partijen tot stand te brengen die ook gedeelde welvaart en nauwe en constructieve betrekkingen bevordert met betrekking tot Gibraltar en het aangrenzende gebied in het Koninkrijk Spanje, met name het grondgebied van de gemeenten die de Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar vormen.

ARTIKEL 2

Soevereiniteit

Deze overeenkomst, eventuele aanvullende overeenkomsten zoals bedoeld in artikel 4, alle administratieve regelingen of andere regelingen met betrekking tot deze overeenkomst, en alle maatregelen of instrumenten of gedragingen in het kader of als gevolg daarvan, of op grond daarvan, doen geen afbreuk aan, en hebben generlei gevolgen voor, de respectieve rechtsopvattingen van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland of van het Koninkrijk Spanje met betrekking tot soevereiniteit en jurisdictie, en vormen geen basis voor het erkennen of ontkennen van soevereiniteit, ook niet in gerechtelijke of andere procedures.

ARTIKEL 3

Definities

1. Voor de toepassing van deze overeenkomst en eventuele aanvullende overeenkomsten, en tenzij anders bepaald, wordt verstaan onder:
 - a) “Partij” of “Partijen”: de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar;
 - b) “recht van de Partij” of “recht van de Partijen”: wanneer wordt verwezen naar het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, het recht dat van toepassing is in Gibraltar, tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald;

- c) “betrokkene”: een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon; een identificeerbare persoon is een persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator, zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens of een online-identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;
- d) “dag”: een kalenderdag;
- e) “lidstaat”: een lidstaat van de Europese Unie;
- f) “persoonsgegevens”: alle informatie over een betrokkene;
- g) “aangrenzend grensgebied”: het grondgebied van de gemeenten in het Koninkrijk Spanje die de Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar vormen.

2. Verwijzingen naar de “Unie” in deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten worden zodanig begrepen dat die de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie omvatten, tenzij anders is bepaald of de context anders vereist.

3. Verwijzingen naar het “Verenigd Koninkrijk” in deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten worden begrepen als een verwijzing naar het Verenigd Koninkrijk als de staat die verantwoordelijk is voor de externe betrekkingen van Gibraltar.

ARTIKEL 4

Aanvullende overeenkomsten

1. Indien de Unie en het Verenigd Koninkrijk onderling nog andere bilaterale overeenkomsten met betrekking tot Gibraltar sluiten, vormen die overeenkomsten aanvullende overeenkomsten ten opzichte van deze overeenkomst, tenzij in die overeenkomsten anders is bepaald. Dergelijke aanvullende overeenkomsten vormen een integrerend onderdeel van de algemene bilaterale betrekkingen tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zoals die worden geregeld bij deze overeenkomst en maken deel uit van het algemene kader.
2. Lid 1 is ook van toepassing op:
 - a) overeenkomsten tussen de Unie en haar lidstaten, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, anderzijds; en
 - b) overeenkomsten tussen de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, anderzijds.

ARTIKEL 5

Goede trouw

1. De Partijen bieden elkaar ondersteuning bij de uitvoering van uit deze overeenkomst en eventuele aanvullende overeenkomsten voortvloeiende taken, waarbij zij elkaar ten volle respecteren en te goeder trouw handelen.

2. Zij nemen alle passende algemene en specifieke maatregelen om de naleving van de uit deze overeenkomst en eventuele aanvullende overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen te garanderen en onthouden zich van maatregelen die de verwezenlijking van de doelstellingen van deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten in gevaar zouden kunnen brengen.

ARTIKEL 6

Mededelingen en kennisgevingen

1. Formele mededelingen en besluiten waarvan kennisgeving moet worden gedaan door, die afkomstig zijn van of die gericht zijn aan de bevoegde autoriteiten van Gibraltar, worden doorgegeven via het ministerie van Buitenlandse Zaken, Gemenebestzaken en Ontwikkelingssamenwerking van de regering van het Verenigd Koninkrijk (*Foreign, Commonwealth and Development Office – FCDO*) of een ander orgaan van het Verenigd Koninkrijk, dat net als het FCDO gevestigd is in het Verenigd Koninkrijk, en dat de regering van het Verenigd Koninkrijk kan besluiten aan te wijzen.
2. Het FCDO waarmerkt door de bevoegde autoriteiten van Gibraltar afgegeven documenten als authentieke documenten wanneer besluiten rechtstreeks ten uitvoer moeten worden gelegd voor een rechtbank of een andere handhavingsautoriteit in een lidstaat zonder dat een formele voorafgaande kennisgeving nodig is.
3. De kennisgeving door het Verenigd Koninkrijk over de bevoegde autoriteiten in Gibraltar op grond van deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten bevat ook een verwijzing naar het FCDO of een ander orgaan van het Verenigd Koninkrijk zoals bedoeld in lid 1.

ARTIKEL 7

Wegnemen van fysieke belemmeringen

Alle fysieke belemmeringen worden weggenomen overeenkomstig het uitvoeringsplan dat is opgenomen in de desbetreffende administratieve regeling tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje.

TITEL II

BASIS VOOR SAMENWERKING

ARTIKEL 8

Democratie, rechtsstaat en mensenrechten

1. De Partijen blijven de gedeelde waarden en beginselen van democratie, de rechtsstaat en de eerbiediging van de mensenrechten, die ten grondslag liggen aan hun intern en internationaal beleid, hooghouden. In dat verband bevestigen de Partijen andermaal dat zij de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de internationale mensenrechtenverdragen waarbij zij partij zijn, eerbiedigen.
2. De Partijen bevorderen die gedeelde waarden en beginselen binnen internationale fora. Bij de bevordering van die waarden en beginselen werken de Partijen samen, ook met of in derde landen.

ARTIKEL 9

Strijd tegen klimaatverandering

1. De Partijen zijn van oordeel dat klimaatverandering een existentiële bedreiging voor de mensheid vormt en herhalen dat zij vastbesloten zijn om mondiaal krachtiger op die bedreiging te reageren. De strijd tegen door de mens veroorzaakte klimaatverandering, zoals die gestalte heeft gekregen in het kader van het proces van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, gedaan te New York op 9 mei 1992 (*United Nations Framework Convention on Climate Change* - UNFCCC), en met name in de Overeenkomst van Parijs, die in Parijs op 12 december 2015 is aangenomen tijdens de 21e vergadering van de Conferentie van de partijen bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (de “Overeenkomst van Parijs”), vormt een inspiratiebron voor het interne en externe beleid van de Unie en het Verenigd Koninkrijk. Dienovereenkomstig eerbiedigt elke Partij de Overeenkomst van Parijs en het door UNFCCC ingestelde proces en onthouden zij zich van elk handelen of nalaten dat het voorwerp en het doel van de Overeenkomst van Parijs wezenlijk teniet zou doen.
2. Binnen internationale fora pleiten de Partijen voor de bestrijding van klimaatverandering, onder meer door samen te werken met andere landen en regio's opdat zij hun ambitieniveau op het gebied van de vermindering van broeikasgasemissies verhogen.

ARTIKEL 10

Bestrijding van de verspreiding van massavernietigingswapens

1. De Partijen zijn van oordeel dat de verspreiding van massavernietigingswapens en overbrengingsmiddelen daarvoor, onder zowel statelijke als niet-statale actoren, een van de ernstigste bedreigingen voor de internationale stabiliteit en veiligheid vormt. De Partijen komen derhalve overeen samen te werken en de verspreiding van massavernietigingswapens en de overbrengingsmiddelen daarvoor te helpen bestrijden door de volledige naleving en de uitvoering op nationaal niveau van de verbintenissen die zij zijn aangegaan in het kader van de internationale verdragen en overeenkomsten op het gebied van ontwapening en non-proliferatie.
2. De Partijen komen bovendien overeen mee te werken en bij te dragen aan de bestrijding van de verspreiding van massavernietigingswapens en de overbrengingsmiddelen daarvoor, door:
 - a) stappen te nemen om alle andere relevante internationale instrumenten te ondertekenen, te bekrachtigen of ertoe toe te treden, naargelang het geval, en volledig uit te voeren, voor zover die instrumenten openstaan voor ondertekening, bekrachtiging of toetreding door de Partijen; en
 - b) een effectief systeem van nationale uitvoercontroles in te voeren om de uitvoer en doorvoer te controleren van goederen die betrekking hebben op massavernietigingswapens, met inbegrip van een controle op eindgebruik als massavernietigingswapen van technologieën voor tweërlei gebruik, en met effectieve sancties op overtreding van de uitvoercontroles.
3. De Partijen komen overeen een regelmatige dialoog over die onderwerpen tot stand te brengen.

ARTIKEL 11

Handvuurwapens en lichte wapens en andere conventionele wapens

1. De Partijen erkennen dat de illegale productie en overdracht van en de illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens en munitie daarvoor, alsook hun buitensporige accumulatie, hun slecht beheer, inadequaate beveiligde voorraden en de ongecontroleerde verspreiding ervan, een ernstige bedreiging voor de vrede en de internationale veiligheid blijven vormen.
2. De Partijen komen overeen hun respectieve verplichtingen, ook die van Gibraltar in het geval van het Verenigd Koninkrijk, met betrekking tot de aanpak van de illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens en munitie daarvoor na te komen en volledig uit te voeren, uit hoofde van de bestaande internationale overeenkomsten en de resoluties van de VN-Veiligheidsraad, en ook hun respectieve verbintenissen na te komen in het kader van andere internationale instrumenten op dat gebied, zoals het VN-actieprogramma ter voorkoming, bestrijding en uitbanning van de illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens in al zijn aspecten.
3. De Partijen onderkennen het belang van interne controlesystemen voor de overdracht van conventionele wapens overeenkomstig de geldende internationale normen. De Partijen onderkennen dat het van belang is die controles op verantwoordelijke wijze toe te passen en aldus bij te dragen tot de internationale en regionale vrede, veiligheid en stabiliteit, en tot het verminderen van menselijk leed, en te helpen voorkomen dat conventionele wapens op de illegale markt belanden.
4. In dat verband verplichten de Partijen zich ertoe in het kader van het Wapenhandelsverdrag, aangenomen te New York op 2 april 2013, met elkaar samen te werken, ook wat betreft het bevorderen van de universalisering van dat verdrag en van de volledige uitvoering ervan door alle VN-lidstaten.

5. De Partijen verplichten zich er daarom toe met elkaar samen te werken bij het opstellen of verbeteren van de regelgeving voor de internationale handel in conventionele wapens, en bij het voorkomen, bestrijden en uitbannen van de illegale wapenhandel. De Partijen nemen stappen om de in bijlage 1 genoemde internationale instrumenten te ondertekenen, te bekrachtigen of ertoe toe te treden, naargelang het geval, en volledig uit te voeren, voor zover die instrumenten openstaan voor ondertekening, bekrachtiging of toetreding door de Partijen.

6. De Partijen komen overeen een regelmatige dialoog over die onderwerpen tot stand te brengen.

ARTIKEL 12

De ernstigste criminaliteit die de internationale gemeenschap aangaat

1. De Partijen bevestigen andermaal dat de ernstigste criminaliteit die de gehele internationale gemeenschap aangaat, niet ongestraft mag blijven en dat de effectieve vervolging ervan moet worden gewaarborgd door maatregelen op nationaal niveau te nemen en de wereldwijde samenwerking, onder meer met het Internationaal Strafhof, te intensiveren. De Partijen komen overeen volledige steun te verlenen aan de universaliteit en integriteit van het Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof, aangenomen te Rome op 17 juli 1998, en daarmee samenhangende instrumenten.

2. De Partijen komen overeen een regelmatige dialoog over die onderwerpen tot stand te brengen.

ARTIKEL 13

Terrorismebestrijding

1. De Partijen werken samen op bilateraal, regionaal en internationaal niveau om daden van terrorisme in al zijn vormen en uitingen te voorkomen en te bestrijden overeenkomstig het internationale recht, met inbegrip van, indien van toepassing, internationale overeenkomsten ter bestrijding van terrorisme, het internationaal humanitair recht en het internationaal recht inzake de mensenrechten, en overeenkomstig de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties. De Partijen nemen stappen om de in bijlage 2 genoemde internationale instrumenten te ondertekenen, te bekrachtigen of ertoe toe te treden, naargelang het geval, en volledig uit te voeren, voor zover die instrumenten openstaan voor ondertekening, bekrachtiging of toetreding door de Partijen.
2. De Partijen versterken de samenwerking op het gebied van terrorismebestrijding, ook waar het gaat om het voorkomen en bestrijden van gewelddadig extremisme en terrorismefinanciering, teneinde hun gemeenschappelijke veiligheidsbelangen te bevorderen, rekening houdend met de mondiale strategie voor terrorismebestrijding van de Verenigde Naties en de desbetreffende resoluties van de VN-Veiligheidsraad en zonder afbreuk te doen aan de samenwerking inzake rechtshandhaving en justitie in strafzaken en de uitwisseling van inlichtingen.
3. De Partijen komen overeen een regelmatige dialoog over die onderwerpen tot stand te brengen. Die dialoog is onder meer gericht op het bevorderen en vergemakkelijken van:
 - a) het delen van evaluaties van de terroristische dreiging;
 - b) de uitwisseling van beste praktijken en expertise op het gebied van terrorismebestrijding;
 - c) operationele samenwerking en uitwisseling van gegevens; en
 - d) uitwisselingen inzake samenwerking in het kader van multilaterale organisaties.

ARTIKEL 14

Bescherming van persoonsgegevens

1. Dit artikel is van toepassing op de bescherming van natuurlijke personen wat betreft hun persoonsgegevens, wanneer die geheel of gedeeltelijk geautomatiseerd worden verwerkt, of op niet-geautomatiseerde wijze worden verwerkt wanneer die gegevens in een bestand zijn opgenomen of bestemd zijn om daarin te worden opgenomen (“gegevensbescherming”).
2. Bijlage 3 vormt een integrerend deel van dit artikel. De bepalingen van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad¹ betreffende de bevoegdheid en de rol van de leidende toezichthoudende autoriteit en de betrokken toezichthoudende autoriteit worden niet opgenomen in die bijlage.
3. Artikel 19 is van toepassing op bijlage 3.
4. Onverminderd artikel 20 van deze overeenkomst worden de in artikel 19, lid 1, van deze overeenkomst bedoelde bepalingen van het interne recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar op het door bijlage 3 bestreken gebied uitgelegd overeenkomstig de desbetreffende handelingen van het Europees Comité voor gegevensbescherming (het “Comité”), op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden als die welke voor de lidstaten gelden. Dat omvat de adviezen die de toezichthoudende autoriteit voor gegevensbescherming van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar op grond van artikel 64 van Verordening (EU) 2016/679 vraagt of ontvangt over regels die van toepassing zijn op het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, die gelijk zijn aan de regels van de handelingen van de Unie in bijlage 3.

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB EU L 119 van 4.5.2016, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

5. De toezichthoudende autoriteit voor gegevensbescherming van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar houdt zoveel mogelijk rekening met besluiten die door de bevoegde toezichthoudende autoriteit zijn genomen op grond van artikel 60 van Verordening (EU) 2016/679 en besluiten die door het Comité zijn genomen op grond van artikel 65 van Verordening (EU) 2016/679, wanneer zij uitspraak doet in zaken met soortgelijke vragen over de uitlegging en toepassing van dezelfde regels als die in Verordening (EU) 2016/679.

6. De verwijzing naar lidstaten in artikel 68, lid 3, van Verordening (EU) 2016/679 wordt niet zodanig gelezen dat het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar daaronder valt. De toezichthoudende autoriteit voor gegevensbescherming van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kan alleen voor vergaderingen van het Comité worden uitgenodigd in gevallen waarin tot die toezichthoudende autoriteit gerichte besluiten worden besproken of de aanwezigheid van die toezichthoudende autoriteit noodzakelijk en in het belang van de Unie is, om te zorgen voor de effectieve toepassing in Gibraltar van dezelfde regels als die van de handelingen van de Unie op het gebied van gegevensbescherming zoals bedoeld in artikel 19, lid 1, van deze overeenkomst. In dergelijke gevallen neemt de toezichthoudende autoriteit voor gegevensbescherming van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar deel als deskundige of gast op grond van het toepasselijke reglement van orde van het Comité. Haar deelname is strikt beperkt tot de relevante agendapunten, en in de relevante documenten, zoals de notulen van de vergadering, wordt naar de autoriteit verwezen als de toezichthoudende autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.

7. Voor de toepassing van deze overeenkomst worden alle verwijzingen naar derde landen en hun bevoegde autoriteiten in de in bijlage 3 vermelde bepalingen van het Unierecht zodanig begrepen dat die niet het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en zijn bevoegde autoriteiten omvatten, mits lid 2 van dit artikel wordt nageleefd overeenkomstig artikel 19, lid 1.

8. Wanneer de Unie voornemens is een adequaatheidsbesluit vast te stellen op grond van artikel 45 van Verordening (EU) 2016/679 of artikel 36 van Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad¹, wordt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar naar behoren op de hoogte gehouden.

ARTIKEL 15

Mondiale samenwerking bij vraagstukken van gemeenschappelijk economisch, ecologisch en sociaal belang

1. De Partijen erkennen het belang van mondiale samenwerking bij het aanpakken van kwesties van gemeenschappelijk economisch, ecologisch en sociaal belang. Zij bevorderen multilaterale oplossingen voor gemeenschappelijke problemen waar dat in hun beider belang is.
2. Zonder afbreuk te doen aan hun beslissingsautonomie en onverminderd andere bepalingen van deze overeenkomst of aanvullende overeenkomsten, streven de Partijen ernaar samen te werken op het gebied van actuele en nieuwe mondiale vraagstukken van gemeenschappelijk belang, zoals vrede en veiligheid, klimaatverandering, duurzame ontwikkeling, grensoverschrijdende verontreiniging, milieubescherming, digitalisering, volksgezondheid en consumentenbescherming, belastingen, financiële stabiliteit en vrije en eerlijke handel en investeringen. Daartoe streven zij ernaar een constante en effectieve dialoog in stand te houden en hun standpunten te coördineren binnen multilaterale organisaties en fora waaraan de Partijen deelnemen, zoals de Verenigde Naties, de Groep van zeven (G7) en de Groep van Twintig (G20), de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (“OESO”), het Internationaal Monetair Fonds, de Wereldbank en de Wereldhandelsorganisatie (*World Trade Organization* – “WTO”).

¹ Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (PB EU L 119 van 4.5.2016, blz. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

ARTIKEL 16

Essentiële onderdelen

1. Artikel 8, lid 1, artikel 9, lid 1, en artikel 10, lid 1, vormen essentiële onderdelen van de samenwerking die bij deze overeenkomst en eventuele aanvullende overeenkomsten tot stand wordt gebracht.
2. Indien een van de Partijen van oordeel is dat er een ernstige en grove niet-nakoming door de andere Partij van de in lid 1 als essentiële onderdelen beschreven verplichtingen heeft plaatsgevonden, kan zij besluiten de werking van deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten geheel of gedeeltelijk te beëindigen of te schorsen.
3. Voorafgaand daaraan verzoekt de Partij die een beroep doet op de toepassing van dit artikel dat de Samenwerkingsraad onmiddellijk bijeenkomt om een tijdige en voor alle Partijen aanvaardbare oplossing te vinden. Indien binnen een termijn van 30 dagen na de datum van het verzoek aan de Samenwerkingsraad geen voor alle Partijen aanvaardbare oplossing is gevonden, kan de Partij de in lid 2 bedoelde maatregelen nemen.
4. De in lid 2 bedoelde maatregelen worden genomen met volledige inachtneming van het internationaal recht en zijn evenredig. Voorrang wordt gegeven aan maatregelen die de werking van deze overeenkomst en aanvullende overeenkomsten zo weinig mogelijk verstoren.
5. De Partijen zijn van oordeel dat een situatie als een ernstige en grove niet-nakoming van een van de in lid 1 als essentiële onderdelen beschreven verplichtingen kan worden beschouwd indien de ernst en de aard ervan uitzonderlijk zijn en een bedreiging vormen voor de vrede en de veiligheid of internationale gevolgen hebben. Voor alle duidelijkheid: elk handelen of nalaten dat het voorwerp en het doel van de Overeenkomst van Parijs wezenlijk teniet zou doen, wordt beschouwd als ernstige en grove niet-nakoming voor de toepassing van dit artikel.

TITEL III

CIVIELE NUCLEAIRE SAMENWERKING

ARTIKEL 17

Civiele nucleaire samenwerking

1. De Partijen erkennen dat internationale samenwerking van belang is voor doeltreffende regelingen inzake nucleaire veiligheid, en zij werken samen aan de voortdurende verbetering van de internationale normen en verdragen voor nucleaire veiligheid en van de uitvoering daarvan. Voor zover zulks niet strijdig is met ontwikkelingen op het gebied van juridisch bindende internationale normen voor nucleaire veiligheid, zorgen de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar er, mede door handhaving, voor dat het beschermingsniveau niet wordt afgezwakt of verlaagd tot een niveau dat lager is dan dat van de beschermingsnormen, zoals gedeeld door de Partijen en ten aanzien van Gibraltar toegepast tot en met 31 december 2020 met betrekking tot nucleaire veiligheid, stralingsbescherming, veilig beheer van radioactief afval en verbruikte splijtstof, ontmanteling, veilige overbrenging van nucleair materiaal, paraatheid en respons in noodsituaties en doeltreffend beheer van radioactief materiaal en radioactieve bronnen.
2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar past op het moment dat dergelijke regelingen vereist zijn, een robuust en doeltreffend systeem voor boekhouding en beheersing van kerntechnisch materiaal toe om ervoor te zorgen dat kerntechnisch materiaal als omschreven in artikel XII van het Statuut van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, aangenomen te New York op 23 oktober 1956, uitsluitend voor vreedzame doeleinden wordt gebruikt.

3. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar past veiligheids- en beveiligingsregelingen toe, in overeenstemming met de relevante internationale overeenkomsten, ten aanzien van alle relevante civiele nucleaire installaties en radioactieve bronnen in Gibraltar, op het moment dat dergelijke regelingen vereist zijn.
4. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar geeft, op het moment dat die regelingen vereist zijn, uitvoering aan een overeenkomst waarover met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie is onderhandeld inzake de toepassing van veiligheidscontrole in Gibraltar en neemt stappen om de in bijlage 4, deel 1, genoemde internationale instrumenten en, indien relevant, de toekomstige wijzigingen daarvan, voor zover die door het Verenigd Koninkrijk zijn bekrachtigd, te ondertekenen, te bekrachtigen of ertoe toe te treden, en om die volledig ten uitvoer te leggen. Voorts neemt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar stappen om, voor zover passend, de in bijlage 4, deel 2, vermelde richtsnoeren en de toekomstige wijzigingen daarvan te volgen, voor zover die door het Verenigd Koninkrijk worden gebruikt.
5. De Partijen erkennen dat internationale samenwerking van belang is voor doeltreffende regelingen inzake nucleaire beveiliging, en zij werken samen aan de voortdurende verbetering van de internationale normen en verdragen voor nucleaire beveiliging. De Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgen er, mede door handhaving, voor dat het beschermingsniveau niet wordt afgezwakt of verlaagd tot een niveau dat lager is dan dat van de beschermingsnormen zoals tot en met 31 december 2020 toegepast door de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar wat betreft fysieke bescherming.

6. Het Verenigd Koninkrijk heeft de toepassing van het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, zoals gewijzigd bij het Aanvullend Protocol van 28 januari 1964 en het Protocol van 6 november 1982, uitgebreid tot Gibraltar. De Partijen nemen er nota van dat het Verenigd Koninkrijk stappen zal blijven zetten ter uitbreiding van het Protocol van 12 februari 2004, dat op 1 januari 2022 in het Verenigd Koninkrijk in werking is getreden, en eventuele verdere wijzigingen daarvan, tenzij een Partij de andere Partij schriftelijk ervan in kennis heeft gesteld dat zij de wijziging niet aanvaardt.

7. Het Verenigd Koninkrijk, namens Gibraltar, handhaaft en toetst op gezette tijden de operationele regelingen in verband met gebeurtenissen in of met gevolgen voor Gibraltar, die vallen onder het Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval, aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, in bijzondere zitting te Wenen bijeen op 26 september 1986, en het Verdrag inzake de verlening van bijstand in het geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen, aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, in bijzondere zitting te Wenen bijeen op 26 september 1986, indien een dergelijke gebeurtenis zich voordoet. Die operationele regelingen worden in detail beschreven in bijlage 5, en in het geval van actualiseringen wordt de andere Partij zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk drie maanden na de inwerkingtreding ervan, op de hoogte gebracht en wordt bijlage 5 dienovereenkomstig gewijzigd.

8. Wat betreft het doeltreffende beheer van radioactief materiaal en radioactieve bronnen zorgt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar voor een doelmatigheid en dekking die ten minste gelijkwaardig zijn aan de doelmatigheid en dekking waarin wordt voorzien uit hoofde van Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad¹ en Richtlijn 2013/59/Euratom van de Raad², alsook toekomstige wijzigingen of vervangingen daarvan.

TITEL IV

UITLEGGINGSBEGINSELEN

ARTIKEL 18

Internationaal publiekrecht

1. De bepalingen van deze overeenkomst en van elke aanvullende overeenkomst worden te goeder trouw uitgelegd overeenkomstig de gewone betekenis ervan in hun context en in het licht van het voorwerp en het doel van de overeenkomst volgens de gebruikelijke regels voor de uitlegging van het internationaal publiekrecht, met inbegrip van die welke zijn neergelegd in het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht van 23 mei 1969.

¹ Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land (PB EG L 260 van 30.9.2008, blz. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/68/oj>).

² Richtlijn 2013/59/Euratom van de Raad van 5 december 2013 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming tegen de gevaren verbonden aan de blootstelling aan ioniserende straling, en houdende intrekking van de Richtlijnen 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom en 2003/122/Euratom (PB EU L 13 van 17.1.2014, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/59/oj>).

2. Voor alle duidelijkheid: noch deze overeenkomst noch enige aanvullende overeenkomst houdt een verplichting in om de bepalingen ervan in overeenstemming met het interne recht van een van beide Partijen uit te leggen, tenzij artikel 19, leden 1 en 4, en artikel 20 van toepassing zijn.

3. Voor alle duidelijkheid: een uitlegging van deze overeenkomst of van een aanvullende overeenkomst door de rechter van een van beide Partijen is niet bindend voor de rechter van de andere Partij, onverminderd artikel 20.

ARTIKEL 19

Unierecht dat door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar moet worden toegepast

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgt voor de opname in zijn interne recht en de daadwerkelijke toepassing van dezelfde bepalingen als die:

- a) in de handelingen van de Unie die zijn vermeld in die bepalingen van deze overeenkomst en in de bijlagen bij deze overeenkomst waarop dit artikel van toepassing is; of
- b) onder de in de leden 2 tot en met 4 vastgestelde voorwaarden, in een latere handeling van de Unie, te weten:
 - i) een handeling van de Unie tot wijziging of vervanging van een handeling van de Unie zoals bedoeld in punt a);
 - ii) een handeling van de Unie tot aanvulling of uitvoering van een handeling van de Unie zoals bedoeld in punt a); of
 - iii) een andere handeling van de Unie over het onderwerp van een handeling van de Unie zoals bedoeld in punt a).

2. Wanneer de Unie een latere handeling van de Unie vaststelt, stelt zij het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar onmiddellijk in kennis van de vaststelling van die handeling.
3. Binnen 30 dagen na de in lid 2 bedoelde kennisgeving stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de Unie in kennis van zijn besluit om de inhoud van de latere handeling van de Unie al dan niet te aanvaarden en in zijn interne recht op te nemen. De aanvaarding door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar van de inhoud van een latere handeling van de Unie schept rechten en verplichtingen tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie.
4. Indien voor de opname van de latere handeling van de Unie in het interne recht aan grondwettelijke vereisten moet worden voldaan, stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de Unie daarvan in kennis op het moment van de in lid 3 bedoelde kennisgeving. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar stelt de Unie onverwijld schriftelijk in kennis wanneer aan alle grondwettelijke vereisten is voldaan. Vanaf de inwerkingtreding van de latere handeling van de Unie tot de kennisgeving dat aan de grondwettelijke vereisten is voldaan, past het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar voorlopig zoveel mogelijk dezelfde regels toe als die welke in de latere handeling van de Unie zijn opgenomen.
5. Indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar:
 - a) kennisgeeft van zijn besluit om de inhoud van een latere handeling van de Unie niet te aanvaarden;
 - b) geen kennisgeving doet binnen de in lid 3 vastgestelde termijn; of

- c) de Unie niet uiterlijk zes weken na de inwerkingtreding van een latere handeling van de Unie in kennis stelt van de opname van die handeling in zijn interne recht,

wordt deze overeenkomst geacht te zijn beëindigd, tenzij de Samenwerkingsraad, na zorgvuldig onderzoek van de mogelijkheden om de overeenkomst voort te zetten, binnen 90 dagen vanaf de in punt a) bedoelde kennisgeving of vanaf het verstrijken van de in punt b) of c) bedoelde termijn anders besluit. De beëindiging van deze overeenkomst wordt van kracht drie maanden na het verstrijken van de termijn van 90 dagen.

ARTIKEL 20

Consistente uitlegging

De in artikel 19, lid 1, bedoelde bepalingen worden uitgelegd en toegepast in overeenstemming met de methoden en algemene beginselen van het Unierecht en worden bij de uitvoering en toepassing ervan uitgelegd in overeenstemming met de desbetreffende jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

ARTIKEL 21

Particuliere rechten

1. Onverminderd artikel 19, leden 1 en 2, en titels I en II van deel vier van deze overeenkomst en onverminderd artikel SSC.70 van het Protocol betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid en, waar het de Unie betreft, met uitzondering van titel V van deel twee van deze overeenkomst, wordt niets in deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten aldus uitgelegd dat daarbij aan personen rechten worden toegekend of verplichtingen worden opgelegd, anders dan die welke tussen de Partijen uit hoofde van internationaal publiekrecht in het leven zijn geroepen, of aldus uitgelegd dat op deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten een rechtstreeks beroep kan worden gedaan binnen de interne rechtsorden van de Partijen.
2. De Partijen voorzien in hun recht niet in een recht om tegen de andere Partij op te treden op grond van het feit dat de andere Partij in strijd met deze overeenkomst of enige aanvullende overeenkomst heeft gehandeld.

TITEL V

INSTITUTIONEEL KADER

ARTIKEL 22

Samenwerkingsraad

1. Er wordt een Samenwerkingsraad opgericht. Hij is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Unie en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar. De Samenwerkingsraad kan bijeenkomen in verschillende samenstellingen, afhankelijk van de te bespreken aangelegenheden.

2. De Samenwerkingsraad wordt gezamenlijk voorgezeten door een lid van de Europese Commissie en een vertegenwoordiger van de regering van het Verenigd Koninkrijk op ministerieel niveau. Hij komt bijeen op verzoek van de Unie of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en in ieder geval ten minste eenmaal per jaar, en stelt zijn vergaderrooster en agenda in onderlinge overeenstemming vast.
3. De Samenwerkingsraad houdt toezicht op de verwezenlijking van de doelstellingen van deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten. Hij houdt toezicht op en bevordert de uitvoering en de toepassing van deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten. Elke Partij kan aangelegenheden betreffende de uitvoering, de toepassing en de uitlegging van deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten aan de Samenwerkingsraad voorleggen.
4. De Samenwerkingsraad is bevoegd om:
 - a) over alle aangelegenheden besluiten vast te stellen wanneer deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten daarin voorzien;
 - b) aan de Partijen aanbevelingen te doen omtrent de uitvoering en de toepassing van deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten;
 - c) besluiten vast te stellen tot wijziging van deze overeenkomst in de gevallen waarin deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten daarin voorzien;
 - d) behalve in verband met titel IV van deel een, tot het eind van het vierde jaar na de inwerkingtreding van deze overeenkomst, besluiten vast te stellen tot wijziging van deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten, mits dergelijke wijzigingen nodig zijn om fouten te corrigeren of omissies of andere tekortkomingen te verhelpen;

- e) alle aangelegenheden te bespreken in verband met de gebieden die onder deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten vallen;
 - f) sommige van zijn bevoegdheden te delegeren aan een gespecialiseerd comité, met uitzondering van de in punt g) bedoelde bevoegdheden en verantwoordelijkheden; en
 - g) besluiten vast te stellen tot instelling van gespecialiseerde comités en tot toewijzing van taken aan die comités, tot opheffing van een gespecialiseerd comité, of tot wijziging van de aan de comités toegewezen taken.
5. Op de werkzaamheden van de Samenwerkingsraad is het in bijlage 6 vastgestelde reglement van orde van toepassing. De Samenwerkingsraad kan die bijlage wijzigen.

ARTIKEL 23

Gespecialiseerde comités

1. De volgende gespecialiseerde comités worden ingesteld:
 - a) het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen;
 - b) het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel; en
 - c) het Gespecialiseerd Comité voor de luchtvaart.

2. Met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met hun bevoegdheidsgebied, zijn de gespecialiseerde comités bevoegd om:

- a) toezicht te houden op de uitvoering en die uitvoering te evalueren en de goede werking van deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten te verzekeren;
- b) de Samenwerkingsraad bij te staan bij de uitvoering van zijn taken, en in het bijzonder aan de Samenwerkingsraad verslag uit te brengen en alle door de Samenwerkingsraad opgedragen taken uit te voeren;
- c) besluiten vast te stellen en aanbevelingen te doen over alle aangelegenheden waarvoor de Samenwerkingsraad zijn bevoegdheden overeenkomstig artikel 22, lid 4, punt f), aan een gespecialiseerd comité heeft gedelegeerd of waarvoor deze overeenkomst daarin voorziet;
- d) technische kwesties te bespreken die voortvloeien uit de uitvoering van deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten; en
- e) de Partijen een forum te verschaffen om informatie uit te wisselen, beste praktijken te bespreken en ervaringen met de uitvoering te delen.

3. De gespecialiseerde comités worden waar nodig in kennis gesteld van de uitvoering van de administratieve regelingen die het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje hebben gesloten over aangelegenheden die verband houden met de uitvoering van deze overeenkomst.

4. De gespecialiseerde comités zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van elke Partij. Elke Partij zorgt ervoor dat haar respectieve vertegenwoordigers in de gespecialiseerde comités over de juiste deskundigheid beschikken met betrekking tot de aangelegenheden die worden besproken.

5. De gespecialiseerde comités worden gezamenlijk voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Unie en een vertegenwoordiger van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.
6. Tenzij in deze overeenkomst anders is bepaald, of tenzij de medevoorzitters anders besluiten, komen zij ten minste eenmaal per jaar bijeen.
7. De gespecialiseerde comités stellen hun vergaderrooster en -agenda in onderlinge overeenstemming vast.
8. Op de werkzaamheden van de gespecialiseerde comités is het in bijlage 6 vastgestelde reglement van orde van toepassing.
9. In afwijking van lid 8 kan een gespecialiseerd comité zijn eigen reglement van orde vaststellen en dat nadien wijzigen.

ARTIKEL 24

Besluiten en aanbevelingen

1. De besluiten die door de Samenwerkingsraad of, in voorkomend geval, door een gespecialiseerd comité worden vastgesteld, zijn bindend voor de Partijen en voor alle bij deze overeenkomst of eventuele aanvullende overeenkomsten opgerichte organen, met inbegrip van het scheidsgerecht zoals bedoeld in deel zes. Aanbevelingen zijn niet bindend.
2. De Samenwerkingsraad of, in voorkomend geval, de gespecialiseerde comités stellen hun besluiten vast en doen aanbevelingen in onderlinge overeenstemming.

DEEL TWEE

VERKEER VAN PERSONEN

TITEL I

ALGEMENE BEGINSELEN EN DOELSTELLINGEN

ARTIKEL 25

Bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden

1. De samenwerking waarin dit deel voorziet, is gebaseerd op de jarenlange eerbiediging door de Partijen en de lidstaten van de democratie, de rechtsstaat en de bescherming van de fundamentele rechten en vrijheden van personen, zoals onder meer vastgelegd in de Universele Verklaring van de rechten van de mens en in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, gedaan te Rome op 4 november 1950, en op het belang de in dat Verdrag neergelegde rechten en vrijheden intern te verwezenlijken.
2. Niets in dit deel doet afbreuk aan de verplichting tot eerbiediging van de grondrechten en de rechtsbeginselen zoals die met name zijn neergelegd in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en, in het geval van de Unie en haar lidstaten, in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

ARTIKEL 26

Definities

Voor de toepassing van dit deel wordt verstaan onder:

- a) “grenscontroles”: de controles die aan de grensdoorlaatposten worden verricht om na te gaan of de betrokken personen, hun vervoermiddelen en de voorwerpen in hun bezit het grondgebied van de lidstaten en Gibraltar mogen binnenkomen dan wel verlaten;
- b) “grenstoezicht”: de overeenkomstig en voor het doel van deze overeenkomst aan een grens uitgevoerde activiteit die uitsluitend wegens de voorgenomen of daadwerkelijke grensoverschrijding en dus niet om andere redenen wordt verricht, en die bestaat in controle en bewaking van de grens;
- c) “grensbewaking”: de bewaking van de grenzen tussen de grensdoorlaatposten en de bewaking van de grensdoorlaatposten buiten de vastgestelde openingstijden, om te voorkomen of vast te stellen dat onrechtmatige grensoverschrijdingen plaatsvinden of dat personen zich aan de grenscontroles onttrekken, bij te dragen tot een groter situationeel bewustzijn, grensoverschrijdende criminaliteit te bestrijden en maatregelen te nemen tegen personen die de grens illegaal hebben overschreden;
- d) “burgerpersoneel”: burgers die in dienst zijn van of op contractbasis werken voor de overheid van het Verenigd Koninkrijk en die geen in Gibraltar of in de Unie verblijvende personen zijn, met uitzondering van personen die het recht hebben in het Verenigd Koninkrijk of het gemeenschappelijk reisgebied te verblijven;

- e) “dwangmaatregel”: maatregelen die met betrekking tot een persoon of een voorwerp moeten worden genomen bij het vervullen van taken in verband met grenstoezicht, onder meer als follow-up van signaleringen in databanken en informatiesystemen die in het kader van grenstoezicht worden gebruikt, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, tijdelijke beperking van de bewegingsvrijheid, detentie, aanhouding, plaatsing onder bescherming, onderzoek, doorzoeking en inbeslagneming van voorwerpen, en elke andere vorm van maatregel naar aanleiding van signaleringen met het oog op onderzoek of het verzamelen van bewijs waaruit blijkt dat een strafbaar feit is gepleegd of gepland, alsook weigeringen van toegang;
- f) “gezinsleden die deel uitmaken van het huishouden”: de echtgeno(o)t(e) of partner van een lid van de niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk of een lid van het burgerpersoneel of de kinderen ten laste van een dergelijk lid, die geen personen zijn die in de Unie of in Gibraltar verblijven;
- g) “internationale bescherming”: de vluchtelingenstatus overeenkomstig het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, en de subsidiaire beschermingsstatus waarbij een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij of zij naar zijn of haar land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij of zij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen;
- h) “lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen”: de lidstaten die de personencontroles aan hun gemeenschappelijke grenzen hebben afgeschaft;

- i) “niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk”: personen die als beroepsmilitair of reservist in dienst zijn bij de strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk, die burgers van het Verenigd Koninkrijk, burgers van het Gemenebest of burgers van Ierland zijn of het recht hebben in het Verenigd Koninkrijk of het gemeenschappelijk reisgebied te verblijven en die geen in Gibraltar verblijvende personen zijn;
- j) “in Gibraltar verblijvende personen”: personen die het recht hebben legaal in Gibraltar te verblijven, ongeacht hun nationaliteit, met uitzondering van burgers van de Unie en onderdanen van IJsland, het Vorstendom Liechtenstein, het Koninkrijk Noorwegen en de Zwitserse Bondsstaat, en van onderdanen van het Vorstendom Andorra en de Republiek San Marino na de inwerkingtreding van overeenkomsten waarbij aan die onderdanen het recht van vrij verkeer wordt verleend;
- k) “tweedelijscontrole”: een verdere controle die op een speciale locatie kan worden verricht, apart van de locatie waar iedereen wordt gecontroleerd (eerste lijn);
- l) “ruimte voor tweedelijscontroles”: een overeenkomstig de regelingen van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje afgebakende, speciale locatie op grond van artikel 33, lid 6, waar activiteiten, waaronder tweedelijscontroles en operationele samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten, plaatsvinden;

- m) “onderdaan van een derde land”: eenieder die geen:
- i) burger van de Unie is in de zin van artikel 20, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie of familielid van een burger van de Unie is, ongeacht zijn of haar nationaliteit, zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3 van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad¹;
 - ii) onderdaan van IJsland, het Vorstendom Liechtenstein, het Koninkrijk Noorwegen, de Zwitserse Bondsstaat, het Vorstendom Andorra of de Republiek San Marino is, of een familielid van een dergelijke onderdaan is, ongeacht zijn of haar nationaliteit, die uit hoofde van een overeenkomst tussen de Unie en dat land rechten inzake vrij verkeer geniet die gelijkwaardig zijn aan die van de in punt i) bedoelde personen;
- n) “bezoekende strijdkrachten van derde landen”: personen die in dienst zijn van of op contractbasis werken voor de strijdkrachten van een lid van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (“NAVO”) of van geselecteerde partners en die geen in de Unie of in Gibraltar verblijvende personen zijn, en die op uitnodiging van het Verenigd Koninkrijk in Gibraltar verwacht worden.

¹ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB EG L 158 van 30.4.2004, blz. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

ARTIKEL 27

Verwijzingen naar bepaalde handelingen van de Unie

Voor de toepassing van dit deel worden verwijzingen naar handelingen van de Unie in artikel 26, artikel 29 en de daarin genoemde bijlage, en de artikelen 32, 33, 35, 36, 37, 42, 43, 46, 47, 48, 50, 51, 52, 53, 55, 56, 61, 64, 74, 76, 86, 90, 96, 104 en 151 geacht ook betrekking te hebben op eventuele toekomstige wijzigingen of vervangingen van die handelingen van de Unie, alsook op alle handelingen van de Unie ter uitvoering of aanvulling van die handelingen van de Unie.

ARTIKEL 28

Wegnemen van fysieke belemmeringen

Alle fysieke belemmeringen in verband met het verkeer van personen tussen de Unie en Gibraltar worden weggenomen.

ARTIKEL 29

Grensposten

1. Voor de toepassing van deze overeenkomst richten het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje grensdoorlaatposten op in de haven en op de luchthaven van Gibraltar, waar de in lid 2 bedoelde grenscontroles worden uitgevoerd.

2. Alle passagiers die Gibraltar binnenkomen via de haven of luchthaven van Gibraltar worden aan grenscontroles onderworpen aan de in lid 1 bedoelde grensdoorlaatposten.
3. In afwijking van lid 1 van dit artikel mogen grenscontroles worden uitgevoerd aan de grensdoorlaatpost op de luchthaven, indien de omvang van de verkeersstromen door de haven het toelaat dat de controles op een efficiënt, hoog en uniform niveau aan de grensdoorlaatpost op de luchthaven plaatsvinden. In dat geval zorgen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje ervoor dat passagiers en bemanningsleden die in de haven aankomen, van de haven naar de grensdoorlaatpost van de luchthaven worden begeleid voor de in de artikel 33, leden 1 en 2, bedoelde controles. De voorwaarden voor de toepassing van deze afwijking worden vastgelegd in een administratieve regeling tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje.
4. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje staan het gebruik van geautomatiseerde grenscontrolesystemen aan de in lid 1 bedoelde grensdoorlaatposten toe voor hun respectieve controles van in Gibraltar verblijvende personen en burgers van de Unie en hun familieleden uit derde landen en personen die het recht van vrij verkeer genieten uit hoofde van door de Unie gesloten overeenkomsten, overeenkomstig het interne recht en het Unierecht.
5. De grenscontroles bij binnenkomst worden uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en vervolgens door de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje. De grenscontroles bij uitreis worden uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje en vervolgens door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.
6. Eventuele tweedelijscontroles moeten worden uitgevoerd in de ruimte voor tweedelijscontroles.

7. Onverminderd artikel 32, lid 3, en artikel 43 zijn de door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje gestelde toegangsvoorwaarden cumulatief. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verbindt zich ertoe de toegangsvoorwaarden uit hoofde van het recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in overeenstemming te brengen met die welke uit hoofde van het Unierecht van toepassing zijn.
8. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje zorgen ervoor dat de toegang tot Gibraltar van buiten het Schengengebied zonder binnengrenscontroles alleen kan plaatsvinden via de in lid 1 bedoelde grensdoorlaatposten.
9. Niettegenstaande de leden 2, 5 en 8 van dit artikel kunnen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en van het Koninkrijk Spanje in de in artikel 5, lid 2, punten a), b) en c), van Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad¹ (de Schengengrenscore) of in artikel 38 van deze overeenkomst bedoelde gevallen toegang tot Gibraltar op andere wijze dan via de grensdoorlaatposten toestaan.
10. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje zorgen ervoor dat de nodige infrastructuur aanwezig is en wordt onderhouden om ervoor te zorgen dat de in lid 1 van dit artikel bedoelde grensdoorlaatposten kunnen worden gebruikt op een wijze die passend is voor de omvang van de verkeersstromen, teneinde een efficiënt, hoog en uniform niveau van toezicht te waarborgen overeenkomstig de Schengengrenscore. Die infrastructuur voldoet aan de in bijlage 7 bij deze overeenkomst bedoelde vereisten en wordt uiteengezet in de in artikel 33, lid 6, bedoelde administratieve regeling tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje.

¹ Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (PB EU L 77, 23.3.2016, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj>).

11. Wat bijlage VI bij de Schengengrenscore betreft, zijn de punten 2.3.1, 3.1.2, 3.1.4, 3.1.5, 3.2.1, 3.2.5 en 3.2.6 van die bijlage van toepassing op de grenscontroles die door de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje aan de in lid 1 bedoelde grensdoorlaatposten worden uitgevoerd. Alle informatie die uit hoofde van die punten moet worden verstrekt, moet gelijktijdig en onverwijld worden verstrekt aan zowel de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar als de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje.

ARTIKEL 30

Verkeer van personen tussen Gibraltar en de lidstaten

1. De Partijen zien erop toe dat personen zich zonder grenscontroles kunnen verplaatsen tussen Gibraltar en de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, onverminderd de bepalingen inzake zeegrenzen in bijlage VI bij de Schengengrenscore, ongeacht hun nationaliteit.
2. Niettegenstaande lid 1 kunnen, in geval van een ernstige bedreiging voor de openbare orde, de volksgezondheid of de binnenlandse veiligheid, de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang het geval, bij wijze van uitzondering opnieuw het grenstoezicht tussen Gibraltar en het grondgebied van de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, invoeren voor een beperkte periode van ten hoogste tien dagen. Die periode kan met twintig dagen en daaropvolgende perioden van één maand worden verlengd tot maximaal zes maanden. Grenstoezicht tussen Gibraltar en het grondgebied van de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, wordt alleen opnieuw ingevoerd als uiterste middel, en de omvang en de duur van de herinvoering beperken zich tot hetgeen strikt noodzakelijk is om de ernstige bedreiging te kunnen beantwoorden.

3. Indien een van de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar besluiten het grenstoezicht tussen Gibraltar en het grondgebied van die lidstaat overeenkomstig lid 2 opnieuw in te voeren of te verlengen, stelt de Unie, indien het grenstoezicht door een lidstaat wordt heringevoerd, of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, indien het grenstoezicht door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar wordt heringevoerd, de andere Partij daarvan in kennis:

- a) uiterlijk vier weken vóór de geplande herinvoering of verlenging of zo snel mogelijk wanneer de omstandigheden die de aanleiding vormen voor herinvoering of verlenging van grenstoezicht minder dan vier weken vóór de geplande herinvoering bekend worden; en
- b) onmiddellijk en uiterlijk 48 uur na een besluit tot herinvoering of verlenging van het grenstoezicht bij een ernstige bedreiging die onmiddellijk optreden vereist.

4. Wanneer de andere Partij overeenkomstig lid 3 in kennis wordt gesteld van een besluit tot herinvoering of verlenging van het grenstoezicht tussen Gibraltar en het grondgebied van een lidstaat die het Schengenacquis volledig toepast, verstrekt de Unie, indien het grenstoezicht door een lidstaat wordt heringevoerd, of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, indien het grenstoezicht door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar wordt heringevoerd, de andere Partij de volgende informatie:

- a) of de herinvoering of verlenging plaatsvindt op grond van een ernstige bedreiging voor de openbare orde, de volksgezondheid of de binnenlandse veiligheid;
- b) relevante gegevens over de gronden, tenzij er dwingende veiligheids- of vertrouwelijkheidsredenen zijn om die informatie niet te verstrekken;
- c) de namen van de aangewezen grensdoorlaatposten;

- d) de begindatum en de duur van de herinvoering of de verlenging; en
- e) indien passend, de maatregelen die door de andere Partij kunnen worden getroffen.

5. De Partijen zorgen ervoor dat het publiek op gecoördineerde wijze wordt geïnformeerd over een besluit tot herinvoering of verlenging van het grenstoezicht tussen Gibraltar en het grondgebied van de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, met name over de begin- en einddatum en de omvang van de herinvoering, tenzij er dwingende veiligheidsredenen zijn om die informatie niet te verstrekken.

ARTIKEL 31

Uniedatabanken

De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar hebben in het kader van deze overeenkomst geen toegang tot op grond van het Unierecht opgezette informatiesystemen en databanken.

TITEL II

GRENSOVERSCHRIJDING

ARTIKEL 32

Grenstoezicht door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar

1. Voor de toepassing van deze overeenkomst oefenen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar grenstoezicht uit, bestaande in controle en bewaking van de grens, overeenkomstig de Immigration, Asylum and Refugee Act van Gibraltar, zoals gewijzigd of vervangen.
2. Wanneer de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar na grenscontroles door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje zoals bedoeld in artikel 29, lid 2, voornemens zijn een persoon de toegang te weigeren en er geen andere dwangmaatregelen vereist zijn overeenkomstig artikel 34, lid 3, stellen zij de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje aan de grensdoorlaatpost daarvan onverwijld in kennis en begeleiden zij de persoon naar de ruimte voor tweedelijnscontroles, waar de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje beoordelen of aan de toegangsvoorwaarden uit hoofde van het Unierecht is voldaan, overeenkomstig artikel 33 en onverminderd de mogelijkheid voor het Koninkrijk Spanje om overeenkomstig artikel 6, lid 5, van de Schengengrenscore toegang te verlenen.

3. Indien uit de in lid 2 van dit artikel bedoelde beoordeling volgens de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje blijkt dat de betrokkene een persoon is die uit hoofde van het Unierecht het recht van vrij verkeer geniet, ook als het een persoon is die uit hoofde van door de Unie gesloten overeenkomsten het recht van vrij verkeer geniet, of een onderdaan van een derde land is die in het bezit is van een visum voor verblijf van langere duur of een verblijfsvergunning afgegeven door een lidstaat die het Schengenacquis volledig toepast, en die voldoet aan de voorwaarden voor binnenkomst en verblijf uit hoofde van het Unierecht, staan de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje de persoon toe de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, binnen te komen, onverminderd de mogelijkheid om maatregelen te nemen uit hoofde van artikel 33, lid 4, punt c), ii). De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verlenen een dergelijke persoon toegang tot het Koninkrijk Spanje of een lidstaat die het Schengenacquis volledig toepast.

ARTIKEL 33

Grenstoezicht door de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje

1. Voor de toepassing van deze overeenkomst vervullen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje alle taken die vereist zijn voor de uitoefening van het grenstoezicht, bestaande in controle en bewaking van de grens, zoals omschreven in de Schengengrenscore, en daarmee verband houdende taken uit hoofde van het Unierecht.
2. Grenscontroles worden verricht aan de in artikel 29, lid 1, bedoelde grensdoorlaatposten om na te gaan of de betrokken personen, hun vervoermiddelen en de voorwerpen in hun bezit het grondgebied van het Koninkrijk Spanje mogen binnenkomen dan wel verlaten.
3. De grensbewaking wordt uitgevoerd tussen de grensdoorlaatposten in Gibraltar en omvat ook de bewaking van de grensdoorlaatposten buiten de vastgestelde openingstijden, om te voorkomen dat personen zich aan de grenscontroles onttrekken en om onrechtmatige grensoverschrijdingen te voorkomen of vast te stellen.

4. De in lid 1 bedoelde taken omvatten:

a) taken op het gebied van grenscontrole, die onder meer het recht omvatten om:

- i) grenscontroles op personen uit te voeren, met inbegrip van tweedelijscontroles, overeenkomstig de Schengengrenscore;
- ii) de toegang te weigeren aan onderdanen van derde landen die niet voldoen aan de toegangsvoorwaarden van artikel 6, lid 1, van de Schengengrenscore, met uitzondering van personen die in Gibraltar verblijven, en met uitzondering van personen die behoren tot de categorieën van artikel 6, lid 5, van de Schengengrenscore; indien de onderdaan van een derde land aan wie de toegang is geweigerd, door een vervoerder naar de grens is gebracht in afwachting van terugbrenging overeenkomstig de verplichtingen van vervoerders zoals bedoeld in artikel 36 van deze overeenkomst, passende maatregelen te nemen om te voorkomen dat de onderdaan van een derde land aan wie de toegang is geweigerd, illegaal de grens overschrijdt;

b) taken op het gebied van grensbewaking, die onder meer het recht omvatten om:

- i) onrechtmatige grensoverschrijding te voorkomen en maatregelen te nemen tegen personen die de grens illegaal hebben overschreden, onder meer door die personen aan te houden en ervoor te zorgen dat zij terugkeren overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad¹;

¹ Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB EG L 348 van 24.12.2008, blz. 98, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

- ii) de grensbewaking op zodanige wijze uit te voeren dat omzeiling van de controles aan de grensdoorlaatposten wordt voorkomen en ontmoedigd, door vaste of mobiele eenheden; en
- c) taken die zowel voor grenscontroles als voor grensbewaking worden uitgeoefend, die onder meer het recht omvatten om:
 - i) IT-systemen en informatiesystemen te gebruiken voor het verwerken van persoonsgegevens overeenkomstig het nationale, Unie- en internationale recht, alle nodige vervolgacties of andere acties te ondernemen overeenkomstig het nationale, Unie- en internationale recht, en de technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen vast te stellen die door het nationale, Unie- en internationale recht vereist zijn om persoonsgegevens te beschermen tegen ongewilde dan wel onrechtmatige vernietiging, ongewild verlies, wijziging of ongeoorloofde openbaarmaking of toegang, met inbegrip van toegang door autoriteiten van derde landen;
 - ii) een persoon aan te houden, te fouilleren, in hechtenis te nemen, te ondervragen, onder bescherming te stellen, of voorwerpen in beslag te nemen of te doorzoeken, indien dat gerechtvaardigd is tijdens het grenstoezicht door de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje en in overeenstemming is met het Spaanse, het Unie- en het internationale recht; en
 - iii) verzoeken om internationale bescherming in ontvangst te nemen die worden ingediend door onderdanen van derde landen of staatlozen die zich bij de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje melden.

5. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verlenen, waar nodig, bijstand aan de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje bij de uitoefening van hun taken zoals bedoeld in dit artikel en vergemakkelijken de uitoefening van die taken.

6. In de administratieve regelingen tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje worden de praktische regelingen betreffende de uitvoering van de taken van de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje, aspecten van de operationele samenwerking op het gebied van grenstoezicht en de opzet voor de wijze waarop grenscontroles aan de grensdoorlaatposten zullen worden uitgevoerd, vastgelegd.

ARTIKEL 34

Follow-upmaatregelen van grenscontroles – signaleringen in informatiesystemen

1. Bij de uitvoering van taken overeenkomstig de artikelen 32 en 33 geven de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje respectievelijk follow-up aan signaleringen in hun respectieve databanken en informatiesystemen, overeenkomstig het toepasselijke interne recht en het Unierecht.
2. Wanneer signaleringen in de respectieve databanken en informatiesystemen vereisen dat er dwangmaatregelen worden genomen, wordt de betrokkene naar de ruimte voor tweedelijscontroles begeleid, met uitzondering van de in lid 2 bedoelde situatie.

Indien op basis van een signalering in een databank die of informatiesysteem dat wordt beheerd door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en door de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje, op onopvallende wijze informatie moet worden verzameld en indien het begeleiden van de persoon naar de ruimte voor tweedelijscontroles het onopvallende karakter van eventuele maatregelen in gevaar zou brengen, wordt de autoriteit die de signalering heeft vastgesteld gemachtigd om tijdens routinecontroles aan de grens zo veel mogelijk informatie te verzamelen.

3. Wanneer dwangmaatregelen vereist zijn op basis van signaleringen die alleen in de door het Verenigd Koninkrijk beheerde databanken en informatiesystemen staan, nemen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar passende follow-upmaatregelen uit hoofde van het toepasselijke interne recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.

4. Wanneer dwangmaatregelen vereist zijn op basis van signaleringen die alleen in de door het Koninkrijk Spanje beheerde databanken en informatiesystemen staan, nemen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje passende follow-upmaatregelen uit hoofde van het interne en Unierecht.

5. Wanneer op basis van de leden 3 en 4 dwangmaatregelen met het oog op aanhouding of detentie van een persoon vereist zijn, is de volgende procedure van toepassing, naargelang het geval:

- a) tijdens de grenscontroles bij binnenkomst maakt de betrokkene geen bezwaar tegen de aanhouding of detentie; of de persoon krijgt de keuze om de toegang te worden geweigerd;
- b) tijdens de grenscontroles bij uitreis maakt de betrokkene geen bezwaar tegen de aanhouding of detentie; of de persoon krijgt de keuze om verplicht uit te reizen.

6. Wanneer dwangmaatregelen vereist zijn op basis van signaleringen in zowel de databanken en informatiesystemen die door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar worden beheerd als die van het Koninkrijk Spanje, komen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en van het Koninkrijk Spanje overeen welke autoriteit de maatregel in kwestie zal uitvoeren of als eerste zal uitvoeren en, indien passend, wat de follow-up ervan zal zijn, met uitzondering van de in de leden 7 en 9 bedoelde situaties.

7. Wanneer dwangmaatregelen voor de aanhouding en detentie van personen of de inbeslagneming van voorwerpen vereist zijn op basis van signaleringen in zowel de databanken en informatiesystemen die door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar worden beheerd, als die van de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje, en dergelijke dwangmaatregelen alleen door een van die autoriteiten kunnen worden uitgevoerd, worden de maatregelen door de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje genomen, overeenkomstig het toepasselijke nationale recht en het Unierecht. In uitzonderlijke gevallen kan de bevoegde autoriteit echter om uitstel van de aanhouding en detentie verzoeken wanneer er individuele kwesties zijn op het gebied van mensenrechten of wanneer er sprake is van tegenstrijdige internationale verplichtingen met betrekking tot uitlevering. In dat geval worden de problemen door de bevoegde autoriteiten opgelost vóór eventuele verwijdering.

8. De bevoegde autoriteiten van hetzij het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, hetzij het Koninkrijk Spanje stellen de andere bevoegde autoriteiten in kennis van de beëindiging van de op grond van de leden 6 en 7 uitgevoerde dwangmaatregelen, zodat de andere bevoegde autoriteiten, indien passend en met uitzondering van de in lid 9 bedoelde situaties, vervolgmaatregelen kunnen nemen op basis van signaleringen in de databanken en informatiesystemen die door de bevoegde autoriteiten worden beheerd.

9. Wanneer dwangmaatregelen voor aanhouding of detentie worden vereist door de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje en de betrokkene een in Gibraltar verblijvende persoon is, kan de maatregel alleen worden uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar voeren, op verzoek van de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje en na ontvangst van de informatie die nodig is om de rechtmatige uitvoering van de dwangmaatregel mogelijk te maken, de gevraagde maatregel uit, zodat het Koninkrijk Spanje vervolgmaatregelen kan nemen op basis van signaleringen in databanken en informatiesystemen die door zijn bevoegde autoriteiten worden beheerd. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar stellen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje in kennis van de genomen dwangmaatregel met het oog op een snelle uitlevering.

10. In alle gevallen van aanhouding uit hoofde van dit artikel worden passende procedurele waarborgen geboden aan de persoon voordat een beslissing wordt genomen of een keuze wordt gemaakt.

11. Dit artikel laat de verplichtingen van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en van het Koninkrijk Spanje uit hoofde van het Statuut van het Internationaal Strafhof onverlet.

ARTIKEL 35

Follow-upmaatregelen op het gebied van grenstoezicht – weigering van toegang

1. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar weigeren de toegang uitsluitend aan onderdanen van derde landen die niet voldoen aan de toegangsvoorwaarden uit hoofde van het recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, overeenkomstig artikel 32.

2. De bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje weigeren de toegang uitsluitend aan onderdanen van derde landen die niet voldoen aan de toegangsvoorwaarden uit hoofde van het Unierecht, overeenkomstig artikel 33, lid 4, punt a), ii), en aan wie geen toegang is verleend op grond van artikel 6, lid 5, van de Schengengrenscore.
3. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en van het Koninkrijk Spanje leggen een weigering van toegang aan onderdanen van derde landen die niet voldoen aan de toegangsvoorwaarden uit hoofde van zowel het recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar als het Unierecht, gezamenlijk ten uitvoer, overeenkomstig artikel 32 en artikel 33, lid 4, punt a), ii).
4. Weigeringen van toegang overeenkomstig dit artikel worden ten uitvoer gelegd na maatregelen die zijn genomen naar aanleiding van een signalering in de databanken en informatiesystemen van de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en van het Koninkrijk Spanje overeenkomstig artikel 34.

ARTIKEL 36

Aansprakelijkheid van vervoerders

Artikel 26 van de Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen¹ en Richtlijn 2001/51/EG van de Raad² is van toepassing op het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en in Gibraltar voor het vervoer over zee of door de lucht vanuit een derde land naar Gibraltar van andere personen dan burgers van de Unie, onderdanen van IJsland, het Koninkrijk Noorwegen, de Zwitserse Bondsstaat, het Vorstendom Liechtenstein, en onderdanen van het Vorstendom Andorra en de Republiek San Marino na de inwerkingtreding van overeenkomsten waarbij aan die onderdanen het recht van vrij verkeer wordt verleend, die niet in het bezit zijn van de vereiste reisdocumenten voor binnenkomst in de lidstaten, met uitzondering van Ierland.

Artikel 19 is van toepassing.

¹ PB EG L 239 van 22.9.2000, blz. 19.

² Richtlijn 2001/51/EG van de Raad van 28 juni 2001 tot aanvulling van het bepaalde in artikel 26 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 (PB EG L 187 van 10.7.2001, blz. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/51/oj>).

ARTIKEL 37

Advance passenger information (vooraf te verstrekken passagiersgegevens)

Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ziet erop toe dat luchtvaartmaatschappijen vooraf te verstrekken passagiersgegevens (*Advance passenger information* – API) van vluchten van buiten het Schengengebied die op de luchthaven aankomen, doorgeven aan de autoriteiten van het Koninkrijk Spanje. De API-gegevens en de doorgifte ervan voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 2004/82/EG van de Raad¹.

Artikel 19 is van toepassing.

ARTIKEL 38

Inreis en uitreis van niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk,
hun burgerpersoneel, hun gezinsleden die deel uitmaken van het huishouden
en bezoekende strijdkrachten van derde landen

1. Onder de in lid 2 van dit artikel bepaalde voorwaarden en mits de in deze overeenkomst vastgestelde formaliteiten met betrekking tot de inreis en uitreis van dergelijke personen in acht worden genomen, zijn leden van de niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk of van bezoekende strijdkrachten van derde landen aan de in artikel 29, lid 1, bedoelde Schengengrensdorlaatposten vrijgesteld van de paspoort- en visumverplichtingen en de Schengengrenscontroles overeenkomstig artikel 33, maar verwerven zij geen permanent verblijfs- of woonrecht in het Schengengebied.

¹ Richtlijn 2004/82/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de verplichting voor vervoerders om passagiersgegevens door te geven (PB EG L 261 van 6.8.2004, blz. 24, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/82/oj>).

2. Voor de registratie van leden van de niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk of van bezoekende strijdkrachten van derde landen, moeten uitsluitend de volgende documenten aan de Schengengrensdoorlaatposten worden overgelegd:

- a) persoonlijke identiteitskaart afgegeven door het ministerie van Defensie van het Verenigd Koninkrijk of het ministerie van Defensie van het derde land van de bezoekende strijdkrachten, met naam, geboortedatum, rang en nummer (indien van toepassing), dienst en foto;
- b) een individuele of collectieve reisopdracht, in de Spaanse en Engelse taal, afgegeven door het ministerie van Defensie van het Verenigd Koninkrijk, die bevestigt dat het individu of de groep lid is van niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk of van bezoekende strijdkrachten van een derde land en die de opgedragen reis bevestigt.

De voor de toepassing van dit lid verzamelde gegevens worden uitsluitend gebruikt voor grensbeveiliging aan de in artikel 29, lid 1, bedoelde grensdoorlaatposten.

3. Bij de in- en uitreis van niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk, van personen aan wie een verblijfsvergunning is afgegeven zoals bepaald in artikel 50, lid 13, en artikel 51, lid 12, van bezoekende strijdkrachten van derde landen en van burgerpersoneel, dat aankomt of vertrekt aan boord van staatsluchtvaartuigen of staatsvaartuigen, stelt het Verenigd Koninkrijk de informatie die nodig is voor de identificatie van die personen ter beschikking van het Koninkrijk Spanje. Die personen worden bij aankomst of vertrek geïdentificeerd door de verbindingsfunctionarissen die zijn aangewezen overeenkomstig een administratieve regeling tussen het Verenigd Koninkrijk en het Koninkrijk Spanje. Gezinsleden die deel uitmaken van het huishouden worden naar de grensdoorlaatposten geleid.

4. Onder de in lid 5 van dit artikel bepaalde voorwaarden en mits de in deze overeenkomst vastgestelde formaliteiten met betrekking tot de inreis en uitreis van dergelijke personen in acht worden genomen, zijn de leden van het burgerpersoneel van niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk en gezinsleden die deel uitmaken van het huishouden aan de in artikel 29, lid 1, bedoelde Schengengrensdorlaatposten vrijgesteld van de paspoort- en visumverplichtingen en de immigratiecontrole bij Schengengrenscontroles overeenkomstig artikel 33, maar verwerven zij geen verblijfs- of woonrecht in het Schengengebied.

5. Voor de registratie van leden van het burgerpersoneel van niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk en gezinsleden die deel uitmaken van het huishouden en onderdanen van het Verenigd Koninkrijk zijn of het recht hebben om in het Verenigd Koninkrijk of het gemeenschappelijk reisgebied te verblijven, zijn uitsluitend de onderstaande documenten vereist. Die documenten moeten worden overgelegd aan de in artikel 29, lid 1, bedoelde Schengengrensdorlaatposten:

- a) een geldig paspoort van het Verenigd Koninkrijk, een geldig reisdocument van het Verenigd Koninkrijk of een geldige verblijfsvergunning van het Verenigd Koninkrijk; en
- b) een individuele of collectieve reisopdracht, in de Spaanse en Engelse taal, afgegeven door het ministerie van Defensie van het Verenigd Koninkrijk, die bevestigt dat het individu of de groep lid is van het burgerpersoneel van niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk of een gezinslid is dat deel uitmaakt van het huishouden, en die de opgedragen reis bevestigt.

De voor de toepassing van dit lid verzamelde gegevens worden uitsluitend gebruikt voor grensbeveiliging aan de in artikel 29, lid 1, bedoelde grensdorlaatposten.

6. Leden van het burgerpersoneel of gezinsleden die deel uitmaken van het huishouden en geen burgers van het Verenigd Koninkrijk zijn of niet het recht hebben om in het Verenigd Koninkrijk of het gemeenschappelijk reisgebied te verblijven, worden onderworpen aan Schengengrenscontroles zoals bepaald in artikel 33. Die personen worden niet onderworpen aan aanvullende Schengengrenscontroles om een lidstaat die het Schengenacquis toepast, te verlaten of binnen te komen overeenkomstig lid 7 van dit artikel, mits hun inreis of uitreis overeenkomstig dit lid is toegestaan.

7. De leden van niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk, van bezoekende strijdkrachten van derde landen, van het burgerpersoneel en de gezinsleden die deel uitmaken van hun huishouden, die een lidstaat die het Schengenacquis volledig toepast, willen verlaten of binnenkomen, worden aan de in artikel 29, lid 1, bedoelde Schengengrensdorlaatposten onderworpen aan de Schengengrenscontroles overeenkomstig artikel 33. Het Verenigd Koninkrijk en het Koninkrijk Spanje stellen die personen in kennis van de verplichting om dergelijke controles te ondergaan en van de mogelijkheid dat er tuchtmaatregelen tegen hen kunnen worden genomen indien zij die controles niet ondergaan; dat laat de toepassing van handelingen van de Unie inzake de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen onverlet. Het is geregelde eenheden of formaties niet toegestaan het Schengengebied binnen te komen of te verlaten via de in artikel 29, lid 1, bedoelde grensdorlaatposten.

TITEL III

WAARBORGEN

HOOFDSTUK 1

VERBLIJF IN GIBRALTAR, BIJZONDERE REGELS, AFGIFTE VAN VERBLIJFSVERGUNNINGEN EN VISA

ARTIKEL 39

Toepassingsgebied

Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden verwijzingen naar de lidstaten begrepen als verwijzingen naar alle lidstaten behalve Ierland.

ARTIKEL 40

Verhouding tot het Unierecht

Deze overeenkomst doet geen afbreuk aan eventuele rechten of verplichtingen die in Gibraltar verblijvende personen uit hoofde van het Unierecht kunnen hebben.

ARTIKEL 41

Visumvrij reizen

1. Burgers van de Unie, hun familieleden uit derde landen die in het bezit zijn van een verblijfskaart uit hoofde van Richtlijn 2004/38/EG, en onderdanen van derde landen die legaal verblijven in de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, kunnen zonder visum Gibraltar inreizen en er verblijven voor een periode van maximaal 90 dagen binnen een periode van 180 dagen.

In Gibraltar verblijvende personen mogen zonder visum het grondgebied van de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, inreizen en er verblijven gedurende maximaal 90 dagen binnen een periode van 180 dagen.

Voor inreis en verblijf zonder visum gedurende maximaal 90 dagen binnen een periode van 180 dagen op het grondgebied van andere lidstaten dan die welke het Schengenacquis volledig toepassen, wordt de toegestane verblijfsduur afzonderlijk berekend voor elk van die lidstaten.

2. Niettegenstaande lid 1, tweede alinea, kan elke lidstaat besluiten een visumplicht op te leggen aan in Gibraltar verblijvende personen die reizen om een bezoldigde bezigheid te verrichten.

Niettegenstaande lid 1, eerste alinea, kan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar besluiten een visumplicht op te leggen aan de in die alinea bedoelde personen die reizen om een bezoldigde bezigheid te verrichten.

ARTIKEL 42

Faciliteiten aan de buitengrenzen

1. Bij overschrijding van de buitengrenzen van een lidstaat, onder meer via de in artikel 29, lid 1, bedoelde grensdoorlaatposten, wordt er geen inreis- of uitreisstempel aangebracht in de reisdocumenten van in Gibraltar verblijvende personen.

In Gibraltar verblijvende personen zijn vrijgesteld van de vereisten van het inreis-uitreisstelsel.

2. Bij het overschrijden van de buitengrenzen van een lidstaat, onder meer via de in artikel 29, lid 1, bedoelde grensdoorlaatposten, zijn in Gibraltar verblijvende personen vrijgesteld van de verplichting om in het bezit te zijn van een geldige reisautorisatie op grond van Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad¹.

ARTIKEL 43

Binnenkomst in Gibraltar

1. Aan de in artikel 29, lid 1, van deze overeenkomst bedoelde grensdoorlaatposten wordt niet nagegaan of in Gibraltar verblijvende personen aan de voorwaarden van artikel 6, lid 1, punt c), van de Schengengrenscore voldoen wanneer zij Gibraltar willen binnenkomen.

¹ Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad van 12 september 2018 tot oprichting van een Europees reisinformatie en -autorisatiesysteem (ETIAS) en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 en (EU) 2017/2226 (PB EU L 236 van 19.9.2018, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).

2. In Gibraltar verblijvende personen die niet aan de andere toegangsvoorwaarden van artikel 6, lid 1, van de Schengengrenscode voldoen, worden in geen geval belet de in artikel 29, lid 1, van deze overeenkomst bedoelde grensdoorlaatposten te overschrijden om Gibraltar binnen te komen.

ARTIKEL 44

Binnenkomst in de lidstaten voor doorreis

In Gibraltar verblijvende personen die niet aan alle toegangsvoorwaarden van artikel 6, lid 1, van de Schengengrenscode voldoen, wordt toegang verleend tot het grondgebied van de lidstaten voor doorreis zodat zij Gibraltar kunnen bereiken, tenzij hun naam voorkomt op de nationale signaleringslijst van de lidstaat waarvan zij de buitengrenzen willen overschrijden en de signalering vergezeld gaat van de instructie om de binnenkomst of doorreis te weigeren.

ARTIKEL 45

Verblijfsrecht in Gibraltar

1. Het recht om legaal in Gibraltar te verblijven wordt aangetoond op basis van een geldige identiteitskaart of verblijfsvergunning waarvan een persoon houder is, die in Gibraltar door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en overeenkomstig het bepaalde in dit artikel is afgegeven.

2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ziet erop toe dat identiteitskaarten en verblijfsvergunningen die in Gibraltar worden afgegeven, alleen worden afgegeven aan personen die voldoen aan de voorwaarden voor het recht op een dergelijke identiteitskaart of verblijfsvergunning zoals vastgesteld in de wetgeving die van kracht is op de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst.
3. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar waarborgt dat de voorwaarden voor het recht op een in Gibraltar afgegeven identiteitskaart in de in lid 2 bedoelde wetgeving in overeenstemming zijn met het internationaal recht.
4. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar stelt de Samenwerkingsraad in kennis wanneer wijzigingen van de voorwaarden van de in lid 2 bedoelde wetgeving worden voorgesteld na de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst. De Samenwerkingsraad brengt binnen één maand na die kennisgeving advies uit over de vraag of dergelijke wijzigingen verenigbaar zijn met deze overeenkomst. Dergelijke wijzigingen mogen het in geen geval mogelijk maken dat een persoon in het bezit komt van:
- a) een identiteitskaart die in Gibraltar is afgegeven op basis van voorafgaand verblijf in Gibraltar, tenzij de persoon gedurende een ononderbroken periode van ten minste tien jaar onmiddellijk voorafgaand aan de datum van de aanvraag van de kaart in Gibraltar heeft verbleven; of
 - b) een in Gibraltar afgegeven verblijfsvergunning, tenzij de persoon een echte band met Gibraltar kan aantonen.
5. Om vast te stellen of aan de voorwaarde in lid 4, punt b), wordt voldaan, wordt gecontroleerd of een persoon kan aantonen dat hij of zij gedurende een passende periode daadwerkelijk en regelmatig fysiek aanwezig is geweest in Gibraltar, of worden andere objectieve en verifieerbare criteria gebruikt.

6. Er wordt niet voldaan aan de voorwaarden voor het recht op een identiteitskaart die door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar is afgegeven op een andere basis dan voorafgaand verblijf, noch aan de voorwaarde voor het recht op een verblijfsvergunning zoals bedoeld in lid 4, punt b):

- a) op basis van vooraf vastgelegde investeringen in de economie of het vastgoed van Gibraltar; of
- b) als gevolg van vooraf vastgelegde financiële betalingen aan de autoriteiten van Gibraltar.

7. Met inachtneming van uitsluitend artikel 52 ziet het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar erop toe dat in Gibraltar afgegeven verblijfsvergunningen alleen worden afgegeven of verlengd volgens de procedure van de artikelen 50 en 51.

8. Verblijfsvergunningen die zijn afgegeven aan personen die niet meer voldoen aan de voorwaarden van lid 4, punt b), worden ingetrokken.

ARTIKEL 46

Uitgebreide kennisgeving voor personen die in Gibraltar verblijven

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar beoordeelt regelmatig de potentiële risico's die voortvloeien uit de mogelijkheid voor in Gibraltar verblijvende personen om te reizen naar het grondgebied van de lidstaten waar het Schengenacquis volledig wordt toegepast, en verstrekt het Koninkrijk Spanje regelmatig, en ten minste om de drie maanden, een dergelijke risicobeoordeling. Bij het uitvoeren van een dergelijke risicobeoordeling houdt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar rekening met alle relevante informatie waarover het beschikt, onder meer in verband met handhaving en onderzoeken en operaties ter bestrijding van terrorisme.

Indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar redenen heeft om aan te nemen dat een in Gibraltar verblijvende persoon een ernstige bedreiging kan vormen voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een lidstaat, stelt het het Koninkrijk Spanje daarvan onverwijld in kennis en meldt het op welke uitgangspunten die beoordeling is gebaseerd.

Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op de uitwisseling van inlichtingen uit hoofde van de tweede alinea.

2. Indien het Koninkrijk Spanje op basis van de op grond van lid 1 ontvangen informatie of op basis van andere informatie van oordeel is dat een in Gibraltar verblijvende persoon een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen, en op grond daarvan besluit dat de betrokkene Gibraltar niet mag verlaten om te reizen naar het grondgebied van de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, stelt het de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in kennis van dat verbod.

In de in de eerste alinea bedoelde kennisgeving wordt vermeld wat de redenen voor het verbod zijn en met welke middelen de betrokkene beroep tegen het verbod kan instellen bij een nationale rechtbank van het Koninkrijk Spanje. Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking op de beslissing om de toegang te verbieden.

Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op de uitwisseling van inlichtingen uit hoofde van de tweede alinea.

3. Wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar een in lid 2 bedoelde kennisgeving heeft ontvangen:

- a) brengt het de betrokken persoon op de hoogte van de kennisgeving en de inhoud ervan; en
- b) neemt het alle nodige maatregelen om ongeoorloofde reizen naar het Schengen gebied te voorkomen, onder meer door politieke en justitiële samenwerking met het Koninkrijk Spanje.

4. Dit artikel is niet van toepassing op:

- a) familieleden van burgers van de Unie, ongeacht hun nationaliteit, zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3 van Richtlijn 2004/38/EG;
- b) familieleden, ongeacht hun nationaliteit, van onderdanen van IJsland, het Vorstendom Liechtenstein, het Koninkrijk Noorwegen, de Zwitserse Bondsstaat, het Vorstendom Andorra of de Republiek San Marino, die uit hoofde van overeenkomsten van de Unie rechten inzake vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan die van de in punt a) bedoelde personen.

ARTIKEL 47

Visa voor kort verblijf met betrekking tot Gibraltar

1. Onderdanen van derde landen die overeenkomstig het Unierecht in het bezit moeten zijn van een visum voor kort verblijf om de lidstaten binnen te komen en er te verblijven, moeten ook in het bezit zijn van een visum om Gibraltar binnen te komen en er te verblijven.
2. Onderdanen van derde landen die overeenkomstig het Unierecht vrijgesteld zijn van de plicht om in het bezit te zijn van een visum voor kort verblijf om de lidstaten binnen te komen en er te verblijven, hoeven niet in het bezit te zijn van een visum om Gibraltar binnen te komen en er te verblijven.
3. Visa voor kort verblijf die zijn afgegeven overeenkomstig het Unierecht, met name de Verordeningen (EG) nr. 810/2009¹ en (EU) 2018/1806² van het Europees Parlement en de Raad, zijn ook geldig voor binnenkomst en verblijf in Gibraltar voor een periode van maximaal 90 dagen binnen een periode van 180 dagen. Wanneer het hoofddoel is in Gibraltar te verblijven, geeft het Koninkrijk Spanje, als de aangrenzende lidstaat, het visum af.

¹ Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) (PB EG L 243, 15.9.2009, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj>).

² Verordening (EU) 2018/1806 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (PB EU L 303 van 28.11.2018, blz. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj>).

4. Het Koninkrijk Spanje stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in kennis wanneer het voornemens is een visum af te geven overeenkomstig de tweede zin van lid 3 van dit artikel. Wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar van oordeel is dat er geen visum mag worden afgegeven overeenkomstig de tweede zin van lid 3 van dit artikel wegens voldoende ernstige redenen in verband met de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de volksgezondheid, onder meer op basis van een signalering in Gibraltar, stelt het het Koninkrijk Spanje daarvan in kennis. In dat geval is een door het Koninkrijk Spanje afgegeven visum, in afwijking van lid 3 van dit artikel niet geldig voor binnenkomst en verblijf in Gibraltar, hetgeen wordt aangegeven in het gedeelte “opmerkingen” van het visum. Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op kennisgevingen uit hoofde van dit lid.

5. Andere visa dan die welke op grond van lid 3 van dit artikel en op grond van artikel 48 zijn afgegeven, zijn niet geldig voor binnenkomst en verblijf in Gibraltar.

ARTIKEL 48

Uitzonderlijke visa aan de buitengrenzen met betrekking tot Gibraltar

1. Dit artikel is van toepassing wanneer, na voltooiing van de grenscontroles, een persoon die niet in het bezit is van een geldig visum dat vereist is om Gibraltar of de lidstaten binnen te komen, de wens te kennen geeft alleen Gibraltar binnen te komen en alleen daar te verblijven.

2. In het in lid 1 van dit artikel bedoelde geval kunnen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar bij wijze van uitzondering een visum voor kort verblijf afgeven aan de in artikel 29, lid 1, bedoelde grensdoorlaatposten, indien er dwingende redenen zijn om dat te doen op humanitaire gronden en mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de aanvrager verstrekt bewijsstukken of ander bewijsmateriaal ter staving van onvoorziene en dringende redenen voor toegang op grond van humanitaire overwegingen;
- b) de aanvrager voldoet aan de toelatingsvoorwaarden, met uitzondering van een of meer van de volgende voorwaarden:
 - i) beschikken over een visum, dat vereist is door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en door de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje;
 - ii) maximaal 90 dagen binnen een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten hebben verbleven;
 - iii) in het bezit zijn van een geldig reisdocument dat de houder ervan het recht geeft de grens te overschrijden en dat aan de volgende criteria voldoet:
 - A) het is geldig tot ten minste drie maanden na de beoogde datum van vertrek;
 - B) het is afgegeven in de voorafgaande tien jaar; en
- c) de terugkeer van de aanvrager naar zijn land van herkomst of verblijf, of zijn doorreis door andere landen dan lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, wordt zeker geacht.

3. Een overeenkomstig lid 2 bij uitzondering aan de buitengrens afgegeven visum is alleen geldig voor het grondgebied van Gibraltar en geeft de houder het recht daar ten hoogste vijftien dagen te verblijven, naargelang het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf. De verblijfsduur kan vervolgens met maximaal vijftien dagen worden verlengd indien de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar van oordeel zijn dat de visumhouder heeft aangetoond dat hij of zij wegens overmacht of humanitaire redenen niet in staat is het grondgebied te verlaten. Het visum geeft de houder geen recht op toegang tot het grondgebied van de lidstaten.

4. Wanneer het Koninkrijk Spanje van oordeel is dat een visum niet mag worden afgegeven of verlengd overeenkomstig de leden 2 en 3 wegens voldoende ernstige redenen in verband met de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de volksgezondheid, onder meer op basis van een signalering in het Schengeninformatiesysteem, stelt het het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in kennis van zijn bezwaar tegen de afgifte van een dergelijk visum. In dat geval geeft het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar geen visum af aan de buitengrenzen overeenkomstig lid 2.

Artikel 6 is niet van toepassing op dit lid.

5. Wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar besluit een visum af te geven of te verlengen overeenkomstig lid 2 of 3 van dit artikel, staat het de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje toe de gegevens van de aanvrager, met inbegrip van biometrische gegevens, die vereist zijn voor de afgifte of verlenging van een visum overeenkomstig het Unierecht, met name de bepalingen van de Verordeningen (EU) 2018/1806, (EG) nr. 810/2009 en (EG) nr. 767/2008¹ van het Europees Parlement en de Raad, te registreren. Het Koninkrijk Spanje voert die gegevens in het Visuminformatiesysteem (“VIS”) in en voegt er informatie aan toe waaruit blijkt dat het visum is afgegeven met een territoriale geldigheid die beperkt is tot het grondgebied van Gibraltar op grond van dit artikel.

Artikel 6 is niet van toepassing op dit lid.

6. Het aantal op grond van lid 2 afgegeven visa bedraagt niet meer dan 15 per kalenderjaar. Het aantal visa dat elk kalenderjaar mag worden afgegeven, kan bij besluit van de Samenwerkingsraad worden gewijzigd.

7. De op grond van lid 2 afgegeven visa worden afgegeven in een formaat dat door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar wordt vastgesteld. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verstrekt het Koninkrijk Spanje ter informatie specimens van dergelijke visa en alle latere wijzigingen daarvan.

¹ Verordening (EG) nr. 767/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende het Visuminformatiesysteem (VIS) en de uitwisseling tussen de lidstaten van informatie op het gebied van visa voor kort verblijf, visa voor verblijf van langere duur en verblijfsvergunningen (VIS-verordening) (PB EU L 218, 13.8.2008, blz. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>).

ARTIKEL 49

Visa voor verblijf van langere duur die geldig zijn voor Gibraltar

Er worden geen visa voor verblijf van langere duur afgegeven die geldig zijn voor Gibraltar.

ARTIKEL 50

Verblijfsvergunningen met betrekking tot Gibraltar

1. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zijn verantwoordelijk voor de afgifte of verlenging van verblijfsvergunningen met betrekking tot Gibraltar. Dergelijke verblijfsvergunningen worden alleen afgegeven of verlengd indien aan de toepasselijke voorwaarden van artikel 45 is voldaan.
2. Vóór afgifte of verlenging van een verblijfsvergunning stellen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje in kennis van die afgifte of verlenging.

3. Binnen 28 dagen na de kennisgeving uit hoofde van lid 2 kunnen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in kennis stellen van hun bezwaar tegen de afgifte of verlenging van een verblijfsvergunning indien de aanvrager overeenkomstig het Schengenacquis wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde¹, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een lidstaat, onder meer op basis van een signalering in het Schengeninformatiesysteem. In dat geval geven de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de verblijfsvergunning niet af of verlengen zij die niet, stellen zij de aanvrager in kennis van de uitkomst en geven zij de aanvrager de contactgegevens van de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje. Op verzoek van de aanvrager stellen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje, met inachtneming van hun verplichtingen uit hoofde van het nationale recht en het Unierecht, de aanvrager in kennis van:

- a) hun besluit om bezwaar te maken tegen de afgifte of verlenging van een verblijfsvergunning;
- b) de redenen om bezwaar te maken tegen de afgifte of verlenging van de verblijfsvergunning, namelijk dat de aanvrager wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen, indien passend met een korte weergave van de redenen; en
- c) de passende rechtsmiddelen overeenkomstig het nationale recht en het Unierecht.

Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op dit lid.

¹ De om redenen van openbare orde genomen maatregelen moeten evenredig zijn en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van betrokkene, dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

4. De bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje kunnen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ervan in kennis stellen dat de in lid 3 bedoelde termijn van 28 dagen met maximaal 14 dagen wordt verlengd. Bij het uitblijven van een antwoord binnen de in lid 3 bedoelde termijn van 28 dagen wordt verondersteld dat er een positief antwoord is gegeven. In elk geval zien de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar af van het afgeven of verlengen van een verblijfsvergunning vóór het einde van de in lid 3 bedoelde termijn van 28 dagen, zoals verlengd op grond van deze alinea.

Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op dit lid.

5. Indien er redenen zijn om bezwaar te maken tegen het feit dat een persoon houder is van een verblijfsvergunning, ook wanneer de houder wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een lidstaat, onder meer op basis van een signalering in het Schengeninformatiesysteem, verzoeken de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar om die verblijfsvergunning in te trekken. In dat geval trekken de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de verblijfsvergunning onverwijld in en geven zij de houder de contactgegevens van de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje. Op verzoek van de houder stellen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje, met inachtneming van hun verplichtingen uit hoofde van het nationale recht en het Unierecht, de houder in kennis van:

- a) hun besluit om tot intrekking van een verblijfsvergunning te verzoeken;
- b) de gronden om aan te nemen dat de houder een bedreiging vormt voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen, indien passend met een korte weergave van de redenen; en

- c) de passende rechtsmiddelen overeenkomstig het nationale recht en het Unierecht.

Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op dit lid.

6. Indien een verblijfsvergunning wordt afgegeven, of niet wordt ingetrokken, omdat de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje er geen bezwaar tegen hebben gemaakt op grond van lid 3 of 5 en in weerwil van een signalering in het Schengeninformatiesysteem ter weigering van toegang of ter terugkeer, geeft die verblijfsvergunning de houder ervan geen recht op toegang tot het grondgebied van de lidstaten.
7. Een verblijfsvergunning met betrekking tot Gibraltar voldoet aan het uniforme model dat in het Unierecht is vastgesteld en er wordt duidelijk op vermeld dat de verblijfsvergunning geldig is voor Gibraltar.
8. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verstrekt specimens van vergunningen met betrekking tot Gibraltar en eventuele latere wijzigingen daarvan aan het Koninkrijk Spanje, zodat het Koninkrijk Spanje de Europese Commissie daarvan in kennis kan stellen overeenkomstig de procedure van artikel 39, lid 1, punt a), van de Schengengrenscore.
9. Het Koninkrijk Spanje wijst overeenkomstig artikel 68 de autoriteit aan die verantwoordelijk is voor het ontvangen van de informatie op grond van dit artikel. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar deelt overeenkomstig artikel 68 mee welke autoriteit verantwoordelijk is voor het ontvangen van aanvragen voor verblijfsvergunningen, het afgeven of verlengen van verblijfsvergunningen met betrekking tot Gibraltar en het verstrekken van informatie aan het Koninkrijk Spanje op grond van dit artikel.

10. Dit artikel is van toepassing tot de datum waarop de werkzaamheden van het VIS van start gaan op grond van Verordening (EU) 2021/1134 van het Europees Parlement en de Raad¹. Vanaf die datum is artikel 51 van toepassing.

11. De Unie stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar vóór de desbetreffende datum in kennis van de datum waarop de in lid 10 bedoelde werkzaamheden van start zullen gaan.

12. De leden 2 tot en met 6 zijn niet van toepassing op:

- a) burgers van de Unie en familieleden van burgers van de Unie, ongeacht hun nationaliteit, zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3 van Richtlijn 2004/38/EG;
- b) onderdanen van IJsland, het Vorstendom Liechtenstein, het Koninkrijk Noorwegen, de Zwitserse Bondsstaat, het Vorstendom Andorra of de Republiek San Marino, en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die uit hoofde van door de Unie gesloten overeenkomsten rechten inzake vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan die van de in punt a) bedoelde personen.

13. Personen die in dienst zijn van de strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en gezinsleden die deel uitmaken van hun huishouden, krijgen, indien de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje overeenkomstig lid 3 bezwaar hebben gemaakt tegen de afgifte van de verblijfsvergunning, een verblijfsvergunning waarvan de geldigheid territoriaal is beperkt tot Gibraltar.

¹ Verordening (EU) 2021/1134 van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2021 tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EG) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 en (EU) 2019/1896 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Beschikking 2004/512/EG van de Raad en Besluit 2008/633/JBZ van de Raad, met het oog op de herziening van het Visuminformatiesysteem (PB EU L 248 van 13.7.2021, blz. 11, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1134/oj>).

ARTIKEL 51

Verblijfsvergunningen met betrekking tot Gibraltar

1. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zijn verantwoordelijk voor de afgifte of verlenging van verblijfsvergunningen met betrekking tot Gibraltar. Dergelijke verblijfsvergunningen worden alleen afgegeven of verlengd indien aan de toepasselijke voorwaarden uit hoofde van artikel 45 is voldaan.
2. Vóór afgifte of verlenging van een verblijfsvergunning stellen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje in kennis van die afgifte of verlenging.
3. Onverminderd lid 1 van dit artikel zorgen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ervoor dat de gegevens die het Koninkrijk Spanje nodig heeft om te kunnen voldoen aan hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 767/2008 met betrekking tot aanvragen voor verblijfsvergunningen die in Gibraltar worden ingediend, binnen twee werkdagen na de indiening van de aanvraag worden verzameld en aan de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje worden doorgegeven.

In dat verband zien de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar erop toe dat:

- a) de verzamelde gegevens accuraat en actueel zijn, een passend kwaliteitsniveau hebben en volledig zijn;
- b) de gegevens op rechtmatige wijze zijn verzameld, met inachtneming van de in dat hoofdstuk vastgestelde waarborgen;
- c) de in artikel 37, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 767/2008 bedoelde informatie is verstrekt aan de aanvrager; en

- d) de aanvrager op het moment van de aanvraag toestemming geeft voor de verwerking van zijn of haar gegevens overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EG) nr. 767/2008.
4. Binnen 28 dagen na de kennisgeving uit hoofde van lid 2 kunnen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in kennis stellen van hun bezwaar tegen de afgifte of verlenging van een verblijfsvergunning indien de aanvrager overeenkomstig het Schengenacquis wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde¹, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een lidstaat, onder meer op basis van een signalering in het Schengeninformatiesysteem. In dat geval geven de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de verblijfsvergunning niet af of verlengen zij die niet, stellen zij de aanvrager in kennis van de uitkomst en geven zij de aanvrager de contactgegevens van de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje. Op verzoek van de aanvrager stellen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje, met inachtneming van hun verplichtingen uit hoofde van het nationale recht en het Unierecht, de aanvrager in kennis van:
- a) hun besluit om bezwaar te maken tegen de afgifte of verlenging van een verblijfsvergunning;
- b) de redenen voor bezwaar tegen de afgifte of verlenging van de verblijfsvergunning, namelijk dat de aanvrager wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen, indien passend met een korte weergave van de redenen; en
- c) de passende rechtsmiddelen overeenkomstig het nationale recht en het Unierecht.

Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op dit lid.

¹ De om redenen van openbare orde genomen maatregelen moeten evenredig zijn en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van betrokkene, dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

5. De bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje kunnen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ervan in kennis stellen dat de in lid 4 bedoelde termijn van 28 dagen met maximaal 14 dagen wordt verlengd. Bij het uitblijven van een antwoord binnen de in lid 4 bedoelde termijn van 28 dagen, wordt verondersteld dat er een positief antwoord is gegeven. In elk geval zien de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar af van het afgeven of verlengen van een verblijfsvergunning vóór het einde van de in lid 4 bedoelde termijn van 28 dagen, zoals verlengd op grond van deze alinea.

Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op dit lid.

6. Indien er redenen zijn om bezwaar te maken tegen het feit dat een persoon houder is van een verblijfsvergunning, ook wanneer de houder wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een lidstaat, onder meer op basis van een signalering in het Schengeninformatiesysteem, verzoeken de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar om die verblijfsvergunning in te trekken. In dat geval trekken de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de verblijfsvergunning onverwijld in en geven zij de houder de contactgegevens van de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje. Op verzoek van de houder stellen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje, met inachtneming van hun verplichtingen uit hoofde van het nationale recht en het Unierecht, de houder in kennis van:

- a) hun besluit om tot intrekking van een verblijfsvergunning te verzoeken;
- b) de gronden om aan te nemen dat de houder een bedreiging vormt voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen, indien passend met een korte weergave van de redenen; en

- c) de passende rechtsmiddelen overeenkomstig het nationale recht en het Unierecht.

Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op dit lid.

7. Indien een verblijfsvergunning wordt afgegeven, of niet wordt ingetrokken, omdat de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje er geen bezwaar tegen hebben gemaakt op grond van lid 4 of 6 en in weerwil van een signalering in het Schengeninformatiesysteem ter weigering van toegang of ter terugkeer, geeft die verblijfsvergunning de houder ervan geen recht op toegang tot het grondgebied van de lidstaten.

8. Een verblijfsvergunning met betrekking tot Gibraltar voldoet aan het uniforme model dat in het Unierecht is vastgesteld en er wordt duidelijk op vermeld dat de verblijfsvergunning geldig is voor Gibraltar.

9. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verstrekt specimens van vergunningen met betrekking tot Gibraltar en eventuele latere wijzigingen daarvan aan het Koninkrijk Spanje, zodat het Koninkrijk Spanje de Europese Commissie daarvan in kennis kan stellen overeenkomstig de procedure van artikel 39, lid 1, punt a), van de Schengengrenscore.

10. Het Koninkrijk Spanje wijst overeenkomstig artikel 68 de autoriteit aan die verantwoordelijk is voor het ontvangen van de informatie op grond van dit artikel. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar deelt overeenkomstig artikel 68 mee welke autoriteit verantwoordelijk is voor het ontvangen van aanvragen voor verblijfsvergunningen, het afgeven of verlengen van verblijfsvergunningen met betrekking tot Gibraltar en het verstrekken van informatie aan het Koninkrijk Spanje op grond van dit artikel.

11. De leden 2 tot en met 7 zijn niet van toepassing op:

- a) burgers van de Unie en familieleden van burgers van de Unie, ongeacht hun nationaliteit, zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3 van Richtlijn 2004/38/EG;

- b) onderdanen van IJsland, het Vorstendom Liechtenstein, het Koninkrijk Noorwegen, de Zwitserse Bondsstaat, het Vorstendom Andorra of de Republiek San Marino, en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die uit hoofde van door de Unie gesloten overeenkomsten rechten inzake vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan die van de in punt a) bedoelde personen.

12. Personen die in dienst zijn van de strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en gezinsleden die deel uitmaken van hun huishouden, krijgen, indien de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje overeenkomstig lid 4 bezwaar hebben gemaakt tegen de afgifte van de verblijfsvergunning, een verblijfsvergunning waarvan de geldigheid territoriaal is beperkt tot Gibraltar.

ARTIKEL 52

Overgangsregeling voor verblijfsvergunningen

1. Verblijfsvergunningen die door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zijn afgegeven vóór de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst, blijven geldig gedurende een periode van twee kalenderjaren na die datum of tot hun vervaldatum, indien dat eerder is.
2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verstrekt specimens van dergelijke vergunningen en eventuele latere wijzigingen daarvan aan het Koninkrijk Spanje, zodat het Koninkrijk Spanje de Europese Commissie daarvan in kennis kan stellen overeenkomstig artikel 39, lid 1, punt a), van de Schengengrenscore.

3. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar stellen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje in kennis van de houders van verblijfsvergunningen die geldig zijn op het moment dat deze overeenkomst in werking treedt. De bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje kunnen, op basis van controles van dergelijke personen in de relevante databanken van de Unie, nationale databanken en internationale databanken, met inbegrip van het Schengeninformatiesysteem, de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verzoeken een verblijfsvergunning in te trekken indien de houder overeenkomstig het Schengenacquis wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde¹, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een lidstaat. Na ontvangst van een dergelijk verzoek trekken de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de desbetreffende verblijfsvergunning in, met de mogelijkheid van beroep bij een nationale rechter.

Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op dit lid.

4. Lid 3 is niet van toepassing op:

- a) burgers van de Unie en familieleden van burgers van de Unie, ongeacht hun nationaliteit, zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3 van Richtlijn 2004/38/EG;
- b) onderdanen van IJsland, het Vorstendom Liechtenstein, het Koninkrijk Noorwegen, de Zwitserse Bondsstaat, het Vorstendom Andorra of de Republiek San Marino, en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die uit hoofde van door de Unie gesloten overeenkomsten een gelijkwaardig recht op vrij verkeer hebben als degenen bedoeld in punt a).

¹ De om redenen van openbare orde genomen maatregelen moeten evenredig zijn en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van betrokkene, dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

HOOFDSTUK 2

VERZOEKEN OM INTERNATIONALE BESCHERMING EN TERUGKEER

ARTIKEL 53

Verzoeken om internationale bescherming

1. Met inachtneming van de leden 6 tot en met 10 zijn, wanneer een persoon in Gibraltar een verzoek om internationale bescherming indient, de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verantwoordelijk voor de behandeling van dat verzoek.
2. Indien op grond van lid 1 een verzoek om internationale bescherming wordt ingediend, wordt de verzoeker door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar voor registratie van het verzoek begeleid naar de ruimte voor tweedelijnscontroles, met inachtneming van lid 5. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar brengen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje daarvan onmiddellijk op de hoogte, met inachtneming van lid 5.
3. Onverminderd lid 1 van dit artikel kunnen personen die aan de grenscontroles op grond van artikel 29, lid 2, worden onderworpen, een verzoek om internationale bescherming indienen bij de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of bij die van het Koninkrijk Spanje.
4. Indien een persoon vóór of tijdens de uitvoering van grenscontroles op grond van artikel 29, lid 2, een verzoek om internationale bescherming indient, worden de controles voltooid.

Indien er bij de grenscontrole aanleiding is om follow-upmaatregelen te nemen zoals bedoeld in artikel 34, worden die maatregelen genomen voor zover dat het recht op internationale bescherming en het beginsel van non-refoulement eerbiedigt en niet ondermijnt.

Indien op grond van lid 3 een verzoek om internationale bescherming wordt ingediend, wordt de verzoeker voor registratie van het verzoek begeleid naar de ruimte voor tweedelijscontroles door de bevoegde autoriteiten waarbij het verzoek is ingediend, met inachtneming van lid 5.

Indien een persoon bij de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje een verzoek om internationale bescherming indient, is het Koninkrijk Spanje verantwoordelijk voor de behandeling van dat verzoek overeenkomstig het Unierecht en het nationale recht.

Indien een persoon bij de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar een verzoek om internationale bescherming indient, is het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verantwoordelijk voor de behandeling van dat verzoek overeenkomstig het interne recht en met inachtneming van de leden 6 tot en met 10.

5. Om individuele verzoeken te behandelen, mogen de bevoegde autoriteiten, nadat een definitief besluit over een verzoek is genomen:

- a) de informatie betreffende individuele verzoeken om internationale bescherming of het feit dat een verzoek is gedaan, niet medelen aan de vermeende actor of actoren van de vervolging of ernstige schade;

b) bij de vermeende actor of actoren van de vervolging of ernstige schade geen informatie inwinnen op een wijze die ertoe leidt dat die actor of actoren rechtstreeks te weten komt of komen dat de betrokkene een verzoek heeft gedaan, en er gevaar zou ontstaan voor de fysieke integriteit van de verzoeker of voor de te zijnen of haren laste komende personen, dan wel voor de vrijheid en veiligheid van zijn of haar nog in het land van herkomst wonende familieleden.

6. Indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming, wordt het verzoek behandeld overeenkomstig normen die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke in de Unie van toepassing zijn met betrekking tot de criteria om in aanmerking te komen voor internationale bescherming en de inhoud van die bescherming, alsook met betrekking tot de procedures die van toepassing zijn op de behandeling van verzoeken om internationale bescherming en de opvangvoorzieningen voor verzoekers.

7. Indien de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje overeenkomstig lid 2 op de hoogte worden gebracht van een verzoek om internationale bescherming, kunnen zij de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar binnen 14 dagen in kennis stellen van hun bezwaar tegen de verlening van internationale bescherming door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar. In dat geval zien de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar af van de verlening van internationale bescherming tot zij alle door het Koninkrijk Spanje verstrekte informatie volledig in aanmerking hebben genomen. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar stellen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje in kennis van het definitieve besluit en de redenen daarvoor, met inachtneming van lid 5.

Indien de in de eerste alinea bedoelde termijn van 14 dagen met maximaal 14 dagen moet worden verlengd, stellen de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar daarvan in kennis. Bij het uitblijven van een antwoord na het verstrijken van de in de eerste alinea bedoelde termijn van 14 dagen of na het verstrijken van een eventuele verlenging van die oorspronkelijke termijn van 14 dagen op grond van deze alinea, wordt verondersteld dat er een positief antwoord is gegeven. In elk geval verlenen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar geen internationale bescherming vóór het einde van de in de eerste alinea bedoelde termijn van 14 dagen, zoals verlengd op grond van deze alinea.

8. Wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming, neemt het alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een verzoeker, indien die geen burger van de Unie is, geen toegang krijgt tot het grondgebied van de lidstaten en de verzoeker de toegang tot dat grondgebied wordt verhinderd voor de duur van de procedure voor internationale bescherming en totdat een definitieve beslissing over het verzoek is genomen.

De bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje verzamelen de gegevens van personen, met uitzondering van burgers van de Unie, die op grond van lid 1 een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, en voeren die gegevens in de Europese databank voor vingerafdrukken van asielzoekers (“Eurodac”) in; zij doen dat zo spoedig mogelijk en uiterlijk 72 uur na de begeleiding van de persoon naar de ruimte voor tweedelijnscontroles.

9. Wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar een persoon internationale bescherming verleent, krijgt hij of zij een verblijfsvergunning met een territoriale geldigheid die beperkt is tot Gibraltar.

Wanneer een definitief besluit tot afwijzing van een verzoek om internationale bescherming is genomen, nemen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de betrokken persoon uit Gibraltar wordt gezet, overeenkomstig regels en waarborgen die normen garanderen die gelijkwaardig zijn aan die van Richtlijn 2008/115/EG.

10. Indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verantwoordelijk is voor een verzoek om internationale bescherming en de verzoeker op irreguliere wijze naar een lidstaat of een staat die een overeenkomst met de Unie heeft gesloten over de criteria en mechanismen voor de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek, is gereisd, wordt de verzoeker teruggestuurd naar Gibraltar.

HOOFDSTUK 3

POLITIËLE SAMENWERKING

ARTIKEL 54

Uitwisseling van informatie

1. Dit artikel heeft tot doel ervoor zorgen dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar elkaar onder de voorwaarden van hun interne recht en binnen het kader van hun bevoegdheden, en voor zover dat niet in dit hoofdstuk en in hoofdstuk 2 van titel V van dit deel is geregeld, kunnen bijstaan door het verstrekken van relevante informatie ten behoeve van:

- a) het voorkomen, onderzoeken, opsporen of vervolgen van strafbare feiten, met inbegrip van het bestrijden van georganiseerde criminaliteit en illegale handel;
- b) de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke sancties;
- c) de bescherming tegen en het voorkomen van bedreigingen voor de openbare veiligheid; en
- d) het voorkomen en bestrijden van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een “bevoegde autoriteit” een interne politie-, douane- of andere autoriteit verstaan die uit hoofde van het interne recht bevoegd is activiteiten te verrichten met het oog op de in lid 1 genoemde doeleinden.
3. Informatie, waaronder informatie over gezochte en vermiste personen en over voorwerpen, kan door een bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van een lidstaat worden opgevraagd of op eigen initiatief aan een bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van een lidstaat worden verstrekt. Informatie kan op verzoek of op eigen initiatief worden verstrekt, onder de voorwaarden van het interne recht dat van toepassing is op de verstreckende bevoegde autoriteit en binnen de grenzen van haar bevoegdheden.
4. Informatie kan worden opgevraagd en verstrekt voor zover in de voorwaarden van het interne recht dat van toepassing is op de verzoekende of verstreckende bevoegde autoriteit niet is bepaald dat het verzoek om of de verstrekking van informatie via rechterlijke instanties moet plaatsvinden of worden geleid.
5. In spoedgevallen wordt door de verstreckende bevoegde autoriteit zo spoedig mogelijk op een verzoek gereageerd of op eigen initiatief informatie verstrekt.

6. Een verzoekende autoriteit van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, kan, overeenkomstig het toepasselijke interne recht, op het tijdstip van indiening van het verzoek of op een later tijdstip, de verstreckende autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, of van een lidstaat, om toestemming verzoeken voor het gebruik van de informatie als bewijsmiddel in procedures voor een rechterlijke instantie. De verstreckende autoriteit kan, onder de voorwaarden van titel V, hoofdstuk 6, van dit deel en van haar interne recht, ermee instemmen dat de informatie als bewijsmiddel wordt gebruikt voor een rechterlijke instantie in een lidstaat, wanneer de verzoekende autoriteit de autoriteit van die lidstaat is, of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer de verzoekende autoriteit een autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar is. Evenzo kan de verstreckende autoriteit, wanneer de informatie op eigen initiatief wordt verstrekt, ermee instemmen dat de informatie als bewijsmiddel wordt gebruikt in procedures voor een rechterlijke instantie in een lidstaat, wanneer de informatie wordt verstrekt aan een bevoegde autoriteit van die lidstaat, of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer de informatie wordt verstrekt aan een bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar. Indien geen toestemming uit hoofde van dit lid wordt gegeven, wordt de ontvangen informatie niet als bewijsmiddel gebruikt in procedures voor een rechterlijke instantie.

7. De verstreckende autoriteit kan uit hoofde van het toepasselijke interne recht voorwaarden verbinden aan het gebruik van de verstrekte informatie.

8. Een bevoegde autoriteit kan uit hoofde van dit artikel alle soorten informatie verstrekken waarover zij beschikt, onder de voorwaarden van het interne recht dat op haar van toepassing is en binnen de grenzen van haar bevoegdheden. Daarbij kan het uitsluitend om informatie uit andere bronnen gaan indien verdere doorgifte van die informatie is toegestaan uit hoofde waarvan die informatie door de verstreckende bevoegde autoriteit werd verkregen.

9. Informatie kan uit hoofde van dit artikel worden verstrekt via elk geschikt communicatiekanaal, met inbegrip van het beveiligde communicatiekanaal voor uitwisseling van informatie via Europol, met inachtneming van artikel 73.

10. Onverminderd lid 5 van dit artikel worden alle formele mededelingen en kennisgevingen uit hoofde van dit artikel verricht overeenkomstig artikel 6, lid 1. Dat geldt niet voor mededelingen en besluiten die betrekking hebben op dringende operationele of logistieke aangelegenheden.

ARTIKEL 55

Voortzettingen van observaties

1. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van het Koninkrijk Spanje die in het kader van een strafrechtelijk onderzoek in het Koninkrijk Spanje of in Gibraltar, naargelang het geval, een persoon observeren waarvan vermoedt wordt dat hij of zij heeft deelgenomen aan een in bijlage 8 vermeld strafbaar feit, of een persoon observeren die kan helpen bij het identificeren of opsporen van een dergelijke persoon, mogen hun observatie overeenkomstig het desbetreffende Schengenacquis voortzetten in respectievelijk het Koninkrijk Spanje of Gibraltar.

2. In administratieve regelingen tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje worden de praktische voorwaarden betreffende de uitvoering van de taken van de bevoegde autoriteiten en aspecten van de operationele samenwerking op het gebied van de in lid 1 bedoelde voortzettingen van observaties vastgelegd.

ARTIKEL 56

Ononderbroken achtervolging

1. Functionarissen van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van het Koninkrijk Spanje die een persoon achtervolgen die op heterdaad is betrapt bij het plegen van of deelnemen aan een van de in bijlage 8 genoemde strafbare feiten, mogen hun achtervolging voortzetten overeenkomstig het desbetreffende Schengenacquis in respectievelijk Spanje of Gibraltar.

Hetzelfde geldt wanneer de achtervolgde persoon zich in voorlopige hechtenis bevond of een gevangenisstraf onderging en zich door ontvluchting aan de verdere tenuitvoerlegging daarvan heeft onttrokken.

2. In administratieve regelingen tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje worden de praktische voorwaarden betreffende de uitvoering van de taken van de bevoegde autoriteiten en aspecten van de operationele samenwerking op het gebied van de in lid 1 bedoelde voortzetting van achtervolgingen vastgelegd.

ARTIKEL 57

Communicatie

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje installeren en onderhouden communicatiekanalen en andere rechtstreekse verbindingen om de politieke en douanesamenwerking tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje te vergemakkelijken, met name voor de tijdige doorgifte van informatie ten behoeve van de voortzetting van observatie en ononderbroken achtervolging.

2. Daarnaast overwegen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje verdere mogelijkheden om de rechtstreekse communicatie tussen hun politie- en douanediens ten te verbeteren. De bijzonderheden van die regelingen worden bilateraal vastgelegd.

ARTIKEL 58

Gezamenlijk optreden

1. Om de politie samenwerking te intensiveren, kunnen de bevoegde autoriteiten van de Unie en de lidstaten, enerzijds, en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, anderzijds, bij de handhaving van de openbare orde en veiligheid en de voorkoming van strafbare feiten gezamenlijke patrouilles en andere gezamenlijke operaties opzetten, waarbij aangewezen functionarissen of andere functionarissen van beide zijden deelnemen aan operaties binnen de lidstaten of in Gibraltar, naargelang het geval.
2. De Unie, met betrekking tot haar lidstaten, en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, leggen verklaringen af betreffende de bevoegde autoriteiten voor de toepassing van dit artikel en tot vaststelling van de voorwaarden en praktische aspecten van de samenwerking overeenkomstig het Unierecht. In die voorwaarden wordt onder meer gespecificeerd of de in lid 1 bedoelde aangewezen functionarissen of andere functionarissen uitvoerende bevoegdheden mogen uitoefenen, wie verantwoordelijk is voor acties van functionarissen van de detacherende partij, en welk recht van toepassing is.
3. Voor elke gezamenlijke operatie die plaatsvindt op het grondgebied van een lidstaat of op het grondgebied van Gibraltar, ook wanneer het gaat om een gezamenlijke patrouille, wordt vooraf uitdrukkelijk toestemming verleend door respectievelijk die deelnemende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, indien dat de deelnemer is.

ARTIKEL 59

Relevante databanken

1. De Unie zorgt ervoor dat de aangewezen functionarissen of andere functionarissen van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar die deelnemen aan gezamenlijke operaties zoals bedoeld in artikel 58, tijdens een gezamenlijke operatie in een lidstaat hun eigen relevante binnenlandse en internationale databanken kunnen raadplegen, zoals toegestaan uit hoofde van het recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.
2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgt ervoor dat functionarissen van de lidstaten die deelnemen aan gezamenlijke operaties zoals bedoeld in artikel 58, tijdens een gezamenlijke operatie in Gibraltar hun eigen relevante nationale, Unie- en internationale databanken kunnen raadplegen, zoals toegestaan uit hoofde van hun nationale recht.

ARTIKEL 60

Bescherming en bijstand tijdens gezamenlijke operaties

De lidstaten die deelnemen aan een gezamenlijke operatie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zijn verplicht de functionarissen van de andere partij die overeenkomstig artikel 58 op hun grondgebied aan die gezamenlijke operatie deelnemen, bij de uitoefening van hun taken dezelfde bescherming en bijstand te bieden als hun eigen functionarissen.

ARTIKEL 61

Persoonsgegevens van passagiers

Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ziet erop toe dat luchtvaartmaatschappijen persoonsgegevens van passagiers (*passenger name record* – PNR-gegevens) over vluchten die in Gibraltar aankomen, doorgeven aan de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje. Die doorgiften voldoen aan de eisen van Richtlijn (EU) 2016/681 van het Europees Parlement en de Raad¹.

Artikel 19 is van toepassing.

ARTIKEL 62

Verscherpte politiecontroles

1. Indien nodig voeren de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en van het Koninkrijk Spanje op basis van een risicobeoordeling verscherpte politiecontroles uit in respectievelijk Gibraltar en het aangrenzend grensgebied, om strafbare feiten en irreguliere migratie te voorkomen.
2. Verscherpte politiecontroles zoals bedoeld in lid 1 van dit artikel kunnen de vorm aannemen van gezamenlijke operaties overeenkomstig artikel 58.

¹ Richtlijn (EU) 2016/681 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 over het gebruik van persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken en vervolgen van terroristische misdrijven en ernstige criminaliteit (PB EU L 119 van 4.5.2016, blz. 132, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/681/oj>).

ARTIKEL 63

Toepasselijke bepalingen van het Unierecht

De in bijlage 9 vermelde bepalingen van het Unierecht zijn van toepassing op het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en in Gibraltar.

Artikel 19 is van toepassing.

TITEL IV

UITVOERING, TOEPASSING, EVALUATIE EN HANDHAVING

ARTIKEL 64

Schengenevaluaties

Het Verenigd Koninkrijk laat met betrekking tot Gibraltar vertegenwoordigers en deskundigen van de Unie en de lidstaten toe die zijn aangewezen door agentschappen van de Unie en die de toepassing van het Schengenacquis door het Koninkrijk Spanje op grond van dit deel evalueren. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verleent bijstand en zorgt ervoor dat dergelijke vertegenwoordigers hun taken, zoals uiteengezet in Verordening (EU) 2022/922 van de Raad¹, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, het bezoeken en inspecteren van infrastructuur in Gibraltar, kunnen uitoefenen.

Zodra het Koninkrijk Spanje in kennis is gesteld van dergelijke bezoeken op grond van artikel 19, leden 3 en 4, van Verordening (EU) 2022/922, stelt het het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar daarvan in kennis.

¹ Verordening (EU) 2022/922 van de Raad van 9 juni 2022 betreffende de instelling en de werking van een evaluatie- en toezichtmechanisme voor de controle op de toepassing van het Schengenacquis, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1053/2013 (PB EU L 160 van 15.6.2022, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/922/oj>).

ARTIKEL 65

Evaluatie van de uitvoering van dit deel

Het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen voltooit uiterlijk 4 jaar na de inwerkingtreding van dit deel een evaluatie van de uitvoering van dit deel, met inbegrip van de in artikel 33, lid 6, bedoelde administratieve regelingen. Uiterlijk op die datum legt het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen, na overleg, een verslag over de evaluatie voor aan de Samenwerkingsraad. Dat verslag bevat ook een beoordeling van de in artikel 33, lid 6, bedoelde administratieve regelingen en bevat de gemeenschappelijke beoordeling van de vertegenwoordigers van de Partijen of, subsidiair, de beoordeling van de vertegenwoordigers van elke Partij.

ARTIKEL 66

Beëindiging van deze overeenkomst na de evaluatie van de uitvoering van dit deel

1. Na voltooiing van de in artikel 65 bedoelde evaluatie en onverminderd artikel 334 kunnen de Unie, ook op verzoek van het Koninkrijk Spanje, en het Verenigd Koninkrijk deze overeenkomst beëindigen door middel van een schriftelijke kennisgeving langs diplomatieke weg. Deze overeenkomst en aanvullende overeenkomsten vervallen op de eerste dag van de twaalfde maand na de datum van kennisgeving.
2. Wanneer het Koninkrijk Spanje de Unie overeenkomstig lid 1 heeft verzocht deze overeenkomst te beëindigen, neemt de Unie overeenkomstig haar interne procedures de noodzakelijke stappen daartoe.

ARTIKEL 67

Opschorting van verplichtingen

1. Niettegenstaande artikel 334 en met volledige inachtneming van de uitoefening van de verantwoordelijkheden van de Partijen op het gebied van de openbare orde, de bescherming van de binnenlandse veiligheid en het beheer van hun deel van de buitengrenzen, kan elke Partij, in geval van ernstige niet-nakoming van de verbintenissen uit hoofde van dit deel, of wanneer zij van mening is dat zij wordt blootgesteld aan een ernstige en aanhoudende bedreiging voor de binnenlandse veiligheid vanwege het ontbreken van controles tussen de Unie en Gibraltar, na overleg met de andere Partij, de uitvoering van haar verplichtingen uit hoofde van de titels I tot en met V van dit deel tijdelijk opschorten. De Unie zal naar behoren rekening houden met het advies van het Koninkrijk Spanje.
2. Indien een Partij voornemens is haar verplichtingen overeenkomstig lid 1 op te schorten, stelt zij de andere Partij daarvan onverwijld in kennis via de Samenwerkingsraad. In die kennisgeving wordt vermeld voor welke termijn de Partij voornemens is haar verplichtingen tijdelijk op te schorten. De tijdelijke opschorting van de verplichtingen van de Partij treedt in werking op de achtste dag na de datum van de kennisgeving of op een latere datum die in de kennisgeving wordt vermeld. Op basis daarvan voeren de lidstaten en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar opnieuw grenstoezicht in tussen de Unie en Gibraltar.

ARTIKEL 68

Kennisgevingen, verklaringen, voorbehouden en aanwijzingen

1. Uiterlijk op de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst gaan het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar over tot de in artikel 50, lid 9, en artikel 51, lid 10, bedoelde kennisgevingen en aanwijzingen.
2. Uiterlijk op dezelfde datum leggen de Unie, met betrekking tot de lidstaten, en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, de in artikel 58, lid 2, bedoelde verklaringen af.
3. Uiterlijk op de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst doen de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de in artikel 121, lid 2, artikel 122, lid 2, en artikel 130, lid 4, bedoelde kennisgevingen.
4. Ingeval een dergelijke kennisgeving op het in lid 1 bedoelde tijdstip niet is gedaan, kunnen kennisgevingen zo snel mogelijk en uiterlijk twee maanden na de inwerkingtreding van deze overeenkomst worden gedaan.

Gedurende die overgangsperiode kan elke lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ten aanzien waarvan geen kennisgeving zoals bedoeld in artikel 121, lid 2, artikel 122, lid 2, en artikel 130, lid 4, is gedaan en met betrekking waartoe niet is meegedeeld dat een dergelijke kennisgeving niet zal worden gedaan, gebruikmaken van de mogelijkheden van dat artikel alsof een dergelijke kennisgeving ten aanzien van die lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar was gedaan. In het geval van artikel 122, lid 2, kan een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar uitsluitend van de mogelijkheden van dat artikel gebruikmaken voor zover zulks verenigbaar is met de criteria voor het doen van een kennisgeving.

5. Op het moment van ondertekening van deze overeenkomst kan de Unie, namens elk van haar lidstaten, het Verenigd Koninkrijk ervan in kennis stellen dat de verplichtingen die voortvloeien uit sommige bepalingen van hoofdstuk 5 van titel V van dit deel, zoals gespecificeerd in de kennisgeving, niet van toepassing zullen zijn op de Unie met betrekking tot die lidstaat tot wanneer de Unie het Verenigd Koninkrijk er in het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen van in kennis stelt dat aan de relevante grondwettelijke vereisten voor de toepassing van die bepalingen in die lidstaat is voldaan.

6. De in de volgende bepalingen bedoelde kennisgevingen kunnen te allen tijde worden gedaan:

- a) artikel 118, lid 4;
- b) artikel 124, lid 1;
- c) artikel 125, lid 3;
- d) artikel 144, leden 1 en 2;
- e) artikel 145, leden 1 en 2;
- f) artikel 165, lid 4;
- g) artikel 166, lid 5;
- h) artikel 167, lid 5;
- i) artikel 176, lid 2; en

j) artikel 184, leden 3 en 8.

7. De in de volgende bepalingen bedoelde kennisgevingen en verklaringen kunnen te allen tijde worden gewijzigd:

a) artikel 58, lid 2;

b) artikel 124, lid 1;

c) artikel 125, lid 3; en

d) artikel 184, leden 3 en 8.

8. De in de volgende bepalingen bedoelde kennisgevingen kunnen te allen tijde worden ingetrokken:

a) artikel 121, lid 2;

b) artikel 122, lid 2;

c) artikel 124, lid 1;

d) artikel 130, lid 4;

e) artikel 165, lid 4;

f) artikel 166, lid 5; en

g) artikel 167, lid 5.

9. Uiterlijk op de datum van de inwerkingtreding van deze overeenkomst, stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de Unie in kennis van de identiteit van de volgende autoriteiten:

- a) de autoriteit die wordt beschouwd als de bevoegde autoriteit voor de toepassing van titel V, hoofdstuk 2, van dit deel, zoals bedoeld in artikel 74, punt a), met daarbij een korte beschrijving van haar bevoegdheden;
- b) de autoriteit die wordt beschouwd als de bevoegde autoriteit voor de toepassing van titel V, hoofdstuk 3, van dit deel, zoals bedoeld in artikel 90, punt d), met daarbij een korte beschrijving van haar bevoegdheden;
- c) de autoriteit die krachtens het interne recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar bevoegd is een aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen, zoals bedoeld in artikel 117, punt b);
- d) de autoriteit die krachtens het interne recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar bevoegd is een aanhoudingsbevel uit te vaardigen, zoals bedoeld in artikel 117, punt c);
- e) de uit hoofde van artikel 142, lid 4, aangewezen autoriteit; en
- f) de uit hoofde van artikel 182, lid 1, aangewezen centrale autoriteit.

10. Uiterlijk op de datum van de inwerkingtreding van deze overeenkomst, stelt de Unie, op eigen titel of namens haar lidstaten, naargelang het geval, het Verenigd Koninkrijk in kennis van de identiteit van de volgende autoriteiten:

- a) de autoriteit die krachtens het interne recht van elke lidstaat bevoegd is een aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen, zoals bedoeld in artikel 117, punt b);
- b) de autoriteit die krachtens het interne recht van elke lidstaat bevoegd is een aanhoudingsbevel uit te vaardigen, zoals bedoeld in artikel 117, punt c);
- c) de uit hoofde van artikel 142, lid 4, voor elke lidstaat aangewezen autoriteit;
- d) het in artikel 153 bedoelde orgaan van de Unie;
- e) de uit hoofde van artikel 182, lid 1, voor elke lidstaat aangewezen centrale autoriteit; en
- f) het uit hoofde van artikel 182, lid 2, eerste zin, aangewezen orgaan van de Unie, alsook van het feit of dat orgaan tevens is aangewezen als een centrale autoriteit uit hoofde van de laatste zin van dat lid.

11. Wanneer de Unie een in dit artikel bedoelde kennisgeving of verklaring doet, vermeldt zij op welke van haar lidstaten de kennisgeving of verklaring van toepassing is dan wel of zij de kennisgeving of verklaring namens zichzelf doet.

12. De Unie, het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje kunnen kennisgeven van meer dan één autoriteit met betrekking tot de leden 2, 9 en 10, naargelang het geval, en mogen dergelijke kennisgevingen uitsluitend voor bijzondere doeleinden beperken.

13. De in de leden 9 en 10 bedoelde kennisgevingen kunnen te allen tijde worden gewijzigd.

14. Alle in dit artikel bedoelde kennisgevingen, verklaringen, voorbehouden en aanwijzingen verlopen via het overeenkomstig artikel 6 ingestelde mechanisme.

ARTIKEL 69

Uitzondering met betrekking tot de nationale veiligheid

Niets in de titels I tot en met IV van dit deel belet de Partijen of de lidstaten de nodige maatregelen te nemen om hun nationale veiligheid te waarborgen.

TITEL V

SAMENWERKING INZAKE RECHTSHANDHAVING EN JUSTITIE

HOOFDSTUK 1

DOEL EN REIKWIJDTE

ARTIKEL 70

Doel

1. Deze titel heeft tot doel te zorgen voor samenwerking inzake rechtshandhaving en justitie tussen de lidstaten en de instellingen, organen en instanties van de Unie enerzijds en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar anderzijds met betrekking tot het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten en het voorkomen en bestrijden van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.
2. Deze titel is alleen van toepassing op samenwerking inzake rechtshandhaving en justitie in strafzaken die uitsluitend plaatsvindt tussen de Unie en de lidstaten enerzijds en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar anderzijds. Hij is niet van toepassing op situaties die zich voordoen tussen de lidstaten of tussen de lidstaten en de instellingen, organen en instanties van de Unie, noch op de werkzaamheden van autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de bescherming van de nationale veiligheid wanneer zij op dat gebied optreden.

ARTIKEL 71

Reikwijdte van de samenwerking wanneer een lidstaat niet langer deelneemt aan maatregelen van gelijke strekking uit hoofde van het Unierecht

1. Dit artikel is van toepassing indien een lidstaat niet langer deelneemt aan of rechten geniet uit hoofde van met relevante bepalingen van deze titel vergelijkbare bepalingen van het Unierecht op het gebied van samenwerking inzake rechtshandhaving en justitie in strafzaken.
2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kan de Unie schriftelijk in kennis stellen van zijn voornemen om de desbetreffende bepalingen van deze titel ten aanzien van die lidstaat niet meer toe te passen.
3. Een kennisgeving uit hoofde van lid 2 wordt van kracht op de daarin vermelde datum, die niet vroeger mag zijn dan de datum waarop de lidstaat ophoudt deel te nemen aan of rechten te genieten uit hoofde van de in lid 1 bedoelde bepalingen van het Unierecht.
4. Indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar uit hoofde van dit artikel kennisgeeft van zijn voornemen de desbetreffende bepalingen van deze titel niet langer toe te passen, komt het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen bijeen om te beslissen welke maatregelen nodig zijn om ervoor te zorgen dat elke samenwerking die uit hoofde van deze titel werd geïnitieerd en waarop de beëindiging van de toepassing van invloed is, op passende wijze wordt beëindigd. Met betrekking tot alle persoonsgegevens die zijn verkregen via samenwerking uit hoofde van de desbetreffende bepalingen van deze titel voordat de toepassing ervan werd beëindigd, zorgen de Partijen er in ieder geval voor dat het beschermingsniveau uit hoofde waarvan de persoonsgegevens zijn doorgegeven, gehandhaafd blijft nadat de beëindiging van de toepassing van kracht is geworden.

5. De Unie stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar langs diplomatieke weg schriftelijk in kennis van de datum waarop de lidstaat zijn deelname aan of genot van rechten uit hoofde van de betrokken bepalingen van het Unierecht zal hervatten. De desbetreffende bepalingen van deze titel worden op die datum opnieuw van toepassing of, indien later, op de eerste dag van de maand volgende op de dag waarop die kennisgeving werd gedaan.

6. Om de toepassing van dit artikel te vergemakkelijken, stelt de Unie het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ervan in kennis wanneer een lidstaat niet langer deelneemt aan of niet langer rechten geniet uit hoofde van bepalingen van het Unierecht op het gebied van samenwerking inzake rechtshandhaving en justitie in strafzaken die vergelijkbaar zijn met de desbetreffende bepalingen van deze titel.

HOOFDSTUK 2

SAMENWERKING MET EUROPOL

ARTIKEL 72

Doel

Dit hoofdstuk heeft tot doel samenwerking tot stand te brengen tussen Europol en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ter ondersteuning en versterking van het optreden van de lidstaten en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, alsook van hun wederzijdse samenwerking bij de voorkoming en bestrijding van ernstige criminaliteit, terrorisme en vormen van criminaliteit die een schending inhouden van een gemeenschappelijk belang dat tot het beleid van de Unie behoort, zoals bedoeld in artikel 75.

ARTIKEL 73

Communicatie

Alle in dit hoofdstuk bedoelde mededelingen en kennisgevingen van het Verenigd Koninkrijk aan Europol verlopen via het nationale contactpunt van het Verenigd Koninkrijk bij Europol, zoals bedoeld in artikel 77, lid 1, of via verbindingsofficieren die door het Verenigd Koninkrijk bij Europol zijn gedetacheerd, zoals bedoeld in artikel 77, lid 4, tenzij artikel 77, lid 2, van toepassing is.

ARTIKEL 74

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- a) “bevoegde autoriteit”: voor de Unie, Europol, en voor het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, een interne rechtshandavingsautoriteit die uit hoofde van het interne recht verantwoordelijk is voor het voorkomen en bestrijden van strafbare feiten in Gibraltar;
- b) “Europol”: het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving, opgericht bij Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad¹ (de “Europol-verordening”).

¹ Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot vervanging en intrekking van de Besluiten 2009/371/JBZ, 2009/934/JBZ, 2009/935/JBZ, 2009/936/JBZ en 2009/968/JBZ van de Raad (PB EU L 135 van 24.5.2016, blz. 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj>).

ARTIKEL 75

Vormen van criminaliteit

1. De uit hoofde van dit hoofdstuk ingestelde samenwerking heeft betrekking op de vormen van criminaliteit die onder de bevoegdheid van Europol vallen, zoals vermeld in bijlage 10, met inbegrip van daarmee verband houdende strafbare feiten.
2. Daarmee verband houdende strafbare feiten zijn strafbare feiten die zijn gepleegd om zich de middelen te verschaffen om de in lid 1 genoemde vormen van criminaliteit te plegen, strafbare feiten die zijn gepleegd om die vormen van criminaliteit te vergemakkelijken of uit te voeren, en strafbare feiten die zijn gepleegd om ervoor te zorgen dat die vormen van criminaliteit ongestraft blijven.
3. Wanneer de lijst van vormen van criminaliteit waarvoor Europol uit hoofde van het Unierecht bevoegd is, wordt gewijzigd, kan het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen, op voorstel van de Unie, bijlage 10 dienovereenkomstig wijzigen vanaf de datum waarop de wijziging van de bevoegdheid van Europol in werking treedt.

ARTIKEL 76

Reikwijdte van de samenwerking

De samenwerking kan, naast de uitwisseling van persoonsgegevens onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden en overeenkomstig de taken van Europol die in de Europol-verordening zijn vastgesteld, met name betrekking hebben op:

- a) de uitwisseling van informatie in de vorm specialistische kennis;

- b) algemene situatieverslagen;
- c) resultaten van strategische analyses;
- d) informatie over procedures voor strafrechtelijke onderzoeken;
- e) informatie over methoden van misdaadpreventie;
- f) deelname aan opleidingsactiviteiten; en
- g) advisering en ondersteuning bij individuele strafrechtelijke onderzoeken en operationele samenwerking.

ARTIKEL 77

Nationaal contactpunt en verbindingsofficieren

1. Het op grond van artikel 568, lid 1, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst aangewezen nationale contactpunt van het Verenigd Koninkrijk bij Europol fungeert als centraal contactpunt tussen Europol en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.
2. De uitwisseling van informatie en kennisgevingen tussen Europol en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar vindt plaats tussen Europol en het in lid 1 bedoelde nationale contactpunt, behalve wanneer in dringende gevallen rechtstreekse uitwisseling van informatie noodzakelijk is en door zowel Europol als de relevante bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar passend wordt geacht.

3. Het in lid 1 bedoelde nationale contactpunt is ook het centrale contactpunt voor de toetsing, correctie en verwijdering van persoonsgegevens.
4. Verbindingsofficieren die op grond van artikel 568, lid 4, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst door het Verenigd Koninkrijk bij Europol zijn gedetacheerd, kunnen ook de uit hoofde van dit hoofdstuk ingestelde samenwerking aangaande het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar vergemakkelijken. Een verbindingsofficier die door Europol bij het Verenigd Koninkrijk is gedetacheerd, kan ook de samenwerking aangaande het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar vergemakkelijken.
5. Het Verenigd Koninkrijk zorgt ervoor dat de in lid 4 bedoelde verbindingsofficieren snelle toegang hebben tot de relevante interne databanken van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar die zij nodig hebben om hun taken te vervullen.
6. De bijzonderheden van de taken van de in lid 4 van dit artikel bedoelde verbindingsofficieren die verantwoordelijk zijn voor Gibraltar, hun rechten en plichten en de daarmee gepaard gaande kosten worden geregeld in werkafspraken tussen Europol en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zoals bedoeld in artikel 86.
7. De in lid 4 bedoelde verbindingsofficieren die verantwoordelijk zijn voor Gibraltar en vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kunnen voor operationele vergaderingen worden uitgenodigd. De verbindingsofficieren van de lidstaten en de verbindingsofficieren van derde landen, de vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en derde landen, Europolfunctionarissen en andere belanghebbenden mogen vergaderingen bijwonen die door de in lid 4 bedoelde verbindingsofficieren die verantwoordelijk zijn voor Gibraltar of de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar worden georganiseerd.

ARTIKEL 78

Informatie-uitwisseling

1. De informatie-uitwisseling tussen de bevoegde autoriteiten moet in overeenstemming zijn met het doel en de bepalingen van dit hoofdstuk. Persoonsgegevens worden uitsluitend voor de in lid 2 bedoelde specifieke doeleinden verwerkt.
2. De bevoegde autoriteiten geven uiterlijk op het moment van de doorgifte van persoonsgegevens duidelijk aan voor welk specifiek doel of welke specifieke doeleinden de persoonsgegevens worden doorgegeven. Voor doorgiften aan Europol worden het doel of de doeleinden van een dergelijke doorgifte gespecificeerd overeenkomstig de specifieke verwerkingsdoeleinden die zijn vastgesteld in de Europol-verordening. Indien de doorgevendende bevoegde autoriteit dat niet heeft gedaan, verwerkt de ontvangende bevoegde autoriteit, in overleg met de doorgevendende autoriteit, de persoonsgegevens om de relevantie ervan en het doel of de doeleinden waarvoor zij verder moeten worden verwerkt, te bepalen. De bevoegde autoriteiten mogen persoonsgegevens alleen verwerken voor een ander doel dan het doel waarvoor zij zijn verstrekt, indien de doorgevendende bevoegde autoriteit daartoe toestemming heeft verleend.
3. De bevoegde autoriteiten die de persoonsgegevens ontvangen, verbinden zich ertoe die gegevens uitsluitend te verwerken voor het doel waarvoor zij zijn doorgegeven. De persoonsgegevens worden verwijderd zodra zij niet langer noodzakelijk zijn voor het doel waarvoor zij zijn doorgegeven.
4. Europol en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar stellen zonder onnodige vertraging, en in elk geval uiterlijk zes maanden na de ontvangst van de persoonsgegevens, vast of en in welke mate die persoonsgegevens noodzakelijk zijn voor het doel waarvoor zij zijn doorgegeven, en stellen de doorgevendende autoriteit daarvan in kennis.

ARTIKEL 79

Beperkingen van de toegang tot en het verdere gebruik van doorgegeven persoonsgegevens

1. De doorgevendende bevoegde autoriteit kan bij de doorgifte van persoonsgegevens elke algemene of specifieke beperking van de toegang daartoe of het gebruik daarvan aangeven, ook wat betreft de verdere doorgifte, wissing of vernietiging ervan na een bepaalde periode, of de verdere verwerking ervan. Indien de noodzaak tot dergelijke beperkingen na de doorgifte van de persoonsgegevens duidelijk wordt, stelt de doorgevendende bevoegde autoriteit de ontvangende bevoegde autoriteit daarvan in kennis.
2. De ontvangende bevoegde autoriteit houdt zich aan alle beperkingen van de toegang tot of het verdere gebruik van de persoonsgegevens die door de doorgevendende bevoegde autoriteit zijn aangegeven zoals beschreven in lid 1.
3. Elke Partij zorgt ervoor dat de informatie die uit hoofde van dit hoofdstuk wordt doorgegeven, in overeenstemming met haar eigen rechtskader is verzameld, opgeslagen en doorgegeven. Elke Partij zorgt er, voor zover mogelijk, voor dat dergelijke informatie niet in strijd met de mensenrechten is verkregen. Dergelijke informatie mag ook niet worden doorgegeven wanneer, voor zover redelijkerwijs is te voorzien, zij kan worden gebruikt om de doodstraf of enige vorm van wrede of onmenselijke behandeling te vorderen, uit te spreken of uit te voeren.

ARTIKEL 80

Verschillende categorieën betrokkenen

1. De doorgifte van persoonsgegevens in verband met slachtoffers van een strafbaar feit, getuigen of andere personen die informatie kunnen verstrekken over strafbare feiten, of in verband met personen jonger dan achttien, is verboden, tenzij de doorgifte in individuele gevallen strikt noodzakelijk en evenredig is om een strafbaar feit te voorkomen of te bestrijden.
2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en Europol zorgen er elk wat hen betreft voor dat voor de verwerking van persoonsgegevens uit hoofde van lid 1 aanvullende waarborgen gelden, waaronder toegangsbeperkingen, aanvullende beveiligingsmaatregelen en beperkingen met betrekking tot verdere doorgifte.

ARTIKEL 81

Facilitering van het verkeer van persoonsgegevens tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en Europol

Met het oog op wederzijdse operationele voordelen streven de Partijen ernaar in de toekomst samen te werken om ervoor te zorgen dat de uitwisseling van gegevens tussen Europol en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zo spoedig mogelijk kan plaatsvinden, en te overwegen nieuwe processen en technische ontwikkelingen op te nemen die daartoe kunnen bijdragen, rekening houdend met het feit dat het Verenigd Koninkrijk geen lidstaat is en met volledige inachtneming van de regelingen voor kennisgevingen en mededelingen uit hoofde van artikel 73.

ARTIKEL 82

Beoordeling van de betrouwbaarheid van de bron en van de nauwkeurigheid van de informatie

1. De bevoegde autoriteiten geven uiterlijk op het moment van de doorgifte van de informatie, voor zover mogelijk, de betrouwbaarheid van de bron van de informatie aan op basis van de volgende criteria:

- a) er bestaat geen twijfel omtrent de authenticiteit, de betrouwbaarheid en de bevoegdheid van de informatiebron, of de bron is in het verleden in alle gevallen betrouwbaar gebleken;
- b) de informatiebron is in het verleden in de meeste gevallen betrouwbaar gebleken;
- c) de informatiebron is in het verleden in de meeste gevallen onbetrouwbaar gebleken; of
- d) de betrouwbaarheid van de informatie kan niet worden beoordeeld.

2. De bevoegde autoriteiten geven uiterlijk op het moment van de doorgifte van de informatie, voor zover mogelijk, de nauwkeurigheid van de informatie aan op basis van de volgende criteria:

- a) informatie die zonder enige twijfel nauwkeurig is;
- b) informatie die de bron uit eerste hand heeft, maar de informerende ambtenaar niet;

- c) informatie die de bron niet uit de eerste hand heeft, maar die wordt gestaafd door andere reeds opgeslagen informatie; of
- d) informatie die de bron niet uit de eerste hand heeft en die niet kan worden gestaafd.

3. Wanneer de ontvangende bevoegde autoriteit aan de hand van de informatie waarover zij reeds beschikt, tot de conclusie komt dat de beoordeling van de informatie of van de bron ervan die de doorgevende bevoegde autoriteit overeenkomstig de leden 1 en 2 heeft verricht, moet worden gecorrigeerd, stelt zij die bevoegde autoriteit daarvan in kennis en tracht zij overeenstemming te bereiken over een wijziging van de beoordeling. Zonder die overeenstemming wijzigt de ontvangende bevoegde autoriteit de beoordeling van de ontvangen informatie of van de bron ervan niet.

4. Wanneer een bevoegde autoriteit informatie ontvangt zonder beoordeling, tracht zij indien mogelijk in overleg met de doorgevende bevoegde autoriteit, de betrouwbaarheid van de bron of de nauwkeurigheid van de informatie zoveel mogelijk te beoordelen aan de hand van de informatie waarover zij reeds beschikt.

5. Kan er geen betrouwbare beoordeling worden gemaakt, dan wordt de informatie beoordeeld zoals bepaald in lid 1, punt d), en lid 2, punt d).

ARTIKEL 83

Beveiliging van de informatie-uitwisseling

1. De technische en organisatorische maatregelen die worden genomen om de beveiliging van de informatie-uitwisseling uit hoofde van dit hoofdstuk te waarborgen, worden vastgelegd in administratieve afspraken zoals bedoeld in artikel 86.
2. De Partijen bereiken overeenstemming over het opzetten, ten uitvoer leggen en operationeel maken van beveiligde communicatiekanalen voor de uitwisseling van informatie uit hoofde van dit hoofdstuk.
3. De gebruiksvoorwaarden van de beveiligde communicatiekanalen worden vastgelegd in administratieve afspraken zoals bedoeld in artikel 85.

ARTIKEL 84

Aansprakelijkheid voor onrechtmatige of onjuiste verwerking van persoonsgegevens

1. De bevoegde autoriteiten zijn, overeenkomstig hun respectieve rechtskaders, aansprakelijk voor alle schade die een persoon lijdt ten gevolge van juridische of feitelijke onjuistheden in uitgewisselde informatie. Ter voorkoming van aansprakelijkheid uit hoofde van hun respectieve rechtskaders ten aanzien van een benadeelde partij, kunnen Europol noch de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar aanvoeren dat de andere bevoegde autoriteit onjuiste informatie heeft doorgegeven.

2. Als Europol of de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar schade moeten vergoeden omdat zij informatie hebben gebruikt die zij elkaar foutief hebben verstrekt of die werd verstrekt als gevolg van het niet nakomen van hun respectieve verplichtingen, wordt de uit hoofde van lid 1 door Europol of de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar betaalde schadevergoeding terugbetaald door respectievelijk de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en Europol, tenzij de informatie in strijd met dit hoofdstuk werd gebruikt.
3. Europol en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kunnen van elkaar geen terugbetaling van punitieve of niet-compenserende schadevergoeding eisen uit hoofde van de leden 1 en 2.

ARTIKEL 85

Uitwisseling van gerubriceerde en gevoelige niet-gerubriceerde informatie

De uitwisseling en bescherming van gerubriceerde en gevoelige niet-gerubriceerde informatie wordt, indien nodig in het kader van dit hoofdstuk, geregeld in werkafspraken en administratieve afspraken zoals bedoeld in artikel 86.

ARTIKEL 86

Werkafspraken en administratieve afspraken

1. De bijzonderheden van de samenwerking tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en Europol die nodig zijn om de bepalingen van dit hoofdstuk aan te vullen en uit te voeren, worden geregeld in werkafspraken overeenkomstig artikel 23, lid 4, van de Europol-verordening en administratieve afspraken overeenkomstig artikel 25, lid 1, van de Europol-verordening tussen Europol en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk.
2. In plaats van werkafspraken en administratieve afspraken te maken op grond van lid 1 van dit artikel, kunnen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk en Europol overeenkomen dat alle bestaande werkafspraken of administratieve afspraken die op grond van artikel 577 van de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk en Europol zijn gemaakt, ook van toepassing zijn met betrekking tot Gibraltar.
3. De inhoud van de werkafspraken en de administratieve afspraken kan in één document worden opgenomen.

ARTIKEL 87

Kennisgeving van tenuitvoerlegging

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en Europol maken elk een document openbaar waarin de voorschriften betreffende de verwerking van persoonsgegevens die uit hoofde van dit hoofdstuk worden doorgegeven, inclusief de beschikbare middelen voor de uitoefening van de rechten van de betrokkenen, op begrijpelijke wijze worden beschreven, en zorgen ervoor dat zij elkaar een kopie van dat document verstrekken.
2. Indien dat nog niet het geval is, stellen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en Europol praktische regelingen vast om te bepalen hoe de naleving van de bepalingen inzake de verwerking van persoonsgegevens in de praktijk zal worden gehandhaafd. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en Europol zenden elkaar en de respectieve toezichthoudende autoriteiten een kopie van die praktische regelingen toe.

ARTIKEL 88

Bevoegdheden van Europol

Niets in dit hoofdstuk wordt opgevat als een verplichting voor Europol om met de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar samen te werken buiten de grenzen van de in het desbetreffende Unierecht vastgestelde bevoegdheden van Europol.

HOOFDSTUK 3

SAMENWERKING MET EUROJUST

ARTIKEL 89

Doel

Dit hoofdstuk heeft tot doel samenwerking tot stand te brengen tussen Eurojust en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar bij de bestrijding van ernstige criminaliteit zoals bedoeld in bijlage 11.

ARTIKEL 90

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- a) “Eurojust”: het Agentschap van de Europese Unie voor justitiële samenwerking in strafzaken, opgericht bij Verordening (EU) 2018/1727 van het Europees Parlement en de Raad¹ (“Eurojust-verordening”);

¹ Verordening (EU) 2018/1727 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor justitiële samenwerking in strafzaken (Eurojust), en tot vervanging en intrekking van Besluit 2002/187/JBZ van de Raad (PB EU L 295 van 21.11.2018, blz. 138, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

- b) “medewerker”: een persoon die een nationaal lid en de adjunct van het nationale lid, of de verbindingsofficier van justitie kan bijstaan, zoals bedoeld in respectievelijk de Eurojust-verordening en artikel 95, lid 3;
- c) “college”: het college van Eurojust zoals bedoeld in de Eurojust-verordening;
- d) “bevoegde autoriteit”: voor de Unie, Eurojust, vertegenwoordigd door het college of een nationaal lid, en, voor het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, een interne autoriteit die uit hoofde van het interne recht verantwoordelijkheden heeft met betrekking tot het onderzoek en de vervolging van strafbare feiten in Gibraltar;
- e) “intern correspondent voor terrorismebestrijding”: het contactpunt dat door het Verenigd Koninkrijk is aangewezen overeenkomstig artikel 94 en dat belast is met de behandeling van correspondentie in verband met terrorisme;
- f) “verbindingsmagistraat”: de magistraat die door Eurojust overeenkomstig artikel 96 naar het Verenigd Koninkrijk is gedetacheerd;
- g) “verbindingsofficier van justitie”: de openbaar aanklager die door het Verenigd Koninkrijk bij Eurojust is gedetacheerd en die wat de status van openbaar aanklager betreft, onderworpen is aan het interne recht van het Verenigd Koninkrijk, overeenkomstig artikel 95, lid 3; en
- h) “nationaal lid”: het door elke lidstaat bij Eurojust gedetacheerde nationale lid, zoals bedoeld in de Eurojust-verordening.

ARTIKEL 91

Communicatie

Alle in dit hoofdstuk bedoelde mededelingen en kennisgevingen verlopen via de nationale contactpunten zoals bedoeld in artikel 94 en de verbindingsofficieren van justitie zoals bedoeld in artikel 95.

ARTIKEL 92

Vormen van criminaliteit

1. De uit hoofde van dit hoofdstuk ingestelde samenwerking heeft betrekking op de vormen van ernstige criminaliteit die onder de bevoegdheid van Eurojust vallen, zoals vermeld in bijlage 11, met inbegrip van daarmee verband houdende strafbare feiten.
2. Daarmee verband houdende strafbare feiten zijn de strafbare feiten die zijn gepleegd om zich de middelen te verschaffen om de in lid 1 genoemde vormen van ernstige criminaliteit te plegen, strafbare feiten die zijn gepleegd om dergelijke ernstige criminaliteit te vergemakkelijken of te kunnen plegen, en strafbare feiten die zijn gepleegd om ervoor te zorgen dat dergelijke ernstige criminaliteit ongestraft blijft.
3. Wanneer de lijst van vormen van ernstige criminaliteit waarvoor Eurojust uit hoofde van het Unierecht bevoegd is, wordt gewijzigd, kan het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen, op voorstel van de Unie, bijlage 11 dienovereenkomstig wijzigen vanaf de datum waarop de wijziging van de bevoegdheid van Eurojust in werking treedt.

ARTIKEL 93

Reikwijdte van de samenwerking

De Partijen zorgen ervoor dat Eurojust en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar samenwerken op de in de artikelen 2 en 54 van de Eurojust-verordening en in dit hoofdstuk omschreven werkerreinen.

ARTIKEL 94

Contactpunten voor Eurojust

De contactpunten bij Eurojust die door het Verenigd Koninkrijk zijn aangewezen of opgezet op grond van artikel 584 van de handels- en samenwerkingsovereenkomst, met inbegrip van de contactpunten die zijn aangewezen als de intern correspondent voor terrorismebestrijding van het Verenigd Koninkrijk, fungeren ook als contactpunten bij Eurojust voor het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.

ARTIKEL 95

Verbindingsofficier van justitie

1. De verbindingsofficier van justitie en de medewerkers van de verbindingsofficier van justitie van het Verenigd Koninkrijk bij Eurojust, die op grond van artikel 585, leden 1 en 3, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst zijn gedetacheerd, vergemakkelijken de uit hoofde van dit hoofdstuk ingestelde samenwerking met betrekking tot Gibraltar, binnen de grenzen van hun bevoegdheid. Indien nodig kunnen de medewerkers de verbindingsofficier van justitie vervangen of namens hem of haar optreden.
2. De bijzonderheden van de taken van de in lid 1 van dit artikel bedoelde verbindingsofficier van justitie en de medewerkers van de verbindingsofficier van justitie, hun rechten en plichten en de daarmee gepaard gaande kosten worden geregeld in een werkafpraak zoals bedoeld in artikel 104.
3. Het Verenigd Koninkrijk stelt Eurojust in kennis van de aard en de omvang van de rol van de in lid 1 bedoelde verbindingsofficier van justitie en de medewerkers van de verbindingsofficier van justitie voor het vervullen van hun taken om de samenwerking te vergemakkelijken overeenkomstig dit hoofdstuk.
4. De in lid 1 bedoelde verbindingsofficier van justitie en medewerkers van de verbindingsofficier van justitie dienen zoals een openbaar aanklager of persoon met gelijkwaardige bevoegdheden overeenkomstig het interne recht toegang te hebben tot de informatie in het interne strafregister of in enig ander register van de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.
5. De in lid 1 bedoelde verbindingsofficier van justitie en medewerkers van de verbindingsofficier van justitie hebben de bevoegdheid rechtstreeks contact op te nemen met de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.

6. De werkdocumenten van de in lid 1 bedoelde verbindingsofficier van justitie en medewerkers van de verbindingsofficier van justitie worden door Eurojust onschendbaar gehouden.

ARTIKEL 96

Verbindingsmagistraat

1. De verbindingsmagistraat van Eurojust die op grond van artikel 586, lid 1, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst naar het Verenigd Koninkrijk is gedetacheerd, kan de justitiële samenwerking met betrekking tot Gibraltar vergemakkelijken in gevallen waarin Eurojust bijstand verleent, overeenkomstig artikel 53 van de Eurojust-verordening.

2. De bijzonderheden van de taken van de in lid 1 van dit artikel bedoelde verbindingsmagistraat, de rechten en plichten van de verbindingsmagistraat en de daarmee gepaard gaande kosten worden geregeld in een werkafpraak zoals bedoeld in artikel 104.

ARTIKEL 97

Operationele en strategische vergaderingen

1. De in artikel 95, lid 1, bedoelde verbindingsofficier van justitie en medewerkers van de verbindingsofficier van justitie en het in artikel 94 bedoelde contactpunt voor Eurojust kunnen op uitnodiging van de voorzitter van Eurojust deelnemen aan vergaderingen als die betrekking hebben op strategische aangelegenheden, en met toestemming van de betrokken nationale leden deelnemen aan vergaderingen als die betrekking hebben op operationele aangelegenheden.

2. Nationale leden, hun adjuncten en medewerkers, de administratief directeur van Eurojust en Eurojust-functionarissen kunnen vergaderingen bijwonen die worden georganiseerd door de in artikel 95, lid 1, bedoelde verbindingsofficier van justitie en medewerkers van de verbindingsofficier van justitie en het in artikel 94 bedoelde contactpunt voor Eurojust.

ARTIKEL 98

Uitwisseling van niet-persoonsgebonden gegevens

Eurojust en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kunnen niet-persoonsgebonden gegevens uitwisselen voor zover die gegevens relevant zijn voor de samenwerking uit hoofde van dit hoofdstuk en met inachtneming van eventuele beperkingen op grond van artikel 103.

ARTIKEL 99

Uitwisseling van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens die uit hoofde van dit hoofdstuk door de bevoegde autoriteiten worden opgevraagd en ontvangen, worden door hen uitsluitend verwerkt met het in artikel 89 genoemde doel, voor de in lid 2 van dit artikel genoemde specifieke doeleinden en met inachtneming van de in lid 3 van dit artikel bedoelde beperkingen inzake toegang of verder gebruik.
2. De doorgevende bevoegde autoriteit geeft uiterlijk op het moment van de doorgifte van persoonsgegevens duidelijk aan voor welk specifiek doel of welke specifieke doeleinden de gegevens worden doorgegeven.

3. De doorgevende bevoegde autoriteit kan bij de doorgifte van persoonsgegevens elke algemene of specifieke beperking van de toegang daartoe of het gebruik daarvan aangeven, ook wat betreft de verdere doorgifte, wissing of vernietiging ervan na een bepaalde periode, of de verdere verwerking ervan. Indien de noodzaak tot dergelijke beperkingen na de verstrekking van de persoonsgegevens duidelijk wordt, stelt de doorgevende autoriteit de ontvangende autoriteit daarvan in kennis.
4. De ontvangende bevoegde autoriteit houdt zich aan alle beperkingen van de toegang tot of het verdere gebruik van de persoonsgegevens die door de doorgevende bevoegde autoriteit zijn aangegeven zoals bepaald in lid 3.

ARTIKEL 100

Transmissiekanalen

1. Er wordt informatie uitgewisseld, met inachtneming van lid 3 van dit artikel, tussen de in artikel 95, lid 1, bedoelde verbindingsofficier van justitie of de medewerkers van de verbindingsofficier van justitie of, indien er geen is aangewezen of anderszins beschikbaar is, het in artikel 94 bedoelde contactpunt van het Verenigd Koninkrijk voor Eurojust en de betrokken nationale leden of het college.
2. Zowel Eurojust als de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgen ervoor dat hun respectieve vertegenwoordigers gemachtigd zijn om op het passende niveau informatie uit te wisselen overeenkomstig hun respectieve rechtskaders, en dat zij naar behoren worden gescreend.

3. Indien nodig in dringende gevallen, kan informatie worden uitgewisseld tussen de verbindingsmagistraat en een bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, indien Eurojust een verbindingsmagistraat naar het Verenigd Koninkrijk heeft gedetacheerd, en indien het passend wordt geacht door zowel de verbindingsmagistraat als de betrokken bevoegde autoriteit. In dat geval worden de in artikel 95, lid 1, bedoelde verbindungsofficier van justitie of medewerkers van de verbindungsofficier van justitie in kennis gesteld van dergelijke informatie-uitwisselingen.

ARTIKEL 101

Verdere doorgiften

De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en Eurojust delen geen aan elkaar verstrekte informatie mee aan derde landen of internationale organisaties zonder de toestemming van de verstreckende bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of Eurojust, naargelang van het geval, en zonder passende waarborgen met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens.

ARTIKEL 102

Aansprakelijkheid voor onrechtmatige of onjuiste verwerking van persoonsgegevens

1. De bevoegde autoriteiten zijn, overeenkomstig hun respectieve rechtskaders, aansprakelijk voor alle schade die een persoon lijdt ten gevolge van juridische of feitelijke onjuistheden in uitgewisselde informatie. Ter voorkoming van aansprakelijkheid uit hoofde van hun respectieve rechtskaders ten aanzien van een benadeelde partij, kunnen Eurojust noch de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar aanvoeren dat de andere bevoegde autoriteit onjuiste informatie heeft doorgegeven.
2. Als een bevoegde autoriteit schade moet vergoeden omdat zij informatie heeft gebruikt die door de andere bevoegde autoriteit foutief werd verstrekt of werd verstrekt als gevolg van het niet nakomen door de andere bevoegde autoriteit van haar verplichtingen, wordt de uit hoofde van lid 1 door de bevoegde autoriteit betaalde schadevergoeding door de andere bevoegde autoriteit terugbetaald, tenzij de informatie in strijd met dit hoofdstuk werd gebruikt.
3. Eurojust en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kunnen van elkaar geen terugbetaling van punitieve of niet-compenserende schadevergoeding eisen uit hoofde van de leden 1 en 2.

ARTIKEL 103

Uitwisseling van gerubriceerde en gevoelige niet-gerubriceerde informatie

De uitwisseling en bescherming van gerubriceerde en gevoelige niet-gerubriceerde informatie wordt, indien nodig uit hoofde van dit hoofdstuk, geregeld in een werkafspraken zoals bedoeld in artikel 104.

ARTIKEL 104

Werkafspraken

1. De wijze van samenwerking tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en Eurojust wordt voor zover nodig voor de uitvoering van dit hoofdstuk geregeld in een werkafpraak tussen Eurojust en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 47, lid 3, en artikel 56, lid 3, van de Eurojust-verordening.
2. In plaats van werkafspraken te maken op grond van lid 1 van dit artikel, kunnen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk en Eurojust overeenkomen dat alle bestaande werkafspraken die op grond van artikel 594 van de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk en Eurojust zijn gemaakt, ook van toepassing zijn met betrekking tot Gibraltar.

ARTIKEL 105

Bevoegdheden van Eurojust

Niets in dit hoofdstuk wordt opgevat als een verplichting voor Eurojust om met de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar samen te werken buiten de grenzen van de in het desbetreffende Unierecht vastgestelde bevoegdheden van Eurojust.

HOOFDSTUK 4

UITWISSELING VAN INFORMATIE UIT HET STRAFREGISTER

ARTIKEL 106

Doel

1. Dit hoofdstuk heeft tot doel de uitwisseling van informatie uit het strafregister mogelijk te maken tussen de lidstaten enerzijds en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar anderzijds.
2. In de betrekkingen tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de lidstaten vormen de bepalingen van dit hoofdstuk een aanvulling op de bepalingen van hoofdstuk 6 van deze titel in verband met de uitwisseling van strafregistergegevens.

ARTIKEL 107

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- a) “veroordeling”: iedere definitieve beslissing die door een strafrechtbank jegens een natuurlijk persoon met betrekking tot een strafbaar feit wordt uitgesproken en die in de lidstaat van veroordeling of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in het strafregister wordt vermeld;

- b) “strafrechtelijke procedure”: de fase die aan het strafproces voorafgaat, het strafproces zelf en de uitvoering van een veroordeling;
- c) “strafregister”: het interne register of de interne registers waarin de veroordelingen overeenkomstig het interne recht worden geregistreerd.

ARTIKEL 108

Centrale autoriteiten

De centrale autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de centrale autoriteiten van de lidstaten die bevoegd zijn voor de uitwisseling van informatie uit het strafregister op grond van dit hoofdstuk en voor de uitwisseling zoals bedoeld in artikel 22, lid 2, van het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken, gedaan te Straatsburg op 20 april 1959 (het “Europees Rechtshulpverdrag”) met het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, zijn de autoriteiten die door het Verenigd Koninkrijk en de lidstaten op grond van artikel 645 van de handels- en samenwerkingsovereenkomst zijn aangewezen en aangemeld voor de uitwisseling van informatie uit het strafregister tussen het Verenigd Koninkrijk en de lidstaten.

ARTIKEL 109

Kennisgevingen

1. Elke lidstaat alsook het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar neemt de nodige maatregelen opdat iedere vermelding in zijn strafregister van een door zijn strafrechtbanken uitgesproken veroordeling vergezeld gaat van informatie over de nationaliteit of nationaliteiten van de veroordeelde persoon.
2. De centrale autoriteit van elke lidstaat stelt de centrale autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in kennis van alle strafrechtelijke veroordelingen die door de strafrechtbanken van die lidstaat zijn uitgesproken jegens onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die in het bezit zijn van een in Gibraltar door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar afgegeven geldige identiteitskaart of verblijfsvergunning, alsook van alle latere wijzigingen of schrappingen van informatie in het strafregister. De centrale autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar stelt de centrale autoriteit van een lidstaat in kennis van alle door zijn strafrechtbanken uitgesproken strafrechtelijke veroordelingen jegens onderdanen van die lidstaat zoals vermeld in het strafregister, alsook van alle latere wijzigingen of schrappingen van die informatie. De centrale autoriteiten van de lidstaten en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar delen elkaar dergelijke informatie ten minste eenmaal per maand mee.

3. Indien de centrale autoriteit van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kennis krijgt van het feit dat een veroordeelde persoon een onderdaan van twee of meer lidstaten is of een onderdaan van een of meer lidstaten en van het Verenigd Koninkrijk is die in het bezit is van een in Gibraltar afgegeven geldige identiteitskaart of verblijfsvergunning, stuurt zij de relevante informatie aan elk van hen toe, ook als de veroordeelde een onderdaan is van de lidstaat op het grondgebied waarvan hij of zij is veroordeeld of een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk is die in het bezit is van een in Gibraltar afgegeven geldige identiteitskaart of verblijfsvergunning en in Gibraltar is veroordeeld.

ARTIKEL 110

Opslag van informatie over veroordelingen

1. De centrale autoriteit van elke lidstaat en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar slaat alle informatie op waarvan kennis is gegeven uit hoofde van artikel 109.
2. De centrale autoriteit van elke lidstaat en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgt ervoor dat als van een latere wijziging of schrapping kennis wordt gegeven uit hoofde van artikel 109, een identieke wijziging of schrapping wordt aangebracht in de overeenkomstig lid 1 van dit artikel opgeslagen informatie.
3. De centrale autoriteit van elke lidstaat en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgt ervoor dat naar aanleiding van verzoeken uit hoofde van artikel 111 enkel overeenkomstig lid 2 van dit artikel bijgewerkte informatie wordt verstrekt.

ARTIKEL 111

Verzoeken om informatie

1. Indien op intern niveau voor een strafrechtelijke procedure tegen een persoon of voor een ander doel informatie uit het strafregister van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar is vereist, kan de centrale autoriteit van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang het geval, zich overeenkomstig zijn interne recht richten tot de centrale autoriteit van een andere lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang het geval, met een verzoek om informatie en daarmee verband houdende gegevens uit het strafregister.
2. Indien een persoon tot de centrale autoriteit van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, waarvan hij of zij geen onderdaan is, een verzoek richt ter verkrijging van hem- of haarzelf betreffende informatie uit het strafregister, dient die centrale autoriteit bij de centrale autoriteit van de lidstaat waarvan de betrokkene de nationaliteit heeft, of bij de centrale autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar indien de persoon een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk is, een verzoek in om informatie en daarmee verband houdende gegevens uit het strafregister, teneinde die in het aan de betrokkene te verstrekken uittreksel te kunnen opnemen.

ARTIKEL 112

Antwoorden op verzoeken

1. De antwoorden op de verzoeken om informatie worden door de aangezochte centrale autoriteit van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar toegezonden aan de verzoekende centrale autoriteit van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, en wel zo spoedig mogelijk en in ieder geval uiterlijk 20 dagen na de datum waarop het verzoek werd ontvangen.
2. De centrale autoriteit van elke lidstaat en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar beantwoordt voor andere doeleinden dan een strafrechtelijke procedure ingediende verzoeken overeenkomstig zijn interne recht.
3. Niettegenstaande lid 2 nemen de lidstaten en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, bij het beantwoorden van verzoeken die worden ingediend met het oog op werving voor beroepsactiviteiten of georganiseerde vrijwilligersactiviteiten die rechtstreeks en geregeld contact met kinderen behelzen, informatie op over bestaande veroordelingen wegens strafbare feiten in verband met seksueel misbruik of seksuele uitbuiting van kinderen, kinderpornografie en het benaderen van kinderen voor seksuele doeleinden, met inbegrip van uitlokking van, medeplichtigheid aan of poging tot het plegen van dergelijke misdrijven, evenals informatie over eventuele verboden tot het uitoefenen van activiteiten die rechtstreeks en geregeld contact met kinderen behelzen, als gevolg van dergelijke strafrechtelijke veroordelingen.

ARTIKEL 113

Communicatiekanaal

De uitwisseling van informatie uit het strafregister tussen lidstaten en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verloopt elektronisch, overeenkomstig de technische en procedurele specificaties van bijlage 12.

ARTIKEL 114

Voorwaarden voor het gebruik van persoonsgegevens

1. Elke lidstaat en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar mag de persoonsgegevens die hij/het in antwoord op zijn verzoek uit hoofde van artikel 112 heeft ontvangen, enkel gebruiken voor de doeleinden waarvoor zij werden gevraagd.
2. Indien om de informatie werd verzocht voor andere doeleinden dan een strafrechtelijke procedure, mogen de uit hoofde van artikel 112 ontvangen persoonsgegevens door een lidstaat of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar alleen overeenkomstig zijn interne recht worden gebruikt binnen de grenzen die de aangezochte centrale autoriteit heeft vermeld in het formulier dat is opgenomen in hoofdstuk 2 van bijlage 12.
3. Niettegenstaande de leden 1 en 2 van dit artikel mogen door een aangezochte centrale autoriteit in antwoord op een verzoek van de centrale autoriteit van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar uit hoofde van artikel 112 verstrekte persoonsgegevens door die lidstaat of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar worden gebruikt om een onmiddellijke en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid te voorkomen.

4. Elke lidstaat en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgt ervoor dat zijn centrale autoriteiten persoonsgegevens waarvan uit hoofde van artikel 109 kennis is gegeven, niet bekendmaken aan autoriteiten in derde landen, tenzij wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:
- a) de persoonsgegevens worden uitsluitend per geval bekendgemaakt;
 - b) de persoonsgegevens worden bekendgemaakt aan autoriteiten waarvan de taken rechtstreeks verband houden met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens uit hoofde van punt c) worden meegedeeld;
 - c) de persoonsgegevens worden alleen bekendgemaakt indien nodig:
 - i) voor een strafrechtelijke procedure;
 - ii) voor andere doeleinden dan een strafrechtelijke procedure; of
 - iii) om een onmiddellijke en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid te voorkomen;
 - d) de persoonsgegevens mogen door het verzoekende derde land alleen worden gebruikt voor de doeleinden waarvoor om de informatie is verzocht en binnen de grenzen die zijn vastgesteld door de lidstaat of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang het geval, die uit hoofde van artikel 109 kennis heeft gegeven van de persoonsgegevens; en
 - e) de persoonsgegevens worden alleen bekendgemaakt indien de centrale autoriteit, na alle omstandigheden in verband met de doorgifte van persoonsgegevens aan het derde land te hebben beoordeeld, concludeert dat er passende waarborgen zijn ter bescherming van de persoonsgegevens.

5. Dit artikel is niet van toepassing op persoonsgegevens die uit hoofde van dit hoofdstuk door een lidstaat of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zijn verkregen en uit diezelfde lidstaat of uit het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang het geval, afkomstig zijn.

HOOFDSTUK 5

OVERLEVERING

ARTIKEL 115

Doel

Dit hoofdstuk heeft tot doel ervoor te zorgen dat het uitleveringssysteem tussen de lidstaten enerzijds en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar anderzijds gebaseerd is op een mechanisme van overlevering op grond van een aanhoudingsbevel in de zin van dit hoofdstuk.

ARTIKEL 116

Evenredigheidsbeginsel

De samenwerking in het kader van het aanhoudingsbevel moet noodzakelijk en evenredig zijn, rekening houdend met de rechten van de gezochte persoon en de belangen van de slachtoffers, en gelet op de ernst van de gepleegde handeling, met de straf die waarschijnlijk zou worden opgelegd, en met de mogelijkheid dat een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar minder dwingende maatregelen neemt dan de overlevering van de gezochte persoon, met name om onnodig lange perioden van voorlopige hechtenis te voorkomen.

ARTIKEL 117

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- a) “aanhoudingsbevel”: een beslissing van een rechterlijke autoriteit die door een lidstaat of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar wordt uitgevaardigd met het oog op de aanhouding en de overlevering door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of door een lidstaat van een persoon die gezocht wordt met het oog op strafvervolging of tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel;
- b) “uitvoerende rechterlijke autoriteit”: de rechterlijke autoriteit van de uitvoerende lidstaat, of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, die krachtens het interne recht van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar bevoegd is om het aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen;

- c) “uitvaardigende rechterlijke autoriteit”: de rechterlijke autoriteit van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar die krachtens het interne recht van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar bevoegd is om een aanhoudingsbevel uit te vaardigen;
- d) “rechterlijke autoriteit”: een autoriteit die uit hoofde van het interne recht van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar een rechter, rechtbank of openbaar aanklager is. Een openbaar aanklager wordt slechts als rechterlijke autoriteit beschouwd voor zover het interne recht dat bepaalt;
- e) “derde land”: een ander land dan een lidstaat of dan het Verenigd Koninkrijk of dan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.

ARTIKEL 118

Toepassingsgebied

1. Een aanhoudingsbevel kan worden uitgevaardigd wegens feiten die door het recht van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van ten minste twaalf maanden of, wanneer al een straf of een maatregel is opgelegd, wegens opgelegde straffen of maatregelen met een duur van ten minste vier maanden.
2. Onverminderd de leden 3 en 4 wordt overlevering afhankelijk gesteld van de voorwaarde dat de aan het aanhoudingsbevel ten grondslag liggende feiten ook uit hoofde van het recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, een strafbaar feit vormen, ongeacht de bestanddelen of de delictsomschrijving.

3. Met inachtneming van artikel 119, artikel 120, lid 1, punten b) tot en met h), en de artikelen 121, 122 en 123, kunnen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, of van de uitvoerende lidstaat de tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel niet weigeren indien het betrekking heeft op het volgende gedrag wanneer dat gedrag strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van ten minste twaalf maanden:

- a) het gedrag van een persoon die deelneemt aan het door een groep van personen met een gemeenschappelijk oogmerk plegen van een of meer strafbare feiten op het terrein van terrorisme, zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2 van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, ondertekend te Straatsburg op 27 januari 1977, de illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, moord en doodslag, zware mishandeling, ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving, gijzeling of verkrachting, ook indien de persoon niet deelneemt aan de feitelijke uitvoering; de deelname dient opzettelijk te zijn en de betrokkene dient er kennis van te hebben dat zijn deelname bijdraagt tot de criminele activiteiten van de groep; of
- b) terrorisme zoals gedefinieerd in bijlage 13.

4. De Unie, namens elk van haar lidstaten, en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kunnen elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat, op basis van wederkerigheid, de in lid 2 bedoelde voorwaarde van dubbele strafbaarheid niet zal gelden, op voorwaarde dat het strafbaar feit dat aan het bevel ten grondslag ligt:

- a) een van de in lid 5 genoemde strafbare feiten is, zoals omschreven in het recht van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is; en

- b) in de uitvaardigende lidstaat of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximumduur van ten minste drie jaar.

5. De in lid 4 bedoelde strafbare feiten zijn:

- a) deelneming aan een criminele organisatie;
- b) terrorisme zoals gedefinieerd in bijlage 13;
- c) mensenhandel en mensensmokkel;
- d) seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie;
- e) illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen;
- f) illegale handel in wapens, munitie en explosieven;
- g) corruptie, met inbegrip van omkoping;
- h) fraude, met inbegrip van fraude waardoor de financiële belangen van de Unie, van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, of van een lidstaat worden geschaad;
- i) witwassen van opbrengsten van misdrijven;
- j) valsemunterij;

- k) informatiecriminaliteit;
- l) milieucriminaliteit, met inbegrip van de illegale handel in bedreigde diersoorten en de illegale handel in bedreigde planten- en boomsoorten;
- m) hulp bij illegale binnenkomst en illegaal verblijf;
- n) moord en doodslag;
- o) zware mishandeling;
- p) illegale handel in menselijke organen en weefsels;
- q) ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling;
- r) racisme en vreemdelingenhaat;
- s) georganiseerde of gewapende diefstal;
- t) illegale handel in cultuurgoederen, waaronder antiquiteiten en kunstvoorwerpen;
- u) oplichting;
- v) racketeering en afpersing;
- w) namaak van producten en productpiraterij;

- x) vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten;
- y) vervalsing van betaalmiddelen;
- z) illegale handel in hormonale stoffen en andere groeibevorderaars;
- aa) illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen;
- bb) handel in gestolen voertuigen;
- cc) verkrachting;
- dd) opzettelijke brandstichting;
- ee) misdrijven die onder de rechtsmacht van het Internationaal Strafhof vallen;
- ff) kaping van vliegtuigen, schepen en ruimtevaartuigen; en
- gg) sabotage.

ARTIKEL 119

Gronden tot verplichte weigering van de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel

De tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel wordt geweigerd:

- a) indien het strafbaar feit dat aan het aanhoudingsbevel ten grondslag ligt, in de uitvoerende lidstaat of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, onder een amnestie valt en de bevoegde autoriteiten van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar uit hoofde van het eigen strafrecht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, bevoegd was om dat strafbaar feit te vervolgen;
- b) indien uit de gegevens waarover de uitvoerende rechterlijke autoriteit beschikt, blijkt dat de gezochte persoon door een lidstaat of door het Verenigd Koninkrijk of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar onherroepelijk is berecht voor dezelfde feiten, op voorwaarde dat ingeval een straf is opgelegd, die reeds is ondergaan of ten uitvoer wordt gelegd, dan wel uit hoofde van het recht van de veroordelende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, als de gezochte persoon daardoor is veroordeeld, niet meer ten uitvoer kan worden gelegd; of
- c) indien de persoon tegen wie het aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, uit hoofde van het recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, op grond van zijn leeftijd niet strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gesteld voor de feiten die aan het bevel ten grondslag liggen.

ARTIKEL 120

Andere gronden tot weigering van de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel

1. De tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel kan worden geweigerd:
 - a) indien in een van de in artikel 118, lid 2, bedoelde gevallen, het feit dat aan het aanhoudingsbevel ten grondslag ligt, uit hoofde van het recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, niet strafbaar is; ter zake van retributies of belastingen, douane en deviezen mag de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel echter niet worden geweigerd op grond van het feit dat de uitvoerende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, niet dezelfde soort retributies of belastingen heft, of niet dezelfde soort regelgeving inzake retributies of belastingen, douane en deviezen kent als het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, of de uitvaardigende lidstaat;
 - b) indien de persoon tegen wie het aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, in de uitvoerende lidstaat of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, wordt vervolgd wegens het feit dat aan het aanhoudingsbevel ten grondslag ligt;
 - c) indien de rechterlijke autoriteiten van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, hebben besloten geen vervolging in te stellen wegens het strafbaar feit dat aan het aanhoudingsbevel ten grondslag ligt, dan wel een ingestelde vervolging te staken, of indien tegen de gezochte persoon in een lidstaat of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar wegens dezelfde feiten een onherroepelijke beslissing is gegeven die verdere vervolging onmogelijk maakt;

- d) indien de strafvervolgning of de straf van de gezochte persoon uit hoofde van het recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, is verjaard en de feiten uit hoofde van het eigen strafrecht van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar onder de rechtsmacht van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar vallen;
- e) indien uit de gegevens waarover de uitvoerende rechterlijke autoriteit beschikt, blijkt dat de gezochte persoon door een derde land of door het Verenigd Koninkrijk onherroepelijk is berecht voor dezelfde feiten, op voorwaarde dat ingeval een straf is opgelegd, die reeds is ondergaan of ten uitvoer wordt gelegd, dan wel uit hoofde van het recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de veroordelende actor is, of de veroordelende lidstaat, niet meer ten uitvoer kan worden gelegd;
- f) indien het aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel en:
 - i) indien de uitvoerende actor een lidstaat is, de gezochte persoon verblijft in of onderdaan of ingezetene is van die lidstaat; of
 - ii) indien de uitvoerende actor het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar is, de gezochte persoon een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk is die in het bezit is van een geldige identiteitskaart of verblijfsvergunning die in Gibraltar door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar is afgegeven, of een persoon is die in Gibraltar verblijft of ingezetene van Gibraltar is,

en een bevoegde autoriteit van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zich ertoe verbindt de straf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel ten uitvoer te leggen overeenkomstig het interne recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is; wanneer de instemming van de gezochte persoon vereist is voor de overdracht van de straf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel aan de uitvoerende lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, kunnen de bevoegde autoriteiten van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel alleen weigeren nadat de gezochte persoon heeft ingestemd met de overdracht van de straf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel;

- g) indien het aanhoudingsbevel strafbare feiten betreft die:
 - i) naar het recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, geacht worden geheel of ten dele te zijn gepleegd in de uitvoerende lidstaat of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvoerende actor is, in Gibraltar, of op een daarmee gelijk te stellen plaats; of
 - ii) buiten de uitvaardigende lidstaat zijn gepleegd, of buiten Gibraltar zijn gepleegd wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvaardigende actor is, en dezelfde feiten volgens het recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, of van de uitvoerende lidstaat niet vervolgd kunnen worden wanneer die buiten zijn grondgebied zijn gepleegd;
- h) indien er objectieve redenen bestaan om aan te nemen dat het aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op vervolging of bestraffing van de betrokkene op grond van diens geslacht, ras, godsdienst, etnische afstamming, nationaliteit, taal, politieke overtuiging of seksuele geaardheid of dat de positie van die persoon kan worden aangetast om een van die redenen;

i) indien het aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, en de gezochte persoon niet in persoon is verschenen op het proces dat tot de beslissing heeft geleid, tenzij in het aanhoudingsbevel is vermeld dat, overeenkomstig nadere in het interne recht van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, bepaalde procedurevoorschriften:

i) de betrokkene tijdig:

A) persoonlijk is gedagvaard en daarbij op de hoogte is gebracht van het tijdstip en de plaats van het proces dat tot de beslissing heeft geleid of anderszins daadwerkelijk officieel in kennis is gesteld van het tijdstip en de plaats van dat proces, zodat op ondubbelzinnige wijze vaststaat dat de persoon op de hoogte was van het tijdstip en de plaats van het voorgenomen proces;

en

B) ervan in kennis is gesteld dat een beslissing kon worden gegeven wanneer de betrokkene niet op het proces verscheen;

of

ii) de betrokkene op de hoogte was van het tijdstip en de plaats van het voorgenomen proces, een zelf gekozen of door een bevoegde autoriteit van de lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar toegewezen advocaat heeft gemachtigd zijn verdediging op het proces te voeren, en op het proces ook werkelijk door die advocaat is verdedigd;

of

iii) de betrokkene, nadat de beslissing aan hem of haar was betekend en hij of zij uitdrukkelijk was geïnformeerd over zijn of haar recht op een verzetprocedure of een procedure in hoger beroep, waarbij hij of zij het recht heeft aanwezig te zijn, waarbij de zaak opnieuw ten gronde wordt behandeld en nieuw bewijsmateriaal wordt toegelaten, en die kan leiden tot herziening van de oorspronkelijke beslissing:

A) uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven dat de betrokkene de beslissing niet heeft betwist;

of

B) niet binnen de voorgeschreven termijn verzet of hoger beroep heeft aangetekend;

of

iv) de beslissing niet persoonlijk aan de betrokkene is betekend, maar:

A) hem of haar na overlevering onverwijld persoonlijk zal worden betekend en hij of zij uitdrukkelijk zal worden geïnformeerd over het recht op een verzetprocedure of een procedure in hoger beroep, waarop hij of zij het recht heeft aanwezig te zijn, waarop de zaak opnieuw ten gronde wordt behandeld en nieuw bewijsmateriaal wordt toegelaten, en die kan leiden tot herziening van de oorspronkelijke beslissing;

en

B) hij of zij wordt geïnformeerd over de termijn waarover hij of zij beschikt om verzet of hoger beroep aan te tekenen, zoals vermeld in het desbetreffende aanhoudingsbevel.

2. Wanneer het aanhoudingsbevel wordt uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel onder de voorwaarden van lid 1, punt i), iv), en de betrokkene nog niet officieel van de tegen hem of haar bestaande strafprocedure in kennis is gesteld, kan hij of zij wanneer hij of zij van de inhoud van het aanhoudingsbevel in kennis wordt gesteld, verzoeken een afschrift van het vonnis te ontvangen alvorens te worden overgeleverd. Onmiddellijk na van het verzoek in kennis te zijn gesteld, overhandigt de uitvaardigende autoriteit het afschrift via de uitvoerende autoriteit aan de betrokkene. Het verzoek van de betrokkene mag noch de overleveringsprocedure noch de beslissing tot tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel vertraging doen oplopen. De overhandiging van het vonnis aan de betrokkene geschiedt louter ter kennisgeving, is niet te beschouwen als officiële betekening van het vonnis en doet geen termijnen voor het aantekenen van verzet of hoger beroep ingaan.

3. Ingeval de betrokkene wordt overgeleverd onder de voorwaarden van lid 1, punt i), iv), en verzet of hoger beroep heeft aangetekend, wordt, zolang de procedure niet is voltooid, diens vrijheidsbeneming in afwachting van de procedure van verzet of hoger beroep, herzien overeenkomstig het interne recht van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, hetzij op regelmatige basis, hetzij op verzoek van de betrokkene. Bij die herziening wordt in het bijzonder de mogelijkheid tot schorsing of onderbreking van de vrijheidsbeneming overwogen. Het verzet of hoger beroep wordt na de overlevering tijdig ingeleid.

ARTIKEL 121

Uitzondering in verband met politieke delicten

1. De tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel mag niet worden geweigerd op grond van het feit dat het strafbaar feit door de bevoegde autoriteiten van de uitvoerende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, kan worden beschouwd als een politiek delict, een met een politiek delict samenhangend feit of een feit ingegeven door politieke motieven.
2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie, namens elk van haar lidstaten, kunnen echter elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat lid 1 slechts zal worden toegepast met betrekking tot:
 - a) de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 1 en 2 van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme;
 - b) de strafbare feiten samenspanning of medeplichtigheid om een of meer strafbare feiten te plegen zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2 van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, wanneer die strafbare feiten overeenkomen met de beschrijving van het gedrag bedoeld in artikel 118, lid 3, van deze overeenkomst; en
 - c) terrorisme zoals gedefinieerd in bijlage 13.
3. Wanneer een aanhoudingsbevel is uitgevaardigd door een lidstaat namens welke een kennisgeving zoals bedoeld in lid 2 is gedaan, of wanneer een aanhoudingsbevel is uitgevaardigd door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het een dergelijke kennisgeving heeft gedaan, kan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, of de uitvoerende lidstaat het beginsel van wederkerigheid toepassen.

ARTIKEL 122

Uitzondering in verband met nationaliteit

1. De tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel mag niet worden geweigerd op grond van het feit dat de gezochte persoon een onderdaan is van de uitvoerende lidstaat of, wanneer de uitvoerende actor het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar is, een onderdaan is van het Verenigd Koninkrijk.
2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, en de Unie, namens elk van haar lidstaten, kunnen elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat de eigen onderdanen van het Verenigd Koninkrijk of de eigen onderdanen van die lidstaat, naargelang het geval, niet, of slechts onder bepaalde aan te geven voorwaarden, worden overgeleverd. De kennisgeving moet gebaseerd zijn op redenen die verband houden met de grondbeginselen of praktijken van de interne rechtsorde van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van de lidstaat namens welke een kennisgeving is gedaan. In dat geval kan de Unie, namens elk van haar lidstaten, of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen binnen een redelijke termijn na ontvangst van de kennisgeving van de andere Partij ervan in kennis stellen dat de uitvoerende rechterlijke autoriteiten van de lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang van het geval, de overlevering van zijn eigen onderdanen zoals bedoeld in lid 1 aan die lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kunnen weigeren, of slechts onder bepaalde aan te geven voorwaarden zullen toestaan.

3. Wanneer een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar heeft geweigerd een aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen op grond van het feit dat, in het geval van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, het Verenigd Koninkrijk een kennisgeving heeft verricht, of, in het geval van een lidstaat, de Unie namens hem een kennisgeving heeft verricht zoals bedoeld in lid 2, overwegen de bevoegde autoriteiten van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, rekening houdend met de standpunten van de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, of van de uitvaardigende lidstaat, tegen de onderdaan van het Verenigd Koninkrijk of van de lidstaat een procedure in te stellen die vergelijkbaar is met het voorwerp van het aanhoudingsbevel. Wanneer een rechterlijke autoriteit beslist geen dergelijke procedure in te leiden, moet het slachtoffer van het strafbaar feit dat aan het aanhoudingsbevel ten grondslag ligt, overeenkomstig het toepasselijke interne recht informatie over de beslissing kunnen ontvangen.

4. Wanneer de bevoegde autoriteiten van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar overeenkomstig lid 3 een procedure inleiden tegen hun eigen onderdanen zoals bedoeld in lid 1, kunnen de bevoegde autoriteiten van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar passende maatregelen nemen om de slachtoffers en getuigen bij te staan, met name wat betreft de wijze waarop de procedure wordt gevoerd, in de volgende omstandigheden:

- a) een procedure wordt ingeleid in een lidstaat, wanneer zij ingezetenen zijn van het Verenigd Koninkrijk of van Gibraltar of van een andere lidstaat;
- b) een procedure wordt ingeleid in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer zij ingezetenen zijn van een lidstaat.

ARTIKEL 123

Garanties van de bevoegde autoriteiten
van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar,
wanneer dat de uitvaardigende actor is, in bijzondere gevallen

1. De tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel door de uitvoerende rechterlijke autoriteit kan afhankelijk worden gesteld van een van de volgende garanties:
 - a) indien het strafbaar feit dat aan het aanhoudingsbevel ten grondslag ligt, in de uitvaardigende lidstaat of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, strafbaar is gesteld met een levenslange vrijheidsstraf of een maatregel welke levenslange vrijheidsbeneming meebrengt, kunnen de bevoegde autoriteiten van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de tenuitvoerleggende actor is, de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel afhankelijk maken van de voorwaarde dat de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, een door de bevoegde autoriteiten van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, voldoende geachte garantie geeft dat de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, de opgelegde straf of maatregel op verzoek of uiterlijk na 20 jaar zullen herzien, dan wel zullen aandringen op de toepassing van gratiemaatregelen waarvoor de betrokkene uit hoofde van het recht of de praktijk van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, in aanmerking kan komen, strekkende tot niet-uitvoering van die straf of maatregel;

- b) indien degene tegen wie een aanhoudingsbevel ter strafvervolging is uitgevaardigd, onderdaan of ingezetene van de uitvoerende lidstaat is, of, indien de uitvoerende actor het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar is, onderdaan van het Verenigd Koninkrijk of een ingezetene van Gibraltar is, kan overlevering van de betrokkene afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat hij of zij, na te zijn berecht, wordt teruggezonden naar de uitvoerende lidstaat of naar Gibraltar wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvoerende actor is, om er de vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel te ondergaan die hem of haar in de uitvaardigende lidstaat of in Gibraltar, indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvaardigende actor is, wordt opgelegd; wanneer de instemming van de gezochte persoon vereist is voor de overdracht van de straf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel aan de uitvoerende lidstaat of aan Gibraltar, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvoerende actor is, is de garantie dat de betrokkene wordt teruggezonden naar de uitvoerende lidstaat of naar Gibraltar, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvoerende actor is, om er zijn straf te ondergaan, afhankelijk van de voorwaarde dat de gezochte persoon, na te zijn gehoord, ermee instemt dat hij of zij naar de uitvoerende lidstaat of naar Gibraltar, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvoerende actor is, wordt teruggezonden;
- c) indien er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat er een reëel risico bestaat voor de bescherming van de grondrechten van de gezochte persoon, kan de uitvoerende rechterlijke autoriteit, alvorens te beslissen of zij het aanhoudingsbevel ten uitvoer legt, indien nodig, om aanvullende garanties verzoeken met betrekking tot de behandeling van de gezochte persoon na zijn overlevering.

2. Het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen is bevoegd om eventuele wijzigingen van dit artikel vast te stellen die nodig zijn om rekening te houden met wijzigingen in de handels- en samenwerkingsovereenkomst.

ARTIKEL 124

Inschakeling van de centrale autoriteit

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie, namens elk van haar lidstaten, kunnen elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen in kennis stellen van, in het geval van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, zijn centrale autoriteit, en, in het geval van de Unie, de centrale autoriteit van elke staat die een dergelijke autoriteit heeft aangewezen, of, indien het justitiële stelsel van de betrokken lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk aldus bepaalt, van meer dan één centrale autoriteit die zijn aangewezen om de bevoegde rechterlijke autoriteiten bij te staan.

2. Bij de kennisgeving aan het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen uit hoofde van lid 1 van dit artikel kunnen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie, namens elk van haar lidstaten, indien de interne rechterlijke organisatie van de betrokken lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zulks vereist, elk aangeven welke centrale autoriteit of autoriteiten belast zijn met het administratief toezenden en in ontvangst nemen van aanhoudingsbevelen en van elke andere ambtelijke correspondentie over het administratief toezenden en in ontvangst nemen van aanhoudingsbevelen. De toezending van aanhoudingsbevelen geschiedt overeenkomstig artikel 6, lid 1, en artikel 126. Die aangegeven informatie verbindt alle autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is.

ARTIKEL 125

Inhoud en vorm van het aanhoudingsbevel

1. In het aanhoudingsbevel worden overeenkomstig het in bijlage 14 opgenomen model de navolgende gegevens vermeld:
 - a) de identiteit en de nationaliteit van de gezochte persoon;
 - b) de naam, het adres, het telefoon- en het faxnummer en het e-mailadres van de uitvaardigende rechterlijke autoriteit;
 - c) de vermelding dat een voor tenuitvoerlegging vatbaar vonnis, een aanhoudingsbevel of een andere voor tenuitvoerlegging vatbare gelijkwaardige rechterlijke beslissing bestaat, die onder het toepassingsgebied van artikel 118 valt;
 - d) de aard en de wettelijke kwalificatie van het strafbaar feit, met name rekening houdend met artikel 118;
 - e) een beschrijving van de omstandigheden waaronder het strafbaar feit is gepleegd, met vermelding van onder meer het tijdstip, de plaats en de mate van betrokkenheid van de gezochte persoon bij het strafbaar feit;
 - f) de opgelegde straf, indien een onherroepelijk vonnis bestaat, of de voor het betrokken feit geldende strafmaat uit hoofde van het recht van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, en
 - g) indien mogelijk, andere gevolgen van het strafbaar feit.

2. Het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen kan het formulier in bijlage 14 zo nodig aanpassen.

Het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen stelt eventuele wijzigingen van het formulier in bijlage 14 vast die nodig zijn om rekening te houden met wijzigingen in bijlage 43 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst.

3. Het aanhoudingsbevel wordt vertaald in de officiële taal of een van de officiële talen van de uitvoerende lidstaat of in het Engels wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvoerende actor is. De Unie, namens elk van haar lidstaten, kan het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat een vertaling in een of meer andere officiële talen van een lidstaat zal worden aanvaard.

ARTIKEL 126

Toezending van een aanhoudingsbevel

1. Artikel 6, lid 1, is alleen van toepassing op de eerste toezending van het aanhoudingsbevel, die overeenkomstig dat artikel en de bepalingen van dit hoofdstuk geschiedt.
2. Indien de plaats waar de gezochte persoon zich bevindt, bekend is, kan de uitvaardigende rechterlijke autoriteit overeenkomstig artikel 6, lid 1, het aanhoudingsbevel toezenden aan de bevoegde autoriteit van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, zodat die autoriteit zich van de echtheid van het aanhoudingsbevel kan vergewissen.

ARTIKEL 127

Wijze van toezending van een aanhoudingsbevel

1. Indien de uitvaardigende rechterlijke autoriteit niet weet welke de bevoegde uitvoerende rechterlijke autoriteit is, verricht zij de nodige naspeuringen om die informatie te verkrijgen van de bevoegde autoriteiten van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is.
2. Als alternatief voor artikel 126 kan de uitvaardigende rechterlijke autoriteit de Internationale Criminele Politieorganisatie (Interpol) om de toezending van een aanhoudingsbevel verzoeken.
3. Wanneer moeilijkheden rijzen in verband met de toezending of de echtheid van een voor de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel noodzakelijk document, worden die moeilijkheden opgelost door middel van rechtstreeks contact tussen de betrokken rechterlijke autoriteiten of waar passend door tussenkomst van de centrale autoriteiten van de lidstaten en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.
4. Indien de autoriteit die een aanhoudingsbevel ontvangt, niet bevoegd is om er gevolg aan te geven, zendt zij het aanhoudingsbevel ambtshalve door aan de bevoegde autoriteit in de uitvoerende lidstaat of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, en stelt zij de uitvaardigende rechterlijke autoriteit daarvan in kennis.

ARTIKEL 128

Rechten van de gezochte persoon

1. Indien een gezochte persoon ter tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel wordt aangehouden, stelt de uitvoerende rechterlijke autoriteit hem of haar, overeenkomstig het interne recht van de uitvoerende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, in kennis van het bestaan en de inhoud van het aanhoudingsbevel en van de mogelijkheid om met de overlevering aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, of aan de uitvaardigende staat in te stemmen.
2. Een gezochte persoon die ter tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel wordt aangehouden en die de taal van de procedure ter uitvoering van het aanhoudingsbevel niet spreekt of verstaat, heeft het recht te worden bijgestaan door een tolk en een schriftelijke vertaling te ontvangen in de moedertaal van de gezochte persoon of in een andere taal die hij of zij spreekt of verstaat, overeenkomstig het interne recht van de uitvoerende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is.
3. Een gezochte persoon heeft het recht zich bij aanhouding te laten bijstaan door een advocaat overeenkomstig het interne recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is.
4. De gezochte persoon wordt in kennis gesteld van zijn recht om in de uitvaardigende lidstaat of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, een advocaat aan te wijzen die de gezochte persoon in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, of in de uitvoerende lidstaat, bijstaat in de procedure ter uitvoering van het aanhoudingsbevel. Dit lid laat de termijnen van artikel 140 onverlet.

5. Een gezochte persoon die wordt aangehouden, heeft het recht de consulaire autoriteiten van de staat waarvan hij of zij onderdaan is, of, indien die persoon staatloos is, de consulaire autoriteiten van de staat waar hij of zij gewoonlijk verblijft, zonder onnodige vertraging in kennis te stellen van de aanhouding en desgewenst met die autoriteiten te communiceren.

ARTIKEL 129

Voortgezette hechtenis van de persoon

Wanneer een persoon wordt aangehouden op grond van een aanhoudingsbevel, beslist de uitvoerende rechterlijke autoriteit of de betrokkene in hechtenis blijft overeenkomstig het recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is. Die persoon kan op elk tijdstip overeenkomstig het interne recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, in voorlopige vrijheid worden gesteld, mits die lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar alle maatregelen neemt die noodzakelijk worden geacht om te voorkomen dat de betrokkene onderduikt.

ARTIKEL 130

Instemming met overlevering

1. Indien de aangehouden persoon te kennen geeft dat hij of zij instemt met zijn overlevering, wordt die instemming en, indien van toepassing, de uitdrukkelijke afstand van de bescherming van het in artikel 144, lid 3, omschreven specialiteitsbeginsel gegeven ten overstaan van de uitvoerende rechterlijke autoriteit overeenkomstig het interne recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is.

2. Iedere lidstaat en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de instemming en, waar passend, de afstand bedoeld in lid 1, worden verkregen onder omstandigheden waaruit blijkt dat de betrokkene uit vrije wil handelt en zich ten volle bewust is van de gevolgen. De betrokkene heeft het recht zich te dien einde door een advocaat te doen bijstaan.

3. De instemming en, waar passend, de afstand bedoeld in lid 1, worden opgetekend in een proces-verbaal overeenkomstig de procedure die is vastgesteld in het interne recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is.

4. De instemming kan in beginsel niet worden herroepen. Een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kan bepalen dat de instemming en, indien van toepassing, de afstand bedoeld in lid 1 van dit artikel overeenkomstig de toepasselijke regels van zijn interne recht kunnen worden herroepen. In dat geval wordt het tijdvak tussen de datum van instemming en de datum van herroeping niet in aanmerking genomen voor het bepalen van de in artikel 140 gestelde termijnen. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie, namens elk van haar lidstaten, kunnen elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat zij van die mogelijkheid gebruik wensen te maken, met vermelding van de procedures volgens welke herroeping van de instemming mogelijk is, alsook iedere wijziging van die procedures.

ARTIKEL 131

Horen van de gezochte persoon

Wanneer de aangehouden persoon niet met overlevering instemt zoals bedoeld in artikel 130, heeft hij of zij het recht overeenkomstig het recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, door de uitvoerende rechterlijke autoriteit te worden gehoord.

ARTIKEL 132

Beslissing over de overlevering

1. De uitvoerende rechterlijke autoriteit beslist, binnen de termijnen en onder de voorwaarden die in dit hoofdstuk zijn gesteld, en met name het in artikel 116 neergelegde evenredigheidsbeginsel, of de betrokkene moet worden overgeleverd.
2. Indien de uitvoerende rechterlijke autoriteit van oordeel is dat de door de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, meegedeelde informatie ontoereikend is om een beslissing over overlevering te kunnen nemen, verzoekt zij erom dat de nodige aanvullende informatie, met name met betrekking tot artikel 116, de artikelen 119 tot en met 121 en de artikelen 123 en 125, met spoed wordt verstrekt en kan zij een termijn voor de inontvangstneming daarvan vaststellen, met inachtneming van de verplichting om de termijnen van artikel 134 na te leven.
3. De uitvaardigende rechterlijke autoriteit kan te allen tijde alle verdere dienstige inlichtingen aan de uitvoerende rechterlijke autoriteit toezenden.

ARTIKEL 133

Beslissing in geval van samenloop van verzoeken

1. Indien rechterlijke autoriteiten van twee of meer lidstaten of van een of meer lidstaten en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar tegen dezelfde persoon een Europees aanhoudingsbevel of een aanhoudingsbevel hebben uitgevaardigd, houdt de uitvoerende rechterlijke autoriteit bij het nemen van de beslissing over welk van die aanhoudingsbevelen ten uitvoer zal worden gelegd, rekening met alle omstandigheden, met name de relatieve ernst van de strafbare feiten en de plaats waar zij zijn gepleegd, de respectieve data van de aanhoudingsbevelen of Europese aanhoudingsbevelen, alsook de vraag of die zijn uitgevaardigd ter strafvervolgung of voor de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel en van de wettelijke verplichtingen van de lidstaten die voortvloeien uit het Unierecht met name inzake de beginselen van vrij verkeer en non-discriminatie op grond van nationaliteit.
2. De uitvoerende rechterlijke autoriteit van een lidstaat kan met het oog op een beslissing zoals bedoeld in lid 1 het advies van Eurojust inwinnen.
3. In geval van samenloop van een aanhoudingsbevel en een uitleveringsverzoek van een derde land of een aanhoudingsbevel van het Verenigd Koninkrijk op grond van de handels- en samenwerkingsovereenkomst, houdt de bevoegde autoriteit van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, bij het nemen van haar beslissing of aan het aanhoudingsbevel dan wel aan het verzoek om uitlevering of aan het aanhoudingsbevel uit hoofde van de handels- en samenwerkingsovereenkomst voorrang wordt gegeven, rekening met alle omstandigheden, met name die bedoeld in lid 1 alsook die bedoeld in het toepasselijke verdrag.
4. Dit artikel laat de verplichtingen van lidstaten en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar uit hoofde van het Statuut van het Internationaal Strafhof onverlet.

ARTIKEL 134

Termijnen en modaliteiten van de beslissing tot tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel

1. Het aanhoudingsbevel wordt met spoed behandeld en ten uitvoer gelegd.
2. In het geval waarin de betrokkene met overlevering instemt, dient de definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel binnen tien dagen na de instemming te worden genomen.
3. In het andere geval dient de definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel binnen 60 dagen na de aanhouding te worden genomen.
4. Indien het aanhoudingsbevel in een bepaald geval niet binnen de in lid 2 of 3 bepaalde termijnen ten uitvoer kan worden gelegd, stelt de uitvoerende rechterlijke autoriteit de uitvaardigende rechterlijke autoriteit daarvan onmiddellijk en met opgave van redenen in kennis. In dat geval kunnen de termijnen met 30 dagen worden verlengd.
5. Zolang de uitvoerende rechterlijke autoriteit geen definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel heeft gegeven, verzekert zij zich ervan dat de materiële voorwaarden voor daadwerkelijke overlevering gehandhaafd blijven.
6. Elke weigering om een aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen wordt met redenen omkleed.

ARTIKEL 135

Situatie in afwachting van de beslissing

1. Wanneer een aanhoudingsbevel ter strafvervolgning is uitgevaardigd, moet de uitvoerende rechterlijke autoriteit ermee instemmen dat de gezochte persoon:
 - a) wordt gehoord overeenkomstig artikel 136; of
 - b) tijdelijk wordt overgebracht.
2. De voorwaarden en de duur van de tijdelijke overbrenging worden in onderlinge overeenstemming tussen de uitvaardigende en de uitvoerende rechterlijke autoriteit vastgesteld.
3. In geval van tijdelijke overbrenging moet de persoon naar de uitvoerende lidstaat of naar Gibraltar, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvoerende actor is, kunnen terugkeren om er aanwezig te zijn bij de zittingen inzake zijn overlevering.

ARTIKEL 136

Horen van de persoon in afwachting van de beslissing

1. De gezochte persoon wordt door een rechterlijke autoriteit gehoord. Daartoe wordt de gezochte persoon bijgestaan door een advocaat die is aangewezen overeenkomstig het recht van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is.

2. De gezochte persoon wordt gehoord overeenkomstig het recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, en onder de voorwaarden welke in onderlinge overeenstemming tussen de uitvaardigende en de uitvoerende rechterlijke autoriteit worden vastgesteld.

3. De bevoegde uitvoerende rechterlijke autoriteit kan een andere rechterlijke autoriteit van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, opdragen medewerking te verlenen aan het horen van de gezochte persoon, met het oog op de juiste toepassing van dit artikel.

ARTIKEL 137

Voorrechten en immuniteiten

1. Wanneer de gezochte persoon in de uitvoerende lidstaat of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, een voorrecht of immuniteit ter zake van tenuitvoerlegging of rechtsmacht geniet, beginnen de in artikel 134 bedoelde termijnen slechts te lopen wanneer, of indien, de uitvoerende rechterlijke autoriteit ervan in kennis is gesteld dat dat voorrecht of die immuniteit is opgeheven.

2. Indien de persoon niet langer een dergelijk voorrecht of een dergelijke immuniteit geniet, vergewissen de bevoegde autoriteiten van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, zich ervan dat de materiële voorwaarden voor daadwerkelijke overlevering zijn vervuld.

3. Indien een autoriteit van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, bevoegd is voor de opheffing van het voorrecht of de immuniteit, verzoekt de uitvoerende rechterlijke autoriteit die autoriteit daar onverwijld om. Indien een autoriteit van een andere lidstaat, het Verenigd Koninkrijk, het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, een derde land of een internationale organisatie bevoegd is voor de opheffing van het voorrecht of de immuniteit, verzoekt de uitvaardigende rechterlijke autoriteit die autoriteit daarom.

ARTIKEL 138

Samenloop van internationale verplichtingen

1. Deze overeenkomst doet geen afbreuk aan de verplichtingen van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, in het geval dat de betrokkene aan die lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar is uitgeleverd door een derde land of door het Verenigd Koninkrijk en de betrokkene wordt beschermd door bepalingen van de regeling uit hoofde waarvan hij of zij is uitgeleverd betreffende het specialiteitsbeginsel. De uitvoerende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, neemt alle nodige maatregelen om onverwijld de toestemming te verzoeken van het derde land of van het Verenigd Koninkrijk van waaruit de gezochte persoon is uitgeleverd, met het oog op diens overlevering aan de uitvaardigende lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is. De in artikel 134 bedoelde termijnen gaan pas in op de dag waarop het specialiteitsbeginsel niet meer van toepassing is.

2. In afwachting van de beslissing van het derde land dat de gezochte persoon heeft uitgeleverd, of van het Verenigd Koninkrijk indien de gezochte persoon daardoor is uitgeleverd, vergewist de uitvoerende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, zich ervan dat de materiële voorwaarden voor een daadwerkelijke overlevering vervuld blijven.

ARTIKEL 139

Kennisgeving van de beslissing

De uitvoerende rechterlijke autoriteit stelt de uitvaardigende rechterlijke autoriteit onmiddellijk in kennis van de beslissing inzake het aan het aanhoudingsbevel gegeven gevolg.

ARTIKEL 140

Termijn voor overlevering van de persoon

1. De gezochte persoon wordt zo spoedig mogelijk overgeleverd, op een datum die de betrokken autoriteiten in onderlinge overeenstemming vaststellen.
2. De gezochte persoon wordt niet later dan tien dagen na de definitieve beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel overgeleverd.

3. Indien de overlevering van de gezochte persoon door omstandigheden buiten de macht van de bevoegde autoriteiten van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, niet binnen de in lid 2 gestelde termijn kan plaatsvinden, nemen de uitvoerende en de uitvaardigende rechterlijke autoriteit onmiddellijk contact met elkaar op en wordt in onderlinge overeenstemming een nieuwe datum voor de overlevering vastgesteld. In dat geval vindt de overlevering plaats binnen tien dagen te rekenen vanaf de aldus vastgestelde nieuwe datum.

4. De overlevering kan bij wijze van uitzondering tijdelijk worden geschorst om ernstige humanitaire redenen, bijvoorbeeld indien er gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat die overlevering het leven of de gezondheid van de betrokkene ernstig in gevaar zou brengen. Het aanhoudingsbevel wordt ten uitvoer gelegd zodra die redenen niet langer bestaan. De uitvoerende rechterlijke autoriteit stelt de uitvaardigende rechterlijke autoriteit daarvan onmiddellijk in kennis en in onderlinge overeenstemming wordt een nieuwe datum voor overlevering vastgesteld. In dat geval vindt de overlevering plaats binnen tien dagen te rekenen vanaf de vastgestelde nieuwe datum.

5. Indien de gezochte persoon na het verstrijken van de in de leden 2 tot en met 4 bedoelde termijnen nog steeds in hechtenis verkeert, wordt hij of zij in vrijheid gesteld. De uitvoerende en uitvaardigende rechterlijke autoriteit nemen contact op met elkaar zodra blijkt dat een persoon uit hoofde van dit lid in vrijheid moet worden gesteld, en stellen in onderlinge overeenstemming de regelingen vast voor de overlevering van die persoon.

ARTIKEL 141

Uitgestelde of voorwaardelijke overlevering

1. De uitvoerende rechterlijke autoriteit kan, nadat zij tot tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel heeft besloten, de overlevering van de gezochte persoon uitstellen opdat de gezochte persoon in de uitvoerende lidstaat of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, kan worden vervolgd of, indien hij of zij reeds is veroordeeld, in de uitvoerende lidstaat of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, een straf kan ondergaan wegens een ander dan het in het aanhoudingsbevel bedoelde feit.
2. In plaats van de overlevering uit te stellen kan de uitvoerende rechterlijke autoriteit de gezochte persoon tijdelijk aan de uitvaardigende lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, overleveren onder de door de uitvoerende en de uitvaardigende rechterlijke autoriteit in onderlinge overeenstemming vastgestelde voorwaarden. Die overeenstemming wordt schriftelijk vastgelegd en de voorwaarden zijn bindend voor alle autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is.

ARTIKEL 142

Doortocht

1. Iedere lidstaat, het Verenigd Koninkrijk en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar geven toestemming voor de doortocht over hun grondgebied van een persoon die wordt overgeleverd, mits zij informatie hebben ontvangen over:
 - a) de identiteit en de nationaliteit van de persoon tegen wie het aanhoudingsbevel is uitgevaardigd;
 - b) het bestaan van een aanhoudingsbevel;
 - c) de aard en de wettelijke omschrijving van het strafbare feit; en
 - d) de omstandigheden waaronder het strafbaar feit is gepleegd, met inbegrip van tijd en plaats.
2. Indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar overeenkomstig artikel 122, lid 2, de kennisgeving heeft gedaan dat het overlevering van onderdanen van het Verenigd Koninkrijk niet of slechts onder bepaalde aan te geven voorwaarden zal toestaan, kan het Verenigd Koninkrijk of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang het geval, op dezelfde wijze de doortocht van onderdanen van het Verenigd Koninkrijk over zijn grondgebied weigeren of afhankelijk stellen van dezelfde voorwaarden.
3. De lidstaat namens welke overeenkomstig artikel 122, lid 2, de kennisgeving is gedaan dat hij overlevering van zijn eigen onderdanen niet of slechts onder bepaalde door hem aan te geven voorwaarden zal toestaan, kan op dezelfde wijze de doortocht van zijn eigen onderdanen over zijn grondgebied weigeren of afhankelijk stellen van dezelfde voorwaarden.

4. De lidstaten, het Verenigd Koninkrijk en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar stellen het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen in kennis van de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de ontvangst van verzoeken tot doortocht, van de nodige stukken en van alle andere ambtelijke briefwisseling in verband met die verzoeken.
5. Het verzoek om doortocht, alsook de in lid 1 bedoelde gegevens, kunnen aan de op grond van lid 4 aangemelde autoriteit worden toegezonden op elke wijze die een schriftelijke melding oplevert. De aangemelde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, geeft op dezelfde wijze kennis van haar beslissing.
6. Dit artikel is niet van toepassing in het geval dat het vervoer door de lucht plaatsvindt en er geen tussenlanding is voorzien. In het geval van een onvoorziene tussenlanding evenwel verstrekken de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, de in lid 1 bedoelde gegevens aan de op grond van lid 4 aangemelde autoriteit.
7. Dit artikel is *mutatis mutandis* van toepassing op de doortocht van een persoon die door een derde land of het Verenigd Koninkrijk aan een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, of door de ene lidstaat aan de andere wordt uitgeleverd. Met name worden verwijzingen naar een “aanhoudingsbevel” beschouwd als verwijzingen naar een “uitleveringsverzoek”, een “Europees aanhoudingsbevel” of een “aanhoudingsbevel uit hoofde van de handels- en samenwerkingsovereenkomst”, naargelang het geval.

ARTIKEL 143

Verrekening van de periode van vrijheidsbeneming in de uitvoerende staat of in Gibraltar

1. De uitvaardigende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, brengt elke periode van vrijheidsbeneming wegens tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel in mindering op de totale duur van de vrijheidsbeneming die in de uitvaardigende lidstaat, of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvaardigende actor is, in Gibraltar als gevolg van de veroordeling tot een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel zou moeten worden ondergaan.
2. Door de uitvoerende rechterlijke autoriteit of de uit hoofde van artikel 124, lid 1, aangewezen centrale autoriteit worden op het tijdstip van de overlevering aan de uitvaardigende rechterlijke instantie alle gegevens verstrekt over de duur van de vrijheidsbeneming op grond van het aanhoudingsbevel.

ARTIKEL 144

Eventuele vervolging wegens andere strafbare feiten

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kan het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat, in betrekkingen met lidstaten namens welke de Unie de in lid 2 bedoelde kennisgeving heeft gedaan, zijn toestemming wordt geacht te zijn gegeven voor de vervolging, berechting of detentie van een persoon met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, wegens een vóór de overlevering begaan feit dat niet de reden tot de overlevering van de betrokkene is geweest, tenzij de uitvoerende rechterlijke autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in een bepaalde zaak in haar beslissing tot overlevering anders heeft beschikt.

2. De Unie, namens elk van haar lidstaten, kan het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat, indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de in lid 1 bedoelde kennisgeving heeft gedaan, de toestemming van deze lidstaten wordt geacht te zijn gegeven voor de vervolging, berechting of detentie van een persoon met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, wegens een vóór de overlevering begaan feit dat niet de reden tot de overlevering van de betrokkene is geweest, tenzij de uitvoerende rechterlijke autoriteit van de lidstaat in een bepaalde zaak in haar beslissing tot overlevering anders heeft beschikt.

3. Behalve in de in de leden 1, 2 en 4 bedoelde gevallen wordt een overgeleverd persoon niet vervolgd, berecht of anderszins van zijn vrijheid beroofd wegens enig ander vóór de overlevering van de betrokkene begaan feit dan dat welk de reden tot de overlevering is geweest.

4. Lid 3 is niet van toepassing in gevallen waarin:

- a) de betrokkene, hoewel hij of zij daartoe de mogelijkheid had, niet binnen 45 dagen na zijn of haar definitieve invrijheidstelling de lidstaat waaraan hij of zij was overgeleverd, of Gibraltar, indien hij of zij aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar was overgeleverd, heeft verlaten, of, na dat gebied te hebben verlaten, is teruggekeerd naar die lidstaat of naar Gibraltar, naargelang het geval;
- b) de feiten niet strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel;
- c) de strafvervolging niet leidt tot de toepassing van een maatregel die zijn persoonlijke vrijheid beperkt;
- d) de gezochte persoon zal worden onderworpen aan de tenuitvoerlegging van een straf of maatregel die geen vrijheidsbeneming meebrengt, met inbegrip van een geldboete, of een daarvoor in de plaats komende maatregel, zelfs indien die kan leiden tot beperking van de persoonlijke vrijheid van de betrokkene;

- e) de gezochte persoon heeft ingestemd met overlevering, waar passend op hetzelfde tijdstip waarop hij of zij afstand heeft gedaan van de bescherming van het specialiteitsbeginsel, overeenkomstig artikel 130;
- f) de betrokkene na zijn overlevering uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van bescherming van het specialiteitsbeginsel voor bepaalde, vóór de overlevering gepleegde feiten; de afstand wordt gedaan ten overstaan van de bevoegde rechterlijke autoriteit van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, en wordt opgetekend in een proces-verbaal dat wordt opgemaakt overeenkomstig het interne recht van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang het geval; de afstand wordt verkregen onder omstandigheden waaruit blijkt dat de betrokkene uit vrije wil handelt en zich volledig bewust is van de gevolgen; de betrokkene heeft het recht zich te dien einde door een advocaat te doen bijstaan; en
- g) de uitvoerende rechterlijke autoriteit die de betrokkene heeft overgeleverd, overeenkomstig lid 4 daartoe toestemming geeft.

5. Een verzoek om toestemming wordt bij de uitvoerende rechterlijke autoriteit ingediend, vergezeld van de in artikel 125, lid 1, bedoelde informatie en een vertaling zoals bedoeld in artikel 125, lid 3. De toestemming wordt gegeven indien het strafbaar feit waarop het verzoek betrekking heeft, op zichzelf de verplichting tot overlevering overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk meebrengt. De toestemming wordt geweigerd op de gronden bedoeld in artikel 119 en kan anders alleen worden geweigerd op de gronden bedoeld in artikel 120, artikel 121, lid 2, en artikel 122, lid 2. De beslissing wordt uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het verzoek genomen. In de in artikel 123 bedoelde situaties verstrekken de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, de daarin vastgestelde garanties.

Verdere overlevering of uitlevering

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kan het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat, in de betrekkingen met de lidstaten namens welke de Unie de in lid 2 bedoelde kennisgeving heeft gedaan, zijn toestemming wordt geacht te zijn gegeven voor de verdere overlevering door een van die lidstaten van een persoon die aanvankelijk door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar aan die lidstaat is overgeleverd op grond van een aanhoudingsbevel, aan een andere van die lidstaten op grond van een Europees aanhoudingsbevel wegens een vóór de overlevering van die persoon gepleegd strafbaar feit, tenzij de uitvoerende rechterlijke autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in een bepaalde zaak in haar beslissing tot overlevering aan de lidstaat anders heeft beschikt over verdere overlevering.
2. De Unie, namens elk van haar lidstaten, kan het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat, indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de in lid 1 bedoelde kennisgeving heeft gedaan, de toestemming van die lidstaten wordt geacht te zijn gegeven voor de verdere overlevering door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar van een persoon die aanvankelijk door een van die lidstaten aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar was overgeleverd op grond van een aanhoudingsbevel, aan een andere van die lidstaten op grond van een aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd wegens een vóór de overlevering van die persoon gepleegd strafbaar feit, tenzij in een specifiek geval de uitvoerende rechterlijke autoriteit van de lidstaat die de persoon aanvankelijk aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar heeft overgeleverd, in haar beslissing over die overlevering anders bepaalt.

3. Degene die op grond van een aanhoudingsbevel of een Europees aanhoudingsbevel aan de uitvaardigende lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, is overgeleverd, kan hoe dan ook, zonder toestemming van de uitvoerende rechterlijke autoriteit in de volgende gevallen aan een andere lidstaat dan de uitvoerende lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar worden overgeleverd op grond van een aanhoudingsbevel of Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd wegens een vóór de overlevering gepleegd feit:

- a) de gezochte persoon, hoewel hij of zij daartoe de mogelijkheid had, heeft niet binnen 45 dagen na zijn of haar definitieve invrijheidstelling de lidstaat waaraan hij of zij was overgeleverd, of Gibraltar, indien die persoon aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar was overgeleverd, verlaten, of is, na dat gebied te hebben verlaten, teruggekeerd naar die lidstaat of naar Gibraltar;
- b) de gezochte persoon stemt in met overlevering aan een andere lidstaat dan de uitvoerende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar op grond van een aanhoudingsbevel of Europees aanhoudingsbevel; de instemming moet door de betrokkene worden gegeven ten overstaan van de bevoegde rechterlijke autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, en worden opgetekend in een proces-verbaal overeenkomstig het interne recht van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar; de toestemming moet worden verkregen onder omstandigheden waaruit blijkt dat de betrokkene uit vrije wil handelt en zich volledig bewust is van de gevolgen; de gezochte persoon heeft het recht zich te dien einde door een advocaat te doen bijstaan; en
- c) de gezochte persoon geniet niet de bescherming van het specialiteitsbeginsel overeenkomstig artikel 144, lid 4, punt a), e), f) of g).

4. De uitvoerende rechterlijke autoriteit stemt overeenkomstig de volgende regels toe in de overlevering aan een andere lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar:
- a) het verzoek om toestemming wordt ingediend overeenkomstig artikel 126 en gaat vergezeld van de informatie bedoeld in artikel 125, lid 1, en een vertaling zoals bedoeld in artikel 125, lid 3;
 - b) de toestemming wordt gegeven indien het strafbaar feit waarop het verzoek betrekking heeft, op zichzelf de verplichting tot overlevering overeenkomstig de bepalingen van deze overeenkomst meebrengt;
 - c) de beslissing wordt uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het verzoek genomen; en
 - d) de toestemming wordt geweigerd op de gronden bedoeld in artikel 119 en kan anders alleen worden geweigerd op de gronden bedoeld in artikel 120, artikel 121, lid 2, en artikel 122, lid 2.
5. In de in artikel 123 bedoelde situaties verstrekken de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, de daarin vastgestelde garanties.
6. Niettegenstaande de leden 1 en 2 wordt een persoon die op grond van een aanhoudingsbevel is overgeleverd, niet aan een derde staat uitgeleverd of aan het Verenigd Koninkrijk overgeleverd zonder toestemming van de bevoegde autoriteit van de lidstaat die de betrokkene heeft overgeleverd of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar indien de betrokkene daardoor is overgeleverd. Die toestemming wordt gegeven overeenkomstig de verdragen waardoor die lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang het geval, is gebonden, en overeenkomstig het interne recht van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.

ARTIKEL 146

Overdracht van goederen

1. De uitvoerende rechterlijke autoriteit neemt, overeenkomstig het interne recht van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, op verzoek van de uitvaardigende rechterlijke autoriteit of op eigen initiatief de goederen in beslag die:
 - a) als bewijsstuk kunnen dienen; of
 - b) van het strafbaar feit afkomstig zijn en zich in het bezit van de gezochte persoon bevinden, en draagt die over.
2. Overdracht van de in lid 1 bedoelde goederen vindt ook plaats wanneer het aanhoudingsbevel wegens overlijden of ontsnapping van de gezochte persoon niet ten uitvoer kan worden gelegd.
3. Indien de in lid 1 bedoelde goederen in de uitvoerende lidstaat, of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvoerende actor is, in Gibraltar vatbaar zijn voor inbeslagneming of confiscatie, kunnen de autoriteiten van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, als het in verband met een lopende strafvervolging noodzakelijk is over die goederen te beschikken, die tijdelijk behouden of onder voorwaarde van teruggave aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, of aan de uitvaardigende lidstaat overdragen.

4. Eventueel door de uitvoerende lidstaat of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, of door derden op de in lid 1 bedoelde goederen verkregen rechten blijven onverlet. Indien dergelijke rechten bestaan, geeft de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is, of van de uitvaardigende lidstaat, de goederen zodra de strafvervolgning is beëindigd, kosteloos terug aan de uitvoerende lidstaat of aan Gibraltar, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvoerende actor is.

ARTIKEL 147

Kosten

1. De autoriteiten van de uitvoerende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvoerende actor is, dragen de kosten die in de uitvoerende lidstaat of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de uitvoerende actor is, in Gibraltar voor de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel worden gemaakt.
2. Alle overige kosten worden gedragen door de autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de uitvaardigende actor is.

ARTIKEL 148

Verhouding tot andere rechtsinstrumenten

1. Onverminderd de toepassing daarvan in de betrekkingen tussen de lidstaten of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar enerzijds en derde landen anderzijds treden de bepalingen van dit hoofdstuk vanaf de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst in de plaats van de overeenkomstige bepalingen van de ter zake van uitlevering toepasselijke verdragen in de betrekkingen tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar enerzijds en de lidstaten, anderzijds:
 - a) het Europees Verdrag betreffende uitlevering, ondertekend te Parijs op 13 december 1957, en de aanvullende protocollen daarbij; en
 - b) voor zover het op uitlevering betrekking heeft, het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme.
2. In het in artikel 68, lid 5, bedoelde geval blijven de in lid 1 bedoelde verdragen van toepassing tussen een lidstaat met betrekking waartoe een kennisgeving overeenkomstig artikel 68, lid 5, werd gedaan en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, tot wanneer de Unie namens die lidstaat het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stelt dat aan de relevante grondwettelijke vereisten voor de toepassing van dit hoofdstuk in die lidstaat is voldaan.
3. Voor zover de in lid 1 vermelde verdragen van toepassing zijn op buiten dit hoofdstuk vallende gebiedsdelen van een lidstaat of gebieden waarvan de buitenlandse betrekkingen worden behartigd door een lidstaat, blijven zij de betrekkingen tussen die gebieden en gebiedsdelen en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar beheersen.

ARTIKEL 149

Evaluatie van kennisgevingen

Bij de uitvoering van een gezamenlijke evaluatie van deze overeenkomst overeenkomstig artikel 330, gaan de Partijen na of het nodig is de kennisgevingen die zijn gedaan uit hoofde van artikel 118, lid 4, artikel 121, lid 2, en artikel 122, lid 2, te handhaven. Wanneer de in artikel 122, lid 2, bedoelde kennisgevingen niet worden verlengd, vervallen zij vier jaar na de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst of op de datum van voltooiing van de gezamenlijke evaluatie van deze overeenkomst overeenkomstig artikel 330, naargelang welke datum het laatst valt. Kennisgevingen zoals bedoeld in artikel 122, lid 2, mogen alleen worden verlengd of opnieuw worden gedaan in de drie maanden voorafgaand aan de vierde verjaardag van de inwerkingtreding van deze overeenkomst en vervolgens om de vijf jaar, mits op dat moment aan de voorwaarden van artikel 122, lid 2, is voldaan.

ARTIKEL 150

Lopende aanhoudingsbevelen in geval van niet-toepassing

Niettegenstaande de artikelen 66, 67 en 334 zijn de bepalingen van dit hoofdstuk van toepassing op aanhoudingsbevelen wanneer de gezochte persoon vóór de buitentoepassingstelling van dit hoofdstuk is aangehouden met het oog op de tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel, ongeacht of de uitvoerende rechterlijke autoriteit beslist dat de gezochte persoon in hechtenis moet blijven dan wel voorlopig in vrijheid moet worden gesteld.

ARTIKEL 151

Toepassing op bestaande Europese aanhoudingsbevelen

Dit hoofdstuk is van toepassing op Europese aanhoudingsbevelen die overeenkomstig Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad¹ vóór 31 december 2020 door de bevoegde autoriteiten van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zijn uitgevaardigd, indien de gezochte persoon niet voor de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst met het oog op de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel is aangehouden.

HOOFDSTUK 6

WEDERZIJDSE RECHTSHULP

ARTIKEL 152

Doel

1. Dit hoofdstuk heeft tot doel de bepalingen van de volgende instrumenten aan te vullen en de toepassing ervan tussen de lidstaten enerzijds en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar anderzijds te vergemakkelijken:

- a) het Europees Rechtshulpverdrag;

¹ Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB EU L 190 van 18.7.2002, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

- b) het Aanvullend Protocol bij het Europees Rechtshulpverdrag, ondertekend te Straatsburg op 17 maart 1978;
- c) het Tweede Aanvullend Protocol bij het Europees Rechtshulpverdrag, ondertekend te Straatsburg op 8 november 2001; en
- d) het Derde Aanvullend Protocol bij het Europees Rechtshulpverdrag, ondertekend te Valletta op 19 september 2025.

2. Dit hoofdstuk doet geen afbreuk aan de bepalingen van hoofdstuk 4 van deze titel, dat voorrang heeft boven dit hoofdstuk.

ARTIKEL 153

Definitie van bevoegde autoriteit

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder “bevoegde autoriteit”: elke autoriteit van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar die bevoegd is om verzoeken om wederzijdse rechtshulp te verzenden of in ontvangst te nemen overeenkomstig de bepalingen van het Europees Rechtshulpverdrag en de bijbehorende protocollen, en, indien van toepassing, zoals door de lidstaten en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar bepaald in hun respectieve verklaringen aan de secretaris-generaal van de Raad van Europa. Onder “bevoegde autoriteit” wordt ook verstaan: de organen van de Unie waarvan kennis is gegeven overeenkomstig artikel 68; ten aanzien van dergelijke organen van de Unie zijn de bepalingen van dit hoofdstuk *mutatis mutandis* van toepassing.

ARTIKEL 154

Formulier voor een verzoek om wederzijdse rechtshulp

1. Verzoeken om wederzijdse rechtshulp worden gedaan met behulp van het standaardformulier van bijlage 15.
2. Het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen kan het formulier in bijlage 15 zo nodig aanpassen.
3. Het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen stelt eventuele wijzigingen van het formulier in bijlage 15 vast die nodig zijn om rekening te houden met wijzigingen van het formulier voor verzoeken om wederzijdse rechtshulp tussen het Verenigd Koninkrijk en de lidstaten uit hoofde van de handels- en samenwerkingsovereenkomst.
4. Het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen kan het ook op zich nemen een standaardformulier voor kennisgevingen vast te stellen zoals bedoeld in artikel 3, lid 2, van het Derde Aanvullend Protocol bij het Europees Rechtshulpverdrag. Het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen kan een dergelijk standaardformulier voor kennisgevingen zo nodig aanpassen.

ARTIKEL 155

Voorwaarden voor een verzoek om wederzijdse rechtshulp

1. De bevoegde autoriteit van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, mag alleen een verzoek om wederzijdse rechtshulp indienen als zij zich ervan heeft vergewist dat aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a) het verzoek is noodzakelijk voor en staat in verhouding tot het doel van de procedure, rekening houdend met de rechten van de verdachte of beschuldigde persoon; en
 - b) de in het verzoek vermelde onderzoeksmaatregel(en) had(den) onder dezelfde voorwaarden in een vergelijkbare interne zaak bevolen kunnen worden.
2. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, kan de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, raadplegen indien de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, van oordeel is dat niet aan de voorwaarden van lid 1 wordt voldaan. Na de raadpleging kan de bevoegde autoriteit van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, beslissen om het verzoek om wederzijdse rechtshulp in te trekken.

ARTIKEL 156

Toepassing van een ander soort onderzoeksmaatregel

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, overweegt waar mogelijk de toepassing van een ander soort onderzoeksmaatregel dan de in het verzoek om wederzijdse rechtshulp vermelde maatregel, indien:
 - a) de in het verzoek vermelde onderzoeksmaatregel niet bestaat in het recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is; of
 - b) de in het verzoek vermelde onderzoeksmaatregel in een vergelijkbare interne zaak niet beschikbaar zou zijn.
2. Onverminderd de weigeringsgronden waarop een beroep kan worden gedaan uit hoofde van het Europees Rechtshulpverdrag en de protocollen daarbij, alsook uit hoofde van artikel 158, is lid 1 van dit artikel niet van toepassing op de volgende onderzoeksmaatregelen, waarop altijd een beroep kan worden gedaan uit hoofde van het recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is:
 - a) het verkrijgen van informatie die is opgeslagen in gegevensbanken van politieke of rechterlijke instanties en waartoe de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, in het kader van een strafprocedure toegang heeft;

- b) het horen van een getuige, deskundige, slachtoffer, verdachte of beschuldigde persoon of derde in de aangezochte lidstaat of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de aangezochte actor is, in Gibraltar;
- c) een niet-dwingende onderzoeksmaatregel zoals gedefinieerd in het recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is; en
- d) de identificatie van personen die zijn aangesloten op een bepaald telefoonnummer of IP-adres.

3. De bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, mag ook een andere onderzoeksmaatregel toepassen dan de maatregel die is vermeld in het verzoek om wederzijdse rechtshulp, indien de door de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, gekozen onderzoeksmaatregel tot hetzelfde resultaat zou leiden met minder indringende middelen dan de in het verzoek vermelde onderzoeksmaatregel.

4. Indien de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, besluit een andere maatregel toe te passen dan de maatregel vermeld in het in lid 1 of lid 3 bedoelde verzoek om wederzijdse rechtshulp, stelt zij eerst de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat daarvan in kennis, die kan beslissen om het verzoek in te trekken of aan te vullen.

5. Indien de in het verzoek vermelde onderzoeksmaatregel in het recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, niet bestaat of in een vergelijkbare interne zaak niet beschikbaar zou zijn, en er geen andere onderzoeksmaatregel is die tot hetzelfde resultaat zou leiden als de gevraagde onderzoeksmaatregel, deelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat mee dat de gevraagde rechtshulp niet kan worden verleend.

ARTIKEL 157

Informatieplicht

De bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, stelt de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat er zonder onnodige vertraging op enigerlei wijze van in kennis:

- a) indien het onmogelijk is het verzoek om wederzijdse rechtshulp uit te voeren omdat het verzoek onvolledig of kennelijk onjuist is; of

- b) indien de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, in de loop van de uitvoering van het verzoek om wederzijdse rechtshulp, het zonder verdere navraag passend acht om onderzoeksmaatregelen uit te voeren waarin oorspronkelijk niet was voorzien, of die niet konden worden gespecificeerd toen het verzoek om wederzijdse rechtshulp werd ingediend, zodat de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat in dat specifieke geval nadere maatregelen kan nemen.

ARTIKEL 158

Ne bis in idem-beginsel

Wederzijdse rechtshulp kan, behalve op de weigeringsgronden waarin is voorzien uit hoofde van het Europees Rechtshulpverdrag en de protocollen daarbij, ook worden geweigerd omdat de persoon in verband met wie om rechtshulp wordt verzocht en die in de verzoekende lidstaat of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, het voorwerp is van een strafrechtelijk onderzoek, strafvervolgning of een andere procedure, zoals een gerechtelijke procedure, door een autoriteit van het Verenigd Koninkrijk, van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van een lidstaat, naargelang het geval, onherroepelijk is berecht voor dezelfde feiten, op voorwaarde dat, als een straf is opgelegd, die uit hoofde van het recht van het Verenigd Koninkrijk, uit hoofde van het recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of uit hoofde van het recht van de lidstaat waar de persoon is veroordeeld, naargelang het geval, ten uitvoer is gelegd, ten uitvoer wordt gelegd of niet meer ten uitvoer kan worden gelegd.

ARTIKEL 159

Uiterste termijnen

1. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, beslist of hij/het het verzoek om wederzijdse rechtshulp uitvoert, zodra dat mogelijk is en in ieder geval uiterlijk 45 dagen na ontvangst van het verzoek, en stelt de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat van zijn beslissing in kennis.
2. Een verzoek om wederzijdse rechtshulp wordt zo snel mogelijk en in ieder geval uiterlijk 90 dagen na de in lid 1 van dit artikel bedoelde beslissing of de in artikel 155, lid 2, bedoelde raadpleging uitgevoerd.
3. Indien in het verzoek om wederzijdse rechtshulp wordt vermeld dat, wegens proceduretermijnen, de ernst van het strafbaar feit of andere bijzonder dringende omstandigheden, een kortere termijn nodig is dan die welke in lid 1 of 2 is vastgesteld, of indien in het verzoek wordt vermeld dat een maatregel inzake wederzijdse rechtshulp op een bepaalde datum ten uitvoer dient te worden gelegd, houdt de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, daarmee zo veel mogelijk rekening.

4. Indien een verzoek om wederzijdse rechtshulp wordt ingediend met het oog op het nemen van voorlopige maatregelen op grond van artikel 24 van het Tweede Aanvullend Protocol bij het Europees Rechtshulpverdrag, gaat, indien van toepassing, de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, er na ontvangst van het verzoek zo snel mogelijk toe over een beslissing inzake de voorlopige maatregel te nemen en de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat daarvan kennis te geven. Alvorens een op grond van dit artikel genomen voorlopige maatregel op te heffen, stelt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, indien mogelijk, de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat in de gelegenheid redenen op te geven om de maatregel te handhaven.

5. Indien in een specifiek geval de termijn waarin bij lid 1 of 2 is voorzien of de in lid 3 bedoelde specifieke termijn of specifieke datum niet kan worden gehaald, of de beslissing over het nemen van voorlopige maatregelen overeenkomstig lid 4 wordt vertraagd, stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat daarvan onverwijld op enigerlei wijze in kennis, met opgave van de redenen voor de vertraging, en overlegt zij met de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat over een passend tijdschema voor de uitvoering van het verzoek om wederzijdse rechtshulp.

6. Voor alle duidelijkheid: de bepalingen van dit artikel hebben voorrang op artikel 6 van het Derde Aanvullend Protocol bij het Europees Rechtshulpverdrag.

ARTIKEL 160

Toezenning van verzoeken om wederzijdse rechtshulp

1. Artikel 6, lid 1, van deze overeenkomst is alleen van toepassing op de eerste toezending van verzoeken om wederzijdse rechtshulp en op de eerste toezending van mededelingen betreffende op eigen initiatief verstrekte informatie en kennisgevingen zoals bedoeld in de artikelen 3 en 4 van het Derde Aanvullend Protocol bij het Europees Rechtshulpverdrag, die worden toegezonden overeenkomstig artikel 6, lid 1, van deze overeenkomst en de respectieve bepalingen van het Europees Rechtshulpverdrag en de bijbehorende protocollen.

2. Verzoeken om wederzijdse rechtshulp en mededelingen betreffende op eigen initiatief verstrekte informatie en kennisgevingen zoals bedoeld in de artikelen 3 en 4 van het Derde Aanvullend Protocol bij het Europees Rechtshulpverdrag kunnen niet alleen worden verzonden via de communicatiekanalen waarin het Europees Rechtshulpverdrag en de protocollen daarbij voorzien, maar ook, indien de respectieve bepalingen daarvan in rechtstreekse toezending voorzien, rechtstreeks door het openbaar ministerie van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar worden toegezonden aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten. Artikel 6, lid 1, van deze overeenkomst is alleen van toepassing op de eerste toezending van dergelijke verzoeken om wederzijdse rechtshulp en op de eerste toezending van dergelijke mededelingen betreffende op eigen initiatief verstrekte informatie en kennisgevingen zoals bedoeld in de artikelen 3 en 4 van het Derde Aanvullend Protocol bij het Europees Rechtshulpverdrag door het openbaar ministerie van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.

3. Behalve via de communicatiekanalen waarin het Europees Rechtshulpverdrag en de protocollen daarbij voorzien, kan de toezending van verzoeken om wederzijdse rechtshulp en van op eigen initiatief verstrekte informatie of kennisgevingen zoals bedoeld in de artikelen 3 en 4 van het Derde Aanvullend Protocol bij het Europees Rechtshulpverdrag, in spoedgevallen of indien twee of meer lidstaten en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar procedures voor justitiële samenwerking moeten coördineren, in afwijking van lid 1 van dit artikel ook verlopen via Europol of Eurojust, overeenkomstig de bepalingen in de respectieve hoofdstukken van deze overeenkomst.

ARTIKEL 161

Gemeenschappelijke onderzoeksteams

Indien de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar een gemeenschappelijk onderzoeksteam opzetten, worden de betrekkingen tussen de lidstaten binnen het gemeenschappelijk onderzoeksteam beheerst door het Unierecht, niettegenstaande de rechtsgrond waarnaar wordt verwezen in de overeenkomst ter instelling van het gemeenschappelijk onderzoeksteam.

HOOFDSTUK 7

BEVRIEZING EN CONFISCATIE

ARTIKEL 162

Doel en beginselen van samenwerking

1. Dit hoofdstuk heeft tot doel te voorzien in een zo breed mogelijke samenwerking tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, enerzijds, en de lidstaten, anderzijds, met het oog op onderzoeken en procedures gericht op het bevriezen van goederen ten behoeve van latere confiscatie daarvan en op onderzoeken en procedures gericht op de confiscatie van goederen in het kader van strafprocedures. Dat sluit andere samenwerking op grond van artikel 171, leden 5 en 6, niet uit. Dit hoofdstuk voorziet ook in samenwerking met voor de toepassing van dit hoofdstuk door de Unie aangewezen organen van de Unie.
2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de lidstaten geven, onder de in dit hoofdstuk bepaalde voorwaarden, gehoor aan verzoeken van een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar:
 - a) om de confiscatie van specifieke goederen, alsook om de confiscatie van opbrengsten in de vorm van de verplichting een bedrag te betalen dat overeenkomt met de waarde van de opbrengsten;
 - b) om bijstand bij onderzoeken en om voorlopige maatregelen met het oog op een van beide vormen van confiscatie bedoeld in punt a).

3. De uit hoofde van lid 2, punt b), verzochte bijstand bij onderzoeken en voorlopige maatregelen worden uitgevoerd zoals toegestaan door en overeenkomstig het interne recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is. Wanneer in het verzoek betreffende een van die maatregelen formaliteiten of procedures worden vermeld die nodig zijn uit hoofde van het interne recht van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, geeft, ook als de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar wanneer dat de aangezochte actor is, daarmee onbekend is, de aangezochte autoriteit gehoor aan dergelijke verzoeken, mits het gevraagde optreden niet strijdig is met de grondbeginselen van haar interne recht.
4. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, zorgt ervoor dat de verzoeken van een andere lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar om het identificeren, opsporen en bevroren of in beslag nemen van opbrengsten en hulpmiddelen dezelfde prioriteit krijgen als verzoeken in het kader van interne procedures.
5. Bij een verzoek om confiscatie, bijstand bij onderzoeken en voorlopige maatregelen met het oog op confiscatie zorgt de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, ervoor dat de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid in acht worden genomen.

6. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing in plaats van de hoofdstukken over “internationale samenwerking” van het op 16 mei 2005 in Warschau gesloten Verdrag van de Raad van Europa inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven en de financiering van terrorisme (“het verdrag van 2005”), en het op 8 november 1990 in Straatsburg gesloten Verdrag inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven (“het verdrag van 1990”). Artikel 163 van deze overeenkomst vervangt de overeenkomstige definities in artikel 1 van het verdrag van 2005 en artikel 1 van het verdrag van 1990. De bepalingen van dit hoofdstuk hebben geen gevolgen voor de verplichtingen van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van de lidstaten uit hoofde van de andere bepalingen van het verdrag van 2005 en het verdrag van 1990.

ARTIKEL 163

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- a) “confiscatie”: een straf of maatregel opgelegd door een rechter na een procedure in verband met een of meer strafbare feiten, welke straf of maatregel leidt tot het definitief ontnemen van de beschikkingsmacht over goederen;
- b) “bevriezing” of “inbeslagneming”: het tijdelijk verbieden van de overdracht, vernietiging, omzetting, vervreemding of verplaatsing van goederen of het tijdelijk aanvaarden van het beheer van of zeggenschap over goederen op basis van een door de rechter of andere bevoegde autoriteit afgegeven bevel;
- c) “hulpmiddelen”: alle goederen die op enigerlei wijze, geheel of gedeeltelijk, zijn gebruikt of zijn bestemd om te worden gebruikt om een of meer strafbare feiten te begaan;

- d) “rechterlijke autoriteit”: een autoriteit die uit hoofde van het interne recht een rechter, rechtbank of openbaar aanklager is. Een openbaar aanklager wordt slechts als rechterlijke autoriteit beschouwd voor zover het interne recht dat bepaalt;
- e) “opbrengsten”: elk economisch voordeel middellijk of onmiddellijk voortvloeiend uit of verworven door middel van strafbare feiten of een geldsom die gelijkwaardig is aan dat economisch voordeel; het kan bestaan uit om het even welk goed als gedefinieerd in dit artikel;
- f) “goederen”: goederen van enigerlei aard, lichamelijk of onlichamelijk, roerend of onroerend, alsook rechtsbescheiden waaruit de eigendom of andere rechten ten aanzien van die goederen blijken, welke door de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, worden beschouwd als:
 - i) de opbrengsten van een strafbaar feit dan wel het equivalent daarvan, hetzij de volledige waarde van die opbrengsten, hetzij slechts een deel van de waarde van die opbrengsten;
 - ii) de hulpmiddelen voor een strafbaar feit dan wel de waarde van die hulpmiddelen;
 - iii) onderworpen aan confiscatie uit hoofde van andere bepalingen betreffende confiscatiebevoegdheden uit hoofde van het recht van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, na een procedure in verband met een strafbaar feit, inclusief confiscatie bij een derde, ruimere confiscatie en confiscatie zonder definitieve veroordeling.

ARTIKEL 164

Verplichting tot het verlenen van rechtshulp

Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de lidstaten verlenen elkaar op verzoek alle mogelijke rechtshulp bij de identificatie en opsporing van hulpmiddelen, opbrengsten en andere goederen die vatbaar zijn voor confiscatie. Die rechtshulp omvat onder meer elke maatregel betreffende het verschaffen en veiligstellen van bewijs met betrekking tot het bestaan, de locatie of verplaatsing, de aard, de juridische status of de waarde van die hulpmiddelen, opbrengsten of andere goederen.

ARTIKEL 165

Verzoeken om informatie over bankrekeningen en kluizen

1. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, neemt, onder de in dit artikel bepaalde voorwaarden, de nodige maatregelen om, in antwoord op een door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of door een lidstaat verzonden verzoek, vast te stellen of een natuurlijke of rechtspersoon tegen wie een strafrechtelijk onderzoek loopt, één of meer rekeningen van om het even welke aard, bezit of controleert bij enige bank op het grondgebied van die lidstaat of in Gibraltar, en in voorkomend geval de gegevens over de gevonden rekeningen te verstrekken. Die gegevens omvatten in het bijzonder de naam van de houder van de cliëntenrekening en het IBAN-nummer, en in geval van kluizen de naam van de huurder of een uniek identificatienummer.
2. De in lid 1 neergelegde verplichting is uitsluitend van toepassing voor zover de informatie in het bezit is van de bank die de rekening beheert.

3. In aanvulling op de vereisten van artikel 186 dient de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, in het verzoek ook:

- a) te vermelden waarom hij van mening is dat de gevraagde informatie waarschijnlijk van wezenlijk belang is voor het strafrechtelijk onderzoek naar het strafbare feit;
- b) te vermelden op welke gronden hij aanneemt dat banken in de aangezochte lidstaat of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de aangezochte actor is, in Gibraltar de rekening beheren en daarbij zo uitvoerig mogelijk aan te geven welke banken en rekeningen daar mogelijk bij betrokken zijn; en
- c) alle beschikbare aanvullende informatie op te nemen die de uitvoering van het verzoek zou kunnen vergemakkelijken.

4. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie, de laatste namens elk van haar lidstaten, kunnen elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat dit artikel zal worden uitgebreid tot rekeningen die bij niet-bancaire financiële instellingen worden aangehouden. Op dergelijke kennisgevingen kan het wederkerigheidsbeginsel van toepassing worden verklaard.

ARTIKEL 166

Verzoeken om informatie over banktransacties

1. Op verzoek van een andere lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verstrekt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, de gegevens van nader vermelde bankrekeningen en van banktransacties die in een bepaald tijdvak zijn uitgevoerd via een of meer in het verzoek vermelde rekeningen, met inbegrip van de gegevens van de rekeningen van herkomst of bestemming.

2. De in lid 1 neergelegde verplichting is uitsluitend van toepassing voor zover de informatie in het bezit is van de bank die de rekening beheert.
3. In aanvulling op de vereisten van artikel 186 geeft de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, in zijn verzoek aan waarom hij/het de gevraagde informatie van belang acht voor het strafrechtelijk onderzoek naar het strafbare feit.
4. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, kan aan de uitvoering van een dergelijk verzoek dezelfde voorwaarden verbinden als welke gelden bij verzoeken om doorzoeking en inbeslagneming.
5. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie, de laatste namens elk van haar lidstaten, kunnen elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat dit artikel zal worden uitgebreid tot rekeningen die bij niet-bancaire financiële instellingen worden aangehouden. Op dergelijke kennisgevingen kan het wederkerigheidsbeginsel van toepassing worden verklaard.

ARTIKEL 167

Verzoeken om toezicht op banktransacties

1. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, zorgt ervoor dat hij/het in staat is om, op verzoek van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van een lidstaat, de banktransacties die worden uitgevoerd door middel van een of meer in het verzoek genoemde rekeningen, gedurende een bepaalde periode onder toezicht te plaatsen en de resultaten van het toezicht door te geven aan de verzoekende lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is.
2. In aanvulling op de vereisten van artikel 186 geeft de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, in zijn verzoek aan waarom hij/het de gevraagde informatie van belang acht voor het strafrechtelijk onderzoek naar het strafbare feit.
3. De beslissing omtrent toezicht wordt in elk afzonderlijk geval genomen door de bevoegde autoriteiten van de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, overeenkomstig zijn interne recht.
4. De verzoekende lidstaat of de aangezochte lidstaat en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, als aangezochte of verzoekende actor, naargelang het geval, vinden overeenstemming over de praktische aspecten van het toezicht.

5. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie, de laatste namens elk van haar lidstaten, kunnen elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat dit artikel zal worden uitgebreid tot rekeningen die bij niet-bancaire financiële instellingen worden aangehouden. Op dergelijke kennisgevingen kan het wederkerigheidsbeginsel van toepassing worden verklaard.

ARTIKEL 168

Informatieverstrekking op eigen initiatief

Onverminderd zijn eigen onderzoeken of procedures kan een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zonder voorafgaand verzoek informatie over hulpmiddelen, opbrengsten en overige goederen die vatbaar zijn voor confiscatie, toezenden aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, of aan een lidstaat, indien de toezender van oordeel is dat de bekendmaking van dergelijke informatie de ontvangende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de ontvangende actor is, zou kunnen helpen bij het inleiden of uitvoeren van onderzoeken of procedures dan wel ertoe kan leiden dat die lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar een verzoek uit hoofde van dit hoofdstuk indient.

ARTIKEL 169

Verplichting tot het nemen van voorlopige maatregelen

1. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, neemt, op verzoek van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar dat of van een lidstaat die een strafrechtelijk onderzoek of strafvervolgning heeft ingesteld, dan wel een onderzoek of procedure met het oog op confiscatie, de noodzakelijke voorlopige maatregelen, zoals bevroering of inbeslagneming, ter voorkoming van de verhandeling, overdracht of vervreemding van goederen, die op een later tijdstip het voorwerp zouden kunnen vormen van een verzoek om confiscatie, of waarmee aan dat verzoek zou kunnen worden voldaan.
2. Een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar die of dat een verzoek om confiscatie heeft ontvangen op grond van artikel 171 neemt, indien daarom wordt verzocht, de in lid 1 van dit artikel genoemde maatregelen met betrekking tot goederen die het voorwerp vormen van het verzoek of waarmee aan dat verzoek zou kunnen worden voldaan.
3. Indien een verzoek uit hoofde van dit artikel wordt ontvangen, neemt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, alle voor de onverwijld uitvoering van het verzoek noodzakelijke maatregelen, met dezelfde snelheid en prioriteit als bij een vergelijkbaar intern geval, en stuurt hij/het het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat daarvan onverwijld een bevestiging op een wijze waarvan een schriftelijke weergave kan worden overgelegd.

4. Wanneer de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, verklaart dat onmiddellijke bevrozing noodzakelijk is omdat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat het betrokken goed onmiddellijk zal worden verwijderd of vernietigd, neemt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of de aangezochte lidstaat binnen 96 uur na ontvangst van het verzoek alle nodige maatregelen om gehoor te geven aan het verzoek en stuurt hij/het de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, daarvan onverwijld een bevestiging op een wijze waarvan een schriftelijke weergave kan worden overgelegd.
5. Indien de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, niet in staat is de uiterste termijnen uit hoofde van lid 4 in acht te nemen, informeert de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat onmiddellijk en overlegt hij/het met het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of met de verzoekende lidstaat over de passende vervolgstappen.
6. Het verstrijken van de uiterste termijnen uit hoofde van lid 4 doet de vereisten waaraan de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, uit hoofde van dit artikel moet voldoen, niet vervallen.

ARTIKEL 170

Uitvoering van voorlopige maatregelen

1. Na de uitvoering van de voorlopige maatregelen waarom is verzocht overeenkomstig artikel 169, lid 1, verstrekt de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of de aangezochte lidstaat, op eigen initiatief en zo spoedig mogelijk alle informatie die aanleiding kan vormen tot twijfel over de maatregelen of tot aanpassing van de omvang ervan. De verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, verstrekt op verzoek van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of van de aangezochte lidstaat onverwijld tevens alle aanvullende informatie die nodig is voor de uitvoering en de opvolging van de voorlopige maatregelen.
2. Alvorens een op grond van artikel 169 genomen voorlopige maatregel op te heffen, stelt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, indien mogelijk, het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat in de gelegenheid redenen op te geven om de maatregel te handhaven.

ARTIKEL 171

Verplichting tot confiscatie

1. Indien een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar een verzoek om confiscatie heeft ontvangen van een goed dat zich op het grondgebied van die lidstaat bevindt of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de aangezochte actor is, in Gibraltar, dient de lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar:
 - a) een door een rechter van de verzoekende lidstaat of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de verzoekende actor is, een rechter van Gibraltar gegeven bevel tot confiscatie ten uitvoer te leggen met betrekking tot dat goed; of
 - b) het verzoek voor te leggen aan zijn bevoegde autoriteiten teneinde een bevel tot confiscatie te verkrijgen, en het bevel ten uitvoer te leggen, indien het wordt gegeven.
2. Voor de toepassing van lid 1, punt b), zijn de lidstaten of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, indien noodzakelijk, bevoegd een procedure tot confiscatie in te stellen uit hoofde van hun eigen interne recht.
3. Lid 1 is ook van toepassing op confiscatie bestaande in de verplichting een geldbedrag te betalen dat overeenkomt met de waarde van de opbrengsten, indien zich op het grondgebied van de aangezochte lidstaat of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de aangezochte actor is, in Gibraltar goederen bevinden ten aanzien waarvan de confiscatie ten uitvoer kan worden gelegd. In dergelijke gevallen doet de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, indien er geen betaling wordt verkregen, bij de tenuitvoerlegging van een confiscatie op grond van lid 1 de vordering gelden op daartoe beschikbare goederen.

4. Indien een verzoek tot confiscatie betrekking heeft op een specifiek goed, kunnen de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of de aangezochte lidstaat, overeenkomen dat het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of de aangezochte lidstaat de confiscatie ten uitvoer mag leggen door betaling te eisen van een geldsom die overeenkomt met de waarde van het goed.
5. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de lidstaten verlenen in de ruimste mate waarin dat uit hoofde van hun interne recht wordt toegestaan, alle medewerking aan een verzoek van een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar om uitvoering van aan confiscatie van goederen gelijkwaardige maatregelen, wanneer dat verzoek niet is gedaan in het kader van een strafprocedure, voor zover dergelijke maatregelen worden bevolen door een rechterlijke instantie van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, met betrekking tot een strafbaar feit, mits is vastgesteld dat het goed bestaat in opbrengsten of:
- a) een ander goed waarin de opbrengsten zijn omgezet of tot welke zij zijn verwerkt;
 - b) uit legale bronnen verworven goederen, indien opbrengsten volledig of gedeeltelijk zijn vermengd met dergelijke goederen, ten bedrage van de geschatte waarde van de vermengde opbrengsten; of
 - c) inkomsten of andere voordelen ontleend aan de opbrengsten, aan goederen waarin de opbrengsten van criminaliteit zijn omgezet of tot welke zij zijn verwerkt of aan goederen waarmee opbrengsten van criminaliteit zijn vermengd, ten bedrage van de geschatte waarde van de vermengde opbrengsten, op dezelfde manier en in dezelfde mate als bij opbrengsten.
6. Tot de in lid 5 bedoelde maatregelen behoren maatregelen die inbeslagneming, detentie en verbeurdverklaring van goederen en vermogensbestanddelen door middel van verzoeken aan de civiele rechter mogelijk maken.

7. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, neemt onverwijld en, onverminderd lid 8 van dit artikel, uiterlijk 45 dagen na de ontvangst van het verzoek een beslissing over de uitvoering van het confiscatiebevel. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, stuurt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat daarvan onverwijld een bevestiging op een wijze waarvan een schriftelijke weergave kan worden overlegd. Tenzij er uit hoofde van artikel 178 gronden tot uitstel bestaan, neemt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, de voor de uitvoering van het confiscatiebevel vereiste concrete maatregelen onverwijld en ten minste met dezelfde snelheid en prioriteit als in een vergelijkbaar intern geval.

8. Indien de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, niet in staat is de uiterste termijn uit hoofde van lid 7 in acht te nemen, informeert hij/het het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat onmiddellijk en overlegt hij/het met het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of met de verzoekende lidstaat over de passende vervolgstappen.

9. Het verstrijken van de uiterste termijn uit hoofde van lid 7 doet de vereisten waaraan de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, uit hoofde van dit artikel moet voldoen, niet vervallen.

ARTIKEL 172

Uitvoering van confiscatie

1. De procedures voor het verkrijgen en uitvoeren van de confiscatie uit hoofde van artikel 171 worden beheerst door het interne recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is.
2. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, is gebonden aan de bevindingen inzake de feiten voor zover die zijn vermeld in een veroordeling of rechterlijke beslissing van een rechter van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat of voor zover een dergelijke veroordeling of rechterlijke beslissing daarop impliciet is gebaseerd.
3. Indien de confiscatie bestaat in de verplichting een geldsom te betalen, zet de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, het betrokken bedrag om in zijn respectieve valuta tegen de wisselkoers die geldt op het moment dat de beslissing tot uitvoering van de confiscatie wordt genomen.

ARTIKEL 173

Geconfisqueerde goederen

1. Met inachtneming van de leden 2 en 3 van dit artikel beschikt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, over de op grond van de artikelen 171 en 172 geconfisqueerde goederen overeenkomstig zijn interne recht en administratieve procedures.
2. Wanneer de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, handelt naar aanleiding van een op grond van artikel 171 ingediend verzoek van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van een lidstaat, schenkt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, desgevraagd en voor zover zulks is toegestaan op grond van zijn interne recht, bij voorrang aandacht aan de teruggave van de geconfisqueerde goederen aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of aan de verzoekende lidstaat, zodat die de slachtoffers van het strafbare feit schadeloos kan stellen of die goederen aan hun rechtmatige eigenaars kan teruggeven.
3. Wanneer de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, gevolg geeft aan een verzoek van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van een lidstaat op grond van artikel 171, beschikt hij/het, na rekening te hebben gehouden met het recht van een slachtoffer op teruggave of vergoeding van goederen op grond van lid 2 van dit artikel, als volgt over het geld dat door de uitvoering van een confiscatiebevel is verkregen:
 - a) indien het bedrag 10 000 EUR of minder beloopt, valt het bedrag toe aan de aangezochte lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is; of

- b) indien het bedrag hoger is dan 10 000 EUR, draagt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, 50 % van het teruggevorderde bedrag over aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of aan de verzoekende lidstaat.
4. Niettegenstaande lid 3 kunnen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de lidstaten per geval specifiek overwegen om meer van dat soort overeenkomsten of regelingen betreffende de beschikking over goederen te sluiten, indien zij zulks passend achten.

ARTIKEL 174

Recht van uitvoering en maximumbedrag van confiscatie

1. Een verzoek tot confiscatie uit hoofde van artikel 171 doet geen afbreuk aan het recht van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, om het confiscatiebevel zelf uit te voeren.
2. Niets in dit hoofdstuk wordt aldus uitgelegd dat de totale waarde van de confiscatie hoger mag zijn dan het in het confiscatiebevel vermelde bedrag. Indien een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar van oordeel is dat dat het geval zou kunnen zijn, plegen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de betrokken lidstaten overleg om een dergelijk gevolg te voorkomen.

ARTIKEL 175

Hechtenis bij niet-betaling

Zonder toestemming van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat legt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, naar aanleiding van een verzoek uit hoofde van artikel 171 geen hechtenis bij niet-betaling op, noch een andere maatregel die de persoonlijke vrijheid beperkt.

ARTIKEL 176

Weigeringsgronden

1. Samenwerking uit hoofde van dit hoofdstuk mag worden geweigerd indien:
 - a) de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, van oordeel is dat de uitvoering van het verzoek in strijd zou zijn met het “ne bis in idem”-beginsel; of
 - b) het strafbare feit waarop het verzoek betrekking heeft, uit hoofde van het interne recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, niet strafbaar is als het binnen zijn jurisdictie wordt gepleegd; deze weigeringsgrond geldt echter uitsluitend voor samenwerking uit hoofde van de artikelen 164 tot en met 168 voor zover de gevraagde rechtshulp dwangmaatregelen omvat.

2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie, de laatste namens elk van haar lidstaten, kunnen elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat, op basis van wederkerigheid, de voorwaarde van dubbele strafbaarheid zoals bedoeld in lid 1, punt b), van dit artikel niet wordt toegepast, mits het aan het verzoek ten grondslag liggende strafbare feit:

- a) een van de in artikel 118, lid 5, genoemde strafbare feiten is, als omschreven in het recht van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is; en
- b) in de verzoekende lidstaat of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximumduur van ten minste drie jaar.

3. Samenwerking uit hoofde van de artikelen 164 tot en met 168, voor zover de gevraagde rechtshulp dwangmaatregelen omvat, en uit hoofde van de artikelen 169 en 170, kan ook worden geweigerd, indien de gevraagde maatregelen in een soortgelijk intern geval uit hoofde van het interne recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, niet zouden kunnen worden genomen met het oog op onderzoeken of procedures.

4. Indien zulks verplicht is volgens het interne recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, mag samenwerking uit hoofde van de artikelen 164 tot en met 168, voor zover de gevraagde rechtshulp dwangmaatregelen omvat, en uit hoofde van de artikelen 169 en 170, ook worden geweigerd indien de gevraagde maatregelen of enige andere maatregelen met soortgelijke effecten niet zouden zijn toegestaan uit hoofde van het interne recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of indien voor het verzoek geen toestemming is verleend door een rechterlijke instantie die optreedt in verband met strafbare feiten.

5. Samenwerking uit hoofde van de artikelen 171 tot en met 175 mag ook worden geweigerd indien:

- a) het interne recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, niet in confiscatie voorziet in verband met het soort strafbaar feit waarop het verzoek betrekking heeft;
- b) het onverminderd de verplichting op grond van artikel 171, lid 3, niet zou stroken met de beginselen van het interne recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, inzake de reikwijdte van confiscatie in verband met de relatie tussen het strafbare feit en:
 - i) een economisch voordeel dat kan worden aangemerkt als de opbrengst daarvan; of
 - ii) goederen die kunnen worden aangemerkt als de hulpmiddelen dienaangaande;
- c) confiscatie uit hoofde van het interne recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, wegens verjaring niet meer kan worden opgelegd of ten uitvoer gelegd;
- d) onverminderd artikel 171, leden 5 en 6, het verzoek geen betrekking heeft op een eerdere veroordeling of een beslissing die de kenmerken vertoont van een rechterlijke uitspraak dan wel een verklaring in een dergelijke beslissing dat een strafbaar feit of meerdere strafbare feiten zijn gepleegd, op basis waarvan de confiscatie wordt bevolen of gevraagd;
- e) de confiscatie ofwel niet uitvoerbaar is in de verzoekende lidstaat of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de verzoekende actor is, in Gibraltar, ofwel nog vatbaar is voor gewone rechtsmiddelen; of

f) het verzoek betrekking heeft op een confiscatiebevel dat voortvloeit uit een beslissing die is gegeven bij verstek van de persoon ten aanzien van wie het bevel is uitgevaardigd, en naar het oordeel van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, de door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of door de verzoekende lidstaat uitgevoerde procedure die tot een dergelijke beslissing heeft geleid, niet in overeenstemming was met de minimumrechten van de verdediging die een ieder toekomen tegen wie strafvervolgning is ingesteld.

6. Voor de toepassing van lid 5, punt f), wordt een beslissing niet geacht bij verstek te zijn gegeven indien:

- a) de beslissing is bevestigd of uitgesproken nadat betrokkene verzet heeft aangetekend; of
- b) de beslissing in hoger beroep is gegeven, mits het hoger beroep door betrokkene werd ingesteld.

7. Wanneer de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, voor de toepassing van lid 5, punt f), nagaat of de minimumrechten van de verdediging zijn geëerbiedigd, houdt hij/het rekening met de omstandigheid dat de betrokkene bewust heeft getracht zich aan justitie te onttrekken of heeft verkozen geen rechtsmiddel tegen de beslissing bij verstek in te stellen, na daartoe de gelegenheid te hebben gehad. Hetzelfde geldt wanneer de betrokkene naar behoren is gedagvaard, maar heeft verkozen niet te verschijnen en evenmin om uitstel heeft verzocht.

8. De lidstaten en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar beroepen zich niet op het bankgeheim als grond voor het weigeren van samenwerking uit hoofde van dit hoofdstuk. Indien zulks verplicht is volgens zijn interne recht, kan een aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, vereisen dat voor een verzoek om samenwerking die opheffing van het bankgeheim zou meebrengen, machtiging wordt verleend door een in verband met strafbare feiten optredende rechterlijke instantie.
9. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, mag niet:
- a) het feit dat de persoon tegen wie een onderzoek loopt of een confiscatiebevel is uitgevaardigd door de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, een rechtspersoon is, aanvoeren als een belemmering voor het verlenen van enige vorm van medewerking uit hoofde van dit hoofdstuk;
 - b) het feit dat de natuurlijke persoon ten aanzien van wie een bevel tot confiscatie van opbrengsten is uitgevaardigd, is overleden of het feit dat een rechtspersoon ten aanzien waarvan een bevel tot confiscatie van opbrengsten is uitgevaardigd, nadien is ontbonden, aanvoeren als belemmering voor het verlenen van rechtshulp overeenkomstig artikel 171, lid 1, punt a); of
 - c) het feit dat de persoon tegen wie een onderzoek loopt of een confiscatiebevel is uitgevaardigd door de autoriteiten van de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk in betrekking met Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, in het verzoek wordt genoemd als degene die zowel het onderliggende strafbare feit als het strafbare feit van witwassen heeft gepleegd, aanvoeren als belemmering voor het verlenen van enige vorm van medewerking uit hoofde van dit hoofdstuk.

ARTIKEL 177

Raadpleging en informatieverstrekking

Wanneer er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van het bevroezings- of confiscatiebevel een reëel risico voor de bescherming van grondrechten inhoudt, raadpleegt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk in betrekking met Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, alvorens een beslissing over de uitvoering van het bevroezings- of confiscatiebevel te nemen, het Verenigd Koninkrijk in betrekking met Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat en kan hij/het vereisen dat de nodige informatie wordt verstrekt.

ARTIKEL 178

Uitstel

De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, mag de maatregelen naar aanleiding van een verzoek uitstellen indien die maatregelen onderzoeken of procedures van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zouden schaden.

ARTIKEL 179

Gedeeltelijke of voorwaardelijke inwilliging van een verzoek

Alvorens medewerking uit hoofde van dit hoofdstuk te weigeren of uit te stellen, overweegt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, zo nodig na overleg met het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat, of het verzoek gedeeltelijk of onder de voorwaarden die hij/het noodzakelijk acht, kan worden ingewilligd.

ARTIKEL 180

Kennisgeving van documenten

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de lidstaten verlenen elkaar alle mogelijke wederzijdse rechtshulp bij de betekening en kennisgeving van gerechtelijke stukken aan personen tegen wie voorlopige en confiscatiemaatregelen zijn uitgevaardigd.
2. Niets in dit artikel wordt zo uitgelegd dat het een belemmering vormt voor:
 - a) de mogelijkheid om gerechtelijke stukken rechtstreeks per post aan personen in het buitenland toe te zenden; en

b) de mogelijkheid voor deurwaarders, ambtenaren of andere bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzendende actor is, om de betekening of kennisgeving van gerechtelijke stukken rechtstreeks te doen verrichten door de consulaire autoriteiten van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk, naargelang het geval, of door de rechterlijke instanties, waaronder deurwaarders en ambtenaren, of andere bevoegde autoriteiten van de lidstaat van bestemming of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de ontvangende actor is.

3. Bij de betekening of kennisgeving van gerechtelijke stukken aan personen in het buitenland tegen wie in de lidstaat van verzending of in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, indien dat de verzender ervan is, voorlopige of confiscatiemaatregelen zijn uitgevaardigd, vermeldt die lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar welke rechtsmiddelen er uit hoofde van zijn interne recht voor dergelijke personen beschikbaar zijn. De centrale autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, indien de persoon aan wie de gerechtelijke stukken worden toegezonden, in Gibraltar verblijft, of van de lidstaat waar de persoon aan wie de gerechtelijke stukken worden toegezonden, verblijft, naargelang het geval, ontvangt tegelijkertijd een afschrift van die gerechtelijke stukken.

ARTIKEL 181

Erkenning van buitenlandse beslissingen

1. Bij de behandeling van een verzoek om samenwerking uit hoofde van de artikelen 169 tot en met 175 erkent de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, elke beslissing die in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of in de verzoekende lidstaat door een rechterlijke instantie is uitgevaardigd in verband met rechten waarop derden aanspraak maken.

2. Erkenning kan worden geweigerd als:

- a) derden geen passende gelegenheid hadden om hun rechten te doen gelden;
- b) de beslissing onverenigbaar is met een reeds in de aangezochte lidstaat of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de aangezochte actor is, in Gibraltar genomen beslissing over dezelfde aangelegenheid;
- c) erkenning onverenigbaar is met de openbare orde van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, of van de aangezochte lidstaat, naargelang het geval; of
- d) de beslissing is genomen in strijd met bepalingen betreffende exclusieve bevoegdheid die zijn opgenomen in het interne recht van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is.

ARTIKEL 182

Autoriteiten

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de lidstaten melden elk aan het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen welke centrale autoriteit verantwoordelijk is voor de toezending en beantwoording van verzoeken uit hoofde van dit hoofdstuk, voor de uitvoering van dergelijke verzoeken of voor de doorzending ervan aan de autoriteiten die bevoegd zijn voor de uitvoering ervan.

2. De Unie kan een orgaan van de Unie aanwijzen dat naast de bevoegde autoriteiten van de lidstaten verzoeken uit hoofde van dit hoofdstuk mag indienen en, indien van toepassing, uitvoeren. Voor de toepassing van dit hoofdstuk moet een dergelijk verzoek worden behandeld als een verzoek van een lidstaat. De Unie mag dat orgaan van de Unie ook aanwijzen als centrale autoriteit die verantwoordelijk is voor het verzenden en beantwoorden van uit hoofde van dit hoofdstuk door of bij dat orgaan ingediende verzoeken.

ARTIKEL 183

Communicatie

1. Artikel 6, lid 1, is alleen van toepassing op de verzoeken die uit hoofde van dit hoofdstuk worden gedaan, die overeenkomstig dat artikel worden ingediend.
2. De centrale autoriteiten communiceren rechtstreeks met elkaar, met inachtneming van lid 1.
3. Met inachtneming van lid 1 kunnen verzoeken of mededelingen uit hoofde van dit hoofdstuk in spoedgevallen rechtstreeks door de rechterlijke autoriteiten van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, worden toegezonden aan de rechterlijke autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of van de aangezochte lidstaat. In dergelijke gevallen wordt tegelijkertijd een kopie aan de centrale autoriteit van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, toegezonden via de centrale autoriteit van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of van de verzoekende lidstaat.

4. Indien een verzoek wordt ingediend op grond van lid 3 en de autoriteit niet bevoegd is om het verzoek te behandelen, stuurt zij het verzoek door naar de bevoegde nationale autoriteit en stelt zij de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, daarvan rechtstreeks in kennis.
5. Met inachtneming van lid 1 van dit artikel kunnen verzoeken of mededelingen uit hoofde van de artikelen 164 tot en met 168 die geen dwangmaatregelen omvatten, rechtstreeks door de bevoegde autoriteiten van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, worden toegezonden aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of aan de aangezochte lidstaat.
6. Ontwerpverzoeken of -mededelingen uit hoofde van dit hoofdstuk mogen, voorafgaand aan een formeel verzoek, rechtstreeks door de rechterlijke instanties van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, aan de rechterlijke instanties van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of van de aangezochte lidstaat worden toegezonden om ervoor te zorgen dat dat formele verzoek bij ontvangst doeltreffend kan worden behandeld en dat het voldoende informatie en bewijsstukken bevat om te voldoen aan de vereisten van het recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of van de aangezochte lidstaat.

ARTIKEL 184

Vorm van verzoeken en talen

1. Alle verzoeken uit hoofde van dit hoofdstuk worden schriftelijk ingediend. De verzoeken kunnen elektronisch of via andere telecommunicatiemiddelen worden toegezonden, mits de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, te allen tijde bereid is op verzoek een schriftelijke vastlegging van het bericht en het origineel over te leggen.
2. Verzoeken uit hoofde van lid 1 worden ingediend in een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of in een andere taal waarvan overeenkomstig lid 3 door of namens de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, kennis is gegeven.
3. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie, de laatste namens elk van haar lidstaten, kunnen elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen in kennis stellen van de taal of talen waarvan, naast de officiële taal of talen van die lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, mag worden gebruikgemaakt voor het indienen van verzoeken uit hoofde van dit hoofdstuk.
4. Verzoeken uit hoofde van artikel 169 om voorlopige maatregelen worden ingediend door middel van het verplichte formulier van bijlage 16.
5. Verzoeken uit hoofde van artikel 171 om confiscatie worden ingediend door middel van het verplichte formulier van bijlage 16.

6. Het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen kan de formulieren in bijlage 16 zo nodig aanpassen.
7. Het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen stelt eventuele wijzigingen van de formulieren in bijlage 16 vast die nodig zijn om rekening te houden met wijzigingen in bijlage 46 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst.
8. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie, de laatste namens elk van haar lidstaten, kunnen elk het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen ervan in kennis stellen dat zij een vertaling van bewijsstukken vereisen in een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of een andere overeenkomstig lid 3 van dit artikel meegedeelde taal. In geval van verzoeken op grond van artikel 169, lid 4, kan een dergelijke vertaling van bewijsstukken aan de aangezochte lidstaat of aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, worden verstrekt binnen 48 uur na toezending van het verzoek, onverminderd de uiterste termijnen die zijn vastgesteld in artikel 169, lid 4.

ARTIKEL 185

Legalisering

Stukken die in het kader van de toepassing van dit hoofdstuk worden verzonden, worden vrijgesteld van alle legaliseringsverplichtingen.

ARTIKEL 186

Inhoud van het verzoek

1. In verzoeken om samenwerking uit hoofde van dit hoofdstuk wordt het volgende vermeld:
 - a) de autoriteit die het verzoek doet en de autoriteit die het onderzoek of de procedure uitvoert;
 - b) het onderwerp en de reden van het verzoek;
 - c) de aangelegenheden, met inbegrip van de relevante feiten (zoals datum, plaats en omstandigheden van het strafbare feit) waarop het onderzoek of de procedure betrekking heeft, behalve in het geval van een verzoek om kennisgeving;
 - d) voor zover de samenwerking gepaard gaat met dwangmaatregelen:
 - i) de tekst van de wettelijke bepalingen of, indien dat niet mogelijk is, een vermelding van het relevante toepasselijke recht; en
 - ii) een vermelding dat de gevraagde maatregel of eventuele andere maatregelen met soortgelijke effecten binnen het rechtsgebied van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, zouden kunnen worden genomen uit hoofde van zijn eigen interne recht;

e) zo nodig en voor zover mogelijk:

- i) gegevens over de betrokken persoon of personen, zoals naam, geboortedatum en -plaats, nationaliteit en verblijfplaats, en, ingeval van een rechtspersoon, zijn zetel; en
- ii) het goed ten aanzien waarvan om samenwerking wordt verzocht, de locatie ervan, het verband ervan met de betrokkene(n), het eventuele verband met het strafbare feit, alsook alle beschikbare informatie over andere personen en belangen met betrekking tot het goed; en

f) elke bijzondere procedure die de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, wil volgen.

2. In een verzoek om voorlopige maatregelen uit hoofde van artikel 169 met betrekking tot de inbeslagneming van goederen via welke een bevel ten uitvoer kan worden gelegd tot confiscatie waarbij een geldsom moet worden betaald, moet ook een maximumbedrag worden vermeld waarvoor op die goederen verhaal wordt gezocht.

3. Naast de in lid 1 van dit artikel bedoelde informatie bevat elk verzoek uit hoofde van artikel 171:

a) in het geval van artikel 171, lid 1, punt a):

- i) een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het confiscatiebevel van de rechter in de verzoekende lidstaat of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de verzoekende actor is, in Gibraltar en een verklaring van de gronden waarop het bevel is uitgevaardigd, indien die niet in het bevel zelf zijn vermeld;

- ii) een verklaring van de verzoekende lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, dat het confiscatiebevel uitvoerbaar is en niet vatbaar is voor gewone rechtsmiddelen;
 - iii) informatie over de reikwijdte van het verzoek om uitvoering van het bevel; en
 - iv) informatie over de noodzaak van het nemen van voorlopige maatregelen;
- b) in het geval van artikel 171, lid 1, punt b), een beschrijving van de feiten waarop de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, zich baseert en op grond waarvan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of de aangezochte lidstaat uit hoofde van zijn interne recht om het bevel kan verzoeken;
- c) indien derden de gelegenheid hebben gehad om zich op rechten te beroepen, stukken waaruit blijkt dat dat het geval is.

ARTIKEL 187

Onvolledige of onjuiste verzoeken

1. Indien een verzoek niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit hoofdstuk of de verstrekte informatie niet toereikend is om de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, in staat te stellen het verzoek te behandelen, mag die lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar vragen aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat om het verzoek te wijzigen of te vervolledigen met aanvullende informatie.

2. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, mag een uiterste termijn vaststellen voor de ontvangst van dergelijke wijzigingen of informatie.

3. In afwachting van de ontvangst van de verzochte wijzigingen of informatie in verband met een verzoek uit hoofde van artikel 171 kan de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, elk van de maatregelen bedoeld in de artikelen 164 tot en met 170 nemen.

ARTIKEL 188

Samenlopende verzoeken

1. Indien de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, meer dan één verzoek ontvangt uit hoofde van artikel 169 of 171 in verband met dezelfde persoon of goederen, belet het feit dat er sprake is van samenloop van verzoeken die lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar niet de verzoeken te behandelen die het nemen van voorlopige maatregelen behelzen.

2. Indien er samenlopende verzoeken uit hoofde van artikel 171 voorliggen, overweegt de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat te raadplegen.

ARTIKEL 189

Motiveringsplicht

De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, motiveert elke beslissing om samenwerking uit hoofde van dit hoofdstuk te weigeren, uit te stellen of aan voorwaarden te binden.

ARTIKEL 190

Informatieverstrekking

1. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of de verzoekende lidstaat onverwijld in kennis van:

- a) de actie die is geïnitieerd op grond van een verzoek uit hoofde van dit hoofdstuk;
- b) het eindresultaat van de actie die is ondernomen op grond van een verzoek uit hoofde van dit hoofdstuk;
- c) een beslissing om samenwerking uit hoofde van dit hoofdstuk geheel of gedeeltelijk te weigeren, uit te stellen of aan voorwaarden te binden;
- d) omstandigheden die de uitvoering van de gevraagde actie onmogelijk maken of waarschijnlijk aanzienlijk zullen vertragen; en

- e) de bepalingen van zijn interne recht die automatisch zouden leiden tot opheffing van de voorlopige maatregel, ingeval van voorlopige maatregelen op grond van een verzoek uit hoofde van de artikelen 164 tot en met 169.

2. De verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of de aangezochte lidstaat onverwijld in kennis van:

- a) elke herziening, beslissing of ander feit waardoor het confiscatiebevel niet of niet volledig uitvoerbaar meer is; en
- b) een feitelijke of juridische ontwikkeling die ertoe leidt dat acties uit hoofde van dit hoofdstuk niet langer gerechtvaardigd zijn.

3. Indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar op basis van hetzelfde confiscatiebevel om confiscatie verzoekt in meer dan één lidstaat, stelt het alle lidstaten waarvoor de uitvoering van het bevel gevolgen heeft, van het verzoek in kennis.

4. Indien een lidstaat op basis van hetzelfde confiscatiebevel om confiscatie verzoekt in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en in een of meer lidstaten, stelt hij het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en alle lidstaten waarvoor de uitvoering van het bevel gevolgen heeft, van het verzoek in kennis.

ARTIKEL 191

Beperking van het gebruik

1. De aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, kan aan de uitvoering van een verzoek de voorwaarde verbinden dat de verkregen informatie of bewijsstukken niet zonder zijn voorafgaande toestemming door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of door de verzoekende lidstaat mogen worden gebruikt of doorgegeven voor andere onderzoeken of procedures dan die welke in het verzoek zijn vermeld.
2. Zonder de voorafgaande toestemming van de aangezochte lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, worden de informatie of bewijsstukken die hij/het uit hoofde van dit hoofdstuk verstrekt, niet door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, of door de verzoekende lidstaat gebruikt of doorgegeven in het kader van andere onderzoeken of procedures dan die welke in het verzoek zijn vermeld.
3. Uit hoofde van dit hoofdstuk meegedeelde persoonsgegevens mogen worden gebruikt door de lidstaat waaraan die zijn doorgegeven of, indien de persoonsgegevens daaraan zijn doorgegeven, door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar:
 - a) ten behoeve van de procedures waarop dit hoofdstuk van toepassing is;
 - b) voor andere gerechtelijke en administratieve procedures die rechtstreeks verband houden met in punt a) bedoelde procedures;
 - c) om een onmiddellijke en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid te voorkomen; of

d) voor enig ander doel, uitsluitend met voorafgaande toestemming van de lidstaat die de gegevens heeft meegedeeld of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, indien de gegevens daardoor zijn meegedeeld, tenzij de desbetreffende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang het geval, toestemming van de betrokkene heeft verkregen.

4. Dit artikel is ook van toepassing op persoonsgegevens die niet zijn meegedeeld maar op andere wijze uit hoofde van dit hoofdstuk zijn verkregen.

5. Dit artikel is niet van toepassing op persoonsgegevens die uit hoofde van dit hoofdstuk door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of door een lidstaat zijn verkregen en die, in het geval van het Verenigd Koninkrijk, uit Gibraltar afkomstig zijn of, in het geval van een lidstaat, uit die lidstaat afkomstig zijn.

ARTIKEL 192

Vertrouwelijkheid

1. De verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, kan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of de aangezochte lidstaat vragen de feiten en de inhoud van het verzoek vertrouwelijk te behandelen, voor zover bekendmaking niet vereist is voor het uitvoeren van het verzoek. Indien de aangezochte lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, niet kan voldoen aan de eis van vertrouwelijkheid, stelt hij/het de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, daarvan onverwijld in kennis.

2. Indien zulks niet strijdig is met de grondbeginselen van zijn interne recht, behandelt de verzoekende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verzoekende actor is, desgevraagd alle door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is, of door de aangezochte lidstaat verstrekte bewijsstukken en informatie vertrouwelijk, voor zover bekendmaking daarvan niet vereist is voor de in het verzoek omschreven onderzoeken of procedures.

3. Met inachtneming van de bepalingen van zijn interne recht, voldoet een lidstaat die of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar dat op eigen initiatief verstrekte informatie heeft ontvangen uit hoofde van artikel 168 aan elke eis van vertrouwelijkheid die wordt gesteld door de lidstaat die de informatie verstrekt of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verstrekker is. Indien de ontvangende lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de ontvanger van de informatie is, aan een dergelijke eis niet kan voldoen, stelt hij/het het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de verstrekker van die informatie is, of de verstreckende lidstaat, daarvan onmiddellijk in kennis.

ARTIKEL 193

Kosten

De gebruikelijke kosten voor het uitvoeren van een verzoek zullen worden gedragen door de aangezochte lidstaat of door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, wanneer dat de aangezochte actor is. Indien voor de uitvoering van een verzoek aanzienlijke of buitengewone kosten noodzakelijk zijn, plegen de verzoekende en aangezochte actoren overleg teneinde te beslissen over de voorwaarden voor de uitvoering van het verzoek en de verdeling van de kosten.

ARTIKEL 194

Schadevergoedingen

1. Indien een persoon een rechtsvordering heeft ingesteld voor vergoeding van schade als gevolg van een handelen of nalaten in verband met samenwerking uit hoofde van dit hoofdstuk, overwegen de betrokken lidstaten of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, naargelang het geval, waar passend met elkaar te overleggen om te bepalen hoe de verschuldigde schadevergoeding wordt toebedeeld.
2. Wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of een lidstaat betrokken is bij een geschil waarbij een schadevergoeding wordt gevorderd, spant het/hij zich in om de andere lidstaat of lidstaten of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in kennis te stellen van dat geschil, indien zij een belang bij de zaak zouden kunnen hebben.

ARTIKEL 195

Rechtsmiddelen

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de lidstaten zorgen ervoor dat personen tegen wie maatregelen genomen zijn uit hoofde van de artikelen 169 tot en met 172, over doeltreffende rechtsmiddelen beschikken om hun rechten te beschermen.
2. De materiële redenen voor de uit hoofde van de artikelen 169 tot en met 172 gevraagde maatregelen worden niet aangevochten bij een rechter in de aangezochte lidstaat of, wanneer het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de aangezochte actor is, in Gibraltar.

TITEL VI

BESTRIJDING VAN WITWASSEN EN VAN TERRORISMEFINANCIERING

ARTIKEL 196

Doel

Deze titel heeft tot doel het optreden van de Unie en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, ter voorkoming en bestrijding van witwassen en van terrorismefinanciering te ondersteunen en te versterken.

ARTIKEL 197

Beginselen

1. De Partijen komen overeen internationale inspanningen ter voorkoming en bestrijding van witwassen en van terrorismefinanciering te ondersteunen.
2. De Partijen erkennen dat zij moeten samenwerken bij het voorkomen dat hun financiële stelsels worden gebruikt voor het witwassen van de opbrengsten van eender welke criminele activiteit, waaronder drugshandel en corruptie, en dat zij terrorismefinanciering moeten bestrijden.
3. De Partijen erkennen het belang van informatie-uitwisseling met betrekking tot witwassen, gerelateerde basisdelicten en terrorismefinanciering.

4. De Partijen erkennen dat in hun respectieve regelingen ter bestrijding van witwassen en van terrorismefinanciering rekening moet worden gehouden met de normen en aanbevelingen van de Financial Action Task Force.

ARTIKEL 198

Non-regressie ten opzichte van bestaande maatregelen ter bestrijding en voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering

1. De Partijen bevestigen het recht van elke Partij om haar beleid en prioriteiten op de door dit hoofdstuk bestreken gebieden vast te stellen, de niveaus die nodig zijn voor de voorkoming en bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering te bepalen die zij passend acht en haar recht en beleid vast te stellen of te wijzigen op een wijze die in overeenstemming is met de internationale verbintenissen van elke Partij, ook met die uit hoofde van deze titel.
2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar mag zijn maatregelen ter bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering niet afzwakken of verlagen tot onder de niveaus die zijn vastgesteld in de in bijlage 17 bij deze overeenkomst vermelde handelingen van de Unie die in werking zijn bij de inwerkingtreding van deze overeenkomst, onder meer door zijn recht en normen niet doeltreffend te handhaven.
3. De Partijen blijven streven naar verhoging van hun respectieve beschermingsniveaus voor de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering zoals bedoeld in deze titel.
4. De Partijen evalueren regelmatig of de in lid 2 bedoelde maatregelen ter voorkoming en bestrijding van het witwassen van geld en terrorismefinanciering moeten worden versterkt, evenals telkens wanneer een Partij haar wetgeving wijzigt en dat gevolgen heeft voor de bescherming op een wijze die onverenigbaar is met deze titel.

5. Indien een ongelijk speelveld ontstaat als gevolg van aanzienlijke verschillen in de interne wetgeving van de Partijen en dat een verstorende invloed heeft op de voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering, vindt binnen het Gespecialiseerd Comité voor het verkeer van personen overleg plaats om binnen 45 dagen een voor beide Partijen aanvaardbare oplossing voor de aangelegenheid te bereiken.

6. Indien tijdens het in lid 5 bedoelde overleg geen wederzijds aanvaardbare oplossing is gevonden, kan elke Partij passende evenwichtsherstellende maatregelen nemen om de situatie aan te pakken. Dergelijke maatregelen zijn wat de draagwijdte en de duur ervan betreft, beperkt tot hetgeen strikt noodzakelijk en evenredig is om de situatie te verhelpen. Voorrang wordt gegeven aan maatregelen die de werking van deze overeenkomst zo weinig mogelijk verstoren. Een Partij beoordeelt die gevolgen op basis van betrouwbaar bewijsmateriaal en niet louter op basis van gissingen of vage mogelijkheden.

DEEL DRIE

ECONOMIE EN HANDEL

TITEL I

GELIJK SPEELVELD VOOR OPEN EN EERLIJKE MEDEDINGING EN DUURZAME ONTWIKKELING

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEGINSELEN

ARTIKEL 199

Beginselen en doelstellingen

1. De Partijen erkennen dat de handel en de investeringen tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar onder de voorwaarden in deze overeenkomst omstandigheden vereisen die een gelijk speelveld voor open en eerlijke mededinging tussen de Partijen waarborgen en die ervoor zorgen dat de handel en de investeringen plaatsvinden op een wijze die bevorderlijk is voor duurzame ontwikkeling.

2. De Partijen erkennen dat duurzame ontwikkeling economische en sociale ontwikkeling en milieubescherming, die alle drie onderling afhankelijk zijn en elkaar wederzijds versterken, omvat, en bevestigen hun verbintenis om de ontwikkeling van de internationale handel en investeringen te bevorderen op een wijze die bijdraagt tot verwezenlijking van de doelstelling van duurzame ontwikkeling.
3. Elke Partij bevestigt haar ambitie om uiterlijk in 2050 voor de gehele economie klimaatneutraliteit te bereiken.
4. De Partijen bevestigen dat zij het erover eens zijn dat hun economische betrekkingen met betrekking tot Gibraltar alleen op een voor beide Partijen bevredigende wijze tot voordeel kunnen strekken als de verbintenissen in verband met een gelijk speelveld voor open en eerlijke mededinging de tand des tijds doorstaan, door verstoringen van het handelsverkeer of de investeringen te voorkomen en door bij te dragen tot duurzame ontwikkeling. De Partijen zijn vastbesloten hun respectieve strenge normen op de door deze titel bestreken gebieden te handhaven en te verbeteren.
5. Het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel kan aanvullende gebieden opnemen of strengere normen vaststellen dan die welke in lid 4 zijn bedoeld, teneinde in de loop van de tijd een gelijk speelveld tussen de Partijen te handhaven.

ARTIKEL 200

Recht om regelgeving vast te stellen, voorzorgsbeginsel en wetenschappelijke en technische informatie

1. De Partijen bevestigen het recht van elke Partij om haar beleid en prioriteiten op de door deze titel bestreken gebieden vast te stellen, de beschermingsniveaus te bepalen die zij passend acht en haar recht en beleid vast te stellen of te wijzigen op een wijze die in overeenstemming is met de internationale verbintenissen van elke Partij, ook met haar verbintenissen uit hoofde van deze titel.

2. De Partijen erkennen dat wanneer er gegronde redenen zijn om te vrezen dat er sprake kan zijn van gevaar voor ernstige of onomkeerbare schade voor het milieu of de menselijke gezondheid, in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel het ontbreken van volledige wetenschappelijke zekerheid niet mag worden gebruikt als reden om een Partij te beletten passende maatregelen vast te stellen om die schade te voorkomen.

3. Bij het uitwerken of uitvoeren van maatregelen ter bescherming van het milieu of de arbeidsomstandigheden die van invloed kunnen zijn op de handel of de investeringen, houdt elke Partij rekening met beschikbare wetenschappelijke en technische informatie ter zake alsook met internationale normen, richtsnoeren en aanbevelingen.

HOOFDSTUK 2

TOEZICHT OP STAATSTEUN

ARTIKEL 201

Materiële regels

1. Dit hoofdstuk en bijlage 18 zijn van toepassing op staatssteun die door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar wordt verleend aan een of meer marktdeelnemers die:

- a) goederen produceren, transformeren of leveren, voor zover de steun een effect op de handel of de investeringen tussen de Unie en Gibraltar heeft of kan hebben; of

- b) diensten verlenen, voor zover de steun een effect op de handel in goederen of de investeringen tussen de Unie en Gibraltar heeft of kan hebben.

2. De Unie verbindt zich ertoe haar systeem voor staatssteuntoezicht overeenkomstig de artikelen 93, 106, 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te handhaven en, indien relevant, toe te passen op alle steun die een effect heeft of kan hebben op de handel in goederen of de investeringen tussen de Unie en Gibraltar.

ARTIKEL 202

Uitzonderingen

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op staatssteun:

- a) die valt onder deel IV van of bijlage 2 bij de Overeenkomst inzake de landbouw, die is opgenomen in bijlage 1A bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, gedaan te Marrakesh op 15 april 1994 (de “WTO-Overeenkomst”);
- b) die betrekking heeft op de handel in vis en visserijproducten; of
- c) die betrekking heeft op de audiovisuele sector.

ARTIKEL 203

Transparantie

1. Elke Partij maakt met betrekking tot de op haar grondgebied verleende of gehandhaafde staatssteun uiterlijk zes maanden na de verlening van de staatssteun de volgende informatie op een officiële website of in een openbare databank openbaar:

- a) de rechtsgrond en de beleidsdoelstelling of het oogmerk van de staatssteun;
- b) de naam van de ontvanger van de staatssteun, indien beschikbaar;
- c) de datum van verlening van de staatssteun, de duur van de staatssteun en alle andere voor de staatssteun geldende termijnen; en
- d) het bedrag van de staatssteun of het bedrag dat voor de staatssteun is begroot.

2. Voor staatssteun in de vorm van belastingmaatregelen wordt de informatie binnen één jaar vanaf de datum waarop de belastingaangifte moet zijn ingediend, openbaar gemaakt.

De transparantieverplichtingen voor staatssteun in de vorm van belastingmaatregelen hebben betrekking op dezelfde informatie als vermeld in lid 1, met uitzondering van de uit hoofde van lid 1, punt d), vereiste informatie, die als orde van grootte kan worden verstrekt.

3. De verplichtingen uit hoofde van dit artikel laten de verplichtingen van de Partijen uit hoofde van hun respectieve recht inzake de vrijheid van informatie of de toegang tot documenten onverlet.

ARTIKEL 204

Gebruik van staatssteun

Elke Partij zorgt ervoor dat marktdeelnemers staatssteun uitsluitend gebruiken voor het specifieke oogmerk waarvoor die is verleend.

ARTIKEL 205

Onafhankelijke autoriteit of instantie en samenwerking

1. Elke Partij richt een operationeel onafhankelijke autoriteit of instantie op, of houdt die in stand, met een passende rol in haar systeem voor staatssteuntoezicht. Die onafhankelijke autoriteit of instantie beschikt bij de uitoefening van haar operationele taken over de nodige waarborgen voor haar onafhankelijkheid en treedt onpartijdig op.
2. Elke Partij ziet erop toe dat elke voorgenomen maatregel om staatssteun te verlenen of te wijzigen, wordt aangemeld bij haar respectieve onafhankelijke autoriteit of instantie en dat een dergelijke voorgenomen maatregel niet ten uitvoer wordt gelegd voordat de onafhankelijke autoriteit of instantie daarvoor toestemming heeft gegeven.
3. Een Partij kan bepaalde categorieën staatssteun vrijstellen van de in lid 2 vastgestelde verplichtingen, mits die vrijstellingen transparant zijn en gebaseerd zijn op objectieve criteria zoals, maar niet beperkt tot, de omvang van de begunstigden en kwantitatieve drempels. In het geval van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar voldoen dergelijke vrijstellingen aan bijlage 18.

4. Elke Partij ziet erop toe dat haar onafhankelijke autoriteit of instantie bevoegd is de terugvordering te gelasten van staatssteun die zonder voorafgaande toestemming van de onafhankelijke autoriteit of instantie is verleend.
5. Elke Partij moedigt haar onafhankelijke autoriteit of instantie aan om samen te werken met de onafhankelijke autoriteit of instantie van de andere Partij voor aangelegenheden van gemeenschappelijk belang binnen hun respectieve functies, met inbegrip van de toepassing van de artikelen 201 tot en met 204, voor zover van toepassing, binnen de in hun respectieve rechtskaders vastgestelde grenzen. De Partijen, of hun respectieve onafhankelijke autoriteiten of instanties, kunnen een afzonderlijk kader overeenkomen voor de samenwerking tussen die onafhankelijke autoriteiten of instanties.
6. Lid 2 van dit artikel is niet van toepassing op voorgenomen maatregelen om staatssteun zoals bedoeld in artikel 201 te verlenen of te wijzigen bij een wet van het parlement van Gibraltar. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgt ervoor dat dergelijke voorgenomen maatregelen worden aangemeld bij zijn onafhankelijke autoriteit of instantie. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgt ervoor dat zijn onafhankelijke autoriteit of instantie de bevoegdheid heeft om een advies uit te brengen over een dergelijke voorgenomen maatregel. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar houdt rekening met dat advies en stelt, indien toepasselijk, wijzigingen van de betrokken wet voor ter overweging door het parlement van Gibraltar.
7. Lid 4 van dit artikel is niet van toepassing op maatregelen om staatssteun zoals bedoeld in artikel 201 te verlenen of te wijzigen bij een wet van het parlement van Gibraltar. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgt ervoor dat zijn onafhankelijke autoriteit of instantie de bevoegdheid heeft om een advies uit te brengen over dergelijke maatregelen. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar houdt rekening met dat advies en stelt, indien toepasselijk, wijzigingen van de betrokken wet voor ter overweging door het parlement van Gibraltar.

ARTIKEL 206

Rechterlijke instanties

1. Elke Partij waarborgt overeenkomstig haar constitutionele recht dat haar rechterlijke instanties bevoegd zijn om:
 - a) besluiten inzake staatssteun van een steunverlenende autoriteit of, indien relevant, de onafhankelijke autoriteit of instantie te toetsen overeenkomstig haar systeem voor staatssteuntoezicht;
 - b) alle andere relevante besluiten van de onafhankelijke autoriteit of instantie te toetsen en elke relevante nalatigheid om op te treden te onderzoeken;
 - c) doeltreffende corrigerende maatregelen op te leggen met betrekking tot punt a) of b), met inbegrip van opschorting, verbod of verplichting tot handelen door de steunverlenende autoriteit, de toekenning van een schadevergoeding en de terugvordering van staatssteun van de begunstigde ervan, vermeerderd met rente; en
 - d) kennis te nemen van de vorderingen van een belanghebbende met betrekking tot staatssteun, wanneer die belanghebbende uit hoofde van het recht van die Partij bevoegd is een vordering met betrekking tot staatssteun in te stellen.
2. Voor de toepassing van dit artikel en artikel 207 wordt onder “belanghebbende” verstaan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, marktdeelnemer of vereniging van marktdeelnemers waarvan de belangen door de verlening van staatssteun kunnen worden beïnvloed, met name de begunstigde, marktdeelnemers die met de begunstigde concurreren of relevante beroepsverenigingen.

3. Lid 1, punt c), van dit artikel is niet van toepassing op maatregelen waarbij staatssteun zoals bedoeld in artikel 201 wordt verleend of gewijzigd op basis van een wet van het parlement van Gibraltar, met dien verstande dat, indien een rechterlijke instantie ervan overtuigd is dat dergelijke staatssteun onverenigbaar is met deze overeenkomst, zij die staatssteun onverenigbaar kan verklaren. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar houdt rekening met die verklaring en stelt wijzigingen van de betrokken wet voor ter overweging door het parlement van Gibraltar of neemt, indien toepasselijk, andere passende maatregelen.

ARTIKEL 207

Terugvordering

1. Elke Partij beschikt over een doeltreffend mechanisme voor de terugvordering van staatssteun overeenkomstig de onderstaande bepalingen, onverminderd de bevoegdheid van de onafhankelijke autoriteit of instantie zoals bedoeld in artikel 205 en andere rechtsmiddelen in het recht van die Partij.

2. Onverminderd lid 3, ziet elke Partij erop toe dat er, mits een belanghebbende binnen de desbetreffende termijn overeenkomstig het systeem voor staatssteuntoezicht van die Partij een besluit van die Partij om staatssteun te verlenen bij een rechterlijke instantie heeft aangevochten, terugvordering kan worden gelast indien een rechterlijke instantie van die Partij vaststelt dat er sprake is van een materiële fout ten aanzien van het recht of de feiten, in die zin dat:

- a) een maatregel die staatssteun vormt, door de steunverlenende autoriteit niet als staatssteun werd behandeld;
- b) de steunverlenende autoriteit zich niet heeft gehouden aan het relevante systeem voor staatssteuntoezicht waaraan zij gebonden is; of

- c) de steunverlenende autoriteit, door te besluiten die staatssteun te verlenen, buiten de grenzen van haar bevoegdheden heeft gehandeld of misbruik heeft gemaakt van die bevoegdheden overeenkomstig dit hoofdstuk.
3. Elke Partij schort de betaling van nieuwe staatssteun aan een begunstigde op totdat de aan die begunstigde verleende staatssteun waarvoor een terugvorderingsbevel is uitgevaardigd, volledig is teruggevorderd, met inbegrip van alle verschuldigde terugvorderingsrente.
4. Overeenkomstig artikel 205, leden 6 en 7, en artikel 206, lid 3, is terugvordering van staatssteun niet vereist wanneer die staatssteun is verleend of gewijzigd op basis van een wet van het parlement van Gibraltar.

ARTIKEL 208

Overleg

1. Indien een Partij van oordeel is dat er door de andere Partij staatssteun is verleend of dat er duidelijke aanwijzingen zijn dat de andere Partij voornemens is staatssteun te verlenen en dat de verlening van die staatssteun een negatief effect op de handel in goederen of de investeringen tussen de Partijen heeft of kan hebben, kan zij de andere Partij verzoeken om een toelichting over de wijze waarop deze overeenkomst is nageleefd met betrekking tot die staatssteun.
2. Een Partij kan ook verzoeken om de in artikel 203, lid 1, bedoelde informatie, voor zover die niet reeds, zoals bedoeld in artikel 203, op een officiële website of in een openbare databank openbaar is gemaakt, of voor zover die niet op een eenvoudige en gemakkelijk toegankelijke wijze beschikbaar is gesteld.

3. De andere Partij verstrekt de gevraagde informatie in schriftelijke vorm uiterlijk 45 dagen na de datum van ontvangst van het betrokken verzoek. Indien bepaalde gevraagde informatie niet kan worden verstrekt, geeft die Partij in haar schriftelijk antwoord een verklaring voor het ontbreken daarvan.

4. Indien de verzoekende Partij na ontvangst van de gevraagde informatie nog steeds van oordeel is dat de door de andere Partij verleende of voorgenomen staatssteun een negatief effect op de handel in goederen of de investeringen tussen de Partijen heeft of kan hebben, kan de verzoekende Partij om overleg in het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel verzoeken. Het verzoek wordt schriftelijk ingediend en de redenen van de verzoekende Partij om om het overleg te verzoeken worden erin toegelicht.

5. Het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel stelt alles in het werk om de aangelegenheid op een voor beide Partijen bevredigende wijze op te lossen. Het Comité komt binnen 30 dagen na het verzoek om overleg voor het eerst bijeen.

6. De in de leden 3 en 5 bedoelde termijnen voor het overleg kunnen in onderlinge overeenstemming tussen de Partijen worden verlengd.

ARTIKEL 209

Corrigerende maatregelen

1. Een Partij kan de andere Partij schriftelijk verzoeken om informatie en overleg over staatssteun die volgens haar een aanzienlijk negatief effect op de handel in goederen of de investeringen tussen de Partijen heeft, of indien er een ernstig risico op een dergelijk effect bestaat. De verzoekende Partij moet in dat verzoek alle relevante informatie verstrekken zodat de Partijen een wederzijds aanvaardbare oplossing kunnen vinden, met inbegrip van een beschrijving van de staatssteun en de zorgen van de verzoekende Partij met betrekking tot het effect ervan op de handel in goederen of de investeringen.
2. Uiterlijk 30 dagen na de datum van indiening van het verzoek stuurt de aangezochte Partij een schriftelijk antwoord met de gevraagde informatie aan de verzoekende Partij, en treden de Partijen in overleg, dat 60 dagen na de datum van indiening van dat verzoek wordt geacht te zijn afgesloten, tenzij de Partijen anders overeenkomen. Dergelijk overleg, en in het bijzonder alle tijdens het overleg door Partijen verstrekte informatie en ingenomen standpunten, is vertrouwelijk en laat de rechten van de Partijen in latere procedures onverlet.
3. Ten vroegste 60 dagen na de datum van indiening van het in lid 1 bedoelde verzoek kan de verzoekende Partij eenzijdig passende corrigerende maatregelen nemen indien er bewijs is dat staatssteun van de aangezochte Partij een aanzienlijk negatief effect op de handel in goederen of de investeringen tussen de Partijen heeft, of indien er een ernstig risico op een dergelijk effect bestaat.

4. Ten vroegste 45 dagen na de datum van indiening van het in lid 1 bedoelde verzoek stelt de verzoekende Partij de aangezochte Partij in kennis van de corrigerende maatregelen die zij overeenkomstig lid 3 voornemens is te nemen. De verzoekende Partij verstrekt alle relevante informatie met betrekking tot de maatregelen die zij voornemens is te nemen zodat de Partijen tot een wederzijds aanvaardbare oplossing kunnen komen. De verzoekende Partij mag die corrigerende maatregelen ten vroegste 15 dagen na de datum van indiening van de kennisgeving van die maatregelen bij de aangezochte Partij nemen.
5. De beoordeling van een Partij van het bestaan van een ernstig risico op een aanzienlijk negatief effect moet zijn gebaseerd op feiten en niet louter op beweringen, vermoedens of vage mogelijkheden. De verandering in omstandigheden die zou leiden tot een situatie waarin de staatssteun een dergelijk aanzienlijk negatief effect zou veroorzaken, moet duidelijk voorspelbaar zijn.
6. De beoordeling door een Partij van het bestaan van staatssteun of van een aanzienlijk negatief effect van de staatssteun op de handel in goederen of de investeringen tussen de Partijen wordt gebaseerd op betrouwbaar bewijsmateriaal en niet alleen op vermoedens of vage mogelijkheden, en heeft betrekking op identificeerbare goederen of marktdeelnemers, ook, indien relevant, in het geval van staatssteunregelingen.
7. Het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel kan een illustratieve lijst bijhouden van wat als een aanzienlijk negatief effect op de handel in goederen of de investeringen tussen de Partijen in de zin van dit artikel kan worden beschouwd. Dat doet geen afbreuk aan het recht van de Partijen om corrigerende maatregelen vast te stellen.
8. De op grond van lid 3 genomen corrigerende maatregelen worden beperkt tot wat strikt noodzakelijk en evenredig is om het veroorzaakte aanzienlijk negatief effect te verhelpen of het ernstige risico op een dergelijk effect aan te pakken. Voorrang wordt gegeven aan maatregelen die de werking van deze overeenkomst zo weinig mogelijk verstoren.

9. Binnen vijf dagen na de datum waarop de in lid 3 van dit artikel bedoelde corrigerende maatregelen van kracht worden en zonder voorafgaand overleg overeenkomstig artikel 304, kan de Partij waaraan kennis is gegeven, overeenkomstig artikel 305, lid 2, verzoeken om de instelling van een scheidsgerecht door middel van een schriftelijk verzoek aan de verzoekende Partij, zodat het scheidsgerecht kan nagaan of:

- a) een door de verzoekende Partij genomen corrigerende maatregel verenigbaar is met lid 3 of lid 5;
- b) de verzoekende Partij al dan niet aan het overleg heeft deelgenomen nadat de aangezochte Partij de gevraagde informatie heeft verstrekt en heeft ingestemd met het houden van dergelijk overleg; of
- c) er een nalaten was om binnen de in respectievelijk lid 3 of lid 4 bedoelde termijnen een corrigerende maatregel te nemen of mee te delen.

Dat verzoek heeft geen schorsende werking voor de corrigerende maatregelen. Voorts beoordeelt het scheidsgerecht de toepassing door een Partij van haar systeem voor staatssteuntoezicht niet.

10. Het naar aanleiding van het in lid 9 van dit artikel bedoelde verzoek ingestelde scheidsgerecht voert zijn procedures in overeenstemming met artikel 327 en doet zijn definitieve uitspraak binnen 30 dagen na zijn instelling.

11. Ingeval de verwerende Partij in het ongelijk wordt gesteld, stelt de verwerende Partij de klagende Partij uiterlijk 30 dagen na de datum van de uitspraak van het scheidsgerecht in kennis van de maatregelen die zij heeft getroffen om die uitspraak na te leven.

12. Nadat de verwerende Partij in de in lid 10 van dit artikel bedoelde procedure in het ongelijk is gesteld, kan de klagende Partij het scheidsgerecht verzoeken om binnen 30 dagen na zijn uitspraak de verplichtingen uit hoofde van deze overeenkomst of een aanvullende overeenkomst op te schorten tot een niveau dat niet hoger is dan het niveau dat overeenkomt met de door de toepassing van de corrigerende maatregelen veroorzaakte tenietdoening of uitholling, indien zij van oordeel is dat de niet-overeenstemming van de corrigerende maatregelen met lid 3 of lid 8 van dit artikel aanzienlijk is. In het verzoek wordt overeenkomstig de beginselen van artikel 316 een niveau van opschorting van verplichtingen voorgesteld. De klagende Partij kan verplichtingen uit hoofde van deze overeenkomst of een aanvullende overeenkomst opschorten overeenkomstig het door het scheidsgerecht vastgestelde niveau van opschorten van verplichtingen. Een dergelijke opschorting wordt niet eerder dan 15 dagen na een dergelijke uitspraak toegepast.

13. Partijen beroepen zich niet op de WTO-Overeenkomst, noch op enige andere internationale overeenkomst om de andere Partij te beletten op grond van dit artikel maatregelen te nemen, met inbegrip van maatregelen zoals de opschorting van verplichtingen uit hoofde van deze overeenkomst of een aanvullende overeenkomst.

14. Om te beoordelen of het opleggen of handhaven van corrigerende maatregelen ten aanzien van de invoer van hetzelfde product beperkt is tot wat strikt noodzakelijk of evenredig is voor de toepassing van dit artikel:

- a) houdt een Partij rekening met de compenserende maatregelen die worden toegepast of gehandhaafd overeenkomstig de vereisten van de Overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen, die is opgenomen in bijlage 1A bij de WTO-overeenkomst, en op grond van een eerlijk en transparant proces; en
- b) kan een Partij rekening houden met de antidumpingmaatregelen die worden toegepast of gehandhaafd overeenkomstig de vereisten van de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel van 1994, en op grond van een eerlijk en transparant proces.

15. Indien de Partij waartegen corrigerende maatregelen zijn genomen, geen verzoek op grond van lid 9 van dit artikel binnen de in dat lid vastgestelde termijn indient, kan die Partij de in artikel 305 bedoelde arbitrageprocedure inleiden om een corrigerende maatregel aan te vechten op de in lid 9 van dit artikel genoemde gronden, zonder voorafgaand overleg overeenkomstig artikel 304. Een scheidsgerecht behandelt de kwestie als een spoedeisende zaak in de zin van artikel 310.

16. Voor de toepassing van de procedure uit hoofde van lid 9 of lid 15 houdt het scheidsgerecht bij de beoordeling of een corrigerende maatregel strikt noodzakelijk of evenredig is, terdege rekening met de beginselen van de leden 5, 6 en 13.

ARTIKEL 210

Geschillenbeslechting

1. Met inachtneming van de leden 2 en 3 van dit artikel, is deel zes van toepassing op geschillen tussen de Partijen betreffende de uitlegging en toepassing van dit hoofdstuk, met uitzondering van de artikelen 205 en 206.

2. Een scheidsgerecht heeft geen bevoegdheid betreffende:

- a) een individuele staatssteunmaatregel, met inbegrip van de vraag of een dergelijke maatregel in overeenstemming is met het systeem voor staatssteuntoezicht van de betrokken Partij; en
- b) of het in artikel 207 bedoelde terugvorderingsmechanisme in een individueel geval correct is toegepast.

3. Deel zes is van toepassing op artikel 209 overeenkomstig dat artikel en artikel 327.

HOOFDSTUK 3

BELASTINGEN

ARTIKEL 211

Goed bestuur

De Partijen erkennen de beginselen van goed bestuur op fiscaal gebied, in het bijzonder de mondiale normen inzake fiscale transparantie, uitwisseling van informatie en eerlijke belastingconcurrentie, en verbinden zich tot de toepassing daarvan. De Partijen spreken opnieuw hun steun uit voor het actieplan van de OESO inzake grondslaguitholling en winstverschuiving (“BEPS”), en bevestigen hun verbintenis om de OESO-minimumnormen inzake grondslaguitholling en winstverschuiving toe te passen. De Partijen zullen goed bestuur in belastingzaken bevorderen, de internationale samenwerking op fiscaal gebied versterken en het innen van belastinginkomsten vergemakkelijken.

ARTIKEL 212

Belastingnormen

1. Een Partij mag het beschermingsniveau waarin haar wetgeving zoals geldend op 31 december 2020 voorziet, niet afzwakken of verlagen tot onder het niveau waarin wordt voorzien door de in het kader van de OESO overeengekomen normen en regels zoals geldend op 31 december 2020, met betrekking tot:
 - a) de uitwisseling van inlichtingen - op verzoek, spontaan of automatisch - met betrekking tot financiële rekeningen, grensoverschrijdende fiscale rulings, landenverslagen tussen belastingdiensten, en mogelijke grensoverschrijdende fiscale planningconstructies;
 - b) regels inzake renteaftrekbeperking, gecontroleerde buitenlandse vennootschappen en het aanpakken van hybridemismatches.
2. Een Partij mag het beschermingsniveau waarin haar wetgeving zoals geldend op 31 december 2020 voorziet met betrekking tot openbare verslaglegging per land door kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, anders dan kleine en niet-verweven beleggingsondernemingen, niet afzwakken of verlagen.

ARTIKEL 213

Geschillenbeslechting

Dit hoofdstuk komt niet in aanmerking voor geschillenbeslechting uit hoofde van deel zes.

HOOFDSTUK 4

ARBEIDS- EN SOCIALE NORMEN

ARTIKEL 214

Definitie

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder “niveaus van arbeids- en sociale bescherming” verstaan de niveaus van bescherming waarin in het algemeen wordt voorzien in het recht en de normen van een Partij¹, op elk van de volgende gebieden²:
- a) grondrechten op arbeidsgebied;
 - b) arbeidshygiëne en veiligheid;
 - c) eerlijke arbeidsvoorwaarden en arbeidsnormen;
 - d) informatie- en raadplegingsrechten op bedrijfsniveau; of
 - e) herstructurering van ondernemingen.
2. Voor de Unie wordt onder “niveaus van arbeids- en sociale bescherming” verstaan de niveaus van arbeids- en sociale bescherming die van toepassing zijn op en in alle lidstaten en die de lidstaten gemeen hebben.

¹ Voor alle duidelijkheid: dit hoofdstuk is niet van toepassing op het recht en de normen van de Partijen inzake sociale zekerheid en pensioenen.

² De beschermingsniveaus zijn de internationaal erkende fundamentele arbeidsnormen, zoals gedefinieerd in de fundamentele IAO-verdragen waarnaar wordt verwezen in artikel 226, lid 2.

ARTIKEL 215

Non-regressie ten opzichte van niveaus van bescherming

1. De Partijen bevestigen het recht van elke Partij om haar beleid en prioriteiten op de door dit hoofdstuk bestreken gebieden vast te stellen, de niveaus van arbeids- en sociale bescherming te bepalen die zij passend acht en haar recht en beleid vast te stellen of te wijzigen op een wijze die in overeenstemming is met de internationale verbintenissen van elke Partij, ook met die uit hoofde van dit hoofdstuk.
2. Een Partij mag haar niveaus van arbeids- en sociale bescherming niet afzwakken of verlagen tot onder de niveaus die aan het eind van de overgangsperiode gelden, op een wijze die van invloed is op de handel of de investeringen tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, onder meer doordat zij haar recht en normen niet doeltreffend handhaaft.
3. De Partijen erkennen dat elke Partij het recht behoudt om in redelijkheid haar discretionaire bevoegdheid uit te oefenen en te goeder trouw besluiten te nemen over de toewijzing van middelen voor de handhaving van het arbeidsrecht met betrekking tot ander arbeidsrecht waarvoor een hogere prioriteit wordt geacht te zijn vastgesteld, mits de uitoefening van die discretionaire bevoegdheid en die besluiten niet in strijd zijn met haar verplichtingen uit hoofde van dit hoofdstuk.
4. De Partijen blijven streven naar verhoging van hun respectieve niveaus van arbeids- en sociale bescherming zoals bedoeld in dit hoofdstuk.

ARTIKEL 216

Handhaving

Met het oog op de handhaving zoals bedoeld in artikel 215 beschikt elke Partij over een systeem, of handhaaft elke Partij een systeem, voor de doeltreffende interne handhaving, en met name een doeltreffend systeem van arbeidsinspecties in overeenstemming met haar internationale verplichtingen op het gebied van arbeidsomstandigheden en de bescherming van werknemers; zorgt elke Partij ervoor dat er voor overheidsinstanties en particulieren met procesbevoegdheid administratieve en gerechtelijke procedures openstaan om tijdig te kunnen opkomen tegen schendingen van het arbeidsrecht en sociale normen; en voorziet elke Partij in passende en doeltreffende rechtsmiddelen, met inbegrip van een voorlopige voorziening, waarbij zij, waar nodig, evenredige en afschrikkende sancties toepast in overeenstemming met haar interne recht. In het kader van de interne toepassing en handhaving van artikel 215 eerbiedigt elke Partij in overeenstemming met het toepasselijke recht en de toepasselijke praktijk de rol en de autonomie van de sociale partners op nationaal niveau.

ARTIKEL 217

Geschillenbeslechting

1. De Partijen stellen door middel van dialoog, overleg, uitwisseling van informatie en samenwerking alles in het werk om eventuele onenigheid over de toepassing van dit hoofdstuk op te lossen.
2. In afwijking van deel zes maken de Partijen in geval van een onderling geschil over de toepassing van dit hoofdstuk uitsluitend gebruik van de in het kader van de artikelen 235, 236 en 237 ingestelde procedures.

HOOFDSTUK 5

MILIEU EN KLIMAAT

ARTIKEL 218

Definities

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder “niveaus van milieu- en klimaatbescherming” verstaan de niveaus van bescherming waarin in het algemeen wordt voorzien in het recht van een Partij en die gericht zijn op de bescherming van het milieu en het klimaat, met inbegrip van de preventie van gevaar voor het leven of de gezondheid van de mens uit hoofde van milieueffecten en de bestrijding van klimaatverandering, onder meer op elk van de volgende gebieden:

- a) toegang tot milieu-informatie;
- b) inspraak en toegang tot de rechter in milieuzaken;
- c) milieueffectbeoordeling en strategische milieubeoordeling;
- d) emissies in de lucht en luchtkwaliteit;
- e) behoud van de natuur en de biodiversiteit;
- f) afvalbeheer, met inbegrip van de havenontvangstvoorzieningen, indien van toepassing;

- g) geluidsemissies;
- h) de bescherming en instandhouding van het aquatische en mariene milieu, met inbegrip van het gebruik van havenontvangstvoorzieningen, indien van toepassing;
- i) preventie, reductie en eliminatie van risico's voor de gezondheid van de mens of voor het milieu, veroorzaakt door de productie, het gebruik, het vrijkomen of de verwijdering van chemische stoffen; of
- j) klimaatverandering, met name emissies en verwijdering van broeikasgassen, met inbegrip van doeltreffende koolstofbeprijzingssystemen of gelijkwaardige maatregelen om emissies te verminderen.

2. Voor de Unie wordt onder “niveaus van milieu- en klimaatbescherming” verstaan de niveaus van milieu- en klimaatbescherming die van toepassing zijn op en in alle lidstaten en die de lidstaten gemeen hebben.

3. Voor het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar wordt onder “niveaus van milieu- en klimaatbescherming” verstaan de niveaus van milieu- en klimaatbescherming in het interne recht van Gibraltar, met inbegrip van internationale verbintenissen die zijn uitgebreid tot Gibraltar.

ARTIKEL 219

Beschermingsniveaus

1. De Partijen bevestigen het recht van elke Partij om haar beleid en prioriteiten op de door dit hoofdstuk bestreken gebieden vast te stellen, de niveaus van milieu- en klimaatbescherming te bepalen die zij passend acht en haar recht en beleid vast te stellen of te wijzigen op een wijze die in overeenstemming is met de internationale verbintenissen van elke Partij, ook met die uit hoofde van dit hoofdstuk.

2. De Partijen erkennen dat elke Partij het recht behoudt om in redelijkheid haar discretionaire bevoegdheid uit te oefenen en te goeder trouw besluiten te nemen over de toewijzing van middelen voor de handhaving van het milieu recht met betrekking tot ander milieu recht en ander klimaatbeleid waarvoor hogere prioriteiten worden geacht te zijn vastgesteld, mits de uitoefening van die discretionaire bevoegdheid en die besluiten niet in strijd zijn met haar verplichtingen uit hoofde van dit hoofdstuk.
3. De Unie mag haar niveaus van milieu- en klimaatbescherming niet afzwakken of verlagen tot onder de niveaus die op 31 december 2020 gelden, onder meer doordat zij haar milieu- en klimaat recht niet doeltreffend handhaaft.
4. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar handhaaft niveaus van milieu- en klimaatbescherming die gelijkwaardig zijn aan de niveaus die in de Unie gelden, onder meer door het milieu- en klimaat recht dat van toepassing is op en in Gibraltar doeltreffend te handhaven.

ARTIKEL 220

Koolstofbeprijzing

1. Elke Partij beschikt uiterlijk op de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst over een doeltreffend systeem van koolstofbeprijzing of gelijkwaardige maatregelen om emissies te verminderen.
2. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zorgt ervoor dat het systeem van koolstofbeprijzing of gelijkwaardige maatregelen om emissies te verminderen dat in Gibraltar van toepassing is, een gelijkwaardig toepassingsgebied en een gelijkwaardige doeltreffendheid heeft als het systeem dat in de Unie van kracht is op het moment van de inwerkingtreding van deze overeenkomst.

3. Wat de luchtvaart betreft, omvat het toepassingsgebied van het systeem van koolstofbeprijzing van de Unie alle vluchten tussen de Europese Economische Ruimte en Gibraltar. Het toepassingsgebied van het systeem van koolstofbeprijzing van het Verenigd Koninkrijk omvat alle vluchten tussen het Verenigd Koninkrijk en Gibraltar.
4. Het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel wordt regelmatig geïnformeerd over de doeltreffende uitvoering van de leden 1, 2 en 3.
5. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar evalueert de uitvoering van zijn systeem van koolstofbeprijzing of gelijkwaardige maatregelen in 2030 en op regelmatige basis in de context van de voortgang die verder gaat dan zijn huidige kaders om emissies te verminderen.

ARTIKEL 221

Milieu- en klimaatbeginselen

Rekening houdend met het feit dat de Unie en Gibraltar, wat grensoverschrijdende verontreiniging betreft, een gemeenschappelijke biosfeer hebben, verbinden de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zich ertoe de internationaal erkende milieubeginselen die zij hebben onderschreven, zoals in de Verklaring van Rio de Janeiro inzake milieu en ontwikkeling, aangenomen te Rio de Janeiro op 14 juni 1992 (de “Verklaring van Rio de Janeiro inzake milieu en ontwikkeling van 1992”), en in multilaterale milieuovereenkomsten die van toepassing zijn met betrekking tot de Unie en het Verenigd Koninkrijk en die zijn uitgebreid tot Gibraltar, waaronder in het UNFCCC en het Verdrag inzake biologische diversiteit, gedaan te Rio de Janeiro op 5 juni 1992 (het “Verdrag inzake biologische diversiteit”), in acht te nemen, met name:

- a) het beginsel dat milieubescherming moet worden geïntegreerd in de beleidsvorming, onder meer door middel van effectbeoordelingen;
- b) het beginsel van preventief handelen ter voorkoming van milieuschade;
- c) het in artikel 200 bedoelde voorzorgsbeginsel;
- d) het beginsel dat milieuschade bij voorrang aan de bron dient te worden bestreden; en
- e) het beginsel “de vervuiler betaalt”.

ARTIKEL 222

Handhaving

Met het oog op de handhaving zoals bedoeld in artikel 219 zorgt elke Partij er in overeenstemming met haar recht voor dat:

- a) de nationale autoriteiten die bevoegd zijn voor de handhaving van het desbetreffende recht inzake milieu en klimaat naar behoren rekening houden met vermeende schendingen van dat recht die onder hun aandacht worden gebracht; die autoriteiten beschikken over passende en doeltreffende middelen, met inbegrip van, indien van toepassing, het dwangmiddel tot rechtsherstel alsook evenredige en afschrikkende sancties; en
- b) er voor natuurlijke en rechtspersonen met een voldoende belang nationale administratieve of gerechtelijke procedures openstaan om op te komen tegen schendingen van dat recht en een daadwerkelijke voorziening in rechte te verkrijgen, waaronder het dwangmiddel tot rechtsherstel, alsook dat de procedures niet buitensporig duur zijn en op billijke, evenwichtige en transparante wijze worden gevoerd.

ARTIKEL 223

Geschillenbeslechting

1. De Partijen stellen door middel van dialoog, overleg, uitwisseling van informatie en samenwerking alles in het werk om eventuele onenigheid over de toepassing van dit hoofdstuk op te lossen.

2. In afwijking van deel zes maken de Partijen in geval van een onderling geschil over de toepassing van dit hoofdstuk uitsluitend gebruik van de in het kader van de artikelen 235, 236 en 237 ingestelde procedures.

HOOFDSTUK 6

ANDERE INSTRUMENTEN VOOR HANDEL EN DUURZAME ONTWIKKELING

ARTIKEL 224

Context en doelstellingen

1. De Partijen herinneren aan de Agenda 21, aangenomen te Rio de Janeiro op 13 juni 1992, en de Verklaring van Rio de Janeiro inzake milieu en ontwikkeling van 1992, het Uitvoeringsplan van Johannesburg van de wereldtop over duurzame ontwikkeling van 2002, de Verklaring van de IAO over sociale gerechtigheid voor een eerlijke mondialisering, aangenomen tijdens de 97e vergadering van de Internationale Arbeidsconferentie te Genève op 10 juni 2008, zoals gewijzigd in 2022 (“de Verklaring van de IAO over sociale gerechtigheid voor een eerlijke mondialisering van 2008”), het slotdocument van de VN-Conferentie over duurzame ontwikkeling van 2012 met de titel “The Future We Want”, bekrachtigd in Resolutie 66/288 van de Algemene Vergadering van de VN van 27 juli 2012, en de VN-Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling, aangenomen bij Resolutie 70/1 van de Algemene Vergadering van de VN van 25 september 2015 alsook de daarin geformuleerde doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling.

2. Gelet op lid 1 van dit artikel heeft dit hoofdstuk tot doel de integratie van duurzame ontwikkeling, met name van de arbeids- en milieudimensie ervan, in de handels- en investeringsbetrekkingen van de Partijen te bevorderen en in dat opzicht de verbintenissen van de Partijen uit hoofde van de hoofdstukken 4 en 5 van deze titel aan te vullen.

ARTIKEL 225

Transparantie

De Partijen benadrukken het belang van transparantie als noodzakelijk element om openbare inspraak te bevorderen alsook van openbaarmaking van informatie in het kader van dit hoofdstuk. Overeenkomstig haar wet- en regelgeving en de bepalingen van dit hoofdstuk:

- a) zorgt elke Partij ervoor dat alle maatregelen van algemene strekking waarmee de doelstellingen van dit hoofdstuk worden nagestreefd, op transparante wijze worden beheerd, onder meer door het publiek redelijke mogelijkheden te bieden en voldoende tijd te geven om opmerkingen in te dienen, en door die maatregelen bekend te maken;
- b) zorgt elke Partij ervoor dat het grote publiek toegang krijgt tot relevante milieu-informatie die in het bezit is van of bestemd is voor overheidsinstanties, alsook dat die informatie langs elektronische weg actief wordt verspreid onder het grote publiek;
- c) moedigt elke Partij het openbaar debat met en tussen niet-overheidsactoren aan met betrekking tot het ontwikkelen en bepalen van beleid dat kan leiden tot de vaststelling door haar overheidsinstanties van voor dit hoofdstuk relevant recht; wat het milieu betreft, valt daaronder ook de openbare inspraak bij projecten, plannen en programma's; en

- d) bevordert elke Partij het publieke bewustzijn van haar voor dit hoofdstuk relevante recht en normen, alsook van de handhavings- en nalevingsprocedures, door stappen te ondernemen ter versterking van de kennis en het begrip van het publiek; wat het arbeidsrecht en de arbeidsnormen betreft, vallen daaronder ook werknemers, werkgevers en hun vertegenwoordigers.

ARTIKEL 226

Multilaterale arbeidsnormen en overeenkomsten

1. De Partijen bevestigen hun verbintenis om de ontwikkeling van de internationale handel zodanig te bevorderen dat die leidt tot waardig werk voor iedereen, als verankerd in de Verklaring van de IAO over sociale gerechtigheid voor een eerlijke mondialisering van 2008.
2. Overeenkomstig het Statuut van de IAO en de Verklaring van de IAO over de fundamentele principes en rechten met betrekking tot werk en de follow-up daarvan, aangenomen tijdens de 86e vergadering van de Internationale Arbeidsconferentie te Genève op 18 juni 1998 en zoals gewijzigd in 2022, verbindt elke Partij zich ertoe de volgende beginselen betreffende de fundamentele rechten, zoals vastgelegd in de fundamentele IAO-Verdragen, in acht te nemen en te bevorderen en daaraan op doeltreffende wijze uitvoering te geven:
 - a) de vrijheid van vereniging en de daadwerkelijke erkenning van het recht op collectieve onderhandelingen;
 - b) de uitbanning van alle vormen van dwangarbeid of verplichte arbeid;
 - c) de daadwerkelijke afschaffing van kinderarbeid;

- d) de uitbanning van discriminatie met betrekking tot werk en beroep; en
- e) een veilige en gezonde werkomgeving.

3. Elke Partij verbindt zich ertoe op doeltreffende wijze uitvoering te geven aan alle IAO-Verdragen die het Verenigd Koninkrijk heeft uitgebreid tot Gibraltar en die de lidstaten respectievelijk hebben geratificeerd.

4. De Partijen blijven zich onafgebroken inspannen om de fundamentele IAO-Verdragen te ratificeren of om, in het geval van het Verenigd Koninkrijk, ze uit te breiden tot Gibraltar, indien zij dat nog niet hebben gedaan.

5. De Partijen wisselen regelmatig en op passende wijze informatie uit over de respectieve stand van zaken en vorderingen van de lidstaten en van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar wat betreft de ratificatie van de IAO-Verdragen of protocollen die door de IAO als actueel zijn aangemerkt en van andere relevante internationale instrumenten.

6. Elke Partij blijft door middel van haar recht en praktijk bijdragen tot de bevordering van de Agenda voor waardig werk van de IAO als vervat in de Verklaring van de IAO over sociale gerechtigheid voor een eerlijke mondialisering van 2008, zoals gewijzigd in 2022 (“de Agenda voor waardig werk van de IAO”), en andere relevante IAO-Verdragen en andere internationale verbintenissen, met name met betrekking tot:

- a) behoorlijke arbeidsvoorwaarden voor iedereen, onder meer wat loon en inkomen, werktijden, zwangerschapsverlof en overige arbeidsvoorwaarden betreft;
- b) gezondheid en veiligheid op het werk, met inbegrip van de preventie van beroepsgebonden letsel of ziekte en compensatie in geval van dergelijke letsels of ziekten; en

- c) non-discriminatie met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden, met inbegrip van die voor migrerende werknemers.

7. Elke Partij beschermt en bevordert de sociale dialoog inzake arbeidskwesties tussen werknemers en werkgevers en hun respectieve organisaties alsook met de betrokken overheidsinstanties.

ARTIKEL 227

Multilaterale milieuovereenkomsten

1. De Partijen erkennen het belang van de Milieuvergadering van de VN voor het Milieuprogramma van de VN en van multilaterale governance en overeenkomsten op milieugebied als antwoord van de internationale gemeenschap op mondiale of regionale milieuproblemen, en zij benadrukken de noodzaak de wederzijdse ondersteuning van handels- en milieubeleid, handels- en milieuvoorschriften en handels- en milieumaatregelen te versterken.
2. Gelet op lid 1, verbindt elke Partij zich ertoe op doeltreffende wijze uitvoering te geven aan de multilaterale milieuovereenkomsten waarbij zij partij is, alsook aan de bijbehorende protocollen en wijzigingen. Wat het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar betreft, betekent dat multilaterale milieuovereenkomsten die zijn uitgebreid tot Gibraltar of anderszins tot uiting komen in het recht en de praktijk van Gibraltar.
3. De Partijen bevestigen het recht van elke Partij om maatregelen vast te stellen of te handhaven ter bevordering van de doelstellingen van de multilaterale milieuovereenkomsten waarbij zij partij is.

Handel en klimaatverandering

1. De Partijen erkennen het belang van dringende maatregelen ter bestrijding van de klimaatverandering en de gevolgen daarvan, alsook de rol die handel en investeringen spelen bij het nastreven van die doelstelling, in overeenstemming met het UNFCCC en het doel en de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs en met andere multilaterale milieuovereenkomsten en multilaterale instrumenten op het gebied van klimaatverandering.
2. Gelet op lid 1:
 - a) verbindt elke Partij zich ertoe op doeltreffende wijze uitvoering te geven aan het UNFCCC en de Overeenkomst van Parijs, waarvan één van de belangrijkste doelstellingen erin bestaat de mondiale respons op de klimaatverandering te versterken en de stijging van de gemiddelde temperatuur wereldwijd ruim onder de drempel van 2 °C boven het pre-industriële niveau te houden en te streven naar een beperking van de temperatuurstijging tot 1,5 °C boven het pre-industriële niveau;
 - b) bevordert elke Partij de wederzijdse ondersteuning van handels- en klimaatbeleid en handels- en klimaatmaatregelen, en draagt zij aldus bij tot de overgang naar een hulpbronnen efficiënte economie met lage broeikasgasemissies en tot een klimaatbestendige ontwikkeling; en
 - c) vergemakkelijkt elke Partij het wegnemen van belemmeringen voor handelsstromen en investeringen die van bijzonder belang zijn voor de matiging van en de aanpassing aan de klimaatverandering, zoals hernieuwbare energie en energiezuinige producten en diensten, bijvoorbeeld door tarifaire en niet-tarifaire belemmeringen aan te pakken of door beleidskaders vast te stellen die bevorderlijk zijn voor de toepassing van de beste beschikbare oplossingen.

ARTIKEL 229

Handel en biologische diversiteit

1. De Partijen erkennen het belang van de instandhouding en het duurzame gebruik van de biologische diversiteit, alsook de rol die handel speelt bij het nastreven van die doelstellingen, onder meer door duurzame handel te bevorderen of de handel in bedreigde soorten te controleren of te beperken, in overeenstemming met de relevante multilaterale milieuovereenkomsten waarbij zij partij zijn en voor zover het Verenigd Koninkrijk die overeenkomsten heeft uitgebreid tot Gibraltar, en de op grond daarvan vastgestelde besluiten, en met name het Verdrag inzake biologische diversiteit en de protocollen daarbij, en de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten, gedaan te Washington D.C. op 3 maart 1973 (“Cites”).

2. Gelet op lid 1:

- a) past elke Partij voor zover passend doeltreffende maatregelen toe ter bestrijding van de illegale handel in wilde dieren en planten, ook ten aanzien van derde landen;
- b) bevordert elke Partij de toepassing van de Cites als instrument voor de instandhouding en het duurzame beheer van de biodiversiteit, onder meer door de opnemingen in de aanhangsels van de Cites van dier- en plantensoorten waarvan de staat van instandhouding bedreigd wordt geacht als gevolg van de internationale handel;
- c) moedigt elke Partij de handel aan in producten die afkomstig zijn van een duurzaam gebruik van de biologische rijkdommen en die bijdragen tot de instandhouding van de biodiversiteit;
en

- d) blijft elke Partij maatregelen nemen om de biologische diversiteit in stand te houden wanneer die onder druk staat als gevolg van handel en investeringen, met inbegrip van maatregelen om de verspreiding van invasieve uitheemse soorten te voorkomen en maatregelen voor de mogelijke uitroeiing van reeds aanwezige soorten.

ARTIKEL 230

Handel en bossen

1. De Partijen erkennen het belang van de instandhouding en het duurzame beheer van bossen om te voorzien in ecologische functies en economische en sociale kansen voor de huidige en toekomstige generaties, alsook de rol die handel speelt bij het nastreven van die doelstelling.
2. Gelet op lid 1 en op een wijze die in overeenstemming is met haar internationale verplichtingen:
 - a) blijft elke Partij maatregelen toepassen ter bestrijding van de illegale houtkap en de daaraan gerelateerde handel, voor zover passend ook ten aanzien van derde landen, en blijft zij de handel in legaal geoogste bosproducten bevorderen; en
 - b) bevordert elke Partij de instandhouding en het duurzame beheer van bossen alsook de handel in en het verbruik van hout en houtproducten die zijn gekapt in overeenstemming met het recht van het land waar het hout is gekapt en die afkomstig zijn uit op duurzame wijze beheerde bossen.

ARTIKEL 231

Handel en duurzaam beheer van biologische rijkdommen van de zee en aquacultuur

Alle Partijen nemen het internationaal recht in acht, onder meer door het vaststellen en handhaven van hun respectieve doeltreffende instrumenten ter bestrijding van illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij ("IOO-visserij") en stellen maatregelen vast om producten van IOO-visserij van handelsstromen uit te sluiten, en werken daartoe onderling samen.

ARTIKEL 232

Handel en investeringen ten behoeve van duurzame ontwikkeling

1. De Partijen bevestigen hun verbintenis om de bijdrage van handel en investeringen aan de doelstelling van in economisch, sociaal en ecologisch opzicht duurzame ontwikkeling te versterken.
2. Gelet op lid 1 blijven de Partijen bijdragen tot de bevordering van:
 - a) het handels- en het investeringsbeleid ter ondersteuning van de vier strategische doelstellingen van de IAO-Agenda voor waardig werk, in overeenstemming met de Verklaring van de IAO over sociale gerechtigheid voor een eerlijke mondialisering van 2008, waaronder het leefbare minimuminkomen, gezondheid en veiligheid op het werk, en andere aspecten in verband met de arbeidsomstandigheden;

- b) de handel en de investeringen in milieugoederen en diensten, zoals hernieuwbare energie en energiezuinige producten en diensten, onder meer door de aanpak van niet-tarifaire belemmeringen ter zake of door de vaststelling van beleidskaders die bevorderlijk zijn voor de toepassing van de beste beschikbare oplossingen; en
 - c) de handel in goederen en diensten die bijdragen tot betere sociale voorwaarden en milieuvriendelijkere werkwijzen, waaronder die welke onder vrijwillige duurzaamheidsregelingen vallen, zoals programma's voor eerlijke en ethische handel alsook milieukeurmerken.
3. De Partijen erkennen dat het van belang is specifieke vraagstukken van duurzame ontwikkeling aan te pakken door de evaluatie, de monitoring en de beoordeling van de eventuele economische, sociale en milieueffecten van mogelijk optreden, waarbij rekening wordt gehouden met de standpunten van belanghebbenden.

ARTIKEL 233

Handel en verantwoord beheer van toeleveringsketens

1. De Partijen erkennen het belang van een verantwoord beheer van de toeleveringsketens door middel van verantwoord ondernemerschap en maatschappelijk verantwoord ondernemen en de rol die handel speelt bij het nastreven van die doelstelling.
2. Gelet op lid 1:
- a) moedigt elke Partij maatschappelijk verantwoord ondernemen en verantwoord ondernemerschap aan, onder meer door te voorzien in ondersteunende beleidskaders die ondernemingen stimuleren de desbetreffende praktijken toe te passen; en

- b) ondersteunt elke Partij de naleving, de uitvoering, de follow-up en de verspreiding van relevante internationale instrumenten, zoals de OESO-richtsnoeren voor multinationale ondernemingen, die op 27 juni 2000 door de OESO-Raad zijn aangenomen, de Tripartiete beginselverklaring van de IAO betreffende multinationale ondernemingen en sociaal beleid, die in november 1977 door de Raad van Bestuur van de IAO tijdens zijn 204e zitting in Genève is aangenomen, het “Global Compact”-initiatief van de VN en de leidende beginselen van de VN inzake bedrijfsleven en mensenrechten.
3. De Partijen erkennen het nut van internationale sectorspecifieke richtsnoeren op het gebied van maatschappelijk verantwoord ondernemen en verantwoord ondernemerschap en moedigen gezamenlijke werkzaamheden in dat verband aan. Wat betreft de OESO-richtsnoer inzake de zorgvuldigheidseisen voor verantwoorde bevoorradingsketens van bodemschatten uit door conflicten getroffen gebieden en risicogebieden alsook de supplementen daarbij, nemen de Partijen tevens maatregelen om de toepassing van die richtsnoer te bevorderen.

ARTIKEL 234

Geschillenbeslechting

1. De Partijen stellen door middel van dialoog, overleg, uitwisseling van informatie en samenwerking alles in het werk om eventuele onenigheid over de toepassing van dit hoofdstuk op te lossen.
2. In afwijking van deel zes maken de Partijen in geval van een onderling geschil over de toepassing van dit hoofdstuk uitsluitend gebruik van de in het kader van de artikelen 235 en 236 ingestelde procedures.

HOOFDSTUK 7

HORIZONTALE EN INSTITUTIONELE BEPALINGEN

ARTIKEL 235

Overleg

1. Een Partij kan door middel van een desbetreffend schriftelijk verzoek de andere Partij verzoeken om overleg over alle aangelegenheden uit hoofde van artikel 199, lid 3, en de hoofdstukken 4, 5 en 6 van deze titel. De klagende Partij vermeldt in haar schriftelijk verzoek de redenen en de grondslag voor het verzoek, de maatregelen waar het om gaat alsook de bepalingen die volgens haar van toepassing zijn. Het overleg moet onverwijld na de indiening van het verzoek om overleg door een Partij beginnen, en in elk geval uiterlijk 30 dagen na de datum van indiening van het verzoek, tenzij de Partijen een langere termijn overeenkomen.
2. De Partijen treden in overleg teneinde een voor beide Partijen bevredigende oplossing voor de aangelegenheid te bereiken. Tijdens het overleg verstrekt elke Partij de andere Partij voldoende informatie waarover zij beschikt teneinde een volledige beoordeling van de aan de orde gestelde aangelegenheden mogelijk te maken. Elke Partij streeft ernaar de deelname te garanderen van personeel van haar bevoegde overheidsinstanties die deskundig zijn op het gebied waarover het overleg plaatsvindt.

3. Bij aangelegenheden die verband houden met artikel 199, lid 3, of met de multilaterale overeenkomsten of instrumenten zoals bedoeld in hoofdstukken 4, 5 en 6 van deze titel, houden de Partijen rekening met de beschikbare informatie van de IAO of van de bevoegde organen of organisaties die zijn opgericht in het kader van multilaterale milieuovereenkomsten. Indien relevant winnen de Partijen gezamenlijk advies in bij die organisaties of hun organen, of bij elke andere deskundige die of elk ander orgaan dat zij geschikt achten.
4. Alle door de Partijen bereikte oplossingen worden openbaar gemaakt.

ARTIKEL 236

Deskundigenpanel

1. Voor alle aangelegenheden die niet op bevredigende wijze zijn opgelost door middel van overleg uit hoofde van artikel 235, kan een Partij na 90 dagen te rekenen vanaf de datum van ontvangst van een verzoek om overleg uit hoofde van dat artikel, verzoeken een deskundigenpanel bijeen te roepen om de betrokken aangelegenheid te onderzoeken, door bij de andere Partij een schriftelijk verzoek daartoe in te dienen. In het verzoek wordt, op zodanige wijze dat de klacht duidelijk is, vermeld om welke maatregel het gaat en toegelicht waarom die maatregel niet in overeenstemming is met de bepalingen van het desbetreffende hoofdstuk of de desbetreffende hoofdstukken.
2. Het deskundigenpanel bestaat uit drie leden.

3. De Samenwerkingsraad stelt uiterlijk één jaar na de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst een lijst op van ten minste 15 personen die bereid en in staat zijn om als panellid op te treden. Elke Partij wijst ten minste vijf personen aan voor de lijst van personen die als panellid kunnen fungeren. De Partijen wijzen bovendien ten minste vijf personen aan die geen onderdaan van een van de Partijen zijn en die bereid en in staat zijn als voorzitter van een deskundigenpanel te fungeren. De Samenwerkingsraad zorgt ervoor dat de lijst actueel blijft en dat het aantal deskundigen steeds ten minste 15 personen bedraagt.

4. De als panellid voorgedragen deskundigen moeten beschikken over gespecialiseerde kennis of deskundigheid op het gebied van het arbeids- of het milieurecht, op het gebied van de andere kwesties waarop het desbetreffende hoofdstuk of de desbetreffende hoofdstukken betrekking heeft of hebben dan wel op het gebied van de beslechting van geschillen in het kader van internationale overeenkomsten. Zij moeten op persoonlijke titel optreden en mogen geen instructies van enige organisatie of regering aannemen met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met het geschil. Zij mogen niet verbonden zijn met of instructies aannemen van een van de Partijen. Zij mogen geen leden, ambtenaren of andere personeelsleden van de instellingen van de Unie, van de overheid van een lidstaat, of van de overheid van het Verenigd Koninkrijk of van Gibraltar zijn.

5. Tenzij de Partijen binnen vijf dagen na de datum van instelling van het deskundigenpanel anders overeenkomen, luidt de taakomschrijving ervan als volgt:

“in het licht van de desbetreffende bepalingen de aangelegenheid onderzoeken die is beschreven in het verzoek om instelling van het deskundigenpanel, en overeenkomstig dit artikel een verslag voorleggen met bevindingen over de verenigbaarheid van de maatregel met de desbetreffende bepalingen”.

6. Met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met door deze titel bestreken multilaterale normen of overeenkomsten moet het deskundigenpanel informatie inwinnen bij de IAO of de bevoegde organen die in het kader van die overeenkomsten zijn opgericht, met inbegrip van eventuele relevante beschikbare richtsnoeren voor uitlegging, bevindingen of besluiten van de IAO en die organen.

7. Het deskundigenpanel kan schriftelijke stukken of andere informatie opvragen en ontvangen van personen met informatie of gespecialiseerde kennis ter zake.
8. Het deskundigenpanel stelt die informatie ter beschikking van elke Partij, die binnen 20 dagen na ontvangst ervan haar opmerkingen kenbaar kan maken.
9. Het deskundigenpanel legt aan de Partijen een tussentijds verslag en een eindverslag voor met de resultaten van het feitenonderzoek, zijn vaststellingen over de aangelegenheid, onder meer wat betreft de vraag of de verwerende Partij voldoet aan haar verplichtingen uit hoofde van het desbetreffende hoofdstuk of de desbetreffende hoofdstukken, alsook de beweegredenen die aan de bevindingen en vaststellingen van het panel ten grondslag liggen. Voor alle duidelijkheid: de Partijen zijn het erover eens dat wanneer het panel in zijn verslag aanbevelingen doet, de verwerende Partij die aanbevelingen niet hoeft op te volgen om de verenigbaarheid met deze overeenkomst te waarborgen.
10. Het deskundigenpanel legt binnen 100 dagen na de datum waarop het is ingesteld, aan de Partijen het tussentijds verslag voor. Wanneer het deskundigenpanel van oordeel is dat die termijn niet kan worden gehaald, stelt de voorzitter van het deskundigenpanel de Partijen daarvan schriftelijk in kennis, met opgave van de redenen voor de vertraging en de datum waarop het deskundigenpanel voornemens is zijn tussentijds verslag voor te leggen. Het deskundigenpanel mag zijn tussentijds verslag in geen geval later voorleggen dan 125 dagen na de datum waarop het is ingesteld.
11. Elke Partij kan binnen 25 dagen na de datum waarop het deskundigenpanel het tussentijds verslag heeft voorgelegd, bij het panel een met redenen omkleed verzoek om herziening van bepaalde aspecten van het tussentijds verslag indienen. Een Partij kan binnen 15 dagen na de datum van indiening van het verzoek van de andere Partij haar opmerkingen over dat verzoek kenbaar maken.
12. Na die opmerkingen in overweging te hebben genomen, stelt het deskundigenpanel het eindverslag op. Wanneer binnen de in lid 11 bedoelde termijn geen verzoek om herziening van bepaalde aspecten van het tussentijds verslag wordt ingediend, wordt het tussentijds verslag het eindverslag van het deskundigenpanel.

13. Het deskundigenpanel legt binnen 175 dagen na de datum waarop het is ingesteld, aan de Partijen zijn eindverslag voor. Wanneer het deskundigenpanel van oordeel is dat die termijn niet kan worden gehaald, stelt de voorzitter ervan de Partijen daarvan schriftelijk in kennis, met opgave van de redenen voor de vertraging en de datum waarop het deskundigenpanel voornemens is zijn eindverslag voor te leggen. Het deskundigenpanel mag zijn eindverslag in geen geval later voorleggen dan 195 dagen na de datum waarop het is ingesteld.
14. In het eindverslag wordt elk schriftelijk verzoek van de Partijen met betrekking tot het tussentijds verslag besproken en wordt duidelijk ingegaan op de opmerkingen van Partijen.
15. De Partijen maken het eindverslag openbaar binnen 15 dagen na de datum waarop het door het deskundigenpanel is voorgelegd.
16. Wanneer in het eindverslag van het deskundigenpanel wordt vastgesteld dat een Partij niet voldoet aan haar verplichtingen uit hoofde van het desbetreffende hoofdstuk of de desbetreffende hoofdstukken, bespreken de Partijen binnen 90 dagen na de datum waarop het eindverslag is voorgelegd, rekening houdend met het verslag van het deskundigenpanel, welke passende maatregelen er moeten worden getroffen.
17. De Samenwerkingsraad houdt toezicht op de follow-up van het verslag van het deskundigenpanel.
18. Wanneer de Partijen het erover oneens zijn of een maatregel is vastgesteld om de niet-conformiteit te verhelpen dan wel of die maatregel met de desbetreffende bepalingen in overeenstemming is, kan de klagende Partij het oorspronkelijke deskundigenpanel schriftelijk verzoeken daarover een beslissing te nemen. In het verzoek wordt, op zodanige wijze dat de klacht duidelijk is, vermeld om welke maatregel het gaat en toegelicht waarom die maatregel niet in overeenstemming is met de desbetreffende bepalingen. Het deskundigenpanel legt zijn bevindingen binnen 45 dagen na de datum van indiening van het verzoek aan de Partijen voor.

19. Tenzij in dit artikel anders is bepaald, zijn de artikelen 305 en 306 en de artikelen 318 tot en met 323, *mutatis mutandis* van toepassing.

ARTIKEL 237

Deskundigenpanel voor gebieden van non-regressie

1. Artikel 236 is van toepassing op geschillen tussen de Partijen betreffende de uitlegging en de toepassing van de hoofdstukken 4 en 5 van deze titel.
2. Voor de doeleinden van beslechting van dergelijke geschillen zijn naast de in artikel 236, lid 19, vermelde artikelen ook de artikelen 316 en 317 *mutatis mutandis* van toepassing.
3. De Partijen erkennen dat, wanneer de verwerende Partij ervoor kiest geen actie te ondernemen om te voldoen aan het verslag van het deskundigenpanel en aan deze overeenkomst, alle uit hoofde van artikel 316 toegestane maatregelen voor de klagende Partij beschikbaar blijven.

TITEL II

DOUANEREGELINGEN, INDIRECTE BELASTINGEN EN HANDELSGERELATEERDE KWESTIES

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEGINSELEN EN DOELSTELLINGEN

ARTIKEL 238

Beginselen en doelstellingen

Deze titel heeft tot doel de nodige regelingen vast te stellen om alle fysieke belemmeringen en daarmee verband houdende procedures tussen Gibraltar en de Unie voor goederen die over land worden vervoerd, weg te nemen en tegelijkertijd de integriteit van de interne markt van de Unie en de financiële belangen van de Partijen te beschermen.

ARTIKEL 239

Definities

Voor de toepassing van deze titel gelden de volgende definities:

- a) “bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar”: His Majesty’s Customs Gibraltar of andere relevante autoriteiten in Gibraltar;

- b) “bevoegde autoriteiten binnen de Unie”: douaneautoriteiten of andere relevante autoriteiten van de lidstaten of van de Unie;
- c) “inklaringsformaliteiten”: alle procedures, maatregelen en controles die moeten worden uitgevoerd om goederen overeenkomstig het Unierecht in het vrije verkeer of in een andere op goederen toepasselijke douaneregeling te brengen. Dat omvat douaneformaliteiten, conformiteit met productvoorschriften, -vereisten en -normen, verboden en beperkingen, sanitaire en fytosanitaire maatregelen, zoals bepaald in het Unierecht, en alle andere formaliteiten die nodig zijn om goederen in de Unie in het vrije verkeer te brengen;
- d) “aangewezen douanepost”: de in aanhangsel 1 van bijlage 21 vermelde douaneposten.

HOOFDSTUK 2

DOUANE-UNIE

ARTIKEL 240

Instelling van een douane-unie

Er wordt een douane-unie tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ingesteld overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk.

ARTIKEL 241

Douanegebieden

Het douanegebied van de douane-unie tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar omvat:

- a) het douanegebied van de Unie, zoals gedefinieerd in artikel 4 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ (het “douanewetboek van de Unie”); en
- b) het douanegebied van Gibraltar, dat een douanegebied vormt dat gescheiden is van het douanegebied van het Verenigd Koninkrijk.

ARTIKEL 242

Vrij verkeer van goederen binnen de douane-unie

- 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op:
 - a) goederen die in het douanegebied van de Unie of in het douanegebied van Gibraltar zijn geproduceerd, met inbegrip van goederen die geheel of gedeeltelijk zijn verkregen uit goederen die afkomstig zijn uit landen of gebieden buiten de douane-unie, en die zich in de Unie of in Gibraltar in het vrije verkeer bevinden; en

¹ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB EU L 269 van 10.10.2013, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj>).

- b) goederen die afkomstig zijn uit landen of gebieden buiten de douane-unie en die zich in de Unie of in Gibraltar in het vrije verkeer bevinden.
2. Goederen afkomstig uit landen of gebieden buiten de douane-unie worden geacht zich in de Unie of in Gibraltar in het vrije verkeer te bevinden indien de inklaringsformaliteiten zijn vervuld en de verschuldigde douanerechten of heffingen van gelijke werking zijn geheven en indien er geen gehele of gedeeltelijke teruggave van die rechten of heffingen met betrekking tot die goederen heeft plaatsgevonden.
3. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn ook van toepassing op in de Unie of in Gibraltar verkregen of geproduceerde goederen bij de vervaardiging waarvan producten werden gebruikt uit landen of gebieden buiten de douane-unie die zich noch in de Unie, noch in Gibraltar in het vrije verkeer bevonden, mits de inklaringsformaliteiten werden vervuld en alle douanerechten of heffingen van gelijke werking werden geheven die op dergelijke producten uit landen of gebieden buiten de douane-unie verschuldigd zijn.
4. De wijze waarop moet worden aangetoond dat de goederen aan de voorwaarden van dit artikel voldoen, is beschreven in bijlage 19.

ARTIKEL 243

Verbod van douanerechten

Tussen de Unie en Gibraltar worden geen douanerechten bij invoer of bij uitvoer of heffingen van gelijke werking toegepast. Dat verbod geldt eveneens voor douanerechten van fiscale aard.

ARTIKEL 244

Verbod op kwantitatieve beperkingen

Kwantitatieve invoer- en uitvoerbeperkingen en alle maatregelen van gelijke werking tussen de Unie en Gibraltar zijn verboden.

ARTIKEL 245

Binnenlandse belasting

1. De Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar leggen direct noch indirect op elkaars goederen enige belasting op die direct of indirect discriminerend is ten gunste van soortgelijke binnenlandse goederen.
2. Voor goederen die tussen de in artikel 241 bedoelde gebieden worden vervoerd, mag geen hogere teruggave van binnenlandse belastingen plaatsvinden dan de direct of indirect daarop geheven belastingen.

ARTIKEL 246

Verwijdering van fysieke belemmeringen

1. Alle fysieke belemmeringen tussen Gibraltar en de Unie voor goederen die over land tussen hen worden vervoerd, worden weggenomen, onverminderd artikel 252 of de vereiste formaliteiten en de controles die door de Partijen kunnen worden uitgevoerd om de correcte toepassing van deze titel te waarborgen.
2. Tot de inwerkingtreding van het in artikel 247, lid 1, bedoelde besluit worden de in deze titel bedoelde inklaringsformaliteiten, uitvoerformaliteiten en procedures van de Unie voor de inning van heffingen en rechten die betrekking hebben op het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, uitgevoerd overeenkomstig artikel 247, lid 3.

ARTIKEL 247

Invoer in en uitvoer uit Gibraltar

1. De in bijlage 20 vermelde bepalingen van het Unierecht zijn van toepassing op het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en in Gibraltar, mits de Samenwerkingsraad een besluit vaststelt:
 - a) waarin de datum wordt vastgesteld met ingang waarvan de in bijlage 20 vermelde bepalingen van het Unierecht van toepassing zijn op het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en in Gibraltar; en

- b) waarin wordt verklaard dat er in de haven en de luchthaven grenscontroleposten en douanekantoren zijn gevestigd en dat die worden geëxploiteerd en gecontroleerd overeenkomstig de in dat besluit vastgestelde regelingen en procedures en dat de bevoegde autoriteiten binnen de Unie zijn aangewezen.
2. Bij de vaststelling van het in lid 1 bedoelde besluit kan de Samenwerkingsraad de lijst van bepalingen van het Unierecht in bijlage 20 wijzigen.
3. Tot de inwerkingtreding van het in lid 1 bedoelde besluit en onverminderd lid 4, worden andere goederen dan die welke reizigers overeenkomstig bijlage 23 in hun persoonlijke bagage meenemen, uitsluitend over land en overeenkomstig de in de bijlagen 19, 21, 22 en 24 vastgestelde regels Gibraltar binnengebracht en uit Gibraltar uitgevoerd.
4. In afwijking van lid 3:
- a) Uniegoederen mogen ook over zee Gibraltar worden binnengebracht overeenkomstig de regels die zijn vastgesteld in artikel 4 van bijlage 19, artikel 7 van bijlage 21 en in de bijlagen 22 en 24; en
- b) goederen mogen ook over zee van Gibraltar naar derde landen worden vervoerd overeenkomstig de regels die zijn vastgesteld in artikel 5 van bijlage 19, de artikelen 7 en 8 van bijlage 21 en in de bijlagen 22 en 24.
5. Tot de inwerkingtreding van het in lid 1 bedoelde besluit wordt Gibraltar uit hoofde van het Unierecht inzake douane, indirecte belastingen en handel als een derdelandsgebied beschouwd.

6. Bij het in lid 1 bedoelde besluit worden regelingen vastgesteld voor gezamenlijke acties en controles, alsook voor douanesamenwerking en administratieve samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de bevoegde autoriteiten binnen de Unie, alsook alle andere regels of procedures die nodig zijn om te zorgen voor de correcte toepassing van de in bijlage 20 vermelde bepalingen van het Unierecht op het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en in Gibraltar, de correcte toepassing van deze titel en de correcte toepassing van dat besluit.

7. Bij de vaststelling van het in lid 1 bedoelde besluit houdt de Samenwerkingsraad ook rekening met de wijze waarop grensformaliteiten en relevante grenscontroles en -inspecties aan de grensposten of douanekantoren in Gibraltar, met inbegrip van de uitvoering van risicoanalyses en controles na vrijgave, worden uitgevoerd, teneinde de goede werking van de interne markt van de Unie te beschermen.

ARTIKEL 248

Indirecte belastingen

1. Tot de inwerkingtreding van het in artikel 247, lid 1, bedoelde besluit zijn de leden 2, 3 en 4 van dit artikel van toepassing.
2. Goederen die worden geproduceerd of ingevoerd in Gibraltar zijn onderworpen aan een transactiebelasting.
3. Goederen die uit hoofde van het Unierecht aan accijns zijn onderworpen (“geharmoniseerde accijnzen”) en die in Gibraltar worden ingevoerd of geproduceerd, zijn ook in Gibraltar aan accijns onderworpen.

4. De transactiebelasting en de accijns worden geheven overeenkomstig het bepaalde in bijlage 24.
5. Een onafhankelijk adviesorgaan dat op grond van de op 24 juni 2026 overeengekomen taakomschrijving van het onafhankelijk adviesorgaan is opgericht door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje:
- a) brengt op verzoek van de Partijen, op basis van zijn voortdurende beoordeling van de relevante marktomstandigheden in Gibraltar en het aangrenzende grensgebied, te allen tijde advies uit over de vraag of aan de voorwaarden van artikel 249, lid 1, punten a), b) en c), is voldaan; en
 - b) beoordeelt jaarlijks de gevolgen voor het concurrentieniveau van de transactiebelastingtarieven, met inbegrip van verlaagde en sterk verlaagde tarieven, en de accijnstarieven in Gibraltar, en beoordeelt voorts eventuele significante feitelijke verstoringen van de handel tussen Gibraltar en het aangrenzend grensgebied, en brengt daarover jaarlijks advies uit.
6. Indien het in lid 5 van dit artikel bedoelde onafhankelijke adviesorgaan een verstoring in de zin van dat lid vaststelt, past het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de in Gibraltar toe te passen indirecte belastingtarieven aan tot een niveau dat overeenkomstig de aanbevelingen van dat onafhankelijke adviesorgaan passend wordt geacht om dergelijke verstoringen te voorkomen, en binnen de in de artikelen 2 en 6 van bijlage 24 vastgestelde grenzen.

ARTIKEL 249

Vrijwaringsprocedure

1. De Unie kan gebruikmaken van de in dit artikel bedoelde vrijwaringsprocedure indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zijn verplichting uit hoofde van artikel 248, lid 6, met betrekking tot artikel 248, lid 5, punt a), niet nakomt en indien de Unie dat passend acht, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) er is sprake van ernstige verstoringen in de handel tussen Gibraltar en de Unie met betrekking tot het betrokken goed of de betrokken categorie goederen;
 - b) de in punt a) bedoelde verstoringen houden verband met verschillen in de hoogte van de transactiebelastingen en de accijnzen die door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar op die goederen worden geheven in vergelijking met de btw- en accijnstarieven die door het Koninkrijk Spanje op hetzelfde goed of dezelfde categorie goederen worden geheven;
 - c) de in punt a) bedoelde verstoringen bestaan al ten minste 30 dagen; en
 - d) de Unie beschikt over objectieve, dwingende en verifieerbare informatie op basis waarvan kan worden vastgesteld dat aan de voorwaarden van de punten a), b) en c) is voldaan.
2. De Unie kan gebruikmaken van de vrijwaringsprocedure van dit artikel indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zijn verplichting uit hoofde van artikel 248, lid 6, met betrekking tot artikel 248, lid 5, punt b), niet nakomt en indien de Unie dat passend acht.

3. De Unie stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar volledig in kennis van de in lid 1, punt d), van dit artikel bedoelde informatie en treedt onmiddellijk in overleg met het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, teneinde tot een wederzijds aanvaardbare oplossing te komen. De kennisgeving moet nadere gegevens bevatten over de desbetreffende aanbeveling van het in artikel 248, lid 5, bedoelde onafhankelijke adviesorgaan, het specifieke goed of de specifieke categorie goederen waarop de bevinding betrekking heeft, met inbegrip van, indien relevant, het merk of het merk en het model.
4. Indien er binnen tien werkdagen na de aanvang van het overleg geen wederzijds aanvaardbare oplossing wordt bereikt, kan de Unie gedurende een periode van ten hoogste 30 dagen op het specifieke goed of de specifieke categorie goederen waarop de kennisgeving betrekking heeft de btw en accijnzen heffen die van toepassing zijn bij het openen van de regeling douanevervoer voor dergelijke goederen overeenkomstig de bijlagen 19 en 21, mits die goederen bestemd zijn voor Gibraltar. Het toegepaste btw- en accijnstarief is het tarief dat van toepassing is in de lidstaat van de aangewezen douanepost die overeenkomstig deze overeenkomst verantwoordelijk is voor het openen van het douanevervoer.
5. Met inachtneming van lid 6 kan de in lid 4 bedoelde termijn van 30 dagen met nog eens 30 dagen worden verlengd indien de in de leden 1 en 2 genoemde voorwaarden nog steeds voorhanden zijn.
6. De Unie stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar ervan in kennis dat zij voornemens is de in lid 4 bedoelde termijn van 30 dagen op grond van lid 5 te verlengen, en wel ten minste vier werkdagen voordat een dergelijke verlenging ingaat. De in lid 1, punt d), bedoelde informatie ter ondersteuning van de vaststelling dat nog steeds aan de voorwaarden van lid 1, punten a), b) en c), is voldaan of dat de in lid 1 bedoelde situatie voortduurt, wordt samen met die kennisgeving volledig aan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verstrekt.

7. De in de leden 5 en 6 beschreven procedures kunnen worden herhaald totdat niet langer aan de voorwaarden van lid 1 is voldaan, een onderling overeengekomen alternatieve oplossing is gevonden of de in lid 8 bedoelde arbitrageprocedure is afgerond.
8. Indien het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de in artikel 305 bedoelde arbitrageprocedure inleidt om een handeling van de Unie uit hoofde van dit artikel aan te vechten, behandelt het scheidsgerecht de kwestie als een spoedeisende zaak in de zin van artikel 310.
9. Gedurende de perioden waarin de Unie op grond van dit artikel btw en accijnzen op goederen heft, zijn de bepalingen van deze overeenkomst op grond waarvan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar een transactiebelasting en accijnzen op die goederen moet heffen, niet van toepassing.
10. Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op mededelingen uit hoofde van dit artikel.
11. De door de betrokken lidstaat geïnde btw en accijnzen worden door die lidstaat behouden.

ARTIKEL 250

Samenwerking en wederzijdse administratieve bijstand

1. Tot de inwerkingtreding van het in artikel 247, lid 1, bedoelde besluit zijn de leden 2 tot en met 8 van dit artikel van toepassing.

2. De Partijen werken samen op het gebied van douane en indirecte belastingen, onder meer door:

- a) op snelle en veilige wijze informatie door te geven en uit te wisselen met het oog op de correcte toepassing van de douane- en belastingwetgeving en ter voorkoming en bestrijding van douane- en belastingfraude, smokkel, met name van producten die onderworpen zijn aan accijnzen of andere indirecte belastingen, zoals tabaksproducten, drugshandel, handel in vuurwapens en precursoren voor explosieven, met inbegrip van contantenverkeer en het witwassen van geld en terrorismefinanciering in verband daarmee, en illegale handel in afvalstoffen. Die uitwisselingen kunnen op geautomatiseerde en systematische wijze plaatsvinden en kunnen gegevens over invoer- en uitvoeraangiften met betrekking tot de handel tussen de Partijen omvatten;
- b) douane- en belastingcontroles te coördineren;
- c) samen te werken op het gebied van het verkeer van goederen die aan douane- en belastingcontroles onderworpen zijn; en
- d) andere maatregelen vast te stellen om de veilige en legale handel te vergemakkelijken en te bevorderen, onder meer met betrekking tot geautoriseerde marktdeelnemers, en samen te werken bij bijzondere vormen van samenwerking waarin het Unierecht voorziet of die tussen de Partijen zijn overeengekomen.

3. De bevoegde autoriteiten binnen de Unie en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verlenen elkaar wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken overeenkomstig het Protocol betreffende de wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken.

4. De bevoegde autoriteiten binnen de Unie en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar werken samen ter waarborging van de naleving van de wetgeving inzake btw, transactiebelastingen en accijnzen en bij de invordering van schuldvorderingen die verband houden met belastingen en rechten overeenkomstig het Protocol betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde en de accijnzen en betreffende de wederzijdse bijstand bij de invordering van schuldvorderingen in verband met belastingen en rechten.
5. Elke uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten binnen de Unie en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar overeenkomstig dit hoofdstuk is *mutatis mutandis* onderworpen aan de vereisten inzake vertrouwelijkheid en bescherming van informatie van artikel PCUST.12 van het Protocol betreffende de wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken, alsook aan alle vertrouwelijkheidsvereisten van het Unierecht en van het recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.
6. De bevoegde autoriteiten binnen de Unie en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar kunnen samenwerken en informatie uitwisselen op het gebied van de veiligheid en conformiteit van non-foodproducten.
7. De Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar stellen hun respectieve bevoegde autoriteiten ervan in kennis dat er wordt overgegaan tot de in dit artikel bedoelde samenwerking en wederzijdse administratieve bijstand op het gebied van douane en indirecte belastingen.
8. Artikel 6, lid 1, is alleen van toepassing op de uitwisseling van de uit hoofde van dit artikel periodiek verzamelde gegevens en informatie.

ARTIKEL 251

Toegang tot IT-systemen

1. Voor de toepassing van de artikelen 242, 245, 247 en 248 hebben de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, via het IT-systeem van het Koninkrijk Spanje, toegang tot het Europees IT-systeem voor douanevervoer en bewijs van Uniestatus of tot het in de bijlagen 19 en 21 bedoelde specifieke systeem voor douanevervoer.
2. De bevoegde autoriteiten binnen de Unie hebben in realtime en continu toegang tot alle relevante IT-systemen die door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar worden gebruikt voor de toepassing van deze titel.
3. In administratieve regelingen tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje worden de praktische regelingen voor de toepassing van de leden 1 en 2 vastgesteld.

ARTIKEL 252

Uitzonderingen en beschermingsmaatregelen

1. Het bepaalde in artikel 244 vormt geen beletsel voor de toepassing van verboden of beperkingen op de in- of uitvoer van goederen, of op goederen in doorvoer, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde of de openbare veiligheid; de gezondheid en het leven van mensen, dieren of planten; het nationaal artistiek, historisch of archeologisch bezit; of uit hoofde van bescherming van de industriële en commerciële eigendom. Die verboden of beperkingen mogen echter geen middel tot willekeurige discriminatie vormen noch een verkapte beperking van de handel tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.
2. Onverminderd artikel 334 kan de Unie of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de toepassing van deze overeenkomst opschorten of de in lid 3 vermelde maatregelen nemen in geval van:
 - a) een ontoereikende of gebrekkige toepassing van de bepalingen van deze titel, of van artikel 19, lid 1, voor zover dat laatste betrekking heeft op handelingen van het Unierecht die door het in artikel 247, lid 1, bedoelde besluit van toepassing zijn geworden op het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en in Gibraltar;
 - b) een gebrek aan samenwerking door de bevoegde autoriteiten binnen de Unie of door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar bij de aanpak van onregelmatigheden, fraude of verlegging van het handelsverkeer, onder meer wat betreft de volledige toegang van de bevoegde autoriteiten binnen de Unie overeenkomstig artikel 251;

- c) objectieve, dwingende en verifieerbare informatie dat er sprake is van systematische en grootschalige inbreuken op of ontwijkingen van de douanewetgeving; of
- d) fouten, wanbeheer of misbruik door de Unie of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar.

3. In de in lid 2 bedoelde gevallen:

- a) kan de Unie de in artikel 3 van bijlage 21 bedoelde inningskosten verhogen of de terugbetaling van de geïnde rechten opschorten; en
- b) kan de Unie de btw en de accijnzen heffen die van toepassing zijn in de lidstaat van de aangewezen douanepost bij het openen van de regeling douanevervoer voor de goederen die bestemd zijn voor Gibraltar, overeenkomstig de bijlagen 19 en 21.

4. Indien de Unie of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar voornemens is op te treden op grond van lid 2, stelt de Unie of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de Samenwerkingsraad daarvan in kennis en is de Unie of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar bereid om op verzoek overleg te plegen binnen de Samenwerkingsraad om tot een wederzijds aanvaardbare oplossing te komen. Indien de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar binnen drie maanden na de datum van kennisgeving geen overeenstemming bereiken over een wederzijds aanvaardbare oplossing, kan de Unie of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar besluiten unilateraal op te treden op grond van lid 2.

5. Indien een Partij voornemens is een maatregel te nemen op grond van lid 4, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

- a) die Partij stelt de andere Partij in kennis van haar besluit, met vermelding van de reden voor het nemen van de maatregel en de toepassingsperiode van de unilaterale maatregel, die niet langer mag zijn dan drie maanden;
- b) de toepassingsperiode van de unilaterale maatregel kan volgens dezelfde procedure worden verlengd indien de voorwaarden van lid 2 nog steeds voorhanden zijn bij het verstrijken van de termijn die is vastgesteld in de in punt a) bedoelde kennisgeving;
- c) over unilaterale maatregelen uit hoofde van dit artikel wordt vanaf de toepassingsdatum van de maatregel regelmatig overleg gepleegd in de Samenwerkingsraad, teneinde de betrokken maatregel vóór het verstrijken van de termijn die is vastgesteld in de in punt a) bedoelde kennisgeving te beëindigen indien de Partij die de maatregel toepast, besluit dat de maatregel niet langer nodig is; en
- d) de Partijen kunnen de Samenwerkingsraad te allen tijde verzoeken om een maatregel die uit hoofde van dit artikel is genomen, te herzien.

ARTIKEL 253

Ceuta en Melilla

De invoer van goederen uit Ceuta en Melilla in Gibraltar wordt onderworpen aan dezelfde behandeling als die welke uit hoofde van het Unierecht wordt toegekend aan goederen die uit Ceuta en Melilla in de Unie worden ingevoerd.

ARTIKEL 254

Gespecialiseerd Comité voor economie en handel

1. Het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel heeft de bevoegdheid om:
 - a) passende maatregelen vast te stellen om de bepalingen van artikel 250 uit te voeren en doeltreffend te maken;
 - b) de bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor de toepassing van artikel 251;
 - c) wijzigingen van de bijlagen, aanhangsels en protocollen bij deze titel vast te stellen; en
 - d) alle andere regelingen vast te stellen die nodig zijn voor de goede uitvoering van deze titel.
2. Het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel bespreekt regelmatig de uitvoering van deze titel.

HOOFDSTUK 3

IN GIBRALTAR GEPRODUCEERDE OF IN DE HANDEL GEBRACHTE GOEDEREN

ARTIKEL 255

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- a) “levensmiddel”: alle stoffen en producten, met inbegrip van dranken, verwerkt, gedeeltelijk verwerkt of onverwerkt, die bestemd zijn om door de mens te worden geconsumeerd of waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat ze door de mens worden geconsumeerd. “Levensmiddelen” omvatten niet: diervoeders, levende dieren, tenzij ze worden bereid om in de handel te worden gebracht voor menselijke consumptie, planten vóór de oogst, geneesmiddelen, cosmetische producten, tabak en tabaksproducten, verdovende middelen en psychotrope stoffen, residuen, contaminanten en medische hulpmiddelen;
- b) “GHA”: de Gibraltar Health Authority;
- c) “etiket”: alle labels, merken, merktekens, afbeeldingen of andere beschrijvende materialen, geschreven, gedrukt, gestencild, gemarkeerd, in reliëf uitgevoerd of ingeperst op dan wel bevestigd aan de verpakking van levensmiddelen of de dozen waarin die zich bevinden, en die niet gemakkelijk kunnen worden verwijderd of vervaagd;

- d) “voorverpakt”: bereid om als verkoopheenheid als zodanig aan de eindverbruiker en cateringbedrijven te worden aangeboden, met verpakkingsmateriaal waarin de detailhandelsgoederen worden geplaatst alvorens voor de verkoop te worden aangeboden, ongeacht of dergelijk verpakkingsmateriaal de detailhandelsgoederen geheel of slechts ten dele bedekt, maar in ieder geval zodanig dat de inhoud niet kan worden veranderd zonder dat het verpakkingsmateriaal wordt geopend of aangetast. “Voorverpakte levensmiddelen” omvatten niet: levensmiddelen die op de plaats van verkoop op verzoek van de consument worden verpakt of met het oog op de onmiddellijke verkoop worden voorverpakt; en
- e) “detailhandel”: het hanteren of verwerken van levensmiddelen en het opslaan daarvan op de plaats van verkoop of levering aan de eindverbruiker, waaronder distributieterminals, cateringdiensten, bedrijfskantines, institutionele maaltijdvoorziening, restaurants en andere soortgelijke diensten voor voedselvoorziening, winkels, supermarkten en groothandelsbedrijven.

ARTIKEL 256

Algemene voorschriften

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar beschikt over wetgeving die waarborgt dat goederen alleen in Gibraltar kunnen worden geproduceerd of in de handel kunnen worden gebracht indien ze voldoen aan de desbetreffende regels van het Unierecht inzake de productie of het in de handel brengen van die goederen, en past die wetgeving doeltreffend toe.
2. Onverminderd lid 1 worden goederen die in een lidstaat rechtmatig in de handel zijn gebracht, geacht te voldoen aan alle huidige of toekomstige regels die van toepassing zijn op goederen die in Gibraltar in de handel worden gebracht.

3. De in lid 1 bedoelde regels gelden niet voor:

- a) goederen die in Gibraltar uitsluitend voor uitvoer buiten Gibraltar of de Unie zijn geproduceerd zonder dat ze eerst in Gibraltar of in de Unie in de handel zijn gebracht;
- b) levensmiddelen die in Gibraltar zijn geproduceerd of door detailhandelszaken in Gibraltar zijn bereid, verwerkt of herverpakt en in Gibraltar in de handel zijn gebracht voor lokale consumptie¹; en
- c) levensmiddelen die in Gibraltar worden ingevoerd, wat betreft het vervoer, de opslag en de distributie ervan na binnenkomst in Gibraltar.

Wanneer de in punt b) van de eerste alinea bedoelde levensmiddelen zijn voorverpakt, moet de afzonderlijke verpakking zijn voorzien van een etiket waarop duidelijk de woorden “Not for EU” zijn vermeld.

Om ervoor te zorgen dat de in de punten b) en c) van de eerste alinea bedoelde levensmiddelen vervolgens niet naar een lidstaat kunnen worden vervoerd of in de Unie in de handel kunnen worden gebracht, voeren de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar officiële controles en toezichtsmaatregelen uit om de naleving van de voorschriften van dit lid te waarborgen en zien zij erop toe dat dergelijke levensmiddelen alleen bestemd zijn voor de detailhandel en lokale consumptie en dat marktdeelnemers voldoen aan de etiketteringsvoorschriften van dit artikel.

¹ Om alle twijfel uit te sluiten: gedistilleerde dranken die in Gibraltar worden geproduceerd of in de handel worden gebracht, zijn van deze bepaling uitgesloten en moeten volledig voldoen aan de desbetreffende regels van de Unie.

4. Niettegenstaande lid 1 van dit artikel kan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar toestaan dat geneesmiddelen voor menselijk gebruik zoals gedefinieerd in artikel 1, punt 2, van Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad¹ in Gibraltar in de handel worden gebracht, mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk hebben een vergunning verleend voor het in de handel brengen van het geneesmiddel in het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig het recht van het Verenigd Koninkrijk en de voorwaarden van de door hen verleende vergunning worden nageleefd;
- b) de betrokken geneesmiddelen zijn niet voorzien van het uniek EU-identificatiekenmerk, maar zijn voorzien van een individueel etiket met de vermelding “UK only”, dat op een opvallende plaats op de verpakking van het geneesmiddel is aangebracht en goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar is; andere aanduidingen, afbeeldingen of ander materiaal mogen het etiket in geen geval verbergen, minder zichtbaar maken, aan de aandacht onttrekken of onderbreken; en
- c) het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar heeft doeltreffende monitoring- en handhavingsmaatregelen genomen in de vorm van audits en inspecties om ervoor te zorgen dat de in dit lid bedoelde geneesmiddelen² niet van Gibraltar naar de Unie kunnen worden vervoerd of in een lidstaat in de handel kunnen worden gebracht en dat marktdeelnemers voldoen aan de etiketteringsvoorschriften van dit artikel.

¹ Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB EG L 311 van 28.11.2001, blz. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).

² Met uitzondering van toegelaten receptgeneesmiddelen die vergezeld gaan van een recept van een door de GHA erkende beroepsbeoefenaar, in een hoeveelheid die overeenstemt met een behandeling van maximaal 90 dagen.

5. Niettegenstaande lid 1 van dit artikel kan het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de invoer in Gibraltar toestaan van medische hulpmiddelen, toebehoren voor medische hulpmiddelen en medische hulpmiddelen voor in-vitrodiagnostiek zoals gedefinieerd in artikel 2, punten 1 en 2, van Verordening (EU) 2017/745 van het Europees Parlement en de Raad¹ en in artikel 2, punten 2 en 4, van Verordening (EU) 2017/746 van het Europees Parlement en de Raad² (“hulpmiddelen”), mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de hulpmiddelen mogen in het Verenigd Koninkrijk rechtmatig in de handel worden gebracht;
- b) de hulpmiddelen worden aangeschaft en ingevoerd door of voor entiteiten die onder de directe verantwoordelijkheid van de GHA vallen³;
- c) de enige eindgebruikers van de hulpmiddelen zijn entiteiten die onder de directe verantwoordelijkheid van de GHA vallen en beroepsbeoefenaars die in dienst zijn van de GHA;

¹ Verordening (EU) 2017/745 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2017 betreffende medische hulpmiddelen, tot wijziging van Richtlijn 2001/83/EG, Verordening (EG) nr. 178/2002 en Verordening (EG) nr. 1223/2009, en tot intrekking van Richtlijnen 90/385/EEG en 93/42/EEG van de Raad (PB EU L 117 van 5.5.2017, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/745/oj>).

² Verordening (EU) 2017/746 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2017 betreffende medische hulpmiddelen voor in-vitrodiagnostiek en tot intrekking van Richtlijn 98/79/EG en Besluit 2010/227/EU van de Commissie (PB EU L 117 van 5.5.2017, blz. 176, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/746/oj>).

³ Uiterlijk op de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst, en vervolgens telkens wanneer er een wijziging in de betrokken entiteiten plaatsvindt, stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel in kennis van de entiteiten die onder het toepassingsgebied van lid 5, punt b), vallen.

- d) wanneer het product niet van een “CE”-markering is voorzien, wordt op elke zending van onder lid 5 vallende hulpmiddelen op het punt van eerste behandeling in Gibraltar na het lossen uit het vervoermiddel een duidelijk zichtbare, leesbare en onuitwisbare markering of sticker aangebracht. Die markering of sticker wordt aangebracht op de buitenste verpakking van de zending of verzenddoos, met de vermelding “Gibraltar (GHA) only”. Die markering of sticker wordt op de buitenste verpakking van het product aangebracht op een opvallende plaats en is goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar; andere aanduidingen, afbeeldingen of ander materiaal mogen de vermelding in geen geval verbergen, minder zichtbaar maken, aan de aandacht onttrekken of onderbreken; en
- e) het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar heeft doeltreffende monitoring- en handhavingsmaatregelen genomen in vorm van audits en inspecties om ervoor te zorgen dat de in dit lid bedoelde hulpmiddelen¹ niet van Gibraltar naar de Unie kunnen worden vervoerd of in een lidstaat in de handel kunnen worden gebracht en dat marktdeelnemers voldoen aan de etiketteringsvoorschriften van dit artikel.

Voor de toepassing van punt d) van de eerste alinea wordt onder “buitenste verpakking” verstaan: het eerste verpakkingsniveau dat zichtbaar is bij ontvangst van de zending na het lossen, met uitzondering van eventuele binnenverpakkingen, kartons of afzonderlijke producteenheden die daarin zijn vervat.

¹ Met uitzondering van hulpmiddelen en toebehoren voor dergelijke hulpmiddelen die vergezeld gaan van een voorschrift of certificaat van een door de GHA erkende beroepsbeoefenaar, in een hoeveelheid die overeenstemt met een behandeling van maximaal 90 dagen.

6. Elk uit hoofde van lid 5 ingevoerd hulpmiddel dat niet van een “CE”-markering is voorzien, mag de bedrijfsruimten van entiteiten die onder de directe verantwoordelijkheid van de GHA vallen, alleen verlaten indien dat naar het oordeel van beroepsbeoefenaars in dienst van de GHA noodzakelijk is om redenen die verband houden met de gezondheid van patiënten. Voor dergelijke hulpmiddelen die de bedrijfsruimten van entiteiten die onder de directe verantwoordelijkheid van de GHA vallen, verlaten, wordt op de directe buitenverpakking van het hulpmiddel of op het hulpmiddel zelf indien het bij het verlaten van de bedrijfsruimten niet wordt verpakt, een duidelijk zichtbare, leesbare en onuitwisbare markering of sticker aangebracht, met de vermelding “Gibraltar (GHA) only”. Die markering of sticker wordt op de verpakking van het product aangebracht op een opvallende plaats en is goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar; andere aanduidingen, afbeeldingen of ander materiaal mogen de vermelding in geen geval verbergen, minder zichtbaar maken, aan de aandacht onttrekken of onderbreken.

Het in de eerste alinea vermelde voorschrift geldt niet voor implanteerbare hulpmiddelen of wanneer het gezien de omvang of aard van het hulpmiddel niet mogelijk is een dergelijke markering of sticker aan te brengen zonder de goede werking van het hulpmiddel te belemmeren.

7. Alvorens een nieuwe geldige vergunning af te geven voor de productie of het in de handel brengen van goederen in Gibraltar, stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de Unie daarvan in kennis via het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel.

ARTIKEL 257

Monitoring van de naleving en samenwerking op het gebied van markttoezicht

1. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar:
 - a) stelt markttoezichtautoriteiten in en zorgt voor de doeltreffende werking ervan; die autoriteiten voeren markttoezichtactiviteiten uit om de naleving van artikel 256, lid 1 en van artikel 256, lid 3, te waarborgen;
 - b) zorgt ervoor dat markttoezichtfuncties gescheiden zijn van conformiteitsbeoordelingsfuncties; en
 - c) waarborgt de onpartijdigheid van markttoezichtautoriteiten bij het verrichten van hun controle van of toezicht op marktdeelnemers.
2. Wanneer de markttoezichtautoriteit van een lidstaat heeft vastgesteld dat in Gibraltar geproduceerde of in de handel gebrachte goederen niet in overeenstemming zijn met de desbetreffende regels van het Unierecht inzake de productie of het in de handel brengen van die goederen in de Unie, en zij de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar daarvan in kennis heeft gesteld en de redenen voor haar bevinding heeft meegedeeld, nemen die autoriteiten onverwijld alle passende en noodzakelijke handhavingsmaatregelen. Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op de uitwisseling van informatie uit hoofde van dit lid.

3. Wanneer de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar hebben vastgesteld dat uit een lidstaat ingevoerde goederen die in Gibraltar in de handel worden gebracht, niet in overeenstemming zijn met de in artikel 256, lid 1, bedoelde wetgeving en wanneer er voor het beëindigen van die niet-naleving maatregelen moeten worden genomen die onder de rechtsmacht van een lidstaat vallen, kunnen die autoriteiten de markttoezichtautoriteiten van die lidstaat een met redenen omkleed verzoek sturen teneinde te onderzoeken of die goederen in overeenstemming zijn met de regels die van toepassing zouden zijn indien die goederen in de Unie in de handel zouden worden gebracht, en teneinde, indien wordt vastgesteld dat de goederen niet in overeenstemming zijn, passende corrigerende maatregelen te nemen.

4. Onverminderd de relevante bepalingen inzake wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken, controleren vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten binnen de Unie overeenkomstig artikel 265, zoals uiteengezet in de tweede en derde alinea van dit lid, of goederen die in Gibraltar worden geproduceerd of in de handel worden gebracht, voldoen aan de desbetreffende regels van het Unierecht die op die goederen in de Unie van toepassing zijn.

Met het oog op de in de eerste alinea bedoelde controle kunnen de vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten binnen de Unie de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verzoeken tijdens gezamenlijke bezoeken bepaalde acties en maatregelen uit te voeren. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar voeren die maatregelen onverwijld uit.

De in de tweede alinea bedoelde maatregelen kunnen het volgende omvatten:

- a) de verstrekking, uiterlijk eind januari en eind juli van elk jaar, aan de vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten binnen de Unie van de door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar opgestelde lijst van vergunninghoudende marktdeelnemers en van geproduceerde of in de handel gebrachte goederen, en de verificatie van de juistheid van die lijst door middel van de overlegging van de relevante bedrijfsvergunningen;
 - b) de verificatie dat de daadwerkelijke productie van goederen die in Gibraltar worden geproduceerd of in de handel worden gebracht, door de producent wordt uitgevoerd in overeenstemming met de desbetreffende regels van het Unierecht die van toepassing zijn op de productie van die goederen in de Unie en in de lidstaat waar de goederen in de handel zullen worden gebracht; en
 - c) de verificatie dat goederen die in Gibraltar in de handel worden gebracht, voldoen aan de desbetreffende regels van het Unierecht die van toepassing zijn op de productie en het in de handel brengen van die goederen in de Unie.
5. Om de bevoegde autoriteiten binnen de Unie in staat te stellen op basis van risicogebaseerde criteria voor markttoezicht te beslissen of en in welke mate gezamenlijke controlebezoeken nodig zijn, verstrekken de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de bevoegde autoriteiten binnen de Unie uiterlijk eind januari en eind juli van elk jaar na de inwerkingtreding van deze overeenkomst een lijst van de bestaande producenten van goederen in Gibraltar. Die lijst omvat het volgende:
- a) elke nieuwe vergunninghoudende producent, met inbegrip van een beschrijving van de door die producent geproduceerde producten;

- b) de hoeveelheden die tijdens de voorgaande periode van zes maanden per producent en per goed zijn geproduceerd; en
- c) het verkoopvolume per producent en per goed, naar plaats van bestemming (Gibraltar of de plaats naar waar de goederen zijn uitgevoerd).

Het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel kan een besluit vaststellen tot wijziging van de inhoud van die lijst.

6. De Partijen erkennen het belang van samenwerking op het gebied van markttoezicht, veiligheid en conformiteit van producten voor de bevordering van de handel en de bescherming van consumenten en andere gebruikers, alsook het belang van het opbouwen van wederzijds vertrouwen op basis van tijdig gedeelde informatie, en nemen dienovereenkomstig passende maatregelen.

HOOFDSTUK 4

TABAK

ARTIKEL 258

Specifieke maatregelen inzake monitoring en tracering van tabak

Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zal, overeenkomstig de bepalingen van het Protocol betreffende de traceerbaarheid, de samenwerking ter bestrijding van tabakssmokkel en aanvullende maatregelen in verband met tabaksproducten:

- a) een traceringsysteem voor tabaksproducten opzetten dat gelijkwaardig is aan het systeem van de Unie en het desbetreffende Unierecht;
- b) aanvullende maatregelen vaststellen met betrekking tot waarschuwende afbeeldingen, tabak voor oraal gebruik en grensoverschrijdende verkoop op afstand van tabaksproducten;
- c) op verzoek traceerbaarheidsinformatie over het verkeer van tabaksproducten in Gibraltar delen met de bevoegde autoriteiten binnen de Unie;
- d) monitoringmechanismen instellen om met de bevoegde autoriteiten binnen de Unie informatie uit te wisselen over ruwe tabak, niet tot verbruik bereide tabak en tot verbruik bereide tabaksproducten die Gibraltar binnenkomen of in Gibraltar worden ingevoerd of verkocht of die Gibraltar verlaten of uit Gibraltar worden uitgevoerd; en

- e) samenwerken, onder meer door informatie uit te wisselen, met de bevoegde autoriteiten binnen de Unie om tabaksmokkel te bestrijden, met inbegrip van het identificeren van personen die direct of indirect verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor die handelingen.

Artikel 6, lid 1, is niet van toepassing op de uitwisseling van informatie uit hoofde van de punten d) en e) van de eerste alinea.

HOOFDSTUK 5

BEPALINGEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN OP BEPAALDE CATEGORIEËN GOEDEREN

ARTIKEL 259

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- a) “burgerpersoneel”: burgers die in dienst zijn van of op contractbasis werken voor de overheid van het Verenigd Koninkrijk en die geen in Gibraltar of in de Unie verblijvende personen zijn, met uitzondering van personen die het recht hebben in het Verenigd Koninkrijk of het gemeenschappelijk reisgebied te verblijven;

- b) “niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk”: personen die als beroepsmilitair of reservist in dienst zijn van de strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk, die burgers van het Verenigd Koninkrijk, burgers van het Gemenebest of burgers van Ierland zijn of het recht hebben in het Verenigd Koninkrijk of het gemeenschappelijk reisgebied te verblijven en die geen in Gibraltar verblijvende personen zijn; en
- c) “bezoekende strijdkrachten van derde landen”: personen die in dienst zijn van of op contractbasis werken voor de strijdkrachten van een NAVO-lid of van geselecteerde partners en die geen in de Unie of in Gibraltar verblijvende personen zijn, en die op uitnodiging van het Verenigd Koninkrijk in Gibraltar verwacht worden.

ARTIKEL 260

Bepalingen die van toepassing zijn op bepaalde categorieën goederen

1. Met uitzondering van de in lid 4 bedoelde documenten en goederen die voor commerciële doeleinden worden overgebracht, zorgen de bevoegde autoriteiten binnen de Unie en de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk er met betrekking tot goederen die uitsluitend voor officieel gebruik door het ministerie van Defensie van het Verenigd Koninkrijk of door bezoekende strijdkrachten van derde landen naar en van Gibraltar worden overgebracht, voor dat douanecontroles uitsluitend plaatsvinden in een aangewezen douanepost, tijdens de vastgestelde openingstijden. De bevoegde autoriteiten binnen de Unie zorgen ervoor dat douanecontroles zo spoedig als redelijkerwijs mogelijk is, plaatsvinden. Het Unierecht is van toepassing op de overbrenging van dergelijke goederen van Gibraltar naar het douanegebied van de Unie.
2. De overbrenging geschiedt overeenkomstig de voor goederen geldende bepalingen van deze titel, met uitzondering van de inning van douanerechten of indirecte belastingen en de toepassing van artikel 265.

3. De tijdelijke invoer en de wederuitvoer van dienstvoertuigen, op eigen kracht, van niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk of van burgerpersoneel of van particuliere motorvoertuigen voor persoonlijk gebruik, zijn vrijgesteld van douanerechten en indirecte belastingen op vertoon van een triptiek in de vorm die is vastgesteld in de in lid 7 bedoelde administratieve regelingen.
4. Officiële documenten die van een officieel zegel zijn voorzien, zijn vrijgesteld van de toepassing van deze titel. Koeriers, ongeacht hun status, die die documenten bij zich hebben, moeten in het bezit zijn van een individuele reisopdracht, zoals bedoeld in artikel 38, lid 2, eerste alinea, punt b). In die reisopdracht wordt het aantal vervoerde zendingen vermeld en wordt verklaard dat die uitsluitend officiële documenten bevatten.
5. Er worden speciale regelingen getroffen om ervoor te zorgen dat brandstof, olie en smeermiddelen voor gebruik in dienstvoertuigen, vliegtuigen en schepen van niet-ingezeten strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk of van burgerpersoneel vrij van alle rechten en belastingen kunnen worden geleverd.
6. Goederen die onder dit artikel vallen, worden niet geacht zich in Gibraltar in het vrije verkeer te bevinden, maar wel in een vorm van tijdelijke invoer onder toezicht van de bevoegde autoriteiten. Goederen die onder dit artikel vallen, mogen niet in het douanegebied van de Unie in het vrije verkeer worden gebracht. Wanneer die goederen in Gibraltar in de handel worden gebracht, is titel II van toepassing.
7. In administratieve regelingen tussen het Verenigd Koninkrijk en het Koninkrijk Spanje worden de praktische regelingen voor de toepassing van dit hoofdstuk vastgesteld.

ARTIKEL 261

Militaire goederen en technologie

1. Overbrenging van producten die zijn opgenomen in de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen¹, alsook vuurwapens van categorie A, B en C in de zin van Verordening (EU) nr. 258/2012 van het Europees Parlement en de Raad² en Verordening (EU) 2025/41 van het Europees Parlement en de Raad³, indien bestemd voor de strijdkrachten, de politie of de overheidsinstanties van het Verenigd Koninkrijk in Gibraltar, zijn onderworpen aan de bepalingen van deze titel en de regels van het Spaanse recht inzake de controle op de uitvoer van defensiemateriaal en materiaal voor tweërlei gebruik. Het Koninkrijk Spanje legt een vergunningsplicht op voor de overbrenging van die producten.

¹ Gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen, vastgesteld door de Raad op 23 februari 2026 (waarop Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de controle op de uitvoer van militaire goederen en technologie van toepassing is) (actualiseert en vervangt de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen die op 24 februari 2025 door de Raad is vastgesteld) (PB EU C, C/2026/1640, 13.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/1640/oj>).

² Verordening (EU) nr. 258/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot uitvoering van artikel 10 van het Protocol van de Verenigde Naties tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad (VN-protocol inzake vuurwapens), en tot vaststelling van uitvoervergunningen voor vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie en maatregelen betreffende de invoer en doorvoer ervan (PB EU L 94 van 30.3.2012, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/258/oj>).

³ Verordening (EU) 2025/41 van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 2024 betreffende maatregelen voor de invoer, uitvoer en doorvoer van vuurwapens, essentiële onderdelen en munitie, tot uitvoering van artikel 10 van het Protocol van de Verenigde Naties tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, delen en onderdelen daarvan en munitie, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad (VN Vuurwapenprotocol) (PB EU L, 2025/41, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/41/oj>).

2. De aanvragen voor de in lid 1 bedoelde vergunningen omvatten:
- a) aanvragen voor vergunningen voor fysieke uitvoer, ook wanneer die is bestemd voor de productie onder licentie van militaire goederen in derde landen;
 - b) aanvragen voor vergunningen voor invoer in het douanegebied van de Unie;
 - c) aanvragen voor vergunningen voor tussenhandel;
 - d) aanvragen voor vergunningen voor “doorvoer” of “overlading”; en
 - e) aanvragen voor vergunningen voor de immateriële overdracht van software en technologie via middelen als elektronische media, fax of telefoon.
3. Het Koninkrijk Spanje beoordeelt de vergunningsaanvragen voor de overbrenging van producten die zijn opgenomen in de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen per geval aan de hand van de criteria die zijn vastgesteld in Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB van de Raad¹, zoals gewijzigd bij Besluit (GBVB) 2025/779 van de Raad².

¹ Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB van de Raad van 8 december 2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de controle op de uitvoer van militaire goederen en technologie (PB EG L 335 van 13.12.2008, blz. 99, ELI: <http://data.europa.eu/eli/compos/2008/944/oj>).

² Besluit (GBVB) 2025/779 van de Raad van 14 april 2025 tot wijziging van Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de controle op de uitvoer van militaire goederen en technologie (PB EU L, 2025/779, 15.4.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/779/oj>).

ARTIKEL 262

Goederen en technologieën voor tweemaal gebruik

1. Overbrengingen van in bijlage I bij Verordening (EU) 2021/821 van het Europees Parlement en de Raad¹ opgenomen producten zijn onderworpen aan de bepalingen van deze titel en aan de desbetreffende regels van het Unierecht en het Spaanse recht inzake de controle op de uitvoer van defensiemateriaal en materiaal voor tweemaal gebruik. Het Koninkrijk Spanje legt een vergunningsplicht op voor de overbrenging van producten voor tweemaal gebruik die zijn opgenomen in bijlage I bij die verordening.
2. Het Koninkrijk Spanje kan een vergunningsplicht opleggen voor de overbrenging van bepaalde producten die niet in bijlage I bij Verordening (EU) 2021/821 zijn opgenomen overeenkomstig de relevante bepalingen van die Verordening.
3. Het Koninkrijk Spanje kan om redenen van openbare veiligheid, met inbegrip van de voorkoming van terreurdaden, of uit mensenrechtenoverwegingen een verbod instellen op of een vergunningsplicht opleggen voor de overbrenging van producten voor tweemaal gebruik die niet in bijlage I bij Verordening (EU) 2021/821 zijn opgenomen.
4. De aanvragen voor de in lid 1 bedoelde vergunningen omvatten:
 - a) aanvragen voor vergunningen voor fysieke uitvoer, ook wanneer die is bestemd voor de productie onder licentie van militaire goederen in derde landen;

¹ Verordening (EU) 2021/821 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2021 tot instelling van een Unieregeling voor controle op de uitvoer, de tussenhandel, de technische bijstand, de doorvoer en de overbrenging van producten voor tweemaal gebruik (PB EU L 206 van 11.6.2021, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj>).

- b) aanvragen voor vergunningen voor invoer in het douanegebied van de Unie;
- c) aanvragen voor vergunningen voor tussenhandel;
- d) aanvragen voor vergunningen voor “doorvoer” of “overlading”; en
- e) aanvragen voor vergunningen voor de immateriële overdracht van software en technologie via middelen als elektronische media, fax of telefoon.

ARTIKEL 263

Vergunningen

1. Overbrengingsvergunningen uit hoofde van dit hoofdstuk worden door de bevoegde autoriteit van het Koninkrijk Spanje verleend overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EU) 2021/821. Wat vuurwapens betreft, worden overbrengingsvergunningen uit hoofde van deze overeenkomst verleend door de bevoegde autoriteit van het Koninkrijk Spanje overeenkomstig de bepalingen van de Verordeningen (EU) nr. 258/2012 en (EU) 2025/41.
2. Bij zijn besluit om al dan niet een vergunning te verlenen of een doorvoer te verbieden uit hoofde van deze overeenkomst, houdt het Koninkrijk Spanje rekening met alle ter zake dienende overwegingen, waaronder:
 - a) de internationale verplichtingen en verbintenissen van het Koninkrijk Spanje, en met name de verplichtingen en verbintenissen waarmee het Koninkrijk Spanje heeft ingestemd als partij bij de internationale regimes inzake non-proliferatie en uitvoercontrole of door de bekrachtiging van de desbetreffende internationale verdragen;

- b) zijn verplichtingen in het kader van sancties uit hoofde van rechtshandelingen van de Unie, een besluit van de OVSE of een bindende resolutie van de VN-Veiligheidsraad;
 - c) overwegingen van nationaal buitenlands en veiligheidsbeleid, met inbegrip van overwegingen uit hoofde van Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB, zoals gewijzigd bij Besluit (GBVB) 2025/779; en
 - d) overwegingen omtrent het voorgenomen eindgebruik en het onttrekkingsgevaar.
3. De bevoegde autoriteit van het Koninkrijk Spanje kan overeenkomstig dit hoofdstuk weigeren een overbrengingsvergunning te verlenen en kan een reeds verleende overbrengingsvergunning nietig verklaren, schorsen, wijzigen of intrekken overeenkomstig de Verordeningen (EU) nr. 258/2012 en (EU) 2025/41.

ARTIKEL 264

Bijzondere procedure

1. De overbrenging van de in de artikelen 260, 261 en 262 bedoelde producten, met uitzondering van goederen die voor commerciële doeleinden worden overgebracht en sanitaire en fytosanitaire goederen, wordt uitsluitend geregeld door de bijzondere procedure van dit artikel, mits die producten:
- a) aankomen op of vertrekken vanuit de luchthaven of de haven van Gibraltar aan boord van staatsluchtvaartuigen of staatsvaartuigen of in zendingen van de staat als omschreven in de in artikel 260, lid 7, bedoelde administratieve regelingen; en

- b) bestemd zijn voor Gibraltar, uitsluitend voor officieel gebruik door het ministerie van Defensie van het Verenigd Koninkrijk of door bezoekende strijdkrachten van derde landen.

Goederen die onder dit artikel vallen, worden niet geacht zich in Gibraltar in het vrije verkeer te bevinden, maar wel in een vorm van tijdelijke invoer onder toezicht van de bevoegde autoriteiten. Die goederen mogen niet in het douanegebied van de Unie in het vrije verkeer worden gebracht. Wanneer die goederen in Gibraltar in de handel worden gebracht, is titel II van toepassing. Het Unierecht is van toepassing op de overbrenging van die goederen van Gibraltar naar het douanegebied van de Unie.

2. Wanneer aan de voorwaarden van lid 1 is voldaan, verstrekt het Verenigd Koninkrijk zo spoedig als redelijkerwijs mogelijk is en in elk geval vóór de overbrenging van de producten, de verbindingsofficier van het Koninkrijk Spanje een lijst van de producten en een door de verbindingfunctionaris van het Verenigd Koninkrijk ondertekend certificaat waarin wordt gegarandeerd dat die producten:

- a) veilig worden vervoerd en opgeslagen in daartoe aangewezen faciliteiten; en
- b) zullen worden onderworpen aan een strikt boekhoud- en traceringsysteem.

HOOFDSTUK 6

UITVOERING, TOEPASSING, TOEZICHT EN HANDHAVING

ARTIKEL 265

Uitvoering, toepassing, toezicht en handhaving

1. De bevoegde autoriteiten binnen de Unie controleren de naleving van deze titel en voeren alle noodzakelijke taken uit, waarbij zij onder meer toegang hebben tot de relevante infrastructuur, documentatie en registers en alle andere relevante informatie.
2. De bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar verlenen in dat verband hun medewerking en worden vooraf in kennis gesteld van de redenen voor elk bezoek, zodat dat gezamenlijk met de bevoegde autoriteiten binnen de Unie kan worden uitgevoerd.
3. De praktische regelingen voor de uitvoering van dit artikel zijn vastgesteld in bijlage 22.

ARTIKEL 266

Unierecht dat van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk
met betrekking tot Gibraltar en in Gibraltar overeenkomstig artikel 247, lid 1

Met betrekking tot de bepalingen van het Unierecht die op grond van artikel 247, lid 1, van toepassing zijn op het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en in Gibraltar, geldt het volgende, onverminderd artikel 19:

- a) elke verwijzing naar het in artikel 4 van Verordening (EU) nr. 952/2013 omschreven grondgebied in de toepasselijke bepalingen van deze overeenkomst, alsook in de bepalingen van het Unierecht die door deze overeenkomst van toepassing zijn geworden op het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en in Gibraltar, wordt zodanig gelezen dat Gibraltar daaronder valt. Met name met betrekking tot de richtlijnen van de Unie inzake indirecte belastingen neemt de Unie de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat transacties of bewegingen tussen Gibraltar en de lidstaten of tussen de lidstaten en Gibraltar niet worden behandeld als transacties of bewegingen tussen derde landen of gebieden en de Unie;
- b) tenzij de Unie van oordeel is dat volledige of gedeeltelijke toegang van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar strikt noodzakelijk is om het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar in staat te stellen te voldoen aan zijn verplichtingen uit hoofde van deze overeenkomst, worden met betrekking tot de toegang tot alle netwerken, informatiesystemen of databanken die zijn opgezet op basis van het Unierecht verwijzingen naar de lidstaten en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten in de bepalingen van het Unierecht die door deze overeenkomst van toepassing zijn geworden, niet zodanig gelezen dat het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar daaronder valt; en

- c) de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk of van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar treden niet op als leidende autoriteit bij risicobeoordelings-, onderzoeks-, goedkeurings- en vergunningsprocedures die zijn vastgesteld in het Unierecht dat door deze overeenkomst van toepassing is geworden.

ARTIKEL 267

Goederen, liquide middelen en huisdieren meegebracht door personen

Tot de inwerkingtreding van het in artikel 247, lid 1, bedoelde besluit, zijn de binnenkomst in Gibraltar van goederen die reizigers in hun persoonlijke bagage vervoeren en van hun huisdieren en de in- en uitvoer van liquide middelen onderworpen aan de bepalingen van de bijlagen 22 en 23.

ARTIKEL 268

Verwijzingen naar bepaalde handelingen van de Unie

Voor de toepassing van deze titel worden verwijzingen naar handelingen van de Unie in de artikelen 241, 256, 261, 262, 263 en 266, in artikel 3, lid 1, punt a), van bijlage 19 en in artikel 1, lid 5, van bijlage 21, geacht ook betrekking te hebben op die handelingen van de Unie zoals gewijzigd of vervangen in de toekomst, alsook op elke handeling van de Unie tot uitvoering of aanvulling van die handelingen van de Unie.

HOOFDSTUK 7

OVERGANGSREGELINGEN

ARTIKEL 269

In Gibraltar in de handel gebrachte goederen

1. Deze titel is niet van toepassing op goederen waarvan het vervoer vóór de inwerkingtreding van deze overeenkomst is begonnen en daarna is beëindigd.
2. De bepalingen van deze overeenkomst met betrekking tot indirecte belastingen zijn niet van toepassing op goederen die worden gedekt door een certificaat van vrijstelling van invoerrechten dat door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar uit hoofde van *Regulation 8, Part 3*, van de *Gibraltar Integrated Tariff Regulations* van 2017 is afgegeven vóór de inwerkingtreding van deze overeenkomst, in de mate als bepaald in lid 4 van dit artikel, mits het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar aan de bevoegde autoriteiten binnen de Unie kopieën van alle dergelijke bestaande certificaten heeft verstrekt, samen met, indien toepasselijk, relevante informatie over de respectieve hoeveelheden goederen die in de afgelopen drie jaar zijn ingevoerd. De in te voeren hoeveelheden goederen staan in verhouding tot de relevante projecten waarop het certificaat betrekking heeft.
3. Wanneer een marktdeelnemer zich met betrekking tot een specifiek goed of specifieke goederen beroept op lid 1 of lid 2, is het aan hem om, op basis van eender welk relevant document, te bewijzen dat het vervoer vóór de inwerkingtreding van deze overeenkomst is begonnen of dat het certificaat vóór de inwerkingtreding van deze overeenkomst is afgegeven.

4. Lid 1 houdt op van toepassing te zijn twee maanden na de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Lid 2 is van toepassing gedurende een periode die niet langer is dan de geldigheidsduur van het desbetreffende certificaat of een periode van drie maanden na de inwerkingtreding van deze overeenkomst, indien dat korter is.
5. Goederen die vóór de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst rechtmatig in Gibraltar in de handel zijn gebracht, zijn gedurende een periode van drie maanden na de inwerkingtreding van deze overeenkomst niet onderworpen aan de voorschriften van artikel 256.
6. Wanneer een marktdeelnemer zich met betrekking tot een specifiek goed beroept op lid 5, is het aan hem om, op basis van eender welk relevant document, te bewijzen dat het goed vóór de inwerkingtreding van deze overeenkomst in Gibraltar in de handel is gebracht, en om nadere gegevens te verstrekken over de hoeveelheden van de betrokken goederen.

ARTIKEL 270

Beëindiging van tijdelijke opslag of bijzondere douaneregelingen

1. Goederen die in tijdelijke opslag zijn geplaatst in Gibraltar of onder een bijzondere douaneregeling die is aangevangen uit hoofde van de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, vóór de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst, blijven aan die wetgeving onderworpen zoals ze van kracht was op de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst, zolang:
- a) de aanzuivering van de bijzondere regelingen voor de goederen niet plaatsvindt, en niet langer dan twee maanden na de inwerkingtreding van deze overeenkomst; of

- b) de tijdelijke opslag niet is beëindigd, en niet langer dan het einde van de in die wetgeving vastgestelde wettelijke termijn voor tijdelijke opslag.

2. Deze titel is van toepassing op het in het vrije verkeer brengen, de aanzuivering van de bijzondere regeling en elke wederuitvoer uit Gibraltar van de in lid 1 bedoelde goederen.

TITEL III

VERVOER

HOOFDSTUK 1

LUCHTVAART

ARTIKEL 271

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- a) “luchtvaartmaatschappij”: een luchtvervoersonderneming die in het bezit is van een geldige exploitatievergunning of een gelijkwaardig document;

- b) “luchtvervoer”: het afzonderlijke of gecombineerde vervoer per luchtvaartuig van passagiers, bagage, vracht en post, dat tegen vergoeding of betaling van huur aan het publiek wordt aangeboden en dat geregelde en niet-geregelde luchtdiensten omvat;
- c) “bevoegde autoriteit”: een overheidsagentschap of -entiteit dat of die verantwoordelijk is voor de relevante regelgevende en administratieve taken uit hoofde van deze overeenkomst; en
- d) “luchthaven van Gibraltar”: de luchthaven gelegen op de landengte van Gibraltar¹ met betrekking tot de diensten die het voorwerp uitmaken van de in artikel 274 bedoelde joint venture.

ARTIKEL 272

Vluchten naar en vanuit de luchthaven van Gibraltar

1. Wat de exploitatie van luchtvervoer betreft, kunnen de luchtvaartmaatschappijen van elke Partij de volgende rechten op niet-discriminerende basis uitoefenen:
 - a) het recht om over het grondgebied van Gibraltar te vliegen zonder te landen; en
 - b) het recht om voor andere dan verkeersdoeleinden een tussenlanding te maken op de luchthaven van Gibraltar.

¹ Deze overeenkomst, alle aanvullende overeenkomsten zoals bedoeld in artikel 4, alle administratieve regelingen of andere regelingen met betrekking tot deze overeenkomst, en alle maatregelen of instrumenten of gedragingen in het kader of als gevolg daarvan, of op grond daarvan, doen geen afbreuk aan, en hebben generlei gevolgen voor, de respectieve rechtsopvattingen van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland of van het Koninkrijk Spanje met betrekking tot soevereiniteit en jurisdictie over het grondgebied waarop de luchthaven is gelegen, en vormen geen basis voor het erkennen of ontkennen van soevereiniteit, ook niet in gerechtelijke of andere procedures.

2. Luchtvervoersdiensten tussen de luchthaven van Gibraltar en punten op het grondgebied van de Unie mogen alleen worden verleend door luchtvaartmaatschappijen uit de Unie of door luchtvaartmaatschappijen die uit hoofde van het Unierecht een vergunning hebben gekregen. Die diensten worden verleend in overeenstemming met het Unierecht.
3. Luchtvervoersdiensten tussen de luchthaven van Gibraltar en punten in het Verenigd Koninkrijk mogen alleen worden verleend door luchtvaartmaatschappijen uit het Verenigd Koninkrijk of door luchtvaartmaatschappijen die een vergunning hebben gekregen van het Verenigd Koninkrijk. Die diensten worden verleend in overeenstemming met het recht van het Verenigd Koninkrijk.
4. De bevoegde autoriteiten van de Partijen komen overeen overleg te plegen over de mogelijke uitbreiding tot Gibraltar van relevante bestaande of toekomstige overeenkomsten of andere internationale rechtsinstrumenten, voor zover nodig, alsook over de praktische uitvoering daarvan.

ARTIKEL 273

Regels die van toepassing zijn op de luchthaven van Gibraltar

1. De luchtverkeersbeheers- en luchtvaartnavigatiediensten die op de luchthaven van Gibraltar ten behoeve van het civiele luchtverkeer worden verleend, bieden een niveau van veiligheid en interoperabiliteit met civiele activiteiten en systemen dat gelijkwaardig is aan dat van de diensten die worden verleend op civiele luchthavens waarop de bepalingen van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (*International Civil Aviation Organization* – ICAO) van toepassing zijn.
2. De veiligheid en beveiliging van het civiele luchtverkeer op de luchthaven van Gibraltar zijn ten minste van hetzelfde niveau als dat van gelijkwaardige diensten die worden verleend op civiele luchthavens die onder de ICAO-bepalingen vallen.

3. Op het gebied van luchthavengelden, grondaafhandeling, slots, gehandicapten en personen met beperkte mobiliteit zijn de bepalingen van de in bijlage 25 opgenomen handelingen van toepassing op de luchthaven van Gibraltar.

4. Onder de in de leden 5 en 6 vastgestelde voorwaarden zijn de in een latere handeling vervatte bepalingen:

- a) tot wijziging of vervanging van een in bijlage 25 opgenomen handeling;
- b) tot aanvulling of uitvoering van een in bijlage 25 opgenomen handeling; of
- c) betreffende het onderwerp van een in bijlage 25 opgenomen handeling,

ook van toepassing op de luchthaven van Gibraltar.

5. Wanneer de Unie een in lid 4 bedoelde latere handeling vaststelt, stelt zij het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar onmiddellijk in kennis van de vaststelling van die handeling. Binnen dertig dagen na die kennisgeving stelt het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar de Unie in kennis van zijn besluit om de inhoud van de latere handeling van de Unie al dan niet te aanvaarden en om die in zijn interne recht ten uitvoer te leggen. De aanvaarding door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar van de inhoud van de latere handeling van de Unie schept rechten en verplichtingen tussen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en de Unie.

6. Binnen dertig dagen na de in lid 5 bedoelde kennisgeving van de Unie is lid 4 van toepassing met betrekking tot de latere handeling van de Unie.

7. De bevoegde autoriteiten van de Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zullen, onder auspiciën van het op grond van artikel 23 ingestelde Gespecialiseerd Comité voor de luchtvaart:

- a) regelmatig informatie uitwisselen over veiligheids- en beveiligingskwesties; en
- b) gezamenlijke inspectiebezoeken brengen aan de luchthaven van Gibraltar om toe te zien op de naleving van de bepalingen van bijlage 25 en de beveiliging op de luchthaven van Gibraltar.

De bezoeken zijn evenredig en vinden plaats op verzoek van een van de Partijen, welk verzoek door de andere Partij niet kan worden geweigerd. Dergelijke inspectiebezoeken en informatie-uitwisselingen vinden plaats met betrekking tot en tijdens de voorbereiding en uitvoering van vluchten tussen de luchthaven van Gibraltar en punten op het grondgebied van in de Unie. De praktische regelingen voor de uitvoering van dit lid worden vastgesteld door het Gespecialiseerd Comité voor de luchtvaart.

De Unie en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar brengen aan het Gespecialiseerd Comité voor de luchtvaart verslag uit over de uitvoering van dit lid.

8. Luchtvaartmaatschappijen waaraan een exploitatieverbod in de Unie is opgelegd uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2111/2005 van het Europees Parlement en de Raad¹ mogen geen vluchten uitvoeren naar en vanuit de luchthaven van Gibraltar.

¹ Verordening (EG) nr. 2111/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2005 betreffende de vaststelling van een communautaire lijst van luchtvaartmaatschappijen waaraan een exploitatieverbod binnen de Gemeenschap is opgelegd en het informeren van luchtreizigers over de identiteit van de exploiterende luchtvaartmaatschappij, en tot intrekking van artikel 9 van Richtlijn 2004/36/EG (PB EG L 344 van 27.12.2005, blz. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/2111/oj>).

De verwijzing naar Verordening (EG) nr. 2111/2005 wordt geacht ook betrekking te hebben op die verordening zoals gewijzigd of vervangen in de toekomst, alsook op elke handeling van de Unie tot uitvoering of aanvulling van die verordening.

9. Luchtvaartmaatschappijen die onderworpen zijn aan de beperkende maatregelen van een van de Partijen mogen geen vluchten uitvoeren naar en vanuit de luchthaven van Gibraltar.

ARTIKEL 274

Joint venture

1. Er wordt een joint venture opgericht onder de gedeelde verantwoordelijkheid van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje. De joint venture wordt niet opgericht in een van de staten die de verantwoordelijkheid voor de joint venture delen, maar wel in een lidstaat. De joint venture selecteert, via een reguliere openbare aanbesteding, de commerciële onderneming die belast is met het dagelijks beheer van de luchthaven van Gibraltar en houdt toezicht op die onderneming.
2. In de openbare aanbesteding kan worden vastgesteld welk contract- en arbeidsrecht van toepassing is op de commerciële onderneming en haar activiteiten.
3. Particulieren of ondernemingen die een rechtszaak aanspannen tegen de joint venture of de commerciële onderneming, kunnen dat doen in overeenstemming met de desbetreffende nationale, Unie- of internationale instrumenten, alsook in overeenstemming met alle in die instrumenten vastgestelde regelingen, onder meer via de rechtbanken van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of een lidstaat, naargelang het geval.

ARTIKEL 275

Gespecialiseerd Comité voor de luchtvaart

Het Gespecialiseerd Comité voor de luchtvaart behandelt aangelegenheden die onder dit hoofdstuk vallen en heeft de bevoegdheid om:

- a) aanbevelingen te doen aan de Samenwerkingsraad met het oog op de vaststelling van een besluit tot wijziging van bijlage 25;
- b) de uitvoering van dit hoofdstuk te monitoren en te evalueren en de goede werking ervan te waarborgen;
- c) discrepanties weg te werken naar aanleiding van gezamenlijke inspectiebezoeken op grond van artikel 273, lid 7, eerste alinea, punt b);
- d) technische kwesties te bespreken die voortvloeien uit de uitvoering van dit hoofdstuk;
- e) aan de Partijen aanbevelingen te doen omtrent de uitvoering en de toepassing van dit hoofdstuk;
- f) alle aangelegenheden te behandelen die van belang zijn voor een door dit hoofdstuk bestreken gebied; en
- g) monitoringactiviteiten, dialogen en uitwisselingen te organiseren op gebieden van gemeenschappelijk belang, teneinde na te gaan welke mogelijkheden er zijn om samen te werken en beste praktijken en deskundigheid uit te wisselen.

HOOFDSTUK 2

WEGVERVOER

ARTIKEL 276

Vervoer van goederen en verkeer van ambulances tussen de grondgebieden van de Partijen

1. De Partijen staan het vervoer van goederen over de weg tussen hun grondgebieden toe. Op het grondgebied van de Unie blijft dat vervoer echter beperkt tot het aangrenzend grensgebied.
2. De Unie staat toe dat op haar grondgebied de volgende ambulancediensten die nodig zijn om de gezondheid te beschermen, worden verleend door in Gibraltar gevestigde exploitanten die handelen onder leiding van de GHA, mits dit lid wordt toegepast op een redelijke wijze die niet leidt tot willekeurige of ongerechtvaardigde discriminatie of tot een verkapte beperking van de handel in diensten:
 - a) ambulancediensten voor noodgevallen; en
 - b) ambulancediensten die nodig zijn voor de gespecialiseerde behandeling van ernstige en acute medische aandoeningen tussen Gibraltar en de in bijlage 26 vermelde instellingen die voor volksgezondheidsdoeleinden aan Gibraltar grenzen.

3. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar staat toe dat op het grondgebied van Gibraltar de volgende ambulancediensten die nodig zijn om de gezondheid te beschermen, worden verleend door in het aangrenzend grensgebied gevestigde exploitanten die handelen onder leiding van autoriteiten die daartoe uit hoofde van de relevante regelgeving naar behoren zijn gemachtigd, mits dit lid wordt toegepast op een redelijke wijze die niet leidt tot willekeurige of ongerechtvaardigde discriminatie of tot een verkapte beperking van de handel in diensten:

- a) ambulancediensten voor noodgevallen; en
- b) ambulancediensten die nodig zijn voor de gespecialiseerde behandeling van ernstige en acute medische aandoeningen tussen Gibraltar en de in bijlage 26 vermelde instellingen die voor volksgezondheidsdoeleinden aan Gibraltar grenzen.

ARTIKEL 277

Vervoer van goederen van en naar Gibraltar over het grondgebied van de Unie

De Unie staat het vervoer voor commerciële doeleinden, met doorvoer over haar grondgebied, van goederen over de weg toe tussen het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk en Gibraltar, alsook lege ritten in verband met dat vervoer.

ARTIKEL 278

Voorschriften voor ondernemers

1. Ondernemers van goederenvervoer over de weg van een Partij die een rit zoals bedoeld in artikel 276 of 277 uitvoeren, zijn in het bezit van een geldige vergunning die is afgegeven overeenkomstig lid 2 van dit artikel.
2. Vergunningen worden, overeenkomstig het recht van de Partijen, slechts afgegeven aan ondernemers van goederenvervoer over de weg die voldoen aan de eisen van bijlage 27, deel A (toegang tot en de uitoefening van het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de weg).
3. Een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van de vergunning wordt aan boord van het voertuig bewaard en op verzoek van een door een Partij gemachtigde inspecteur overgelegd. De vergunning en het voor eensluidend gewaarmerkte afschrift stemmen overeen met een van de modellen in aanhangsel 27-A-1-3 van bijlage 27, waarin ook de voorwaarden voor het gebruik van de vergunning zijn vastgesteld. De vergunning moet ten minste twee van de in aanhangsel 27-A-1-4 van bijlage 27, vermelde beveiligingskenmerken bevatten.

ARTIKEL 279

Vrijstelling van vergunningsplicht in het aangrenzend grensgebied

De volgende soorten goederenvervoer en lege ritten in verband met dergelijk vervoer mogen in het aangrenzend grensgebied worden uitgevoerd zonder een geldige vergunning zoals bedoeld in artikel 278:

- a) postvervoer als universele dienst;

- b) vervoer van beschadigde of defecte voertuigen;
- c) goederenvervoer met motorvoertuigen waarvan de toegestane massa in beladen toestand, met inbegrip van die van de aanhangwagen(s), niet meer dan 2,5 ton bedraagt;
- d) vervoer van geneesmiddelen, apparatuur, uitrusting en andere artikelen die nodig zijn voor medische zorg bij spoedhulp, met name bij natuurrampen en in het kader van humanitaire hulp;
- e) goederenvervoer met voertuigen voor zover aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - i) de vervoerde goederen zijn eigendom van de ondernemer van goederenvervoer over de weg of zijn door de ondernemer verkocht, gekocht, verhuurd of gehuurd, geproduceerd, gewonnen, bewerkt of gerepareerd;
 - ii) de rit heeft tot doel de goederen van of naar de bedrijfsruimten van de ondernemer van goederenvervoer over de weg te vervoeren of ze voor zijn eigen behoeften binnen of buiten de onderneming te verplaatsen;
 - iii) de voor dat vervoer gebruikte voertuigen worden bestuurd door personeel dat in dienst is van de ondernemer van goederenvervoer over de weg of hem uit hoofde van een contractuele verplichting ter beschikking is gesteld;
 - iv) de voertuigen waarmee de goederen worden vervoerd, zijn eigendom van de ondernemer van goederenvervoer over de weg, door hem op afbetaling gekocht of gehuurd; en
 - v) het desbetreffende vervoer is slechts een secundaire bedrijvigheid in het kader van de algemene werkzaamheden van de ondernemer van goederenvervoer over de weg;

- f) goederenvervoer met motorvoertuigen met een toegestane maximumsnelheid van ten hoogste 40 km per uur.

ARTIKEL 280

Voorschriften voor bestuurders

Bestuurders van voertuigen van ondernemers van goederenvervoer over de weg van een Partij die een rit zoals bedoeld in artikel 276 of 277 uitvoeren:

- a) zijn houder van een overeenkomstig bijlage 27, deel B, afdeling 1, afgegeven getuigschrift van vakbekwaamheid, en
- b) houden zich aan de voorschriften inzake rij- en werktijden, rusttijden, pauzes en het gebruik van tachografen overeenkomstig bijlage 27, deel B, afdelingen 2, 3 en 4.

ARTIKEL 281

Voorschriften voor voertuigen

1. Een Partij mag het gebruik op haar grondgebied van een voertuig dat een rit zoals bedoeld in artikel 276 of 277 uitvoert, niet weigeren of verbieden indien het voertuig voldoet aan de voorschriften van bijlage 27, deel C, afdeling 1.

2. Voertuigen van ondernemers van goederenvervoer over de weg die een in artikel 276 of 277 bedoelde rit uitvoeren, zijn uitgerust met een tachograaf die is gebouwd, geïnstalleerd, gebruikt, getest en gecontroleerd overeenkomstig bijlage 27, deel C, afdeling 2.

ARTIKEL 282

Verkeersregels

Bestuurders van voertuigen van ondernemers van goederenvervoer over de weg van een Partij die een rit zoals bedoeld in artikel 276 of 277 uitvoeren, leven, wanneer zij zich op het grondgebied van de andere Partij bevinden, de op dat grondgebied geldende interne wet- en regelgeving inzake het wegverkeer na.

ARTIKEL 283

Ontwikkeling van recht en het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel

1. Wanneer een Partij een nieuwe regelgevingsmaatregel voorstelt op een gebied dat onder bijlage 27 valt:

- a) stelt zij de andere Partij zo spoedig mogelijk in kennis van de voorgestelde regelgevingsmaatregel; en
- b) houdt zij de andere Partij op de hoogte van de voortgang van de regelgevingsmaatregel.

2. Op verzoek van een Partij vindt in het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel uiterlijk twee maanden na de indiening van het verzoek een gedachtewisseling plaats over de vraag of de voorgestelde nieuwe regelgevingsmaatregel al dan niet van toepassing is op ritten zoals bedoeld in artikel 276 of 277.
3. Wanneer een Partij een nieuwe regelgevingsmaatregel zoals bedoeld in lid 1 vaststelt, stelt zij de andere Partij daarvan in kennis en verstrekt zij de tekst van de nieuwe regelgevingsmaatregel binnen één week na de bekendmaking ervan.
4. Het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel komt op verzoek van een Partij binnen twee maanden na de indiening van het verzoek bijeen om een vastgestelde nieuwe regelgevingsmaatregel te bespreken, ongeacht of er al dan niet een kennisgeving overeenkomstig lid 1 of lid 3 of een bespreking overeenkomstig lid 2 heeft plaatsgevonden.
5. Het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel heeft de bevoegdheid om:
 - a) bijlage 26 te wijzigen;
 - b) te bevestigen dat de door de nieuwe regelgevingsmaatregel aangebrachte wijzigingen in overeenstemming zijn met bijlage 27;
 - c) een besluit te nemen over andere maatregelen ter waarborging van de goede werking van dit hoofdstuk; en
 - d) alle wijzigingen van bijlage 27 vast te stellen die nodig zijn om rekening te houden met de wijzigingen die zijn aangebracht in bijlage 31 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst.

ARTIKEL 284

Corrigerende maatregelen

1. Indien een Partij van oordeel is dat de andere Partij een nieuwe regelgevingsmaatregel heeft vastgesteld die niet voldoet aan de eisen van bijlage 27, met name in gevallen waarin het Gespecialiseerd Comité voor economie en handel geen besluit heeft genomen uit hoofde van artikel 283, en de andere Partij de bepalingen van de nieuwe regelgevingsmaatregel niettemin toepast op ondernemers van goederenvervoer over de weg, bestuurders of voertuigen van de eerste Partij, kan zij, na de andere Partij daarvan in kennis te hebben gesteld, passende corrigerende maatregelen nemen, waaronder de opschorting van verplichtingen uit hoofde van deze overeenkomst of enige aanvullende overeenkomst, mits die maatregelen:

- a) niet verder gaan dan het niveau van tenietdoening of uitholling dat wordt veroorzaakt door de vastgestelde nieuwe regelgevingsmaatregel van de andere Partij die niet voldoet aan de vereisten van bijlage 27; en
- b) op zijn vroegst zeven dagen nadat de Partij die van plan is de maatregelen te nemen de andere Partij daarvan uit hoofde van dit lid in kennis heeft gesteld, van kracht worden.

2. De passende corrigerende maatregelen komen te vervallen:

- a) als de Partij die de maatregelen heeft genomen ervan overtuigd is dat de andere Partij haar verplichtingen uit hoofde van dit hoofdstuk nakomt; of
- b) in naleving van een uitspraak van het scheidsgerecht.

3. De Partijen beroepen zich niet op de WTO-Overeenkomst, noch op enige andere internationale overeenkomst om de andere Partij te beletten verplichtingen uit hoofde van dit artikel op te schorten.

ARTIKEL 285

Belastingen

1. Voertuigen van ondernemers van goederenvervoer over de weg van een Partij die worden gebruikt voor een rit zoals bedoeld in artikel 276 of 277, zijn vrijgesteld van de belastingen en heffingen die op het grondgebied van de andere Partij op het bezit of het verkeer van voertuigen worden geheven.

2. De in lid 1 bedoelde vrijstelling geldt niet voor:

- a) belastingen of heffingen op het brandstofverbruik;
- b) heffingen voor het gebruik van een weg of een wegennet; of
- c) heffingen voor het gebruik van bepaalde bruggen, tunnels of veerboten.

3. De brandstof in de standaardtanks van de voertuigen en in speciale containers waarvan de tijdelijke invoer is toegestaan, en die rechtstreeks wordt gebruikt voor de voortstuwing en, indien passend, voor de werking, tijdens het vervoer, van koel- en andere systemen, alsook smeermiddelen die in de motorvoertuigen aanwezig zijn en die nodig zijn voor hun normale werking tijdens de rit, zijn vrij van douanerechten en andere belastingen en heffingen, zoals btw en accijnzen, en zijn niet onderworpen aan invoerbeperkingen.

4. Reserveonderdelen die op het grondgebied van een Partij worden ingevoerd voor de reparatie van een voertuig dat in de andere Partij is geregistreerd of in het verkeer is gebracht, worden toegelaten onder dekking van een tijdelijke rechtenvrije invoer en zonder invoerverbod of -beperking. De vervangen delen zijn onderworpen aan douanerechten en andere belastingen (btw) en worden wederuitgevoerd of vernietigd onder toezicht van de douaneautoriteiten van de andere Partij.

HOOFDSTUK 3

ZEEVERVOER

ARTIKEL 286

Zeevervoer

Elke Partij:

- a) verleent aan schepen die internationale zeevervoersdiensten¹ verrichten en die de vlag van een lidstaat of van het Verenigd Koninkrijk (Gibraltar) voeren of worden geëxploiteerd door dienstverrichters uit de andere Partij, een behandeling die niet minder gunstig is dan die welke aan haar eigen schepen wordt verleend ten aanzien van:
 - i) haventoeegang;
 - ii) het gebruik van haveninfrastructuur;

¹ Onder “internationale zeevervoersdiensten” wordt verstaan: het vervoer van passagiers of vracht door zeeschepen tussen een haven van de ene Partij en een haven van de andere Partij of van een derde land, of tussen havens van verschillende lidstaten van de Europese Unie, met inbegrip van het rechtstreeks sluiten van contracten met aanbieders van andere vervoersdiensten, teneinde het vervoer van deur tot deur of multimodaal vervoer onder één vervoersdocument te dekken.

- iii) het gebruik van ondersteunende diensten voor zeevervoer¹; en
 - iv) douanefaciliteiten en de toewijzing van aanlegplaatsen en voorzieningen voor het laden en lossen, met inbegrip van de daarmee verband houdende vergoedingen en heffingen; en
- b) stelt in de haven en de binnenwateren van de haven de volgende havendiensten ter beschikking aan verleners van internationale zeevervoersdiensten van de andere Partij, op redelijke voorwaarden en onder voorwaarden die niet minder gunstig zijn dan die welke gelden voor haar eigen leveranciers of vaartuigen (met inbegrip van vergoedingen en heffingen, specificaties en kwaliteit van de te verlenen dienst): loodsen, hulp van duw- en sleepboten, bevoorrading, brandstof- en waterlevering, afvalinzameling en afvoer van ballastwater, kapiteinsdiensten in de haven, navigatiehulp, faciliteiten voor noodreparaties, diensten bij het ankeren en aan- en afmeren, en diensten vanaf de wal die essentieel zijn voor het functioneren van een schip, waaronder communicatie, water- en elektriciteitsvoorzieningen.

¹ Onder “ondersteunende diensten voor zeevervoer” wordt verstaan: diensten in verband met de behandeling van zeevracht, in- en uitklaring of de opslag van containers, diensten van scheepsagenten, maritieme expediteursdiensten en opslagdiensten.

TITEL IV

UITZONDERINGEN

ARTIKEL 287

Algemene uitzonderingen

1. Niets in de titels I en II van dit deel wordt zodanig uitgelegd dat het een Partij belet maatregelen vast te stellen of te handhaven die verenigbaar zijn met artikel XX van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel van 1994 (“GATT 1994”). Artikel XX van de GATT 1994 en de aantekeningen en aanvullende bepalingen daarbij worden daartoe *mutatis mutandis* in deze overeenkomst opgenomen.
2. Onverminderd de eis dat dergelijke maatregelen niet worden toegepast op een wijze die een willekeurige of ongerechtvaardigde discriminatie tussen landen waar soortgelijke omstandigheden gelden, of een verkapte beperking van de handel in diensten zou inhouden, wordt niets in titel III van dit deel uitgelegd als een beletsel voor het vaststellen of handhaven door een van de Partijen van maatregelen die:
 - a) noodzakelijk zijn voor de bescherming van de openbare veiligheid of de openbare zeden of voor de handhaving van de openbare orde¹;
 - b) noodzakelijk zijn voor de bescherming van het leven of de gezondheid van mensen, dieren of planten;

¹ De uitzonderingen betreffende de openbare veiligheid en de openbare orde mogen alleen worden ingeroepen in geval van een daadwerkelijke en voldoende ernstige bedreiging van een van de fundamentele maatschappelijke belangen.

- c) noodzakelijk zijn voor de handhaving van wet- of regelgeving die niet strijdig is met de bepalingen van deze overeenkomst, met inbegrip van die welke betrekking hebben op:
 - i) het voorkomen van misleidende en frauduleuze praktijken, of op middelen om de gevolgen van de niet-nakoming van contracten te compenseren;
 - ii) het beschermen van de persoonlijke levenssfeer in verband met de verwerking en verspreiding van persoonsgegevens en het beschermen van de vertrouwelijke aard van persoonlijke dossiers en rekeningen; en
 - iii) veiligheid.

3. Voor alle duidelijkheid: de Partijen zijn het erover eens dat, voor zover dergelijke maatregelen anderszins onverenigbaar zijn met de bepalingen van de titels I, II en III van dit deel:

- a) de in artikel XX, punt b), van de GATT 1994 en in lid 2, punt b), van dit artikel bedoelde maatregelen milieumaatregelen omvatten, die noodzakelijk zijn om het leven en de gezondheid van mensen, dieren of planten te beschermen;
- b) artikel XX, punt g), van de GATT 1994 van toepassing is op maatregelen voor de instandhouding van levende en niet-levende niet-duurzame natuurlijke hulpbronnen; en
- c) maatregelen ter uitvoering van multilaterale milieuovereenkomsten uit hoofde van artikel XX, punt b) of g), van de GATT 1994 of uit hoofde van lid 2, punt b), van dit artikel kunnen vallen.

4. Voordat een Partij maatregelen neemt zoals bedoeld in artikel XX, punten i) en j), van de GATT 1994, verstrekt zij de andere Partij alle relevante informatie teneinde een voor beide Partijen aanvaardbare oplossing te vinden. Indien er binnen 30 dagen na het verstrekken van de informatie geen overeenstemming wordt bereikt, kan de Partij de desbetreffende maatregelen toepassen. Wanneer door uitzonderlijke en kritieke omstandigheden die onmiddellijk handelen vereisen, voorafgaande informatieverstrekking of voorafgaand onderzoek niet mogelijk is, kan de Partij die voornemens is de maatregelen te nemen, onmiddellijk voorzorgsmaatregelen toepassen die nodig zijn om de situatie aan te pakken. Die Partij stelt de andere Partij daarvan onmiddellijk in kennis.

ARTIKEL 288

Uitzonderingen op grond van veiligheidsoverwegingen

Niets in dit deel wordt zodanig uitgelegd dat:

- a) een Partij verplicht wordt gegevens te verstrekken of toegang tot gegevens te bieden waarvan zij openbaarmaking in strijd acht met haar wezenlijke veiligheidsbelangen; of
- b) een Partij belet wordt maatregelen te nemen welke die Partij nodig acht ter bescherming van haar wezenlijke veiligheidsbelangen en welke:
 - i) verband houden met de productie van of de handel in wapens, munitie en oorlogstuig dan wel met dergelijke handel en transacties in andere goederen en materialen, diensten en technologie en met economische activiteiten die direct of indirect de bevoorrading van een militaire inrichting ten doel hebben;

- ii) betrekking hebben op splijt- of fusiestoffen of op stoffen waaruit die kunnen worden vervaardigd; of
 - iii) in tijden van oorlog of een andere crisissituatie in de internationale betrekkingen worden genomen; of
- c) een Partij belet wordt maatregelen te nemen tot handhaving van de internationale vrede en veiligheid op grond van haar verplichtingen uit hoofde van het Handvest van de Verenigde Naties.

ARTIKEL 289

Belastingen

1. Niets in de titels I en II van dit deel doet afbreuk aan de rechten en verplichtingen van de Unie of haar lidstaten en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar uit hoofde van belastingverdragen. In geval van strijdigheid tussen deze overeenkomst en een dergelijk belastingverdrag heeft het belastingverdrag voorrang voor zover het de strijdige bepalingen betreft. Wat belastingverdragen tussen de Unie of haar lidstaten en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar betreft, stellen de uit hoofde van deze overeenkomst en het desbetreffende belastingverdrag betrokken bevoegde autoriteiten in onderling overleg vast of deze overeenkomst strijdig is met het belastingverdrag¹.
2. De artikelen 276 en 277 zijn niet van toepassing op voordelen die op grond van een belastingverdrag zijn toegekend door een Partij.

¹ Voor alle duidelijkheid: een dergelijke vaststelling laat deel zes onverlet.

3. Op voorwaarde dat belastingmaatregelen niet worden toegepast op een wijze die een willekeurige of ongerechtvaardigde discriminatie tussen landen waar soortgelijke omstandigheden gelden, of een verkapte beperking van de handel en investeringen zou inhouden, wordt niets in de titels I en II van dit deel zodanig uitgelegd dat het een Partij belet maatregelen vast te stellen, te handhaven of toe te passen die:

- a) tot doel hebben te waarborgen dat directe belastingen op billijke of doeltreffende wijze¹ worden geheven en geïnd; of
- b) een onderscheid maken tussen belastingbetalers die niet in dezelfde situatie verkeren, in het bijzonder met betrekking tot waar zij ingezetene zijn of hun vestigingsplaats hebben of de plaats waar hun kapitaal is geïnvesteerd.

¹ Maatregelen die bedoeld zijn om directe belastingen op billijke of doeltreffende wijze te kunnen opleggen of innen, omvatten maatregelen die een Partij uit hoofde van haar belastingstelsel neemt en die:

- i) van toepassing zijn op dienstverleners die niet-ingezetenen zijn gezien het feit dat de fiscale verplichtingen van niet-ingezetenen worden vastgesteld op grond van belastbare feiten die op het grondgebied van de Partij hun oorsprong vinden of geschieden; of
- ii) van toepassing zijn op niet-ingezetenen om ervoor te zorgen dat belastingen op het grondgebied van de Partij kunnen worden opgelegd of geïnd; of
- iii) van toepassing zijn op niet-ingezetenen of ingezetenen ter voorkoming van belastingontwijking of –ontduiking, uitvoeringsbepalingen daaronder begrepen; of
- iv) van toepassing zijn op gebruikers van diensten die op of vanaf het grondgebied van de andere Partij of van een derde land worden verleend om ervoor te zorgen dat door die gebruikers verschuldigde belastingen die hun bron op het grondgebied van de Partij hebben, kunnen worden opgelegd of geïnd; of
- v) een onderscheid maken tussen dienstverleners die belastingplichtig zijn ter zake van wereldwijd belastbare feiten en andere dienstverleners, gezien het verschil in de aard van de heffingsgrondslag tussen hen; of
- vi) inkomen, winst, voordeel, verlies, aftrek of krediet van ingezetene personen of filialen, dan wel tussen gelieerde personen of filialen van dezelfde persoon vaststellen, toewijzen of omslaan, om de belastinggrondslag van de Partij te behouden.

4. Voor de toepassing van dit artikel gelden de volgende definities:
- a) “directe belastingen”: alle belastingen op inkomen of kapitaal, waaronder belastingen op winsten uit overdracht van eigendom, belastingen op onroerend goed, erfenissen en schenkingen, belastingen op door ondernemingen betaalde lonen of salarissen en belastingen op waardevermeerdering van kapitaal;
 - b) “vestigingsplaats”: de fiscale woonplaats; en
 - c) “belastingverdrag”: een verdrag ter voorkoming van dubbele belastingheffing of een andere internationale overeenkomst of regeling die geheel of hoofdzakelijk betrekking heeft op belastingheffing¹.

ARTIKEL 290

WTO-ontheffingen

Als een verplichting in deze overeenkomst in wezen gelijkwaardig is aan een verplichting uit hoofde van de WTO-Overeenkomst, wordt elke maatregel die is genomen in overeenstemming met een op grond van artikel IX van de WTO-Overeenkomst vastgestelde ontheffing, geacht in overeenstemming te zijn met de in wezen gelijkwaardige bepaling in deze overeenkomst.

¹ Dit omvat de Internationale Overeenkomst inzake belastingen en de bescherming van de financiële belangen tussen het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en het Koninkrijk Spanje met betrekking tot Gibraltar, gedaan te Londen en Madrid op 4 maart 2019.

DEEL VIER

GRENSARBEIDERS EN COÖRDINATIE VAN DE SOCIALE ZEKERHEID

TITEL I

PERSONELE WERKINGSSFEER

ARTIKEL 291

Personele werkingssfeer

1. Dit deel is van toepassing op de volgende personen:
 - a) burgers van de Unie die legaal in het Koninkrijk Spanje verblijven;
 - b) onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die legaal in Gibraltar verblijven; en
 - c) familieleden van de in punt a) bedoelde personen, mits zij legaal in het Koninkrijk Spanje verblijven, en familieleden van de in punt b) bedoelde personen, mits zij legaal in Gibraltar verblijven. Voor de toepassing van dit deel en ongeacht hun nationaliteit wordt onder familieleden verstaan:
 - i) de echtgeno(o)t(e);

- ii) de partner met wie een in de punten a) en b) bedoelde persoon een geregistreerd partnerschap heeft gesloten overeenkomstig de voorwaarden die in de desbetreffende wetgeving van een lidstaat of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar zijn vastgesteld, mits de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van het Koninkrijk Spanje geregistreerd partnerschap gelijkstelt met huwelijk en overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld in de desbetreffende wetgeving van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van het Koninkrijk Spanje;
- iii) de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn die jonger zijn dan 21 jaar of ten laste zijn evenals die van de echtgeno(o)t(e) of partner zoals bedoeld in punt ii);
- iv) de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn die ten laste zijn evenals die van de echtgeno(o)t(e) of partner zoals bedoeld in punt ii).

2. Voor de toepassing van dit deel zijn de in lid 1, punten a) en b), bedoelde personen die hetzij in Gibraltar, hetzij in het Koninkrijk Spanje een werkzaamheid in loondienst verrichten en die ten minste eenmaal per week naar respectievelijk het Koninkrijk Spanje of Gibraltar terugkeren, grensarbeiders in loondienst.

3. Voor de toepassing van dit deel zijn de in lid 1, punten a) en b), bedoelde personen die een werkzaamheid als zelfstandige verrichten zowel in Gibraltar, overeenkomstig het recht van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, als in het Koninkrijk Spanje, overeenkomstig het recht van het Koninkrijk Spanje, en die ten minste eenmaal per week terugkeren naar respectievelijk het Koninkrijk Spanje en Gibraltar, zelfstandige grensarbeiders.

TITEL II

RECHTEN VAN GRENSARBEIDERS EN AFGELEIDE RECHTEN

ARTIKEL 292

Rechten van grensarbeiders

1. De in artikel 291, lid 1, punt a), bedoelde personen hebben recht op toegang tot en uitoefening van werkzaamheden als grensarbeider in loondienst in Gibraltar overeenkomstig de regels die van toepassing zijn op onderdanen van het Verenigd Koninkrijk in Gibraltar.
2. De in artikel 291, lid 1, punt b), bedoelde personen hebben recht op toegang tot en uitoefening van werkzaamheden als grensarbeider in loondienst in het Koninkrijk Spanje overeenkomstig de regels die van toepassing zijn op Spaanse onderdanen in het Koninkrijk Spanje.
3. De in artikel 291, lid 1, punt a), bedoelde personen die grensarbeiders in loondienst zijn, hebben in Gibraltar hetzelfde recht op gelijke behandeling als de in artikel 291, lid 1, punt b), bedoelde werknemers. Dat omvat:
 - a) het recht om niet te worden gediscrimineerd op grond van nationaliteit wat betreft werkgelegenheid, beloning en overige arbeidsvoorwaarden;
 - b) het recht op gelijke behandeling wat betreft de voorwaarden voor tewerkstelling en arbeid, met name op het gebied van beloning, ontslag, en, ingeval van werkloosheid, wederinschakeling in het beroep of wedertewerkstelling;

- c) sociale en fiscale voordelen, met uitzondering van het recht op toegang tot huisvesting;
 - d) de toetreding tot vakorganisaties en de uitoefening van de syndicale rechten, met inbegrip van het stemrecht en de toegang tot beleids- en bestuursfuncties van een vakorganisatie; de betrokken personen kunnen echter worden uitgesloten van deelname aan het bestuur van publiekrechtelijke organen en van de uitoefening van publiekrechtelijke functies; en
 - e) dezelfde rechten met betrekking tot de toegang tot opleidingen in vakscholen en herscholingscentra.
4. De in artikel 291, lid 1, punt b), bedoelde personen die grensarbeiders in loondienst zijn, hebben in het Koninkrijk Spanje hetzelfde recht op gelijke behandeling als Spaanse onderdanen in loondienst, wat betreft de in lid 3 van dit artikel bedoelde aangelegenheden.
5. De in artikel 291, lid 1, punten a) en b), bedoelde personen genieten respectievelijk in Gibraltar en het Koninkrijk Spanje de volgende rechten:
- a) het recht het betrokken gebied binnen te komen, er te verblijven en het te verlaten om zich bij de diensten voor arbeidsvoorziening in te schrijven, zodat zij kennis kunnen nemen van arbeidsmogelijkheden die met hun beroepskwalificaties overeenstemmen, en, in voorkomend geval, het nodige kunnen doen om als grensarbeider in loondienst te gaan werken; dat omvat het recht om te worden bijgestaan door de diensten voor arbeidsvoorziening onder dezelfde voorwaarden als onderdanen van het Verenigd Koninkrijk in Gibraltar en Spaanse onderdanen in het Koninkrijk Spanje;
 - b) het recht het betrokken gebied binnen te komen, er te verblijven en het te verlaten terwijl zij als grensarbeider in loondienst of als zelfstandige grensarbeider werken;

- c) het recht om de status van grensarbeider te behouden, mits zij zich in een van de volgende situaties bevinden:
- i) zij zijn als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;
 - ii) zij bevinden zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en hebben zich als werkzoekende ingeschreven bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening;
 - iii) zij bevinden zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst voor minder dan één jaar of zij zijn in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en hebben zich als werkzoekende ingeschreven bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening. In dat geval blijft de status van grensarbeider ten minste zes maanden behouden; of
 - iv) zij gaan een beroepsopleiding volgen. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van de status van grensarbeider in dat geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en die opleiding.

6. De in artikel 291, lid 1, punten a) en b), bedoelde personen kunnen worden uitgesloten van overheidsambten die een directe of indirecte deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag inhouden en die werkzaamheden omvatten strekkende tot bescherming van de algemene belangen van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of van het Koninkrijk Spanje, naargelang het geval, of van andere overheidsinstanties.

7. De in artikel 291, lid 1, punten a) en b), bedoelde personen die zelfstandige grensarbeiders zijn, genieten de in lid 3, punten b) tot en met e), van dit artikel vermelde rechten.

8. Lid 7 van dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de in artikel 291, lid 1, punt b), bedoelde personen die zelfstandige grensarbeiders zijn.

ARTIKEL 293

Familieleden van grensarbeiders

1. Familieleden, zoals gedefinieerd in artikel 291, lid 1, punt c), van de in artikel 291, lid 1, punt a), bedoelde personen die grensarbeider in loondienst of zelfstandige grensarbeider zijn, genieten een afgeleid recht op gelijke behandeling, bij de toegang tot sociale en fiscale voordelen, met familieleden van de in artikel 291, lid 1, punt b), bedoelde personen die in Gibraltar in loondienst of als zelfstandige werkzaam zijn.

2. De kinderen van de in artikel 291, lid 1, punt a), bedoelde personen die in Gibraltar grensarbeider in loondienst of zelfstandige grensarbeider zijn, mits die kinderen in Gibraltar verblijven, hebben recht op gelijke behandeling, bij de toegang tot het algemeen onderwijs, het leerlingstelsel en de beroepsopleiding, met de kinderen van de in artikel 291, lid 1, punt b), bedoelde personen die in Gibraltar werken.

3. De leden 1 en 2 van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing op de familieleden en de kinderen van de in artikel 291, lid 1, punt b), bedoelde personen die in het Koninkrijk Spanje grensarbeider in loondienst of zelfstandige grensarbeider zijn.

ARTIKEL 294

Objectief gerechtvaardigde maatregelen

Maatregelen die afwijken van de gelijke behandeling op grond van artikel 292, leden 3, 4 en 7, zijn alleen toegestaan indien ze objectief gerechtvaardigd zijn. Om gerechtvaardigd te zijn, moeten ze geschikt zijn om de verwezenlijking van een legitieme doelstelling te verzekeren en mogen ze niet verder gaan dan noodzakelijk is om die doelstelling te bereiken.

ARTIKEL 295

Uitgezonden werknemers

1. De in artikel 291, lid 1, punten a) en b), bedoelde personen die werkzaamheden in loondienst verrichten voor een werkgever die zijn activiteiten gewoonlijk in respectievelijk het Koninkrijk Spanje of Gibraltar uitoefent, en die door die werkgever voor een beperkte periode worden uitgezonden naar respectievelijk Gibraltar of het Koninkrijk Spanje om voor rekening van die werkgever diensten te verlenen die lokaal in het aangrenzend grensgebied worden geproduceerd en verbruikt, hebben het recht om met het oog op het verlenen van die diensten zonder belemmeringen het betrokken gebied binnen te komen, het te verlaten en er te verblijven, en hebben op basis van gelijke behandeling recht op de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden die gelden in het gebied naar waar de werknemer wordt uitgezonden en die in dat gebied zijn vastgelegd in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen en/of collectieve arbeidsovereenkomsten of scheidsrechterlijke uitspraken die algemeen verbindend zijn verklaard of anderszins van toepassing zijn overeenkomstig lid 2 van dit artikel. Die arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden zijn opgenomen in bijlage 28 bij deze overeenkomst. De toepassing van die arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden vormt geen beletsel voor de toepassing van arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden die gunstiger zijn voor uitgezonden werknemers.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder “collectieve arbeidsovereenkomsten of scheidsrechterlijke uitspraken die algemeen verbindend zijn verklaard”, verstaan: de collectieve overeenkomsten of scheidsrechtelijke uitspraken die moeten worden nageleefd door alle ondernemingen die tot de betrokken beroepsgroep of bedrijfstak behoren en onder het territoriale toepassingsgebied van die overeenkomsten of uitspraken vallen.
3. Bij ontstentenis van, of in aanvulling op, een stelsel voor het algemeen verbindend verklaren van collectieve arbeidsovereenkomsten of scheidsrechterlijke uitspraken zoals bedoeld in lid 2, kunnen Gibraltar en het Koninkrijk Spanje besluiten zich te baseren op:
- a) de collectieve arbeidsovereenkomsten of scheidsrechterlijke uitspraken die algemene rechtsgevolgen hebben voor alle soortgelijke ondernemingen in het betrokken geografische gebied en in de betrokken beroepsgroep of bedrijfstak; en/of
 - b) de collectieve arbeidsovereenkomsten die gesloten zijn door de op nationaal niveau meest representatieve organisaties van de sociale partners, en die op het gehele nationale grondgebied worden toegepast.
4. Er is sprake van gelijke behandeling in de zin van lid 1 wanneer nationale werkgevers die zich in een soortgelijke situatie bevinden:
- a) op de plaats van de activiteit of in de betrokken bedrijfstak ten aanzien van de in bijlage 28 vermelde aangelegenheden onderworpen zijn aan dezelfde verplichtingen als de werkgevers die bij de uitzendingen zijn betrokken; en
 - b) met dezelfde gevolgen aan die verplichtingen moeten voldoen.

ARTIKEL 296

Documentatie

De in artikel 291, lid 1, punten a) en b), bedoelde personen die grensarbeider in loondienst of zelfstandige grensarbeider zijn, hebben recht op afgifte van een document waaruit hun status uit hoofde van dit deel blijkt. Dat document kan worden opgesteld in digitale vorm.

ARTIKEL 297

Openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid

1. De uit hoofde van deze titel verleende rechten kunnen worden beperkt door maatregelen die gerechtvaardigd zijn om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid.
2. De om redenen van openbare orde of openbare veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van betrokkene. Eerdere strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor die maatregelen.
3. Enkel potentieel epidemische ziekten zoals gedefinieerd in de relevante instrumenten van de Wereldgezondheidsorganisatie, en andere infectieziekten of besmettelijke parasitaire ziekten kunnen beperking van verblijf, inreis of uitreis rechtvaardigen, indien die ziekten vallen onder de beschermingsbepalingen die van toepassing zijn op de in artikel 291, lid 1, punten a) en b), bedoelde personen.

4. Elk uit hoofde van lid 1 genomen besluit moet de betrokkene op zodanige wijze schriftelijk ter kennis worden gebracht dat die in staat is de inhoud en de gevolgen ervan te begrijpen. Redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid die ten grondslag liggen aan een besluit worden de betrokkene nauwkeurig en volledig ter kennis gebracht, tenzij redenen van staatsveiligheid zich daartegen verzetten. De kennisgeving vermeldt bij welke gerechtelijke of administratieve instantie de betrokkene beroep kan instellen, alsook de termijn daarvoor en, indien toepasselijk, de termijn waarbinnen hij of zij het grondgebied moet verlaten.
5. In geval van besluit tot verwijdering om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid heeft de betrokkene toegang tot gerechtelijke en, indien passend, administratieve rechtsmiddelen om tegen het besluit beroep in te stellen. De rechtsmiddelen voorzien in de mogelijkheid van onderzoek van de wettigheid van het besluit, alsook van de feiten en omstandigheden die de voorgenomen maatregel rechtvaardigen. Die rechtsmiddelen waarborgen dat het besluit niet onevenredig is.
6. Het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar of het Koninkrijk Spanje mag de betrokkene niet beletten zijn verdediging in persoon te voeren, behalve wanneer zijn verschijning ernstige problemen voor de openbare orde of de openbare veiligheid kan veroorzaken of wanneer het beroep of de rechterlijke toetsing betrekking heeft op een weigering van toegang tot het grondgebied.

TITEL III

COÖRDINATIE VAN DE SOCIALE ZEKERHEID

ARTIKEL 298

Coördinatie van de sociale zekerheid

Ter waarborging van de socialezekerheidsrechten van de personen die onder het Protocol betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid vallen, passen het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar en het Koninkrijk Spanje hun socialezekerheidsstelsels toe overeenkomstig dat protocol.

DEEL VIJF

FINANCIËLE BEPALINGEN

ARTIKEL 299

Financiële bepalingen

1. De Samenwerkingsraad zet een financieel mechanisme op om de cohesie tussen Gibraltar en het aangrenzend grensgebied te bevorderen, onder meer op het gebied van opleiding en werkgelegenheid. Bij dergelijke maatregelen moet rekening worden gehouden met de bescherming van de financiële belangen van de Partijen tegen fraude en andere onwettige activiteiten en onregelmatigheden.

2. Beide Partijen moeten voorzien in financiering voor het in lid 1 bedoelde mechanisme.

DEEL ZES

GESCHILLENBESLECHTING

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

ARTIKEL 300

Doelstellingen

Het doel van dit deel is een doeltreffend en doelmatig mechanisme op te zetten ter vermijding en beslechting van geschillen tussen de Partijen over de uitlegging en toepassing van deze overeenkomst en aanvullende overeenkomsten, teneinde waar mogelijk tot een onderling overeengekomen oplossing te komen.

ARTIKEL 301

Toepassingsgebied

1. Dit deel is, met inachtneming van de leden 2 tot en met 5, van toepassing op geschillen tussen de Partijen over de uitlegging en toepassing van deze overeenkomst of aanvullende overeenkomsten (de “bestreken bepalingen”).
2. De bestreken bepalingen omvatten alle bepalingen van deze overeenkomst en aanvullende overeenkomsten, met uitzondering van:
 - a) artikel 2;
 - b) deel een, titel II;
 - c) deel twee, titel V, ook wanneer die van toepassing is in situaties die vallen onder andere bepalingen van deze overeenkomst;
 - d) artikel 199, leden 1, 2 en 4, de artikelen 207 en 208, en deel drie, titel I, hoofdstukken 3, 4, 5 en 6.
3. Een Partij kan geschillen over verplichtingen die voortvloeien uit de in lid 2 bedoelde bepalingen met het oog op de beslechting ervan voorleggen aan de Samenwerkingsraad.
4. Artikel 302 is van toepassing op de in lid 2 van dit artikel bedoelde bepalingen.

5. Niettegenstaande de leden 1 en 2, is dit deel niet van toepassing op geschillen over de uitlegging en toepassing van de bepalingen van het Protocol betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid of de bijlagen daarbij in individuele gevallen.

6. Dit deel is niet van toepassing op geschillen met betrekking tot soevereiniteit en jurisdictie. Indien de verwerende Partij bij het scheidsgerecht een met redenen omklede verklaring indient dat het verzoek gevolgen kan hebben voor de rechtspositie van het Verenigd Koninkrijk of van het Koninkrijk Spanje of met betrekking tot soevereiniteit en jurisdictie, neemt het scheidsgerecht geen beslissing over het geschil met betrekking tot soevereiniteit en jurisdictie of over enige aangelegenheid die een beslissing over soevereiniteit of jurisdictie vereist of impliceert, en verklaart het zich onmiddellijk onbevoegd voor aangelegenheden met betrekking tot soevereiniteit en jurisdictie of met gevolgen voor die soevereiniteit en jurisdictie.

In het kader van dit deel genomen beslissingen, met inbegrip van beslissingen en uitspraken van een scheidsgerecht, hebben geen directe of indirecte rechtsgevolgen voor de rechtspositie van het Verenigd Koninkrijk of van het Koninkrijk Spanje met betrekking tot soevereiniteit en jurisdictie.

ARTIKEL 302

Exclusiviteit

De Partijen leggen geschillen over de uitlegging en toepassing van deze overeenkomst of aanvullende overeenkomsten uitsluitend voor aan een geschillenbeslechtsmechanisme waarin deze overeenkomst voorziet.

ARTIKEL 303

Forumkeuze

1. Indien in verband met een specifieke maatregel een geschil ontstaat over een mogelijke inbreuk op een verplichting uit hoofde van deze overeenkomst of aanvullende overeenkomsten, en een in wezen gelijkwaardige verplichting uit hoofde van een andere internationale overeenkomst waarbij beide Partijen partij zijn, kiest de Partij die de procedure inleidt, het forum om het geschil bij te leggen.
2. Zodra een Partij het forum heeft gekozen en de procedures voor de geschillenbeslechting uit hoofde van dit deel of uit hoofde van een andere internationale overeenkomst heeft ingeleid, stelt die Partij met betrekking tot de specifieke maatregel zoals bedoeld in lid 1, niet ook een procedure in voor de geschillenbeslechting uit hoofde van de andere overeenkomst, tenzij het eerst gekozen forum om procedurele of bevoegdheidsredenen geen uitspraak kan doen.
3. Voor de toepassing van dit artikel:
 - a) wordt een procedure voor geschillenbeslechting uit hoofde van dit deel geacht te zijn ingeleid wanneer een Partij uit hoofde van artikel 305 een verzoek om instelling van een scheidsgerecht indient; en
 - b) wordt een procedure voor geschillenbeslechting uit hoofde van enige andere overeenkomst geacht te zijn ingeleid overeenkomstig de relevante bepalingen van die overeenkomst.

4. Onverminderd lid 2, belet niets in deze overeenkomst of aanvullende overeenkomsten een Partij om de opschorting van verplichtingen die is toegestaan uit hoofde van de geschillenbeslechtsprocedure van een andere internationale overeenkomst waarbij de Partijen bij het geschil partij zijn, ten uitvoer te leggen. Er mag geen beroep worden gedaan op een internationale overeenkomst tussen de Partijen om te beletten dat een Partij de verplichtingen uit hoofde van dit deel opschort.

HOOFDSTUK 2

PROCEDURE

ARTIKEL 304

Overleg

1. Indien een Partij (“de klagende Partij”) van oordeel is dat de andere Partij (“de verwerende Partij”) een verplichting uit hoofde van deze overeenkomst of uit hoofde van aanvullende overeenkomsten niet is nagekomen, spannen de Partijen zich in om de zaak op te lossen door te goeder trouw overleg te voeren teneinde een onderling overeengekomen oplossing te vinden.
2. De klagende Partij kan de verwerende Partij schriftelijk om overleg verzoeken. De klagende Partij vermeldt in haar schriftelijk verzoek de redenen voor het verzoek, met inbegrip van de maatregelen in kwestie en de rechtsgrond voor het verzoek, en de bestreken bepalingen die volgens haar van toepassing zijn.

3. De verwerende Partij antwoordt zo spoedig mogelijk op het verzoek, en uiterlijk tien dagen na de datum van mededeling ervan. Het overleg, fysiek of via enig ander door de Partijen overeengekomen communicatiemiddel, vindt plaats binnen 30 dagen na de datum van indiening van het verzoek. Fysiek overleg vindt plaats op het grondgebied van de verwerende Partij, tenzij de Partijen anders overeenkomen.
4. Het overleg wordt 45 dagen na de datum van indiening van het verzoek geacht te zijn afgesloten, tenzij de Partijen overeenkomen het overleg voort te zetten.
5. Overleg over urgente aangelegenheden, zoals wanneer het bederfelijke waren of seizoensgebonden goederen betreft, wordt binnen 20 dagen na de datum van indiening van het verzoek geopend. Het overleg wordt 20 dagen na de datum van indiening van het verzoek geacht te zijn afgesloten, tenzij de Partijen overeenkomen het overleg voort te zetten.
6. Elke Partij verstrekt voldoende feitelijke informatie met het oog op een volledig onderzoek van de betrokken maatregel, met inbegrip van een onderzoek naar de wijze waarop die maatregel van invloed kan zijn op de werking en toepassing van deze overeenkomst of aanvullende overeenkomsten. Elke Partij streeft ernaar de deelname te garanderen van personeel van haar bevoegde overheidsinstanties die deskundig zijn op het gebied waarover het overleg plaatsvindt.
7. Het in lid 1 van dit artikel bedoelde overleg vindt plaats in het kader van de Samenwerkingsraad, behalve voor geschillen met betrekking tot deel drie, titel I, hoofdstukken 3, 4 en 5. De Samenwerkingsraad kan het geschil met een besluit beslechten. De in lid 3 van dit artikel bedoelde termijnen zijn van toepassing. De plaats waar de vergaderingen worden gehouden, valt onder het reglement van orde van de Samenwerkingsraad.

8. Het overleg, en in het bijzonder alle tijdens het overleg door de Partijen verstrekte informatie en ingenomen standpunten, is vertrouwelijk en laat de rechten van elk van de Partijen in latere procedures onverlet.

ARTIKEL 305

Arbitrageprocedure

1. De klagende Partij kan om de instelling van een scheidsgerecht verzoeken indien:
 - a) de verwerende Partij niet binnen tien dagen na de datum van indiening van het verzoek om overleg reageert;
 - b) het overleg niet binnen de in artikel 304, lid 1, 2 of 3, vastgestelde termijnen plaatsvindt;
 - c) de Partijen overeenkomen geen overleg te voeren; of
 - d) het overleg is afgesloten zonder dat er een onderling overeengekomen oplossing is bereikt.
2. Het verzoek om instelling van het scheidsgerecht wordt gedaan door middel van een schriftelijk verzoek aan de verwerende Partij. In haar verzoek vermeldt de klagende Partij uitdrukkelijk de maatregel in kwestie en legt zij uit waarom die maatregel een inbreuk op de bestreken bepalingen vormt, op zodanige wijze dat de rechtsgrond van de klacht duidelijk is.

ARTIKEL 306

Instelling van een scheidsgerecht

1. Een scheidsgerecht bestaat uit drie arbiters.
2. Uiterlijk tien dagen na de datum van indiening van het verzoek om instelling van een scheidsgerecht plegen de Partijen overleg om overeenstemming te bereiken over de samenstelling van het scheidsgerecht.
3. Indien de Partijen binnen de in lid 2 van dit artikel bedoelde termijn geen overeenstemming bereiken over de samenstelling van het scheidsgerecht, benoemt elke Partij uiterlijk vijf dagen na het verstrijken van de in lid 2 van dit artikel bedoelde termijn een arbiter uit de op grond van artikel 319 voor die Partij opgestelde deellijst. Indien een Partij binnen die termijn geen arbiter uit haar deellijst benoemt, wijst de medevoorzitter van de Samenwerkingsraad van de klagende Partij uiterlijk vijf dagen na het verstrijken van die termijn door loting een arbiter aan uit de deellijst van de Partij die geen arbiter heeft aangewezen. De medevoorzitter van de Samenwerkingsraad van de klagende Partij kan die aanwijzing door loting van de arbiter delegeren.
4. Indien de Partijen binnen de in lid 2 van dit artikel bedoelde termijn geen overeenstemming bereiken over de voorzitter van het scheidsgerecht, wijst de medevoorzitter van de Samenwerkingsraad van de klagende Partij uiterlijk vijf dagen na het verstrijken van die termijn de voorzitter van het scheidsgerecht aan door loting uit de op grond van artikel 319 opgestelde deellijst van voorzitters. De medevoorzitter van de Samenwerkingsraad van de klagende Partij kan die aanwijzing door loting van de voorzitter van het scheidsgerecht delegeren.

5. Indien een van de in artikel 319 bedoelde lijsten niet is opgesteld of niet voldoende namen bevat op het tijdstip waarop de aanwijzing op grond van lid 3 of lid 4 van dit artikel wordt gemaakt, worden de arbiters aangewezen door loting uit de personen die door een Partij of beide Partijen formeel zijn voorgedragen overeenkomstig bijlage 29.

6. De datum van instelling van het scheidsgerecht is de datum waarop de laatste van de drie arbiters de Partijen in kennis heeft gesteld van de aanvaarding van zijn benoeming overeenkomstig bijlage 29.

ARTIKEL 307

Vereisten voor arbiters

1. Alle arbiters:
 - a) beschikken over aantoonbare deskundigheid op het gebied van het recht, met inbegrip van het internationaal recht, en op alle gebieden die onder deze overeenkomst of aanvullende overeenkomsten vallen, en, in het geval van een voorzitter, ook over ervaring met arbitrageprocedures;
 - b) zijn niet verbonden met of nemen geen instructies aan van een van de Partijen;
 - c) treden op persoonlijke titel op en nemen geen instructies aan van enige organisatie of regering met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met het geschil; en
 - d) voldoen aan bijlage 30.

2. Alle arbiters zijn personen wier onafhankelijkheid buiten twijfel staat, die over de vereiste kwalificaties beschikken om in hun respectieve jurisdicties de hoogste rechterlijke ambten te bekleden of die erkende rechtsgeleerden zijn.

ARTIKEL 308

Taken van het scheidsgerecht

Het scheidsgerecht:

- a) verricht een objectieve beoordeling van de aan hem voorgelegde aangelegenheid, met inbegrip van een objectieve beoordeling van de feiten van de zaak en de toepasselijkheid en conformiteit van de maatregelen in kwestie met de bestreken bepalingen;
- b) vermeldt in zijn beslissingen en uitspraken de feitelijke en juridische bevindingen en de redenen voor zijn bevindingen; en
- c) pleegt regelmatig overleg met de Partijen en biedt passende kansen voor de ontwikkeling van een onderling overeengekomen oplossing.

ARTIKEL 309

Taakomschrijving

1. Tenzij de Partijen uiterlijk vijf dagen na de datum van instelling van het scheidsgerecht anders overeenkomen, luidt de taakomschrijving van het scheidsgerecht als volgt:

“in het licht van de relevante bestreken bepalingen van deze overeenkomst of aanvullende overeenkomsten de in het verzoek om instelling van het scheidsgerecht bedoelde aangelegenheid onderzoeken, beslissen over de conformiteit van de maatregel in kwestie met de in artikel 301 bedoelde bepalingen en overeenkomstig artikel 311 een uitspraak doen”.

2. Indien de Partijen een andere taakomschrijving dan die bedoeld in lid 1 overeenkomen, stellen zij het scheidsgerecht binnen de in lid 1 bedoelde termijn in kennis van die overeengekomen taakomschrijving.

ARTIKEL 310

Spoedprocedures

1. Op verzoek van een Partij beslist het scheidsgerecht uiterlijk tien dagen na de datum waarop het is ingesteld, of de zaak spoedeisend is.

2. In spoedeisende zaken zijn de toepasselijke termijnen van artikel 311 half zo lang als de daarin voorgeschreven termijn.

ARTIKEL 311

Uitspraak van het scheidsgerecht

1. Het scheidsgerecht legt de Partijen binnen 100 dagen na de datum van instelling van het scheidsgerecht een tussentijds verslag voor. Wanneer het scheidsgerecht van oordeel is dat die termijn niet kan worden gehaald, stelt de voorzitter van het scheidsgerecht de Partijen daarvan schriftelijk in kennis, met opgave van de redenen voor de vertraging en de datum waarop het scheidsgerecht voornemens is zijn tussentijds verslag in te dienen. Het scheidsgerecht legt zijn tussentijds verslag in geen geval later voor dan 130 dagen na de datum van instelling van het scheidsgerecht.
2. Elke Partij kan het scheidsgerecht binnen 14 dagen na de voorlegging van het tussentijds verslag schriftelijk verzoeken om bepaalde aspecten ervan te herzien. Een Partij kan binnen zes dagen na de indiening van het verzoek opmerkingen maken over het verzoek van de andere Partij.
3. Indien binnen de in lid 2 bedoelde termijn geen schriftelijk verzoek om herziening van bepaalde aspecten van het tussentijds verslag wordt ingediend, wordt het tussentijdse verslag de uitspraak van het scheidsgerecht.
4. Het scheidsgerecht doet zijn uitspraak aan de Partijen toekomen binnen 130 dagen na de datum van instelling van het scheidsgerecht. Wanneer het scheidsgerecht van oordeel is dat de termijn niet kan worden gehaald, stelt zijn voorzitter de Partijen daarvan schriftelijk in kennis, met opgave van de redenen voor de vertraging en de datum waarop het scheidsgerecht van plan is zijn definitieve uitspraak te doen toekomen. Het scheidsgerecht doet in geen geval zijn uitspraak later toekomen dan 160 dagen na de datum van instelling van het scheidsgerecht.

5. De uitspraak omvat een bespreking van elk schriftelijk verzoek van de Partijen over het tussentijds verslag en gaat duidelijk in op de opmerkingen van de Partijen.

6. Voor alle duidelijkheid: de term “uitspraak” of “uitspraken” zoals bedoeld in de artikelen 308, 309 en 320 en artikel 321, leden 1, 3, 4 en 6, verwijst ook naar het tussentijds verslag van het scheidsgerecht.

ARTIKEL 312

Geschillen die vragen opwerpen over het Unierecht

1. Wanneer een geschil dat overeenkomstig dit deel aan arbitrage is onderworpen, een vraag opwerpt over de uitlegging van een begrip of een bepaling van het Unierecht in een in deze overeenkomst bedoelde handeling van de Unie, neemt het scheidsgerecht daarover geen beslissing. In een dergelijk geval verzoekt het scheidsgerecht het Hof van Justitie van de Europese Unie om zich over die vraag uit te spreken. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd om daarover een uitspraak te doen, die bindend is voor het scheidsgerecht.

Het scheidsgerecht doet dat verzoek na de Partijen te hebben gehoord.

2. Onverminderd de eerste zin van de eerste alinea van lid 1, kan de Unie of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar, als de Unie of het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar van oordeel is dat een in lid 1 bedoeld verzoek moet worden gedaan, daartoe opmerkingen indienen bij het scheidsgerecht. In dat geval dient het scheidsgerecht het verzoek overeenkomstig lid 1 in, tenzij de opgeworpen vraag geen betrekking heeft op de uitlegging van een begrip of een bepaling van het Unierecht in een in deze overeenkomst bedoelde handeling van de Unie. Het scheidsgerecht motiveert zijn beoordeling. Binnen tien dagen na de beoordeling kan elk van de Partijen het scheidsgerecht verzoeken om zijn beoordeling te herzien en wordt binnen 15 dagen na het verzoek een hoorzitting georganiseerd waarop de Partijen kunnen worden gehoord. Het scheidsgerecht motiveert zijn beoordeling.

3. In de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde gevallen worden de in artikel 311 vastgestelde termijnen opgeschort totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan. Het scheidsgerecht is niet verplicht uitspraak te doen binnen 60 dagen, gerekend vanaf de datum waarop het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan.

HOOFDSTUK 3

NALEVING

ARTIKEL 313

Nalevingsmaatregelen

1. Indien het scheidsgerecht in zijn in artikel 311, lid 4, bedoelde uitspraak vaststelt dat de verwerende Partij een verplichting uit hoofde van deze overeenkomst of uit hoofde van aanvullende overeenkomsten niet is nagekomen, neemt die Partij de nodige maatregelen om onmiddellijk gevolg te geven aan de uitspraak van het scheidsgerecht, teneinde zichzelf in overeenstemming te brengen met de bestreken bepalingen.
2. De verwerende Partij stelt de klagende Partij uiterlijk 30 dagen na de uitspraak in kennis van de maatregelen die zij heeft genomen of voornemens is te nemen om aan de uitspraak te voldoen.

ARTIKEL 314

Redelijke termijn

1. Indien onmiddellijke naleving niet mogelijk is, stelt de verwerende Partij de klagende Partij uiterlijk 30 dagen na de in artikel 311, lid 4, bedoelde uitspraak in kennis van de duur van de redelijke termijn die zij nodig heeft om aan de in artikel 311, lid 4, bedoelde uitspraak te voldoen. De Partijen streven ernaar overeenstemming te bereiken over de duur van de redelijke termijn voor de naleving.
2. Indien de Partijen het niet eens zijn over de duur van de redelijke termijn, kan de klagende Partij ten vroegste 20 dagen na de in lid 1 bedoelde kennisgeving schriftelijk verzoeken dat het oorspronkelijke scheidsgerecht de duur van de redelijke termijn vaststelt. Het scheidsgerecht doet zijn beslissing binnen 20 dagen na de datum van indiening van het verzoek aan de Partijen toekomen.
3. De verwerende Partij stelt de klagende Partij ten minste één maand vóór het verstrijken van de redelijke termijn schriftelijk in kennis van haar vorderingen bij de naleving van de in artikel 311, lid 4, bedoelde uitspraak.
4. De Partijen kunnen overeenkomen de redelijke termijn te verlengen.

ARTIKEL 315

Toetsing van de naleving

1. Uiterlijk op de datum waarop de redelijke termijn verstrijkt, stelt de verwerende Partij de klagende Partij in kennis van de maatregelen die zij heeft getroffen om de in artikel 311, lid 4, bedoelde uitspraak na te leven.
2. Wanneer de Partijen het oneens zijn over het bestaan van of de verenigbaarheid met de bestreken bepalingen van een maatregel die met het oog op naleving is getroffen, kan de klagende Partij bij het oorspronkelijke scheidsgerecht een schriftelijk verzoek indienen om daarover te beslissen. In het verzoek wordt vermeld om welke maatregel het gaat en wordt uitgelegd hoe die maatregel een inbreuk op de bestreken bepalingen vormt, op een wijze die voldoende is om de rechtsgrond van de klacht duidelijk aan te tonen. Het scheidsgerecht doet zijn beslissing binnen 45 dagen na de datum van indiening van het verzoek aan de Partijen toekomen.

ARTIKEL 316

Tijdelijke maatregelen

1. Op verzoek van en na overleg met de klagende Partij dient de verwerende Partij een voorstel voor tijdelijke compensatie in indien:
 - a) de verwerende Partij de klagende Partij ervan kennis geeft dat het niet mogelijk is de in artikel 311, lid 4, bedoelde uitspraak na te leven; of

- b) de verwerende Partij verzuimt binnen de in artikel 313 bedoelde termijn of vóór het verstrijken van de in artikel 314 bedoelde redelijke termijn kennis te geven van een maatregel die zij met het oog op naleving heeft getroffen; of
- c) het scheidsgerecht oordeelt dat er geen maatregelen met het oog op naleving zijn getroffen of dat de met het oog op naleving getroffen maatregel niet in overeenstemming is met de bestreken bepalingen.

2. In elk van de in lid 1 bedoelde situaties kan de klagende Partij de verwerende Partij schriftelijk ervan kennis geven dat zij voornemens is de toepassing van verplichtingen uit hoofde van de bestreken bepalingen op te schorten indien:

- a) de klagende Partij besluit geen verzoek uit hoofde van lid 1 in te dienen; of
- b) de Partijen geen overeenstemming bereiken over de tijdelijke compensatie binnen 20 dagen na het verstrijken van de termijn of de beslissing van het scheidsgerecht uit hoofde van artikel 315, lid 2, wanneer een verzoek uit hoofde van lid 1 van dit artikel is gedaan.

In de kennisgeving wordt vermeld tot welk niveau de verplichtingen zullen worden opgeschort.

- 3. Verplichtingen uit hoofde van het Protocol betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid of de bijlagen daarbij mogen niet uit hoofde van dit artikel worden opgeschort.
- 4. De opschorting van verplichtingen mag niet hoger zijn dan het niveau dat overeenkomt met de door de schending veroorzaakte tenietdoening of uitholling.

5. De klagende Partij kan de verplichtingen tien dagen na de datum van toezending van de in lid 2 bedoelde kennisgeving opschorten, tenzij de verwerende Partij een verzoek uit hoofde van lid 6 heeft gedaan.

6. Indien de verwerende Partij van mening is dat het meegedeelde niveau van opschorting van verplichtingen hoger is dan het niveau dat overeenkomt met de door de schending veroorzaakte tenietdoening of uitholling, kan zij vóór het verstrijken van de in lid 5 vastgestelde termijn van tien dagen bij het oorspronkelijke scheidsgerecht een schriftelijk verzoek indienen om daarover te beslissen. Het scheidsgerecht doet zijn beslissing binnen 30 dagen na de datum van het verzoek aan de Partijen toekomen. De verplichtingen worden niet opgeschort totdat het scheidsgerecht heeft beslist. De opschorting van verplichtingen moet in overeenstemming zijn met die beslissing.

7. De opschorting van verplichtingen of de in dit artikel bedoelde compensatie is tijdelijk en wordt niet toegepast nadat:

- a) de Partijen op grond van artikel 323 tot een onderling overeengekomen oplossing zijn gekomen;
- b) de Partijen zijn overeengekomen dat de verwerende Partij door de getroffen nalevingsmaatregel de bestreken bepalingen naleeft; of
- c) alle nalevingsmaatregelen waarvan het scheidsgerecht heeft vastgesteld dat ze onverenigbaar zijn met de bestreken bepalingen, zijn ingetrokken of gewijzigd zodat de verwerende Partij die bestreken bepalingen naleeft.

ARTIKEL 317

Toetsing van nalevingsmaatregelen genomen nadat tijdelijke maatregelen zijn genomen

1. De verwerende Partij stelt de klagende Partij in kennis van elke nalevingsmaatregel die zij heeft genomen na de opschorting van verplichtingen of na de toepassing van tijdelijke compensatie, naargelang het geval. De klagende Partij beëindigt de opschorting van verplichtingen binnen 30 dagen na de kennisgeving. In gevallen waarin compensatie is toegepast, kan de verwerende Partij de toepassing van die compensatie beëindigen binnen 30 dagen nadat zij kennis heeft gegeven van de naleving.
2. Indien de Partijen binnen 30 dagen na de datum van kennisgeving geen overeenstemming bereiken over de vraag of de verwerende Partij door de maatregel waarvan kennis is gegeven de bestreken bepalingen naleeft, dient de klagende Partij bij het oorspronkelijke scheidsgerecht een schriftelijk verzoek in om daarover te beslissen. Het scheidsgerecht neemt een beslissing binnen 46 dagen na de datum van indiening van het verzoek. Indien het scheidsgerecht van oordeel is dat de genomen nalevingsmaatregel in overeenstemming is met de bestreken bepalingen, wordt de opschorting van verplichtingen of de compensatie, naargelang het geval, beëindigd. Indien relevant wordt het niveau van opschorting van verplichtingen of van compensatie aangepast in het licht van de beslissing van het scheidsgerecht.

HOOFDSTUK 4

GEMEENSCHAPPELIJKE PROCEDURELE BEPALINGEN

ARTIKEL 318

Ontvangst van informatie

1. Op verzoek van een Partij of op eigen initiatief kan het scheidsgerecht de Partijen om relevante informatie verzoeken die het noodzakelijk en passend acht. De Partijen reageren onverwijld en volledig op elk verzoek van het scheidsgerecht om dergelijke informatie.
2. Op verzoek van een Partij of op eigen initiatief kan het scheidsgerecht bij alle bronnen alle informatie inwinnen die het passend acht. Het scheidsgerecht heeft ook het recht om het advies van deskundigen in te winnen wanneer het dat passend acht en met inachtneming van eventuele door de Partijen overeengekomen voorwaarden.
3. Het scheidsgerecht behandelt “*amicus curiae*”-opmerkingen van natuurlijke personen van een Partij of in een Partij gevestigde rechtspersonen overeenkomstig bijlage 29.
4. Alle informatie die het scheidsgerecht uit hoofde van dit artikel heeft verkregen, wordt ter beschikking gesteld van de Partijen en de Partijen kunnen opmerkingen over die informatie indienen bij het scheidsgerecht.

ARTIKEL 319

Lijst van arbiters

1. De Samenwerkingsraad stelt uiterlijk één jaar na de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst een lijst op van personen die deskundig zijn op gebieden die onder deze overeenkomst of aanvullende overeenkomsten vallen en die bereid en in staat zijn om als lid van een scheidsgerecht op te treden. De lijst bestaat uit ten minste 15 personen en omvat drie deellijsten:
 - a) een deellijst van personen die op basis van voorstellen van de Unie is opgesteld;
 - b) een deellijst van personen die op basis van voorstellen van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Gibraltar is opgesteld; en
 - c) een deellijst van personen die geen onderdaan van een van de Partijen zijn en die als voorzitter van het scheidsgerecht fungeren.

Elke deellijst bevat ten minste vijf personen. De Samenwerkingsraad ziet erop toe dat de lijst altijd op dat minimumaantal personen wordt gehandhaafd.

2. De in lid 1 bedoelde lijst omvat geen leden, ambtenaren of andere personeelsleden van de instellingen van de Unie, van de overheid van een lidstaat of van de overheid van het Verenigd Koninkrijk of van Gibraltar.

ARTIKEL 320

Vervanging van arbiters

Indien een arbiter tijdens de geschillenbeslechtsprocedures uit hoofde van dit deel niet kan deelnemen, zich terugtrekt of moet worden vervangen omdat hij of zij niet voldoet aan de gedragscode, is de procedure van artikel 306 van toepassing. De termijn voor de uitspraak of beslissing wordt verlengd met de tijd die nodig is voor de benoeming van de nieuwe arbiter.

ARTIKEL 321

Beslissingen en uitspraken van het scheidsgerecht

1. De beraadslagingen van het scheidsgerecht worden vertrouwelijk behandeld. Het scheidsgerecht stelt alles in het werk om uitspraken te doen en beslissingen te nemen bij consensus. Indien dat niet mogelijk is, beslist het scheidsgerecht bij meerderheid van stemmen. In geen geval worden afzonderlijke adviezen van arbiters openbaar gemaakt.
2. De beslissingen en uitspraken van het scheidsgerecht zijn bindend voor de Unie en het Verenigd Koninkrijk. Zij scheppen geen rechten of verplichtingen voor natuurlijke of rechtspersonen.
3. De beslissingen en uitspraken van het scheidsgerecht kunnen de rechten en verplichtingen van de Partijen uit hoofde van deze overeenkomst of uit hoofde van aanvullende overeenkomsten niet aanvullen of beperken.

4. Voor alle duidelijkheid: het scheidsgerecht is niet bevoegd om de wettigheid uit hoofde van het interne recht van een Partij vast te stellen van een maatregel die een inbreuk op deze overeenkomst of op aanvullende overeenkomsten zou vormen. Geen enkele bevinding van het scheidsgerecht in een uitspraak over een geschil tussen de Partijen is bindend voor de nationale rechterlijke instanties van elk van de Partijen met betrekking tot de betekenis die moet worden gegeven aan het interne recht van die Partij.
5. Elke Partij maakt de uitspraken en beslissingen van het scheidsgerecht openbaar, onder voorbehoud van de bescherming van vertrouwelijke informatie.
6. De door de Partijen bij het scheidsgerecht ingediende informatie wordt behandeld overeenkomstig de vertrouwelijkheidsregels van bijlage 29.

ARTIKEL 322

Schorsing en beëindiging van de arbitrageprocedure

Het scheidsgerecht schorst zijn werkzaamheden te allen tijde gedurende een door de Partijen overeengekomen periode van ten hoogste twaalf opeenvolgende maanden wanneer beide Partijen daarom verzoeken. Het scheidsgerecht hervat zijn werkzaamheden vóór het einde van de schorsingsperiode op schriftelijk verzoek van beide Partijen, of aan het einde van de schorsingsperiode op schriftelijk verzoek van een van de Partijen. De verzoekende Partij doet de andere Partij dienovereenkomstig een kennisgeving toekomen. Indien geen van beide Partijen na afloop van de schorsingsperiode om hervatting van de werkzaamheden van het scheidsgerecht verzoekt, vervalt de autoriteit van het scheidsgerecht en wordt de geschillenbeslechtsprocedure beëindigd. In geval van schorsing van de werkzaamheden van het scheidsgerecht worden de betrokken termijnen verlengd met dezelfde periode als de werkzaamheden van het scheidsgerecht werden geschorst.

ARTIKEL 323

Onderling overeengekomen oplossing

1. De Partijen kunnen te allen tijde in onderling overleg tot een oplossing komen voor een in artikel 301 bedoeld geschil.
2. Indien een onderling overeengekomen oplossing is gevonden tijdens de procedures voor het panel, brengen de Partijen de voorzitter van het scheidsgerecht gezamenlijk in kennis van de overeengekomen oplossing. Na de kennisgeving wordt de arbitrageprocedure beëindigd.
3. De oplossing kan worden vastgesteld bij besluit van de Samenwerkingsraad. Onderling overeengekomen oplossingen worden openbaar gemaakt. De aan het publiek meegedeelde versie mag geen informatie bevatten die door een van de Partijen als vertrouwelijk is aangemerkt.
4. Elke Partij neemt de maatregelen die nodig zijn om de onderling overeengekomen oplossing binnen de overeengekomen termijn ten uitvoer te leggen.
5. Uiterlijk op de datum waarop de overeengekomen termijn verstrijkt, stelt de uitvoerende Partij de andere Partij schriftelijk in kennis van alle maatregelen die zijn genomen om de onderling overeengekomen oplossing ten uitvoer te leggen.

ARTIKEL 324

Termijnen

1. Alle in dit deel vastgestelde termijnen worden geteld in dagen vanaf de dag volgend op de handeling waarop zij betrekking hebben.
2. Elke in dit deel bedoelde termijn kan in onderling overleg tussen de Partijen worden gewijzigd.
3. Het scheidsgerecht kan de Partijen te allen tijde, met opgave van redenen, voorstellen de in dit deel bedoelde termijnen te wijzigen.

ARTIKEL 325

Kosten

1. Elke Partij draagt haar eigen kosten die voortvloeien uit de deelname aan de procedure met een scheidsgerecht.
2. De Partijen delen gezamenlijk en in gelijke mate de kosten in verband met organisatorische aangelegenheden, met inbegrip van de bezoldiging en de onkosten van de leden van het scheidsgerecht. De honoraria van de arbiters zijn in overeenstemming met bijlage 29.

ARTIKEL 326

Bijlagen

1. De in dit deel beschreven procedures voor geschillenbeslechting vallen onder de procedureregels van bijlage 29 en worden gevoerd overeenkomstig bijlage 30.
2. De Samenwerkingsraad kan de bijlagen 29 en 30 wijzigen.

ARTIKEL 327

Bijzondere procedures voor corrigerende maatregelen

1. Voor de toepassing van artikel 209 is dit deel van toepassing met de in dit artikel vastgestelde wijzigingen.
2. Indien de Partijen binnen twee dagen geen overeenstemming bereiken over de samenstelling van het scheidsgerecht, wijst de medevoorzitter van de Samenwerkingsraad van de klagende Partij, in afwijking van artikel 306 en bijlage 29, uiterlijk één dag na afloop van de termijn van twee dagen een arbiter aan door loting uit de deellijst van elke Partij en de voorzitter van het scheidsgerecht door loting uit de deellijst van voorzitters, die op grond van artikel 319 zijn opgesteld.
De medevoorzitter van de Samenwerkingsraad van de klagende Partij kan die aanwijzing door loting van de arbiter of de voorzitter delegeren. Elke persoon bevestigt aan beide Partijen binnen twee dagen na de datum waarop hij of zij over zijn benoeming is geïnformeerd, dat hij of zij beschikbaar is. De in regel 10 van bijlage 29 bedoelde organisatorische bijeenkomst vindt plaats binnen twee dagen na de instelling van het scheidsgerecht.

3. In afwijking van regel 13 van bijlage 29 dient de klagende Partij haar schriftelijke opmerkingen in uiterlijk zeven dagen na de datum van instelling van het scheidsgerecht. De verwerende Partij dient haar schriftelijke opmerkingen uiterlijk zeven dagen na de datum van indiening van de schriftelijke opmerkingen van de klagende Partij in. Het scheidsgerecht past alle andere relevante termijnen van de geschillenbeslechtsprocedure zo nodig aan om ervoor te zorgen dat het verslag tijdig wordt voorgelegd.
4. Artikel 311 is niet van toepassing en verwijzingen naar de uitspraak in dit deel worden gelezen als verwijzingen naar de uitspraak bedoeld in artikel 209, lid 10.
5. In afwijking van artikel 315, doet het scheidsgerecht zijn beslissing binnen 30 dagen na de datum van indiening van het verzoek aan de Partijen toekomen.

DEEL ZEVEN

SLOTBEPALINGEN

ARTIKEL 328

Territoriale werkingssfeer

Deze overeenkomst is van toepassing op:

- a) het grondgebied waarop het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie van toepassing zijn, onder de in die Verdragen neergelegde voorwaarden; en
- b) het grondgebied van Gibraltar.

ARTIKEL 329

Verhouding tot andere overeenkomsten

1. Deze overeenkomst is geen aanvullende overeenkomst bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst, zoals gedefinieerd in artikel 2 van de handels- en samenwerkingsovereenkomst.

2. Deze overeenkomst en aanvullende overeenkomsten zijn van toepassing onverminderd eventuele eerdere bilaterale overeenkomsten betreffende Gibraltar tussen het Verenigd Koninkrijk enerzijds en de Unie anderzijds. De Partijen bevestigen nogmaals hun verplichting om dergelijke overeenkomsten uit te voeren.

ARTIKEL 330

Evaluatie

Vier jaar na de inwerkingtreding van deze overeenkomst en vervolgens op regelmatige basis evalueren de Partijen gezamenlijk de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst en de aanvullende overeenkomsten en alle daarmee verband houdende aangelegenheden.

ARTIKEL 331

Vertrouwelijke informatie

1. Niets in deze overeenkomst of in aanvullende overeenkomsten mag zodanig worden uitgelegd dat een Partij verplicht wordt vertrouwelijke informatie beschikbaar te stellen waarvan openbaarmaking de rechtshandhaving zou belemmeren of anderszins in strijd zou zijn met het openbaar belang of schadelijk zou zijn voor de rechtmatige handelsbelangen van bepaalde openbare of particuliere ondernemingen, behalve wanneer een scheidsgerecht dergelijke vertrouwelijke informatie opvraagt in het kader van geschillenbeslechtsprocedures uit hoofde van deel zes of wanneer een deskundigenpanel dergelijke vertrouwelijke informatie opvraagt in het kader van procedures uit hoofde van titel I van deel drie. In dergelijke gevallen zorgt het scheidsgerecht, of, naargelang het geval, het deskundigenpanel, ervoor dat de vertrouwelijkheid volledig wordt beschermd overeenkomstig bijlage 29.

2. Wanneer een Partij aan de Samenwerkingsraad of aan gespecialiseerde comités informatie voorlegt die zij uit hoofde van haar wet- en regelgeving als vertrouwelijk beschouwt, wordt die informatie door de andere Partij vertrouwelijk behandeld, tenzij de Partij die de informatie voorlegt anders beslist.

ARTIKEL 332

Gevoelige niet-gerubriceerde informatie

Niets in deze overeenkomst of in aanvullende overeenkomsten wordt zodanig uitgelegd dat een Partij verplicht is gerubriceerde informatie beschikbaar te stellen.

De Partijen bereiken overeenstemming over verwerkingsinstructies om de bescherming te garanderen van gevoelige niet-gerubriceerde gegevens en materialen die tussen hen wordt uitgewisseld.

ARTIKEL 333

Integrerende delen van deze overeenkomst

1. De protocollen, bijlagen, aanhangsels en voetnoten van en bij deze overeenkomst maken integrerend deel uit van deze overeenkomst.
2. Elk van de bijlagen bij deze overeenkomst, met inbegrip van de aanhangsels daarvan, maken integrerend deel uit van het deel, de titel, het hoofdstuk of het protocol waarin naar die bijlage wordt verwezen of waarnaar in die bijlage wordt verwezen.

ARTIKEL 334

Beëindiging

Elke Partij kan deze overeenkomst beëindigen door middel van een schriftelijke kennisgeving langs diplomatieke weg. Deze overeenkomst en aanvullende overeenkomsten vervallen op de eerste dag van de twaalfde maand na de datum van kennisgeving.

ARTIKEL 335

Authentieke teksten

Deze overeenkomst is opgesteld in twee exemplaren in de Bulgaarse, de Deense, de Duitse, de Engelse, de Estse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Hongaarse, de Ierse, de Italiaanse, de Kroatische, de Letse, de Litouwse, de Maltese, de Nederlandse, de Poolse, de Portugese, de Roemeense, de Sloveense, de Slowaakse, de Spaanse, de Tsjechische en de Zweedse taal, waarbij alle teksten gelijkelijk authentiek zijn.

ARTIKEL 336

Inwerkingtreding en toepassing

1. Deze overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op die waarin beide Partijen elkaar ervan in kennis hebben gesteld dat zij hun respectieve interne vereisten en procedures voor het vaststellen van hun instemming om gebonden te zijn, hebben vervuld.

2. De Partijen kunnen overeenkomen deze overeenkomst voorlopig toe te passen vanaf een datum die voorafgaat aan de in lid 1 van dit artikel bedoelde dag, mits de Partijen elkaar vóór de datum met ingang waarvan deze overeenkomst voorlopig wordt toegepast, in kennis hebben gesteld van het feit dat het in artikel 7 bedoelde uitvoeringsplan en de in de artikelen 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 en 265 van deze overeenkomst en in het Protocol betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid bedoelde administratieve regelingen van kracht zijn en volledig zijn uitgevoerd, en dat de in artikel 258 van deze overeenkomst beschreven maatregelen zijn genomen.
3. De voorlopige toepassing eindigt op de in lid 1 bedoelde dag.
4. Vanaf de datum waarop deze overeenkomst voorlopig wordt toegepast, worden verwijzingen in deze overeenkomst naar “de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst” of naar “de inwerkingtreding van deze overeenkomst” door de Partijen verstaan als verwijzingen naar de datum met ingang waarvan deze overeenkomst voorlopig wordt toegepast.
5. Deel twee, titels I tot en met IV, deel drie, titel II, en deel vier, titel III, zijn niet langer van toepassing vanaf de dag waarop de in de artikelen 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 en 265 van deze overeenkomst en in het Protocol betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid bedoelde administratieve regelingen worden opgeschort of beëindigd overeenkomstig de bepalingen daarvan. Zij worden opnieuw van toepassing vanaf de dag waarop de opschorting van die administratieve regelingen wordt opgeheven of waarop nieuwe administratieve regelingen worden getroffen.